

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพุทฺธิญาและอาชีพใน
อนาคต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

WELFARE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF
MULTIPLE INTELLIGENCES AND FUTURE CAREERS

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
โดย	นายกษิฏินันท์ มีพรหม
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์ ดร.สีปสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(อาจารย์ ดร.สีปสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.สุวิทย์ มูลคำ)	

5984251227 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: WELFARE SCHOOL, ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES, MULTIPLE INTELLIGENCES, FUTURE CAREERS

Kasidit Meeprom : WELFARE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF MULTIPLE INTELLIGENCES AND FUTURE CAREERS. Advisor: Asst. Prof. SUKANYA CHAEMCHOY, Ph.D. Co-advisor: SUEBSAKUL NARINTARANGKUL NA AYUDHAYA, Ph.D.

The research objectives were 1) to study the conceptual framework of Welfare School Academic Management Strategies Based On the Concept of Multiple Intelligences and Future Careers 2) to study the current conditions and desirable conditions of Welfare School Academic Management Strategies Based On the Concept of Multiple Intelligences and Future Careers 3) To develop academic management strategies of Welfare School Academic Management Strategies Based On the Concept of Multiple Intelligences and Future Careers By The research applied a multiphase mixed method research through quantitative data collection and qualitative data collection. The population studied was Welfare School. The samples were 49 schools. The study informants consisted of 363 out of 490 directors, deputy directors, head of teaching group, and guidance teacher from welfare school. The research instruments were conceptual framework evaluation form, questionnaires and strategic evaluation form to testify feasibility and appropriateness of the strategies. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation PNI Modified and content analysis.

The results were as follows: 1) Conceptual framework of academic administration consists of (1) Curriculum development (2) Instructure (3) Measurement and evaluation Conceptual framework of Multiple Intelligence consists of (1) Linguistic Intelligence (2) Logical/Mathematical Intelligence (3) Spatial Intelligence (4) Bodily/Kinesthetic Intelligence (5) Musical Intelligence (6) Interpersonal Intelligence (7) Intrapersonal Intelligence (8) Natural Intelligence (9) Intelligence of Existentialism Conceptual framework of Future Career consists of (1) Agriculture, Food and Natural Resources (2) Communications and Information systems (3) Engineering Manufacturing and Technology (4) Medical and Health Science (5) Human Services (6) Business Management and Administration 2) The current state as a whole was at the moderate level. The highest average value was curriculum development. While the desirable state as a whole was at the high level. The highest average value was curriculum development. The needs of Welfare School Academic Management Strategies Based on the Concept of Multiple Intelligences Logical/Mathematical Intelligence ranked first. While the Concept of Future Careers Medical and Health Science ranked first. 3) Welfare School Academic Management Strategies Based on the Concept of Multiple Intelligences and Future Careers consisted of 6 main strategies 11 sub strategies 48 procedures. Main strategies: (1) School curriculum reform to strengthen the future career capacity of student and improve the quality of life (2) Develop the school curriculum to strengthen the student's Multiple Intelligences. (3) Transform learning activities and guidance In order to strengthen the future career abilities and improve the quality of life (4) Drive learning activities and guidance to strengthen student's Multiple Intelligences (5) Strengthen authentic assessment in order to enhance the future career abilities of student and improve the quality of life (6) Developing the effectiveness of authentic assessment in order to strengthen Multiple Intelligences of each student individually.

Field of Study: Educational Management

Academic Year: 2019

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวก และการดูแลเอาใจใส่อย่างดียิ่งจากอาจารย์อันเป็นที่เคารพรัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำอย่างเข้มข้นและเข้าใจในศิษย์คนนี้อย่างดี และอาจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทร์างกูร ณ อยุธยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วง ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.พทุทธ์ ศิริบรรณพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล อาจารย์ที่ให้ทั้งความรู้หลักการเป็นนักบริหาร นักวิจัย นักวิชาการ หลักในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล และรอยยิ้ม ซึ่งเป็นเหมือนแสงนำทางให้ผมได้มีโอกาสมาเรียน สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวิทย์ มูลคำ อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ อาจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส ที่ได้กรุณาในการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ปกป้องคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุน หล่อหลอมให้ผมมีวันนี้ได้ ขอขอบพระคุณ ดร.ธนัท วีรธนนท์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบร่างกลยุทธ์ เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ทำให้เครื่องมือวิจัยมีความถูกต้อง มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์มีความเหมาะสม เกิดข้อค้นพบใหม่ ๆ สามารถนำไปใช้ได้จริงในโอกาสต่อ ๆ ไป ขอขอบพระคุณ โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยที่ได้สร้างผมให้มีโอกาสได้มาศึกษาต่อ ณ ที่แห่งนี้ ขอขอบคุณพี่หทัย พี่งุ่น พี่ไทรง พี่เข้ม เพื่อนพี่น้อง บุคลากรร่วมสาขาบริหารการศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ร่วมเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันตลอดเส้นทางการศึกษา และผมรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับทุนวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย และรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่สำเร็จการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณแม่จรรยา ไชยพรหม คุณพ่อนันทวัฒน์ มีพรหมผู้มีพระคุณและเป็นที่รักยิ่งของผม ขอกราบขอบพระคุณคุณปู่ พ.ต.ท.สุวิจน์ มีพรหมแม่นท่านจะล่วงลับไปแล้วแต่ความสามารถของท่านความดีของท่านจะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผมตลอดไป ขอกราบขอบพระคุณคุณยายกวัด ไชยพรหมที่ให้ความรักความเมตตาเป็นดั่งน้ำหล่อเลี้ยงให้ผมมีความพากเพียรเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณคุณตา คุณย่า คุณน้า คุณลุง ของผมทุกคนที่ทำให้ผมมีสติปัญญา มีสมาธิดำรงชีวิตด้วยความระมัดระวัง ขอขอบคุณสถาบันเบรนนีค ที่เป็นต้นน้ำเลี้ยงให้ผมมีโอกาสได้ศึกษาที่แห่งนี้ น้องชมไพร น้องบีที่ช่วยดูแลสถาบันในช่วงที่ผมเรียนอย่างหนักหน่วง และกำลังใจที่งดงามของภรรยา และลูกสาวเปรียบเหมือนดอกไม้ที่อยู่ในใจของผมเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอให้ผลงานวิทยานิพนธ์ของผมได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับโอกาสที่ดีที่สมควรจะได้รับ ขอให้พวกเขาและครอบครัวของเขาเหล่านั้นมีความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป และเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพช่วยกันพัฒนาสังคมไทยและประเทศชาติให้รุ่งเรืองสืบไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4. นิยามเชิงปฏิบัติการ.....	5
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	14
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	15
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพหุปัญญา.....	17
2.1.1 สมองกับการเรียนรู้.....	17
2.1.2 ความหมายของพหุปัญญา.....	18
2.1.3 องค์ประกอบของพหุปัญญาตามแนวคิด Howard Gardner.....	19
2.1.4 ความหมายของพหุปัญญาแต่ละด้าน.....	20
2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับพหุปัญญาและอาชีพ.....	28

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต	31
2.2.1 กลุ่มอาชีพในอนาคตตามกรอบ National Career Clusters® Framework 2016..	31
2.2.2 การพัฒนาอาชีพ	39
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	41
2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ.....	41
2.3.2 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.....	42
2.3.3 การพัฒนาหลักสูตร	45
2.3.4 การจัดการเรียนการสอน	50
2.3.5 การวัดและประเมินผล.....	65
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์	71
2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์ (Strategies).....	71
2.4.2 ระดับของกลยุทธ์ (Level of Strategy)	71
2.4.3 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)	72
2.5 การจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์	79
2.5.1 กฎหมายและหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้อง.....	79
2.5.2 กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	81
2.5.3 การจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์.....	84
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	94
2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	94
2.6.2 งานวิจัยในประเทศ	95
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพใน อนาคต	103

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	104
ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการ พัฒนาทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต.....	109
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
ตอนที่ 1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม แนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	116
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการ บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	125
ตอนที่ 3 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎี ปัญหาและอาชีพของนักเรียน.....	179
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	279
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	279
5.1.1 กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	279
5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม.....	280
5.1.3 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและ อาชีพในอนาคต.....	282
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	284
5.2.1 กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	284
5.2.2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม.....	294
5.2.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด ทฤษฎี ปัญหาและอาชีพในอนาคต.....	302

5.3 ข้อเสนอแนะ	306
บรรณานุกรม.....	308
ภาคผนวก.....	318
ภาคผนวก ก ใบรับรองโครงการวิจัย.....	319
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	322
ภาคผนวก ค ตัวอย่าง หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ.....	325
ภาคผนวก ง ตัวอย่าง หนังสือขอเก็บข้อมูลวิจัย.....	328
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	330
ประวัติผู้เขียน.....	413

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1	ตารางพหุปัญญาและอาชีพ ของ Sanda Bordei (2016).....	29
ตารางที่ 2.2	ตารางพหุปัญญาและอาชีพ 9 ด้าน	29
ตารางที่ 2.3	ตารางสังเคราะห์กลุ่มอาชีพ The National Career Clusters® Framework (2016)	37
ตารางที่ 2.4	การสังเคราะห์ขอบข่ายงานบริหารวิชาการ	44
ตารางที่ 2.5	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านภาษา	53
ตารางที่ 2.6	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์.....	54
ตารางที่ 2.7	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านมิติสัมพันธ์	55
ตารางที่ 2.8	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย... ..	56
ตารางที่ 2.9	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านดนตรี.....	57
ตารางที่ 2.10	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	58
ตารางที่ 2.11	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านความเข้าใจตนเอง.....	59
ตารางที่ 2.12	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านธรรมชาติวิทยา	60
ตารางที่ 2.13	ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านการเข้าใจการมีชีวิต	61
ตารางที่ 2.14	จำนวนเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.2560.....	88
ตารางที่ 3.1	สรุปขั้นตอนการวิจัย	99
ตารางที่ 3.2	จำนวนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2561).....	105
ตารางที่ 4.1	ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิด ของการบริหารงานวิชาการ	116
ตารางที่ 4.2	ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิดพหุปัญญา.....	117
ตารางที่ 4.3	ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิดอาชีพ ในอนาคต.....	120

ตารางที่ 4.4	จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	126
ตารางที่ 4.5	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม	127
ตารางที่ 4.6	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามแนวคิด โดยภาพรวม	128
ตารางที่ 4.7	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พิจารณาตามแนวคิดและพิจารณาเป็นรายด้าน โดยภาพรวม.....	131
ตารางที่ 4.8	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม.....	133
ตารางที่ 4.9	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม.....	136
ตารางที่ 4.10	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม	138
ตารางที่ 4.11	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	141
ตารางที่ 4.12	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	145

ตารางที่ 4.22	จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม.....	179
ตารางที่ 4.23	จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามแนวคิด โดยภาพรวม	180
ตารางที่ 4.24	จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	182
ตารางที่ 4.25	จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านการจัดการเรียนการสอน.....	184
ตารางที่ 4.26	จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านการวัดและประเมินผล.....	185
ตารางที่ 4.27	โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวม.....	187
ตารางที่ 4.28	โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกรายด้าน โดยภาพรวม.....	188
ตารางที่ 4.29	โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามแนวคิด โดยภาพรวม.....	190
ตารางที่ 4.30	วิเคราะห์ SWOT Analysis ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ภาพรวม	192
ตารางที่ 4.31	สรุปการวิเคราะห์ SO/ST/WO/WT ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ภาพรวม.....	195

ตารางที่ 4.32	การวิเคราะห์ TOWS Matrix และร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนา หลักสูตร มุมมองจุดแข็ง.....	198
ตารางที่ 4.33	การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตร มุมมอง จุดอ่อน.....	200
ตารางที่ 4.34	การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอน มุมมองจุดแข็ง.....	201
ตารางที่ 4.35	การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอน มุมมองจุดอ่อน.....	203
ตารางที่ 4.36	การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผล มุมมองจุดแข็ง.....	204
ตารางที่ 4.37	การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผล มุมมองจุดอ่อน.....	206
ตารางที่ 4.38	สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็น สำหรับการร่างกลยุทธ์การบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต..	212
ตารางที่ 4.39	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด ทฤษฎีปัญหา (ฉบับที่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	213
ตารางที่ 4.40	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด ทฤษฎีปัญหา (ฉบับที่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	214
ตารางที่ 4.41	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด ทฤษฎีปัญหา (ฉบับที่ 1) การวัดและประเมินผล.....	215
ตารางที่ 4.42	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพ ในอนาคต (ฉบับที่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	216

ตารางที่ 4.58	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพ ในอนาคต (ฉบับที่ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	255
ตารางที่ 4.59	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพ ในอนาคต (ฉบับที่ 2) ด้านการวัดและประเมินผล	257
ตารางที่ 4.60	ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)	259
ตารางที่ 4.61	ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)	260
ตารางที่ 4.62	ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2).....	262

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
แผนภาพที่ 2.1	National Career Clusters® Framework 2016	38
แผนภาพที่ 2.2	โมเดลของการพัฒนาอาชีพ	40
แผนภาพที่ 2.3	การวิเคราะห์ SWOT โดยทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539).....	77
แผนภาพที่ 2.4	SWOT หรือ TOWS Matrix พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552).....	78
แผนภาพที่ 4.1	วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านบริหารงาน วิชาการ	208
แผนภาพที่ 4.2	วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านพหุปัญญา.....	209
แผนภาพที่ 4.4	วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านอาชีพในอนาคต	210
แผนภาพที่ 4.5	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต	278

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ได้กระทบต่องานและการจ้างงาน ส่งผลให้คนทำงานต้องมีทักษะที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น อาชีพต่าง ๆ ที่มีตั้งแต่สมัยในอดีตต้องถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีและความทันสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวาง บางอาชีพได้หายไป บางอาชีพถูกพัฒนาให้สอดคล้องกับโลกอนาคต การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีดิจิทัลจึงถูกมองว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อการทำงานในอนาคต เด็กไทยในปัจจุบันจึงต้องปรับตัวเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้เข้ากับอาชีพในอนาคตเพื่อความอยู่รอดในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วยากแก่การคาดเดา อาชีพในโลกอนาคตที่เกิดขึ้นแล้ว อาทิ วิศวกรรมประยุกต์ พนักงานขับรถไฟความเร็วสูง นักพัฒนาแอปพลิเคชัน โปรแกรมเมอร์ ยูทูปเบอร์ นักสตรีมเกมส์ นักรีวิวลินค้า (The National Career Clusters® Framework, 2016) จึงเชื่อได้ว่าอาชีพที่เกิดขึ้นต่อไปในอนาคตยังมีอีกหลากหลายอาชีพ (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2561) การจัดการศึกษาด้านอาชีพให้กับนักเรียนจึงเป็นการสร้างโอกาสและแนะแนวทางในการดำรงชีวิต ให้นักเรียนสามารถพัฒนาให้มีอาชีพที่มั่นคงและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนได้ ทั้งนี้ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้มุ่งเน้นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม ด้วยการสร้างโอกาสให้ทุกคน ในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาส การเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้

อย่างไรก็ตามการพัฒนาขีดความสามารถให้เต็มศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลนั้น จากงานวิจัยจำนวนมากพบว่า ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของเด็กแต่ละคนก็จะมีหลากหลายหรือมีปัญหาติดตัวมาแต่กำเนิดที่หลากหลายและแตกต่างกัน อาทิ เด็กที่ไม่เก่งคณิตศาสตร์ อาจจะมีความสามารถในการใช้ภาษาดี เด็กที่ไม่เก่งปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอาจเป็นเลิศทางศิลปะ เด็กที่ไอคิวปกติ อาจเป็นอัจฉริยะทางกีฬา เด็กที่ไอคิวต่ำกว่าปกติอาจเป็นอัจฉริยะทางดนตรี เด็กที่ไม่เก่งอะไรเลยแต่อาจสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข การเรียนการสอนที่นักเรียนต้องนั่งดูกระดาน จดบันทึกตามที่

บนกระดานเพียงอย่างเดียวแล้วกลับไปท่องจำจึงไม่ใช่อีกต่อไป อีกทั้งสังเกตได้ว่าทำไมนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนในเวลาเดียวกันตั้งใจเรียนเหมือนกันแต่ผลลัพธ์ที่ได้ออกมานักเรียนมีคะแนนแต่ละวิชาที่แตกต่างกัน มีความถนัด มีความสนใจที่ต่างกัน การจะบอกว่าเด็กคนหนึ่งฉลาดหรือมีความสามารถมากน้อยเพียงใดนั้น ศาสตราจารย์โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นผู้หนึ่งที่พยายามอธิบายให้เห็นถึงความสามารถที่หลากหลาย โดย “ ทฤษฎีพหุปัญญา ” (Theory of Multiple Intelligences) เสนอแนวคิดที่ว่า สติปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านไหนบ้าง แล้วแต่ละด้านผสมผสานกัน แสดงออกมาเป็นความสามารถในเรื่องใด เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน ในปัจจุบันมีปัญหาอยู่อย่างน้อย 9 ด้าน ดังนี้ (1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) (2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical / Mathematical Intelligence) (3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) (4) ความฉลาดทางปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily / Kinesthetic Intelligence) (5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี / จังหวะ (Musical Intelligence) (6) ความฉลาดทางปัญญา ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) (7) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) (8) ความฉลาดทางปัญญาด้านการรอบรู้ธรรมชาติ (Natural Intelligence) (9) ความฉลาดทางปัญญาด้านปัจเจก (Intelligence of Existentialism) การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพในอนาคตและดำรงชีวิตได้ในยุคเทคโนโลยี ดิจิทัล จึงควรพัฒนาพหุปัญญาโดยการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับอาชีพจะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพและการพัฒนาอาชีพต่อไป (Kerka Sandra, 1999) ตลอดจนคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละคน การจัดการเรียนสอนควรเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองและสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาให้มากที่สุด (สำนักเลขาธิการการศึกษา , 2550) รวมถึงการบริหารงานและจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทั้งสมองซีกซ้ายและขวาหรือพัฒนาพหุปัญญา (multiple intelligences) และนำความรู้ไปใช้ และประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2555)

ทั้งนี้ประเทศไทยภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2576) ให้ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง ให้คนไทยมีศักยภาพและสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต ให้สังคมไทย มีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนจะได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

(Inclusive Growth) สอดคล้องกับทิศทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 มีเป้าหมายหลักในการลดความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระหว่างสถานศึกษา และเน้นเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560)

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้ถูกจัดตั้งขึ้น โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรมเพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสประเภทเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า เด็กที่อยู่ในชนกลุ่มน้อย ชาวเขา ชาวเล เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ เด็กเร่ร่อน เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณี เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก และเด็กยากจนมากเป็นพิเศษ เป็นเด็กซึ่งเป็นบุตรหลานของคนยากจนที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 20,000 บาทต่อปี (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) สำหรับเด็กด้อยโอกาสในประเทศไทยมีจำนวนไม่น้อยที่ต้องเข้าสู่ภาคแรงงานตั้งแต่เด็กเพื่อช่วยเหลือครอบครัวจากความยากจนไม่มีเงิน (กรมการปกครอง, 2560) เป็นเด็กด้อยโอกาสอยู่ไม่ต่ำกว่า 5 ล้านคน กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง ให้มีทักษะในการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและเมื่อจบการศึกษาแล้ว

ปัจจุบันโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบที่เน้นให้บริการทางการศึกษาและเลี้ยงดูในระบบโรงเรียนประจำ ตั้งแต่ระดับอนุบาลและประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายการบริหารงานของโรงเรียนมีความแตกต่างกับโรงเรียนปกติทั่วไปหลายด้าน เช่นเป้าหมายการบริการ ให้บริการเฉพาะเด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก โรงเรียนกว่า 50 โรงเรียนเป็นโรงเรียนกึ่งนอน ครูต้องมีการดูแลนักเรียนตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน นักเรียนที่เข้ามาเรียนก็มีหลากหลายทั้งด้านสภาพจิตใจ สังคม อารมณ์ วัฒนธรรมและสติปัญญาที่ต่างกันไป ผู้บริหารและครูจึงมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นจากโรงเรียนทั่วไปโดยต้องรับผิดชอบงานเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า อาทิ การแนะแนวดูแลนักเรียน งานการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพ เป็นต้น ผู้บริหารและครูต้องทำหน้าที่เหมือนพ่อแม่ ผู้ปกครอง ดูแลเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด อาทิ พฤติกรรมก้าวร้าว และใช้ความรุนแรง พฤติกรรมเสพยาเสพติดให้โทษและดื่มของมึนเมา พฤติกรรมหนีเรียนไม่สนใจการเรียน พฤติกรรมแยกตัวจากสังคม พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พฤติกรรมลักขโมย การ

พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม หลากหลายและตอบสนองความต้องการของนักเรียนเพื่อเยียวยาสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญ

แต่ทว่าการจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ได้มุ่งเน้นการส่งเสริมเรียนรู้อาชีพ อาทิกลุ่มเกษตรกรรม กีฬา ศิลปะการแสดง งานบริการ ซึ่งการส่งเสริมความรู้และทักษะในกลุ่มอาชีพของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ยังไม่ครอบคลุมอาชีพในโลกอนาคตที่เกิดขึ้น (The National Career Clusters® Framework, 2016) โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการเรียนรู้อาชีพในอนาคตอย่างแท้จริง โรงเรียนไม่ควรคาดหวังชีวิตให้เด็กทำให้เด็กถูกจำกัดความคิด ถูกจำกัดโอกาส ที่ควรจะได้รับอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม (มาร์ค ชัคเคอร์เบิร์ก, 2015) โดยการดึงศักยภาพและการพัฒนาขีดความสามารถเต็มศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของนักเรียนแต่ละบุคคลทั้งด้านการเรียนและทักษะอาชีพ ให้มีโอกาสได้เรียนรู้การประกอบอาชีพที่หลากหลายที่จะคงอยู่และเกิดขึ้นในอนาคตที่ยากแก่การคาดเดา เพราะฉะนั้นการศึกษาที่เตรียมนักเรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง มีทักษะที่ยืดหยุ่น พร้อมปรับตัว และมีมุมมองต่อโลกแบบสากลจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Ong Ye Kung, 2015) ดังนั้นโรงเรียนจึงควรพัฒนาการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสนใจประกอบกับความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการเลือกงานทำ ส่งเสริมความรู้ ความฉลาดทางปัญญาและทักษะที่จำเป็นในการทำงาน รู้จักการหาโอกาสและช่องทางในการทำงานและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันโลก ทันสมัย (ชญานิษฐ์ อูสาโท และสุกัญญา แซ่มซ้อย, 2012)

เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดก็ต่อเมื่อการบริหารงานวิชาการนั้นประสบผลสำเร็จ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2545) โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงควรมุ่งบริหารงานวิชาการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย อีกทั้งการบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการจัดแผนการสอนและการปฏิบัติตามแผน รวมทั้งการวัดผลเพื่อติดตามการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้มีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ (Miller อ่างถึงในกิ่งแก้ว เฟื่องศิลา, 2558) การบริหารงานวิชาการทั้งการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลจึงเป็นสิ่งเหมาะสมที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนด้อยโอกาสและนักเรียนที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษได้รับการเยียวยาสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตและการพัฒนาขีดความสามารถทางด้านพหุปัญญาและด้านอาชีพในอนาคต เพื่อให้ค้นพบความถนัดความชอบ มีความสามารถหลากหลาย ด้านตามแนวทางพหุปัญญา มีอาชีพที่มั่นคงและสร้างรายได้ที่ยั่งยืน หลุดออกจากวงจรของความ

ยากจน วงจรการกระทำผิดกฎหมาย วงจรความรุนแรงและเป็นคนที่ตีมีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ซึ่งผลของการวิจัยจะมีคุณค่าต่อการพัฒนานักเรียนสอดคล้องกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และยังเป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาสังคมต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

- 1) กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตมีอะไรบ้าง
- 2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตเป็นอย่างไร
- 3) กลยุทธ์ที่มีความเหมาะสมในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตมีลักษณะอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต
- 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต
- 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

1.4 นิยามเชิงปฏิบัติการ

พหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดทางปัญญาที่หลากหลายและเด่นชัดซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพ ประกอบไปด้วย 9 ด้าน 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจ

ตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง สามารถจดจำ ภาษาต่าง ๆ ได้เร็วรวมถึงมีทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถจูงใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ตัวอย่าง อาชีพ ครู นักเล่าเรื่อง นักเขียน นักประพันธ์ นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์นักแปล นักตรวจเอกสาร นักกฎหมาย นักแสดง

ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence) หมายถึง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักบัญชี นักวิจัย วิศวกร นักกฎหมาย นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ นักเล่นหุ้น

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) หมายถึง การสร้างสรรค์ ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างอาชีพ ช่างภาพ ภูมิสถาปนิก การแสดงศิลปะท่าทางที่สลับซับซ้อน ตลอดจนสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ ชัดเจน ตัวอย่างอาชีพ ภาพเหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต ตัวอย่างอาชีพ สถาปนิก นักออกแบบภายใน นักประดิษฐ์ นักบิน กัปตันเรือ ประติมากร นักตัดต่อภาพยนตร์ ช่างภาพ นักวาดภาพ ช่างก่อสร้าง วิศวกร

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily/Kinesthetic Intelligence) หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรม ต่างๆ ตัวอย่างอาชีพ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ฝัดตัด วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งเล็ก การเล่นเกม การเต้น ตามจังหวะ การทำท่าประกอบ ตัวอย่างอาชีพ ศิลปิน นักแสดง นักกีฬา นักแสดงนักกายกรรม นักเต้น ช่างฝีมือ นักเล่นกล แพทย์ ช่างก่อสร้าง และทหาร

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) หมายถึง สามารถผลิตผลงาน เพลง แต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองเพลงได้ไพเราะตลอดจนสามารถร้องเพลง ใช้เครื่องดนตรีสื่อสาร ความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้ ตัวอย่างอาชีพ นักแต่งเพลง นักร้อง ครูสอนดนตรี นักจัดรายการดนตรี นักดนตรีออร์เคสตรา นักดนตรี วาทยกร ดีเจ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น อีกทั้งสามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพ ครู นักจิตวิทยา พนักงานขาย ผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ พนักงานประชาสัมพันธ์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล แพทย์ จิตแพทย์ นักการเมือง นักบริหาร นักการตลาด นักประชาสัมพันธ์ การทูต

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง สามารถค้นหาศักยภาพพัฒนาคุณภาพตนเองได้เป็นอย่างดีรวมถึงรู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ ตัวอย่างอาชีพ นักวิจัย นักจิตวิทยา แพทย์ นักปรัชญา เจ้าของกิจการ ที่ปรึกษา กวี นักเขียน ศิลปิน

ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence) หมายถึง สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างอาชีพ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพ นักวิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ วิศวกร นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักนิเวศวิทยา ชาวประมง

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (intelligence of Existentialism) หมายถึง สามารถสร้างสรรค์และถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้อื่นดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุข ความทุกข์ ตัวอย่างอาชีพ ครูสอนการทำสมาธิ นักพูดปลุกพลังความคิด นักปรัชญา นักจิตบำบัด ผู้นำทางศาสนา

อาชีพในอนาคต หมายถึง กลุ่มอาชีพ ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2016) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ งานเกษตรกรรม งานทรัพยากรธรรมชาติ

งานเกษตรกรรม หมายถึง งานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิตแปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ผู้ทำงานในฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์น้ำ ผู้ดูแลสัตว์ ชาวประมง เกษตรกร ชาวสวนผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์และผู้ดูแลสัตว์เจ้าหน้าที่ป่าไม้และอนุรักษ์ นักตัดแต่งกิ่งและต้นไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร

งานทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง งานเกี่ยวข้องการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม นักวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

งานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงานศิลปะ ออกแบบการจัดแสดง การแสดง บริการด้านความบันเทิง และการกีฬา งานเขียนและเผยแพร่เนื้อหา มัลติมีเดียวารสารศาสตร์สื่อต่าง ๆ ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร ประติมากร นักวาดภาพประกอบ แอนิเมชันมัลติมีเดีย นักออกแบบเสื้อผ้า นักออกแบบแฟชั่น ช่างแต่งหน้า ช่างถ่ายภาพออนไลน์ ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิตรายการ ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ผู้กำกับเวทีภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเต้น ระบาย นักกีฬา

งานเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องของเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย มีการออกแบบการพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน ซอฟต์แวร์ระบบวิศวกรรมระบบคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคลังข้อมูล ผู้ดูแลเว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้คอมพิวเตอร์

กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ได้แก่ งานอุตสาหกรรมการผลิต งานออกแบบสถาปัตยกรรมงานออกแบบสถาปัตยกรรม งานวิศวกรรมประยุกต์ งานระบบขนส่ง

งานอุตสาหกรรมการผลิต หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร มุ่งเน้นการวางแผนการจัดการ การดำเนินการผลิต ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ นักเทคโนโลยี นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม นักเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ช่างเทคนิคเกี่ยวกับแสง ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างเทคนิคนิวเคลียร์ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ พนักงานซ่อมบำรุงและซ่อมแซมทั่วไป ช่างทำกุญแจและช่างซ่อมที่ปลอดภัย ช่างเทคนิคความร้อนได้พิภพ ผู้สร้างแบบจำลองโลหะและพลาสติกหล่อแม่พิมพ์รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน คนงานท่อระบายน้ำ ช่างเทคนิคเครื่องกลไฟฟ้า ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมยานยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรม ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล นักเทคโนโลยี พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการวางแผน ออกแบบก่อสร้าง ก่อสร้างและการบำรุงรักษาสิ่งที่สร้างขึ้น ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก วิศวกรโยธา ช่างสำรวจและทำแผนที่ นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานขุดเจาะ คนงานก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่าง

ปูน ช่างไม้ ช่างหลังคา ช่างกระจก นักออกแบบภูมิทัศน์และสนามหญ้า ช่างติดตั้งและซ่อมแซมลิฟต์
เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน ช่างติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียและท่อน้ำทิ้ง ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น

งานวิศวกรรมประยุกต์ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการให้บริการแก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์
หรือคณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ
วิศวกรเคมี วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ยกเว้นคอมพิวเตอร์
ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรความปลอดภัยและสุขภาพอุตสาหกรรม วิศวกร
ป้องกันอัคคีภัย วิศวกรความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกร
เครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความ
ปลอดภัยในการชุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการ
ผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์
นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยาโมเลกุลและ
เซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศ
และอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น

งานระบบขนส่ง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก
ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุม
จราจรทางอากาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน ช่างเทคนิคการจราจร นักบิน พนักงานต้อนรับ
บนเครื่องบิน พนักงานขับรถโดยสารขนส่ง พนักงานขับรถโดยสารโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับ
รถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรหัวรถจักร เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตซ์
ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การรถไฟฟ้ใต้ดิน รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ
เจ้าหน้าที่การขนส่งการจัดเก็บและการกระจายสินค้า ผู้จัดการโลจิสติกส์ วิศวกรเรือ คนงานและการ
ขนส่งสินค้าสต็อกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรถรับส่งของ ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ช่าง
อากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ เป็นต้น

กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ งานการแพทย์ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ

งานการแพทย์ หมายถึง งานช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา
ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ แพทย์รังสีวิทยา
นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด สัตวแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติการพยาบาล นักเทคนิค
การแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และคลินิก เป็นต้น

งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง งานบริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนา
เทคโนโลยี ชีวภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ นักระบาดวิทยา
ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเทคโนโลยีอาหารเสริมและยาเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ งานการศึกษาและการฝึกอบรม งานการเมืองการปกครอง กฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ งานบริการดูแลส่วนบุคคล

งานการศึกษาและการฝึกอบรม หมายถึง งานเกี่ยวกับการสอน การให้ความรู้ผู้อื่น การฝึกอบรม งานการวางแผนการจัดการและการให้บริการการศึกษา และบริการสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ครู อาจารย์ ทิวเตอร์ วิทยากรฝึกอบรม โค้ช นักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารทางการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ประสานงานการเรียนออนไลน์ นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน ล่ามและนักแปล เป็นต้น

งานการเมืองการปกครอง หมายถึง งานวางแผนและการให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น สมาชิกสภานิติบัญญัติ นักการเมือง ผู้บริหารแห่งรัฐ เจ้าหน้าที่กำกับกิจการ ปฏิบัติตาม ผู้ตรวจสอบใบอนุญาตต่างๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับดูแลกิจการพนักงานศาล พนักงานเทศบาล ทหาร ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจสอบทางการเงินภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น

งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ หมายถึง งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัยและป้องกันภัยสาธารณะ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล พนักงานดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟฟ้า คนงานควบคุมสัตว์ ผู้รักษาความปลอดภัย ยาม ตำรวจ เจ้าหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิเคราะห์ข่าวกรอง นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจขนส่งและรถไฟ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าพนักงานราชทัณฑ์และผู้คุมเรือนจำ นักสืบเอกชน ทนายความ อัยการ งานศาลตุลาการ ผู้พิพากษา ผู้ประนีประนอม เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น

งานบริการดูแลส่วนบุคคล หมายถึง งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย และป้องกันภัยสาธารณะ งานให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาองค์การ นักวางแผนครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์เด็กและครอบครัว นักกิจกรรมทางศาสนาและการศึกษา นักนวดบำบัด สัมผัสหรือ นักจัดพิธีกรรมทางศาสนา คนงานซักรีด ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้จัดการสปา ช่างตัดผม ช่างทำผม ช่างทำเล็บมือและเท้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผิว ผู้ดูแลบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครูฝึกสอนการออกกำลังกาย พิธีเลี้ยงดูแลเด็ก เป็นต้น

กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ได้แก่ งานบริหารธุรกิจ งานการตลาดและการขาย งานการเงินและการธนาคาร งานท่องเที่ยวและบริการ

งานบริหารธุรกิจ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การบริหารงานบุคคล งานฝ่ายสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สนับสนุนการบริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ เสมียน พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ

ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า พนักงานต้อนรับ พนักงานสต็อก เลขานุการ พนักงานสำนักงานทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร นักวิเคราะห์วิจัยการดำเนินงาน เป็นต้น

งานการตลาดและการขาย หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้จัดการโฆษณาและโปรโมชั่น นักการตลาด นักการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย โบรกเกอร์ ผู้สาธิตและผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ พนักงานขายตามบ้าน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น

งานการเงินและการธนาคาร หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนการเงิน การจัดการทางการเงินธุรกิจ บริการด้านการธนาคาร และหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิเคราะห์งบประมาณ นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ที่ปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ผู้ตรวจสอบการฉ้อโกงการเงิน ผู้จัดการจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อการลงทุน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย ที่ปรึกษาด้านประกันชีวิต เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน เจ้าหน้าที่การเงิน บัญชี และผู้ตรวจสอบบัญชีสถาบันการเงิน เป็นต้น

งานท่องเที่ยวและบริการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการที่พักท่องเที่ยว ตัวอย่างอาชีพเช่น ไกด์นำเที่ยว พนักงานโรงแรม พนักงานขนกระเป๋า พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ตัวแทนจำหน่ายตัวออนไลน์ หัวหน้าแผนกเกม นักสนทนาการ พ่อครัว หัวหน้าพ่อครัว พนักงานเตรียมอาหาร บาร์สต๊า บาร์เทนเดอร์ (Bartender) ผู้จัดการฝ่ายบริการอาหาร พนักงานทำขนม พนักงานทำความสะอาด พนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางปัญญา ความสามารถในการประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอน (Instruction) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการแนะแนว

การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) หมายถึง การวัดและประเมินสภาพจริงเป็นรายบุคคล

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่จะสามารถพัฒนาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียน วิเคราะห์สังเคราะห์

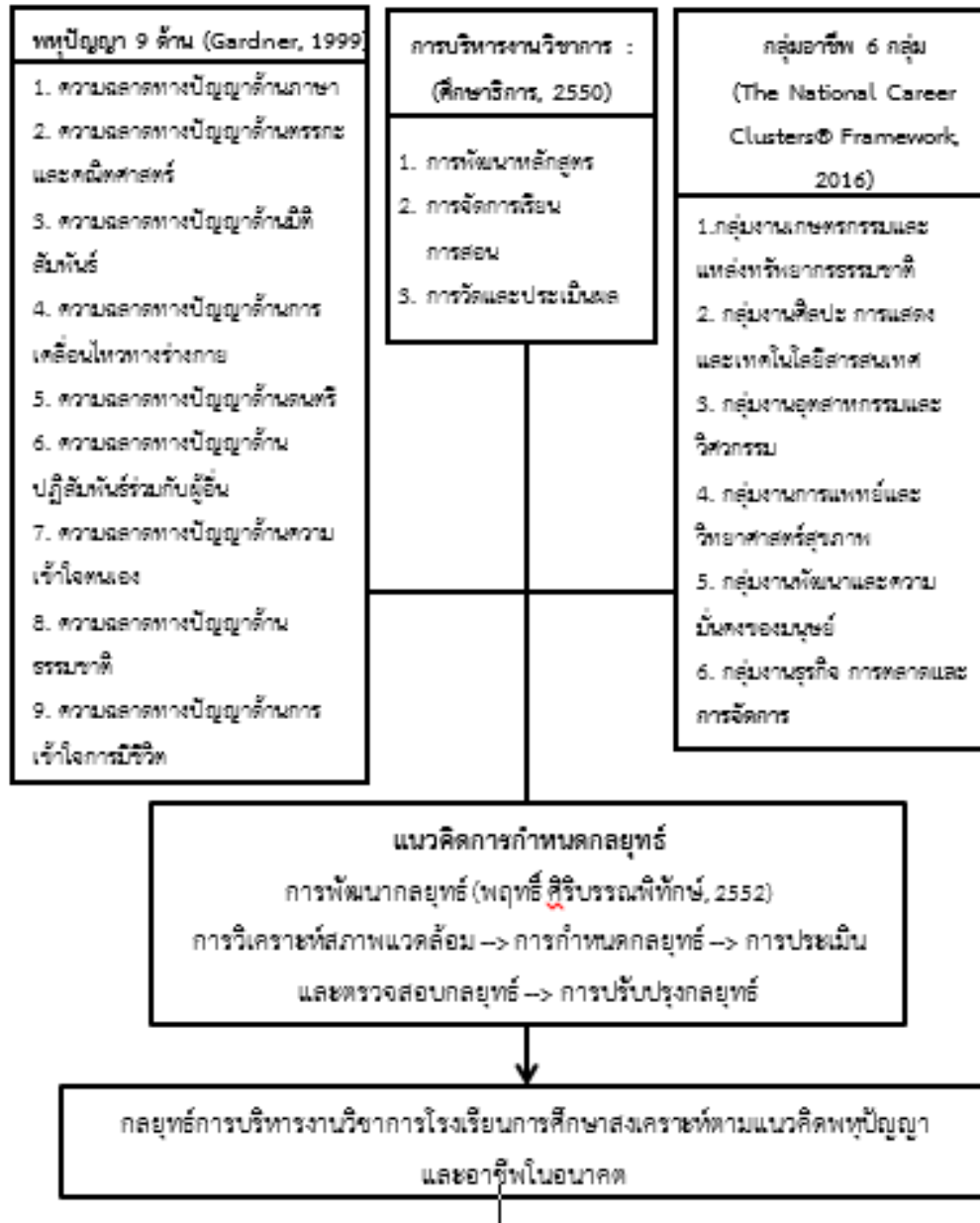
เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาพหุปัญญาและอาชีพของนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการ โดยใช้ระเบียบทางการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการในงานที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาพหุปัญญาและอาชีพมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) งานวัดและประเมินผล

2) กรอบแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligence) โดยทำการศึกษาแนวคิดหลักการเพื่อสรุปจากแนวคิดของ (Gardner, 1999) (Shearer, 2013) ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

3) กรอบแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยทำการศึกษาแนวคิดหลักการเพื่อสรุปจากแนวคิดของกลุ่มอาชีพ The National Career Clusters® Framework (2016) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดง งาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

4) แนวคิดการกำหนดกลยุทธ์ ตามแนวคิดของ (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552) ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Strategy Formulation) โดยใช้ SWOT Analysis และ TOWS Matrix และกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม มากำหนดทิศทาง แนวทางแผนการและวิธีการในการปฏิบัติงานให้สามารถนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารการบริหรงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาหุปัญญาและอาชีพในอนาคตโดยยึดกรอบแนวคิดการบริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล

2) แนวคิดหุปัญญา ซึ่งได้เป็นความฉลาดทางปัญญา 9 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิิต

3) แนวคิดอาชีพในอนาคตผู้วิจัยได้ศึกษา สังเคราะห์กลุ่มอาชีพในอนาคต The National Career Clusters® Framework (2016) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

4) พัฒนาแผนกลยุทธ์ใช้แนวคิดของ พงุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) รังสรรค์ มณีเล็ก (2549) ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Strategy Formulation) โดยใช้ SWOT Analysis และ TOWS Matrix และกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) ดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์ โดยมุ่งเน้นการกำหนดกลยุทธ์ที่แก้ไขจุดอ่อนเป็นสำคัญ

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ 1 คน ครูแนะแนว 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน จำนวนทั้งสิ้น 490 คน

1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ปีการศึกษา 2562

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียนไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองตามความเหมาะสมในแต่ละด้านของความสามารถทางปัญญา 9 ด้านโดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจในอาชีพที่นักเรียนสนใจตามกลุ่มอาชีพ (The National Career Clusters® Framework, 2016) และยังเป็นโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อาชีพในอนาคตที่เกิดขึ้นจนไปสู่การสร้างโอกาสในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเมื่อต้องทำงานได้อย่างเหมาะสมในโลกอนาคต

2. นักวิชาการด้านบริหารการศึกษา นักวิจัย และผู้สนใจ สามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียนไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้กับโรงเรียนอื่น ๆ ที่ต้องการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง

3. ครูสามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อส่งเสริมความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนในแต่ละด้านแต่ละบุคคลและส่งเสริมให้นักเรียนได้เลือกประกอบอาชีพในอนาคตที่สามารถยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้นได้อย่างยั่งยืน ตามกลุ่มอาชีพ (The National Career Clusters® Framework, 2016)

4. นักเรียนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จะได้รับโอกาสเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจมากยิ่งขึ้นและจะสามารถค้นหาความสามารถของตนเองและพัฒนาความสามารถของตนเองตามที่ตนเองสนใจในอาชีพนั้น ๆ ได้อย่างหลากหลาย ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อม

ในการประกอบอาชีพเมื่อต้องทำงานและมีโอกาสได้ทำงานที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้นได้มากยิ่งขึ้น

5. หน่วยงานระดับนโยบายสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพของนักเรียน ไปประกอบการกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพในโลกอนาคตที่เหมาะสมเมื่อต้องทำงาน

6. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะสามารถนำข้อมูลของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารโรงเรียนที่เน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญได้ทั้งหมด 51 โรงเรียน โดยนักเรียนจะได้เรียนหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจของตนเองภายใต้แนวคิดพหุปัญญาและตามกลุ่มอาชีพ (The National Career Clusters® Framework, 2016)

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเนื้อหาที่ศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพหุปัญญา
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์
- 2.5 การจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพหุปัญญา

2.1.1 สมอกับการเรียนรู้

สมองเป็นระบบที่สำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์โดยที่สมองมีการเปลี่ยนแปลงไปตามการใช้งาน เซลล์สมองของมนุษย์มีการเชื่อมโยงกันเรียกว่า Dendrites ซึ่งในสมองจะมีเซลล์สมองอยู่ประมาณ 10 ล้านเซลล์ และมีจุดเชื่อมกันอยู่ถึง 1,000 ล้านล้านล้านจุด ในขณะที่ใช้สมอง เซลล์สมองก็จะเพิ่มขึ้นและสร้างเครือข่ายที่เพิ่มมากขึ้น

Sperry. R.W. (1982) อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545:11) ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยา (neurobiologist) ได้กล่าวถึงความแตกต่างในการทำงานระหว่างสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวา สมองซีกซ้ายทำหน้าที่ในเรื่องของการใช้ภาษา การเขียน การอ่าน ทักษะด้านตัวเลข การใช้เหตุผล การควบคุม การพูด ทักษะด้านวิทยาศาสตร์ การควบคุมการทำงานของมือขวา เราอาจเรียกการทำงานของสมองซีกนี้ได้ว่าเป็น “ส่วนของการตัดสินใจ” สมองซีกขวามักทำหน้าที่ในเรื่องของความเข้าใจการเห็นภาพสามมิติ ความรู้สึกที่มั่งคั่งต่อศิลปะ ความมีสุนทรียะด้านดนตรี เพลง และการใช้จินตนาการในการดำเนินชีวิต รวมทั้งทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของมือซ้ายเราอาจเรียกสมองส่วนนี้ว่า “ส่วนของการสร้างสรรค์”

Barbara (1986, p.30) ได้กล่าวถึงความถนัดของสมองทั้งสองซีก สรุปได้ว่าสมองซีกซ้าย ถนัดคิดนึกในลักษณะสัญลักษณ์ ทำตามลำดับก่อนหลังอย่างมีระเบียบ คิดด้วยเหตุผลถูกต้องตามหลักตรรกวิทยา ส่วนสมองซีกขวาถนัดในเรื่องรูปทรง ลวดลาย มองเห็นภาพเต็มสมบูรณ์ ดนตรีศิลปะ การประดิษฐ์ ฝึนกลางวัน จินตนาการ คิดสร้างสรรค์ ไวต่อสีสันทัน จะปฏิบัติกิจด้วยความรู้สึกนึกคิดที่ผุดขึ้นมาเองในจิตที่ เรียกว่าลางสังหรณ์ คิดในลักษณะเชิงเทียบเคียงจากทหรศนะของนักจิตวิทยาและ นักการศึกษาที่มีต่อสมองกับการเรียนรู้ของมนุษย์

Howard (1993 อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธนานนท์ และคณะ, 2542, หน้า 131) ได้กล่าวถึงการคิดด้วยสมองซีกขวาและซีกซ้ายสรุปได้ว่าสมองซีกขวาและซีกซ้ายมีหน้าที่ในการคิดที่ แตกต่างกันสมองซีกซ้าย เป็นสมองที่มีการคิดแบบตรรกะ การคิดเป็นลำดับ การคิดวิเคราะห์ การคิด อย่างมีหลักการ การคิดแบบอัตนัย มองอะไรแยกเป็นส่วน การคิดให้เหตุผลและหาความถูกต้อง ส่วน สมองซีกขวา เป็นสมองที่มีการคิดแบบสัมผัส การคิดแบบหยั่งรู้ การคิดแบบองค์รวมการคิด สังเคราะห์การคิดแบบปรนัย มองอะไรเป็นภาพรวม ความสุนทรียภาพ อารมณ์ ความรู้สึกและ ความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่าสมองสองซีกคือ ซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งแต่ละซีกจะทำหน้าที่แตกต่างกันคือ สมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการเรียนรู้เรื่องที่เป็นรูปธรรม คิดแบบตรรกะ คิดเป็นลำดับขั้น คิดอย่างมี หลักการ คิดวิเคราะห์ ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่ในการเรียนรู้เรื่องที่เป็นนามธรรม คิดแบบหยั่งรู้ คิดแบบองค์รวม คิดสังเคราะห์คิดแบบปรนัย มองอะไรเป็นภาพรวม คิดอุปมา จินตนาการ คิดฝึน ศิลปะ ดนตรีและใช้ความคิดสร้างสรรค์ จึงเห็นได้ว่าการใช้ประสิทธิภาพของสมองจะต้องมีการใช้ทุก ส่วนให้เหมาะสมกับสิ่งที่เกิดขึ้น โดยโฮวาร์ด การ์ดเนอร์ เชื่อว่าสมองทั้งสองซีกมีความสัมพันธ์กับการ เรียนรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าใครจะค้นพบว่าตนเองมีหุปัญญาที่เด่นชัดในด้านใด

2.1.2 ความหมายของพหุปัญญา

มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้อธิบายความหมายพหุปัญญาไว้ ดังนี้

Howard Gardner (1999) ได้ให้ความหมายของพหุปัญญาว่า เป็นความสามารถหรือ ปัญญาที่หลากหลาย แสดงออกเป็นเอกลักษณ์ทางปัญญาของมนุษย์แต่ละคน คนหนึ่งอาจเก่งเพียง ด้านเดียว หรือเก่งหลายด้าน ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการประกอบอาชีพ

ประเวศ วสี (2535: 9) พหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดของมนุษย์ที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวน เซลล์ในสมอง แต่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงเซลล์ประสาทที่จะอกเงยออกมาเป็นวงจรสมอง ถ้าสมอง ได้รับการกระตุ้นมากวงจรสมองก็ยิ่งมากขึ้นทำให้ฉลาด ถ้าได้รับการกระตุ้นน้อยการเชื่อมโยงกันของ เซลล์ประสาทก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย

เยาวพา เดชะคุปต์. (2544: 2-3) ได้ให้คำนิยามของคำว่า พหุปัญญา ว่าเป็นความสามารถ เชิงชีวิจิต (Biopsychological Potential) นั่นคือคนทุกคนสามารถแสดงออก ซึ่งองค์แห่งปัญญาที่เขา สามารถ และพัฒนาความสามารถนั้นกับบริบทต่างๆ ตามสภาพแวดล้อมของตน เขามองสติปัญญาใน หลายลักษณะ และเชื่ออีกว่า สติปัญญาของแต่ละคนจะเป็นกระบวนการทางสมอง หรือความสามารถ ที่จะค้นหา แก้ปัญหาและสร้างผลผลิตที่มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับของสังคม

พีระ รัตนวิจิตร (2545 : 2) ได้ให้ความหมายของพหุปัญญาไว้ว่า หมายถึงศักยภาพ ความสามารถของมนุษย์ที่หลากหลายในการเรียนรู้แก้ปัญหา และการปรับตัวในสภาพการณ์ต่างๆ รวมถึงการสร้างสรรคผลงานต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรมสถานการณ์ทางธรรมชาติ

วนิษา เรช (2550 : 23 - 24) กล่าวว่า พหุปัญญา หมายถึงอัจฉริยภาพของบุคคล ซึ่งมี อย่างน้อยแปดประการ

กล่าวโดยสรุป พหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดทางปัญญาที่เด่นชัด หลากหลายและมี ความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1.3 องค์ประกอบของพหุปัญญาตามแนวคิด Howard Gardner

ประกอบไปด้วย 9 ด้าน ดังนี้

1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence)
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence)
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily Kinesthetic Intelligence)

5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence)
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (intelligence of Existentialism)

2.1.4 ความหมายของพหุปัญญาแต่ละด้าน

1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธนานนท์และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับ เรื่องคำ ทั้งพูดและเขียน ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะแสดงความสามารถในเรื่องคำ และภาษา พวกเขาจะเก่งกาจการอ่าน การเขียนการเล่าเรื่อง และจดจำคำ พร้อมกับวัน เดือน ปี ได้ดี พวกเขามีแนวโน้มเรียนได้ดีที่สุดผ่านการอ่าน การจดบันทึก ฟังการสอน และผ่านการอภิปราย ถกเถียง และมักมีทักษะการอธิบาย การสอน การปราศรัยหรือพูดจูงใจ และเรียนภาษาต่างประเทศ ได้อย่างสบายเพราะมีความจำเรื่องคำได้ดี สามารถนึกย้อนหลังได้และมีความสามารถเข้าใจ และจัดการโครงสร้างประโยคได้

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา หมายถึง ความสามารถจับใจความได้ดี จากการฟังต่างๆ สามารถถ่ายทอดความคิดโดยการพูดได้ชัดเจน สื่อสารได้ชัดเจนตรงประเด็น สามารถอ่านหนังสือต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย จับใจความได้ดี เขียนถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ ข้อมูลได้ถูกต้องชัดเจนและสามารถเขียน ถ่ายทอดได้หลากหลายแนวทาง

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา หมายถึง พูดได้ดีในกลุ่มผู้ฟังต่าง ๆ พูดง่าย พูดคล่อง หรือใช้อารมณ์ใดในเวลาที่เหมาะสม มีความสามารถในการเขียนได้ดี มีความสามารถในการเรียนและการพูดภาษาอื่นๆ ได้เร็ว มีความสามารถในการเล่าเรื่องตลก เรื่องขวนขวาย และการทายปริศนาคำ เรียนรู้ได้เร็วจากการฟัง การอ่าน และการเขียน มีความสนใจในโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน คำประพันธ์ การพูด การเล่าเรื่อง นิทาน หนังสือพิมพ์ และการเขียน มีความสามารถในการเล่าเรื่องหรือเขียนเรื่อง มีความสามารถในการแต่งคำพูดที่ซับซ้อนใช้ภาษาในการสื่อแนวคิดได้อย่างเหมาะสม มีทักษะในการใช้คำพังเพย เปรียบเทียบ เช่นคำอุปมาอุปมัย และสำนวน ฯลฯ

กมลวรรณ อังศรีสุรพร (2554) กล่าวว่า ผู้มีปัญญาด้านนี้ มีลักษณะเข้าใจคำสั่งและความหมายของคำ ชอบอ่าน เขียน เล่าเรื่อง อธิบายได้ชัดเจน ชอบสอนและชอบเรียนและเรียนได้ดี ถ้ามีโอกาสได้ ฟังได้ฟังและเห็นมีความจำดี จำสถานที่ วันเดือนปีและสิ่งต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ด้านภาษาได้ดี

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา หมายถึง มีความสามารถในการจำและการพูดภาษาอื่นๆ ได้เร็ว มีความสามารถเข้าใจ และจัดการโครงสร้างประโยค สามารถย่อจัดลำดับ จัดวางภาษาได้ดี พูดและเขียนถ่ายทอดความรู้สึกได้เข้าถึงอารมณ์ร่วมของผู้รับสาร สามารถสอนอธิบายความรู้ได้ชัดเจนเป็นระบบให้ผู้อื่นเข้าใจง่าย และมีทักษะการสื่อสาร สามารถพูดจูงใจให้ผู้อื่นเชื่อได้เสมอ

2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical – Mathematical Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาทยา ปิลันธนานนท์และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ เกี่ยวกับตรรกะ นามธรรม การใช้เหตุผลและตัวเลข เก่งคณิตศาสตร์ หมากกรุก โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขและตรรกะ การหาความจริงและการคิดอย่างวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการคำนวณที่ซับซ้อน สามารถนำมาเทียบเคียงกับมโนทัศน์เรื่องปัญญาแบบเดิมหรือ IQ ได้

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9)กล่าวว่า ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง การทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ดี เป็นคนที่คิดเป็นระบบ มีเหตุผลในการคิด มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คือ คิดพิจารณาส่วนย่อยของประเด็นให้เห็นภาพชัดเจน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คือ ประมวลเชื่อมโยงแง่มุมความคิดรวบยอดและประเด็นต่างๆ ให้เป็นเรื่องเดียวกัน มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ นำเหตุผลข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา คือ การประมวลสาเหตุของปัญหาหาวิธีแก้ปัญหาที่หลากหลาย และเลือกแนวทางที่สามารถแก้ปัญหาได้เกิดผล มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คือ สามารถคิดได้คล่องหลากหลาย คิดได้แตกต่างจากคนอื่น คิดยืดหยุ่น ไม่ยึดติด มีความสามารถในการใช้จำนวน เข้าใจความเป็นนามธรรมของจำนวน มีทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์อย่างรอบคอบ

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง มีความสามารถเชื่อมโยงการคิดคำนวณกับกิจกรรมการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีความสามารถในการคิดคำนวณอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีความสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขและสัญลักษณ์กับวัตถุรูปธรรม คิดได้อย่างมีเหตุผลหรือคิดอย่างมีตรรกะ เข้าใจวิธีดำเนินการทางคณิตศาสตร์และแบบแผนเชิงตรรกะต่าง ๆ ดำเนินกระบวนการเหตุและผลที่ง่ายและเป็นรูปประ

ธรรม รู้จักวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีความสามารถในการค้นหาสิ่งที่ไม่รู้ในสถานการณ์ของการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีความสามารถในการพัฒนาแบบแผนการคิดและรู้จักการนำออกมาใช้ที่ หลากหลาย และรู้จักใช้เหตุผลทั้งในเชิงอุปมาและอุปมัย

กมลวรรณ อังศรีสุรพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง มีลักษณะสามารถจำสิ่งที่เป็นแบบแผนที่เป็นนามธรรมได้มีเหตุผลเชิงสรุปความสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ชอบทำการทดลองค้นหาคำตอบ ทำงานกับ ตัวเลข หาคำตอบด้านรูปแบบและความสัมพันธ์ เรียนได้ดีโดยการจัดหมวดหมู่และแยกประเภท ชอบคณิตศาสตร์ คิดเชิงเหตุผลและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยมในการวางแผน คิด แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มีความสามารถในการคิดคำนวณที่ซับซ้อน มีทักษะคิดได้อย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ทำการวิเคราะห์ และการสรุปได้มีประสิทธิภาพ

3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาทยา ปิลันธนานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการตัดสินใจและพื้นที่ ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะเป็คนที่ใช้สายตา และวิเคราะห์วัตถุในโนภาพได้ดี ผู้ที่มีปัญญาทางพื้นที่มักมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาได้ดี พวกเขามีความจำทางสายตาที่ดีและโน้มเอียงไปในทางศิลป์ และมักมีสัมผัสเรื่องทิศทางได้ดีรวมถึงอาจ มีเรื่องการประสานงานระหว่างมือและตาที่ดีด้วย ซึ่งจะเหมือนกับลักษณะที่เห็นในกลุ่มปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ดูเหมือนว่ามีความใกล้เคียงกันอย่างสูงระหว่างปัญญาด้านพื้นที่ และปัญญาด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเท่ากับว่าปัญญาทั้งสองชนิดนี้ไม่ได้เป็นอิสระต่อกัน เนื่องจากการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เกี่ยวข้องกับการจัดการสัญลักษณ์ จำนวน และปัญญาด้านพื้นที่ก็มีลักษณะเดียวกันด้วย

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านการมิติสัมพันธ์ หมายถึง สามารถวาดภาพในสมองและออกแบบสิ่งต่างๆได้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการ คาดคะเนระยะได้แม่นยำ รู้เรื่องทิศทาง วาดรูปได้ถูกต้องส่วน และสื่อความคิด ความรู้สึกผ่านรูปภาพได้ชัดเจนทั้ง ความคิดเชิงรูปธรรมและความคิดเชิงนามธรรม

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านการมิติสัมพันธ์ หมายถึง การรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ มีความสร้างสรรค์การออกแบบ ลวดลายและรูปทรงง่าย ๆ มีความสามารถในการวาดภาพสามมิติ มีความสามารถในการเขียนภาพทิวทัศน์และวัตถุต่าง ๆ ด้วยการระบายสีและการแกะสลัก เข้าใจวัตถุที่มองเห็นจากมุมมองต่าง ๆ มีความสามารถสร้างสรรค์วัตถุสิ่งของจากแผนภูมิหรือพิมพ์เขียว มีความสามารถสร้างผลงานทั้งเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกหรือความประทับใจ มีความแม่นยำในการบอกทิศทางในแผนที่หรือสถานที่ต่าง ๆ รับรู้และตอบสนองต่อรูปทรงต่าง ๆ มีความสามารถในการกระทำด้วยวัตถุโดยใช้มือและนิ้วมือ

กมลวรรณ อังศรีสุพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านการมิติสัมพันธ์ หมายถึง มีลักษณะสามารถมองเห็นแง่มุมต่าง ๆ ได้ เห็นความสัมพันธ์ของพื้นที่ สามารถแสดงออกด้วยภาพ สามารถมองเห็นรูปลักษณะของสิ่งต่าง ๆ สามารถหาทิศทางที่ว่างได้ สามารถจัดรูปฟอร์มต่างๆ ในสมองได้ มีจินตนาการดี มองเห็นการเปลี่ยนแปลง อ่านแผนที่ แผนภูมิได้ดีเรียนได้ดีถ้าต้องใช้จินตนาการ ใช้ความคิดอิสระ ทำงานด้วยสีและภาพชอบที่จะวาด สร้าง ออกแบบ ศึกษาภาพนิ่ง ภาพยนตร์ และทดลองกับเครื่องจักรกล

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ หมายถึง มีความแม่นยำในการบอกทิศทางในแผนที่หรือสถานที่ต่าง ๆ รู้สึกเข้าถึงอารมณ์ได้ง่ายผ่านรูปถ่าย/รูปภาพ หนังสือ ภาพลงสี การแสดงศิลปะ ท่าทางที่ประณีตอ่อนช้อย และศิลปะที่สลับซับซ้อน สามารถเข้าใจวัตถุที่มองเห็นจากมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย จนสามารถวาดภาพในสมองและออกแบบเรขาคณิตและพื้นที่ต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการรวมถึงสื่อความคิด ความรู้สึกผ่านรูปภาพได้ชัดเจน

4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily – Kinesthetic Intelligence)

โสวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาทยา ปิรันธนานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับ การเคลื่อนไหวของร่างกายจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ เช่น การยืนขึ้นและเดินไปรอบๆ และมักจะเก่งในกิจกรรมทางร่างกายเช่น กีฬา หรือเต้นรำ พวกเขาอาจจะชอบการละครหรือการแสดง โดยทั่วไปมักถนัดการสร้างหรือทำบางสิ่ง มักจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยใช้ร่างกาย มากกว่าแค่อ่านหรือฟัง ผู้ที่มีความสามารถเช่นนี้มักจะใช้สิ่งที่เรียกว่า ความทรงจำจากกล้ามเนื้อ คือ พวกเขาจะจำสิ่งต่างๆผ่านร่างกายเช่นการจำถ้อยคำหรือรูป

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อได้คล่องแคล่ว ทั้งกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ ใช้อวัยวะของร่างกายสื่อสารท่าทาง ความคิด ความรู้สึกได้ ใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด เคลื่อนไหวนิ้วมือ ท่าทางต่างๆ ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเล่นเกม การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ ใช้อวัยวะของร่างกายสื่อสารและแสดงความคิด ความรู้สึก เช่น การแสดงละคร การแสดงทำใบ้สื่อภาษา

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง มีความสามารถในการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกในการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การฟ้อนรำ การเต้นรำ เป็นต้น ชอบกิจกรรมทางกายภาพ เช่น การกีฬา และการเล่นต่าง ๆ เป็นต้น ทำกิจกรรมที่ต้องการทักษะการเคลื่อนไหวทั้งง่ายและซับซ้อน มีทักษะด้านกรีฑา มีทักษะด้านกีฬา มีทักษะทางการฟ้อนรำหรือเต้นรำ มีทักษะ

ทางการฝีมือ ใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของตน มีความสามารถในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อแสดงหรือสื่อสารสถานการณ์ ต่างๆ ในชีวิต เรียนได้ดีด้วยการมีส่วนร่วมโดยตรง มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหวร่างกาย มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์

กมลวรรณ อังศรีสุรพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายรู้จักส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและสามารถแสดงออกได้ ชอบเคลื่อนไหว สัมผัส พุด และใช้ภาษาทางกาย ทำกิจกรรมที่ต้องใช้ร่างกาย เช่น กีฬา เต้นรำ การแสดงการประดิษฐ์ของได้ดี มีความสามารถในการแสดงท่าทางสามารถพัฒนาการทำงาน ของร่างกาย เรียนได้ดีถ้ามีโอกาสสัมผัส เคลื่อนไหว และมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่ว่างและการสัมผัส

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง สามารถเรียกความทรงจำจากกล้ามเนื้อ จำสิ่งต่าง ๆ ผ่านร่างกายเช่นการจำคำจากรูปปาก จำท่าเดิน ใต้ง่ายตาย ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ และใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเต้นตามจังหวะ การทำท่าประกอบ มีการแสดงออก การเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์

5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาตยา พิณธนานนธ์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับจังหวะ ดนตรี และการได้ยิน ผู้ที่มีปัญญาทางดนตรีและจังหวะสูง จะแสดงความสามารถในการสัมผัสทางเสียง จังหวะ ระดับเสียง และดนตรีได้ดีกว่า พวกเขาจะมีช่วงเสียงที่ดี หรือแม้แต่ช่วงเสียงที่สมบูรณ์ สามารถร้องเพลง เล่นดนตรี และแต่งเพลงได้ เนื่องจากมีองค์ประกอบทางเสียงมาประกอบกับปัญญาด้านนี้ ผู้ที่มีปัญหานี้อาจจะเรียนได้ดีที่สุดผ่านการฟัง นอกจากนี้ยังใช้เพลงหรือจังหวะเพื่อเรียนและจดจำข้อมูลเสมอๆ และอาจทำงานได้ดีที่สุดด้วยการมีดนตรีเป็นพื้นภูมิ

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านดนตรี หมายถึง มีความสามารถไวต่อการรับรู้จังหวะและทำนอง แยกแยะเสียง ทำนอง จังหวะ แต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนอง สื่อสารความคิดออกมาเป็นเพลงหรือทำนองได้ดี

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านดนตรี หมายถึง มีความเข้าใจสัญลักษณ์ดนตรี มีความสามารถผลิตผลงานเพลงและทำนองเพลง มีความสามารถในการใช้ดนตรีแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด สร้างความรู้สึกทางอารมณ์กับเสียงต่าง ๆ รู้จักแยกแยะแบบแผนของเสียงต่างๆ มีความสามารถในการเชื่อมโยงทำนองและจังหวะเพลงกับความรู้สึกของตน มีความสามารถในการคิดแต่งเนื้อเพลงและหรือทำนองเพลง มีความสามารถในการผลิตและประกอบเครื่องดนตรี ฟังและตอบสนองเสียงต่างๆ เช่น เสียงคนหรือเสียงจากสิ่งแวดล้อม ด้วย ความสนใจ เก็บรวบรวมข้อมูลด้านดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ

กมลวรรณ อังศรีสุพร (2554)) กล่าวว่า ปัญญาด้านดนตรี หมายถึง ชอบร้องเพลง ฟังเพลง ชอบเล่นดนตรี และตอบสนองต่อเสียงเพลง แยกแยะ จำทำนองเพลง เรียนรู้จังหวะดนตรีได้เร็ว เรียนรู้จังหวะเสียงและดนตรีได้ดี รู้จักโครงสร้างของดนตรี โครงสร้างในการฟังเพลง ไวต่อเสียง คิดท่วงทำนอง/จังหวะได้ สัมผัสคุณภาพของเสียงได้

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี หมายถึง สามารถเข้าใจสัญลักษณ์ดนตรี จังหวะดนตรี ได้เร็ว มีความสามารถผลิตผลงานเพลงและทำนองเพลง สามารถแต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนอง ใช้ดนตรี หรือร้องเพลงสื่อสารความคิดความรู้สึกออกมาเป็นเพลงหรือทำนองให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นจังหวะของดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์

6. ความฉลาดทางปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence)

โซวาร์ต การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธนานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทฤษฎีผู้ที่มีปัญญา ทางการปฏิสัมพันธ์สูงมีแนวโน้มเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก ลักษณะนิสัยตามการสัมผัสถึงอารมณ์ ความรู้สึก ภาวะจิตใจ แรงจูงใจของผู้อื่น สามารถร่วมไม้ร่วมมือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของทีมให้ได้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเอาใจใส่ผู้อื่นได้ง่าย เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ปกติเรียนรู้ได้ดีที่สุดผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบการได้อภิปราย ถกเถียง

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หมายถึง จะทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ดี สามารถรับรู้อารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ รอบตัวได้ ปรับปฏิสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ทำงานกลุ่มได้ดี มีความเป็นผู้นำเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดีและรับรู้บทบาทตนเองในแต่ละสถานการณ์

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หมายถึง มีความสามารถในการผูกพันกับสมาชิกครอบครัว และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สื่อสารได้ดีทั้งวิธีการเป็นการพูด (การสื่อสารแบบวจนะ) และวิธีการไม่เป็นการพูด (การสื่อสารแบบอวจนะ) ปรับพฤติกรรมเข้ากับกลุ่มและสภาพแวดล้อมได้ดีมาก มีทัศนคติที่ดีต่อประเด็นปัญหาในปัจจุบันต่างๆ มีวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่หลากหลาย มีความเข้าใจพลวัตกลุ่มหรือพลังกลุ่ม ให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอย่างมีความหมาย มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เข้าใจและชื่นชมความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความเข้าใจลึกซึ้งในความคิดเห็น ความรู้สึก แรงจูงใจ และวิถีชีวิตของผู้อื่น

เยาวพา เดชะคุปต์ (2544) โดยFinkelstein, Leonard & Finkelstein, ceila อ้างใน กมลวรรณ อังศรีสุพร (2554)) กล่าวว่า ปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หมายถึง เข้าใจผู้อื่น นำ

ผู้อื่น จัดกลุ่ม สื่อสาร ระบุข้อพิพาท ทำงานเป็นกลุ่มได้ แยกแยะความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ สามารถสื่อความหมายโดยไม่ใช้ภาษาพูดได้ ชอบมีเพื่อนมาก ชอบร่วมสังสรรค์กับคนอื่น เรียนรู้ได้ดี ถ้ามีโอกาสได้ร่วมงานกับผู้อื่น รู้จักสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หมายถึง สามารถเข้าใจความคิดเห็น ความรู้สึกและวิถีชีวิตของผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง รู้จักมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ต่างๆ มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับกลุ่มและสภาพแวดล้อมได้ดีมาก รวมถึงสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาในด้านนี้จะเกี่ยวกับความสามารถในการใคร่ครวญและวิเคราะห์ตนเอง คนที่มีปัญญาประเภทนี้เป็นคนระวางตัวสูง สามารถเข้าใจอารมณ์ เป้าหมาย และแรงจูงใจของตนเองได้ มักมีความเกี่ยวข้องกับ การแสวงหาทางความคิด เช่น ปรัชญา จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้รับอนุญาตให้จดจ่อสิ่งที่ตนสนใจ มีระดับการเป็นผู้พอใจในความเป็นเลิศสูงเนื่องมาจากปัญญาของเขา

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง หมายถึง การนับถือตนเอง มั่นใจในตนเอง รู้จักเข้าใจจุดดีจุดด้อยของตนเอง วางแผนการทำงานของตนเอง และหาแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เก่ง สูงสุดและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มีวิธีการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เหมาะสม และเตือนตนเองให้ทำงานตามที่วางแผนไว้จนบรรลุเป้าหมาย กระตุ้นตนเองให้อดทนต่ออุปสรรคและอดทนต่อความลำบากกายและใจได้

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง หมายถึง มีความพยายามค้นหาและเข้าใจความรู้สึกภายในและความคิดของตนเอง มีความเข้าใจดีเกี่ยวกับความซับซ้อนของประสบการณ์มนุษย์ มีความสามารถในการใช้ความรู้สึกทางอารมณ์กับประสบการณ์เฉพาะ มีความสามารถเกี่ยวกับภาวะอารมณ์ ความรู้สึก และอารมณ์ มีความสนใจในการค้นหาพัฒนาการของตนเองอย่างลึกซึ้ง รู้จักวิธีการให้ความหมายเกี่ยวกับความชอบหรือความไม่ชอบเป็นการส่วนตัว มีความรู้เกี่ยวกับการมีสมาธิอย่างดี เรียนรู้โดยการสังเกตและการฟัง คาดคะเนแบบแผนของตนเองอย่างแม่นยำ กำหนดและปฏิบัติตามมาตรฐานค่านิยมทางจริยธรรม

กมลวรรณ อังศรีสุพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง หมายถึง มีสมาธิ เป็นคนมีจิตใจอ่อนโยน มีความเข้าใจตนเอง ชอบคิดฝันและหมกหมุ่นอยู่กับความรู้สึก ความคิดของตนเอง ให้สัญชาตญาณเป็นเครื่องนำทาง ตระหนักและแสดงความรู้สึกของตนเองได้

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง หมายถึง สามารถเข้าใจความรู้สึกภายในและความคิดของตนเอง มองโลกในแง่บวก มักกระตุ้นให้กำลังใจตนเองให้อดทนต่อ

อุปสรรคและทำให้ถึงเป้าหมายอยู่เสมอและทำการค้นหาพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมสามารถคาดคะเนการดำเนินชีวิตของตนเองได้ดี

8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับความสามารถในการรู้จัก และเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง เข้าใจกฎเกณฑ์ปรากฏการณ์ และการรังสรรค์ต่างๆ ของธรรมชาติ มีความไวในการสังเกต เพื่อคาดการณ์ความเป็นไปของธรรมชาติ มีความสามารถในการจัดจำแนก แยกแยะประเภทของสิ่งมีชีวิต ทั้งพืชและสัตว์

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์และบังอร เสรีรัตน์ (2543: 7 - 9) กล่าวว่า ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง จะทำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ได้ดี มีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง ทั้งวงจรชีวิต สภาพปัจจุบัน การดูแลให้คงอยู่ และการทำให้ธรรมชาติที่เสียหายหมดไป สามารถคาดคะเนสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเงื่อนไขต่าง ๆ เปลี่ยนแปลง มักจะอยู่ในธรรมชาติ หลงใหลในความงามของธรรมชาติ

สุนทร โคตรบรรเทา อ้างถึงในวรรณิษา บัวสุข (2553) กล่าวว่า ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง รักสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ แสดงความสนใจในการทัศนศึกษาธรรมชาติอย่างจริงจัง แสดงความรักต้นไม้ พืช และดอกไม้ แสดงความห่วงใยต่อสิทธิของสัตว์ทั้งหลาย ชอบสะสมปลาสวยงาม มีความสนใจในธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการจำแนกพืชและสัตว์ต่างๆ มีทักษะในการทำการทดลองทางชีววิทยา ชอบไปเที่ยวชมสวนพฤกษชาติและสวนสัตว์ในที่ต่าง ๆ

กมลวรรณ อังศรีสุพรรณ (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เข้าใจความสำคัญของตนเองกับสิ่งแวดล้อมและตระหนักถึงความสามารถของตนเองที่จะมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ธรรมชาติ เข้าใจการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงของสสาร

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง สามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ของธรรมชาติบนโลกและจักรวาลทั้งสิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิได้้อย่างลึกซึ้ง สามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกความต้องการของสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สามารถจำแนกและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (Existential Intelligence)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (2006) กล่าวว่าปัญญาที่มีอยู่ที่สะท้อนถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในการพิจารณา 'คำถามที่ยิ่งใหญ่' เกี่ยวกับชีวิต ความตาย ความรักและการมีชีวิตอยู่

Howard Gardner อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธานนท์ และคณะ (2542) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต หมายถึง ความฉลาดในการพิจารณาความรู้ที่มีอยู่กับคำถามลึกซึ้งเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของมนุษย์เช่นความหมายของชีวิตทำไมคนตาย เรามาจากที่ไหน

กมลวรรณ อังศรีสุพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต หมายถึง ความไวและความสามารถในการจับประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ เข้าใจความสัมพันธ์ของโลก

กล่าวโดยสรุป ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตอยู่ หมายถึง ชีตความสามารถในการสร้างแนวคิด วัฏจักรของชีวิต การดำเนินชีวิตที่เป็นสุขเป็นทุกข์ การตั้งอยู่และดับไปของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างทอ้งแท้ สามารถสร้างความสุขให้กับโลกใบนี้ได้เสมอ

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับพหุปัญญาและอาชีพ

ทฤษฎีพหุปัญญาได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดจนการเลือกประกอบอาชีพตามความถนัด ความสามารถของแต่ละคน โดยเน้นให้แต่ละคนควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ปัญญาด้านที่ถนัดซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาที่มีอยู่ในหลายหลายด้าน และการประเมินการเรียนรู้ควรวัดจากเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถครอบคลุมปัญหาในแต่ละด้าน ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ จึงชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายทางปัญญาของมนุษย์ ซึ่งมีหลายด้าน หลายมุม แสดงออกเป็นเอกลักษณ์ทางปัญญาของมนุษย์แต่ละคน คนหนึ่งอาจเก่งเพียงด้านเดียว หรือเก่งหลายด้าน ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพได้

Sanda Bordei (2016) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของพหุปัญญาและอาชีพ ที่ได้มีการประยุกต์มาจาก (Shearer, 2013) ซึ่งแสดงให้ตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.1 ตารางพหุปัญญาและอาชีพ ของ Sanda Bordei (2016)

พหุปัญญา	ตัวอย่างอาชีพ
ด้านภาษาศาสตร์	ครู นักเล่าเรื่อง นักเขียน นักประพันธ์ นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์นักแปล นักตรวจเอกสาร นักกฎหมาย นักแสดง
ด้านตรรกะ / คณิตศาสตร์	นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักบัญชี นักวิจัย นักกฎหมาย นักเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ นายหน้า นักสืบ และนักดาราศาสตร์เกี่ยวกับอวกาศ
ด้านมิติสัมพันธ์	สถาปนิกนักออกแบบ นักประดิษฐ์ นักผจญภัย นักบิน กะลาสี ประติมากร นักตัดต่อ ภาพยนตร์ ช่างภาพช่างทำผม ช่างไม้ ช่างประปา ช่างวางแผน ช่างภาพ นักวาดภาพ ล้อเลียน ช่างภาพ นักวาดเขียน
ด้านร่างกาย-การ เคลื่อนไหว	ช่างศัลยแพทย์ นักแสดง นักกีฬา นักแสดงนักร้องนักแสดง ช่างฝีมือ นักออกแบบท่าเต้น ครูกีฬา นักกายกรรมละครสัตว์ นักประดิษฐ์ตัวอักษรประดิษฐ์
ด้านดนตรี	นักแต่งเพลง นักร้อง นักวิจารณ์ดนตรี ครูสอนดนตรี นักออกแบบเครื่องเสียง นักจัด รายการดนตรี นักดนตรีออร์เคสตรา
ด้านความสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น	ครู นักจิตวิทยา พนักงานขาย ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พระสงฆ์ พนักงานต้อนรับ พนักงาน ประชาสัมพันธ์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลนักบวช นักมานุษยวิทยา
ด้านการเข้าใจตนเอง	กวี นักแสดง นักวิจัย นักจิตวิทยา หมออายุรเวท นักปราชญ์ นักเขียน
ด้านธรรมชาติ	นักวิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ วิศวกร นักชีววิทยา นักดาราศาสตร์ ชาวสวน ช่างนา นักนิเวศวิทยา

Gardner (1997 - 2006) และ Shearer (2013) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของ
พหุปัญญาและอาชีพ ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ตารางพหุปัญญาและอาชีพ 9 ด้าน

พหุปัญญา 9 ด้าน	ตัวอย่างอาชีพ
1. ความฉลาดทางปัญญา ด้านภาษา	เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร ตัวตลก บรรณาธิการ นักประวัติศาสตร์ นักข่าว อัยการ ทนายความ บรรณาธิการ ที่ปรึกษาด้านการตลาด ผู้ประกาศข่าว กวี นักการเมือง นักพูด พิธีกรรายการ ครู นักแปลภาษา นักเขียน เป็นต้น
2. ความฉลาดทางปัญญา ด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	เช่น นักบัญชี ผู้สอบบัญชี นักวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์ นักเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักออกแบบฐานข้อมูล นักสืบ นักเศรษฐศาสตร์ วิศวกร ทนายความ นักคณิตศาสตร์ นักวิเคราะห์เครือข่าย เกสเซอร์ แพทย์ นักฟิสิกส์ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ นักสถิติ พนักงานบัญชี ครู-อาจารย์ เป็นต้น

3. ความฉลาดทางปัญญา ด้านมิติสัมพันธ์	เช่น นักสร้างแบบจำลองและการจำลอง 3D ภาพยนตร์แอนิเมชัน ศิลปิน นักเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถาปนิก วิศวกร มัณฑนากรตกแต่งภายใน ช่างภาพ ช่าง นักเดินเรือ นักบิน ประติมากร วางแผนกลยุทธ์ ผู้สำรวจจริงวัด คนขับรถบรรทุก นักวางแผนเมือง เว็บมาสเตอร์ เป็นต้น
4. ความฉลาดทางปัญญา ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	เช่น นักแสดงชาย นักกีฬา ช่างไม้ นักออกแบบเกมกีฬา ช่างฝีมือ แพทย์นักกีฬา เจ้าหน้าที่ดับเพลิง นักผจญภัยในป่า ช่างเพชรพลอย ผู้ฝึกสอนส่วนตัว ครูสอนพลศึกษา ภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญนันทนาการ ศัลยแพทย์ ครูสอนโยคะ นาฏกร นักฟิสิกส์ นักปั้น ช่างซ่อมรถยนต์ เป็นต้น
5. ความฉลาดทางปัญญา ด้านดนตรี	เช่น นักร้องประสานเสียง ดีเจ วาทยกร ที่ปรึกษาค่ายเพลง นักแสดงละครเพลง นักวิจารณ์ดนตรี นักดนตรี บรรณารักษ์เพลง ผู้เผยแพร่เพลง ครูสอนดนตรี นักบำบัดเพลง นักดนตรี ผู้อำนวยการวงดนตรี นักแต่งเพลง วิทยายุทธผสมเพลง นักพากย์ ผู้สอนด้วยเสียง เป็นต้น
6. ความฉลาดทางปัญญา ด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น	เช่น ศิลปิน ที่ปรึกษาด้านอาชีพ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ชำนาญการอาชีวศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการแก้ไขข้อขัดแย้ง นักพัฒนาสังคม เจ้าหน้าที่ข่าวกรอง ที่ปรึกษาส่วนตัว นักปรัชญา ผู้ประกอบการงานบริการ บริกร พนักงานเสิร์ฟ นักจิตวิทยา นักวิจัย ผู้นำทางศาสนา นักธรรม นักบำบัดโรค ที่ปรึกษาด้านสุขภาพ นักการเมือง ครู นักแนะแนว นักประชาสัมพันธ์ พิธีกร นักนิเทศศาสตร์ นักสังคมสงเคราะห์ นักบริหาร นักธุรกิจ นักการตลาด พนักงานขาย ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า เป็นต้น
7. ความฉลาดทางปัญญา ด้านความเข้าใจตนเอง	เช่น ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ พยาบาล นักการเมือง นักจิตวิทยา ผู้นำทางศาสนา ครู ผู้ฝึกสอน ที่ปรึกษาการเดินทาง อาชีพอิสระ เจ้าของกิจการ เป็นนายจ้างของตัวเอง นักคิด นักเขียน นักบวช นักปรัชญา นักจิตวิทยา ครู - อาจารย์ เป็นต้น
8. ความฉลาดทางปัญญา ด้านธรรมชาติ	เช่น นักพฤกษศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา พ่อครัว ช่างเทคนิคสัตว์ นักมานุษยวิทยา นักดาราศาสตร์ นักพฤกษศาสตร์ นักชีววิทยา ครูฝึกสัตว์เลี้ยง ชวนำ ชวนสวน นักธรณีวิทยา แพทย์ สัตวแพทย์ นักอนุรักษ์น้ำ นักนิเวศวิทยาพื้นที่ชุ่มน้ำ นักวาดภาพสัตว์ป่า นักวิทยาศาสตร์ นักสำรวจ นักอนุรักษ์ธรรมชาติ นักสิ่งแวดล้อม เกษตรกร เป็นต้น
9. ความฉลาดทางปัญญา ด้านการเข้าใจชีวิต	เช่น แพทย์ พยาบาล ผู้พิพากษา สัปเหร่อ นักเผยแพร่ศาสนา ลัทธิ เป็นต้น

จากตารางที่ 2.1 และ 2.2 จึงกล่าวได้ว่า พหุปัญญาซึ่งประกอบไปด้วยความฉลาดทางปัญญา 9 ด้าน สามารถพัฒนาความถนัดไปสู่การประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับพหุปัญญาจึงสรุปได้ว่า พหุปัญญา มีทั้งหมด 9 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านร่างกายและการ

เคลื่อนไหว 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจชีวิต และแต่ละด้านสามารถส่งเสริมความสามารถในการทำงานในอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต

2.2.1 กลุ่มอาชีพในอนาคตตามกรอบ National Career Clusters® Framework 2016

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า สืบเคราะห์ กลุ่มอาชีพตามกรอบ National Career Clusters® Framework 2016 ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกรอบงานกลุ่มอาชีพแห่งชาติสหรัฐ ซึ่งมีการพัฒนามาจากปี 2009 มีโครงสร้างที่สำคัญสำหรับการจัดระเบียบหมวดอาชีพในอนาคต และครอบคลุม 16 กลุ่มอาชีพ ซึ่งเป็นตัวแทนของเส้นทางอาชีพกว่า 79 เส้นทางเพื่อช่วยให้นักเรียนนำทางไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ในอาชีพและยังเป็นเครื่องมือสำหรับการออกแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนกลุ่มอาชีพให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับ 16 กลุ่มอาชีพและเส้นทางอาชีพ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้การเชื่อมโยงหลักสูตรมัธยมศึกษา หลักสูตรปริญญาตรีและสำหรับการสร้างแผนการศึกษารายบุคคลสำหรับตัวเลือกอาชีพที่สมบูรณ์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนค้นพบความถนัดและความสนใจและช่วยให้เลือกเส้นทางการศึกษาที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จในโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยและการประกอบอาชีพ ได้แก่ 1) เกษตรกรรม อาหารและทรัพยากรทางธรรมชาติ 2) สถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง 3) ศิลปะ, A / V เทคโนโลยี และการสื่อสาร 4) การจัดการธุรกิจและการบริหาร 5) การศึกษาและการฝึกอบรม 6) เงินทุน 7) รัฐบาลและการบริการสาธารณะ 8) วิทยาศาสตร์สุขภาพ 9) การให้บริการและการท่องเที่ยว 10) บริการด้านมนุษยสัมพันธ์ 11) เทคโนโลยีสารสนเทศ 12) กฎหมาย ปลอดภัยสาธารณะ ความถูกต้อง และความปลอดภัย 13) อุตสาหกรรมการผลิต 14) การตลาด 15) STEM 16) การขนส่งการกระจายสินค้าและการขนส่ง ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยอาชีพดังนี้

1. เกษตรกรรม อาหารและทรัพยากรทางธรรมชาติ คือกลุ่มงานมุ่งเน้นไปที่การผลิตการแปรรูปการตลาดการจัดจำหน่ายการจัดการจัดหาเงินทุนและการพัฒนาสินค้าเกษตรและทรัพยากรรวมถึงอาหารเส้นใยผลิตภัณฑ์ไม้ทรัพยากรธรรมชาติพืชสวนและผลิตภัณฑ์ / ทรัพยากรพืชและสัตว์อื่น ๆ ประกอบด้วย ระบบธุรกิจการเกษตร ระบบสัตว์ ระบบบริการสิ่งแวดล้อม ระบบการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร ระบบทรัพยากรธรรมชาติ ระบบพืช ระบบไฟฟ้าโครงสร้างและเทคนิค

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ผู้ทำงานในฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ผู้ดูแลสัตว์ ชาวประมง เกษตรกร ชาวสวนผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์และผู้ดูแลสัตว์เจ้าหน้าที่ป่าไม้และ

อนุรักษ์ นักตัดแต่งกิ่งและต้นไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร เจ้าหน้าที่กำจัดการอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม นักวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

2. สถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นในการออกแบบการวางแผนการจัดการก่อสร้างและการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย การก่อสร้าง ออกแบบ / ก่อสร้างล่วงหน้า การบำรุงรักษา / การดำเนินงาน

ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก วิศวกรโยธา ช่างสำรวจและทำแผนที่ นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานขุดเจาะ คนงานก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างไม้ ช่างหลังคา ช่างกระจัด นักออกแบบภูมิทัศน์และสนามหญ้า ช่างติดตั้งและซ่อมแซมลิฟต์ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน ช่างติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียและท่อน้ำทิ้ง ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์

3. ศิลปะ, A / V เทคโนโลยีและการสื่อสาร คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการออกแบบการผลิต การจัดการแสดง การแสดง การเขียนและการเผยแพร่เนื้อหา มัลติมีเดีย รวมถึงทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง และการออกแบบวารสารศาสตร์และบริการด้านความบันเทิง ประกอบด้วย A / V เทคโนโลยีและภาพยนตร์วารสารศาสตร์และการออกอากาศ ศิลปะการแสดง เทคโนโลยีการพิมพ์ โทรคมนาคม ทัศนศิลป์

ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร ประติมากร นักวาดภาพประกอบ แอนิเมชัน มัลติมีเดีย นักออกแบบเสื้อผ้า นักออกแบบแฟชั่น ช่างแต่งหน้า ช่างถ่ายภาพออนไลน์ ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิตรายการ ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ผู้กำกับเวทีภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเดินระบำ นักกีฬา

4. การจัดการธุรกิจและการบริหาร คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นในการวางแผนจัดระเบียบกำกับและประเมินผลการทำงานทางธุรกิจที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย การสนับสนุนการบริหาร การจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการดำเนินงาน

ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สนับสนุนการบริหาร ผู้ให้บริการ โทรศัพท์ เสมียน พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า พนักงานต้อนรับ พนักงานสต็อก เลขานุการ พนักงานสำนักงานทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร นักวิเคราะห์วิจัยการดำเนินงาน

5. การศึกษาและการฝึกอบรม คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนการจัดการและการให้บริการการศึกษาและการฝึกอบรมและบริการสนับสนุนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การบริหารและการสนับสนุนการบริหาร บริการสนับสนุนอย่างมืออาชีพ การสอน / การฝึกอบรม

ตัวอย่างอาชีพเช่น วิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ครู อาจารย์ ตัวเตอร วิทยากรฝึกอบรม โค้ช นักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารทางการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ประสานงานการเรียนออนไลน์ นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน ล่ามและนักแปล

6. การเงินการธนาคาร คือกลุ่มงานมุ่งเน้นการวางแผนทางการเงินและการลงทุนการธนาคารการประกันภัยและการจัดการทางการเงินธุรกิจ ประกอบด้วย การบัญชี บริการด้านการธนาคาร ธุรกิจการเงิน ประกันภัย หลักทรัพย์และการลงทุน

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิเคราะห์งบประมาณ นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ที่ปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ผู้ตรวจสอบการฉ้อโกงการเงิน ผู้จัดการหน่วยหลักทรัพย์เพื่อการลงทุน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย ที่ปรึกษาด้านประกันชีวิต เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน เจ้าหน้าที่การเงิน บัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชีสถาบันการเงิน

7. รัฐบาลและการบริการสาธารณะ คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนและการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลในระดับท้องถิ่นระดับรัฐและระดับรัฐบาลกลางรวมถึงการกำกับดูแลความมั่นคงของชาติการบริการจากต่างประเทศการวางแผนรายได้และภาษีและกฎระเบียบ ประกอบด้วย บริการต่างประเทศ การกำกับดูแลกิจการ ความมั่นคงแห่งชาติ การวางแผน การจัดการและการบริการสาธารณะ การควบคุม รายรับและภาษี

ตัวอย่างอาชีพเช่น สมาชิกสภานิติบัญญัติ นักการเมือง ผู้บริหารแห่งรัฐ เจ้าหน้าที่กำกับการปฏิบัติตาม ผู้ตรวจสอบใบอนุญาตต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับดูแลกิจการพนักงานศาล พนักงานเทศบาล ทหาร ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจสอบทางการเงินภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาษีอากร

8. วิทยาศาสตร์สุขภาพ คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนการจัดการและการให้บริการการรักษาบริการการวินิจฉัยข้อมูลด้านสุขภาพบริการสนับสนุนและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ประกอบด้วย การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ บริการการวินิจฉัย ข้อมูลสุขภาพ บริการสนับสนุน บริการรักษา

ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ แพทย์รังสีวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด สัตวแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติการพยาบาล นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และคลินิก นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ นักระบาดวิทยา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเทคโนโลยีอาหารเสริมและยาเพื่อสุขภาพ

9. การให้บริการและการท่องเที่ยว คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการจัดการการตลาดและการดำเนินงานของร้านอาหารและบริการอาหารอื่น ๆ ที่พักสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมนันทนาการและบริการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง การบริการที่พัก สันทนาการการพักผ่อนและสถานที่ท่องเที่ยวร้านอาหารและบริการอาหาร / เครื่องดื่ม การเดินทางและการท่องเที่ยว

ตัวอย่างอาชีพเช่น ไกด์นำเที่ยว พนักงานโรงแรม พนักงานขนกระเป๋า พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ หัวหน้าแผนกเกม นักสันทนาการ พ่อครัว หัวหน้าพ่อ

ครัว พนักงานเตรียมอาหาร บาร์ิสต้า บาร์เทนเดอร์ (Bartender) ผู้จัดการฝ่ายบริการอาหาร พนักงานทำขนม พนักงานทำความสะอาด พนักงานเสิร์ฟ

10. งานบริการดูแลส่วนบุคคล คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการเตรียมบุคคลสำหรับการจ้างงาน ในเส้นทางอาชีพที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและความต้องการของมนุษย์เช่นการให้คำปรึกษาและบริการ ด้านสุขภาพจิตครอบครัวและชุมชนบริการการดูแลส่วนบุคคลและการบริการผู้บริโภคประกอบด้วย บริการผู้บริโภค บริการให้คำปรึกษาและสุขภาพจิต การพัฒนาและบริการปฐมวัย บริการสำหรับ ครอบครัวและชุมชน บริการดูแลส่วนบุคคล

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาองค์กร นักวางแผนครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์เด็กและครอบครัว นักกิจกรรมทางศาสนาและการศึกษา นักนวดบำบัด สัมพันธ์ นักจัดพิธีกรรมทางศาสนา คนงานซักรีด ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้จัดการสปา ช่างตัดผม ช่างทำผม ช่างทำ เล็บมือและเท้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผิว ผู้ดูแลบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครูฝึกสอนการออกกำลังกาย พิธีเลี้ยงดูแลเด็ก

11. เทคโนโลยีสารสนเทศ คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการสร้างการเชื่อมโยงในการประกอบ อาชีพด้านไอทีสำหรับระดับเริ่มต้นอาชีพทางเทคนิคและอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการ พัฒนาการสนับสนุนและการจัดการฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดียและบริการบูรณาการระบบ ประกอบด้วย การสนับสนุนและบริการข้อมูล ระบบเครือข่าย การเขียนโปรแกรมและการพัฒนา ซอฟต์แวร์ การสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน ซอฟต์แวร์ระบบวิศวกรรมระบบ คอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคลังข้อมูล ผู้ดูแล เว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของ ข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้คอมพิวเตอร์

12. กฎหมาย ปลอดภัยสาธารณะ ความถูกต้องและความปลอดภัย คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้น การวางแผนการจัดการและการให้บริการทางกฎหมายความปลอดภัยสาธารณะบริการป้องกันและ ความมั่นคงแห่งมาตุภูมิรวมถึงบริการสนับสนุนทางเทคนิคและวิชาชีพ ประกอบด้วย บริการจัดการ เหตุฉุกเฉินและอัคคีภัย บริการบังคับใช้กฎหมาย บริการด้านกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย และป้องกัน

ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล พนักงานดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟป่า คนงานควบคุมสัตว์ ผู้รักษาความปลอดภัย ยาม ตำรวจ เจ้าหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิเคราะห์ข่าวกรอง นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจขนส่งและรถไฟ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าพนักงานราชทัณฑ์และผู้

คุมเรือนจำ นักสืบเอกชน ทนายความ อัยการ งานศาลตุลาการ ผู้พิพากษา ผู้ประนีประนอม
เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์

13. อุตสาหกรรมการผลิต คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนการจัดการและการ
ดำเนินการของวัสดุเป็นผลิตภัณฑ์ระดับกลางหรือขั้นสุดท้ายและกิจกรรมสนับสนุนทางเทคนิคและ
วิชาชีพเช่นการวางแผนและควบคุมการผลิตการบำรุงรักษาและการผลิต / วิศวกรรมกระบวนการ
ประกอบด้วย การประกันสุขภาพความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม โลจิสติกส์และการควบคุมสินค้าคง
คลัง การบำรุงรักษาการติดตั้งและซ่อมแซม การพัฒนากระบวนการผลิต การผลิต การประกัน
คุณภาพ

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ นักเทคโนโลยี นักเทคโนโลยี
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหการ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ช่าง
เทคนิคเกี่ยวกับแสง ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างเทคนิคนิวเคลียร์
ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ พนักงานซ่อมบำรุงและซ่อมแซมทั่วไป ช่างทำ
กุญแจและช่างซ่อมที่ปลอดภัย ช่างเทคนิคความร้อนใต้พิภพ ผู้สร้างแบบจำลองโลหะและพลาสติก
หล่อแม่พิมพ์รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน คนงานท่อระบายน้ำ ช่างเทคนิคเครื่องกลไฟฟ้า ช่างเทคนิคหุ่นยนต์
ช่างเทคนิควิศวกรรมยานยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมอุตสาหการ ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล นัก
เทคโนโลยี พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม

14. การตลาด คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนการจัดการและดำเนินกิจกรรมทาง
การตลาดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ประกอบด้วย การสื่อสารการตลาด การจัดการ
การตลาด วิจัยการตลาด การนำออกตลาด ขายมืออาชีพ

ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้จัดการโฆษณาและโปรโมชั่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาด
ดิจิทัล ตัวแทนขาย โบรกเกอร์ ผู้สัทธิและผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงาน
ขายออนไลน์ พนักงานขายตามบ้าน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์

15. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (STEM) คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้น
การวางแผนการจัดการและการให้บริการการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และบริการระดับมืออาชีพและด้าน
เทคนิค วิทยาศาสตร์กายภาพ สังคมศาสตร์วิศวกรรม รวมถึงบริการห้องปฏิบัติการและทดสอบและ
บริการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย วิศวกรรมและเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรเคมี วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์
วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรความปลอดภัย
และสุขภาพอุตสาหกรรม วิศวกรป้องกันอัคคีภัย วิศวกรความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ วิศวกร

อุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความปลอดภัยในการขุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยาโมเลกุลและเซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศและอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ

16. การขนส่งการกระจายสินค้าและการขนส่ง คือกลุ่มอาชีพมุ่งเน้นการวางแผนการจัดการและการเคลื่อนย้ายของผู้คนวัสดุและสินค้าทางถนนท่อทางอากาศทางรถไฟและทางน้ำและบริการสนับสนุนระดับมืออาชีพที่เกี่ยวข้องเช่นการวางแผนและการจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งบริการโลจิสติกส์อุปกรณ์มือถือ ประกอบด้วย การบำรุงรักษาอุปกรณ์และอุปกรณ์พกพา การจัดการด้านสุขภาพความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม บริการวางแผนและจัดการการขนส่ง ฝ่ายขายและบริการ การดำเนินการขนส่ง ระบบการขนส่ง / การวางแผนโครงสร้างพื้นฐานการจัดการและการควบคุม การดำเนินงานคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า

ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน ช่างเทคนิคการจราจร นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถโดยสารขนส่ง พนักงานขับรถโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับรถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรห้วงอวกาศ เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตช์ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การรถไฟฟ้ายานยนต์ รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการเก็บและการกระจายสินค้า ผู้จัดการโลจิสติกส์ วิศวกรเรือ คนงานและการขนส่งสินค้าสต็อกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรถรับส่งของ ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ

จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากการศึกษาเอกสารทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชีพ หมวดอาชีพ อาชีพในอนาคต ของหน่วยงานต่าง ๆ สามารถสังเคราะห์และสรุปรวมกับกลุ่มอาชีพตามกรอบของ The National Career Clusters® Framework (2016) ได้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 ตารางสังเคราะห์กลุ่มอาชีพ The National Career Clusters® Framework (2016)

อาชีพในอนาคต ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2016)	การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544	the Japan Standard Occupational Classification (2009)	(International Standard Classification Of Occupation : ISCO (2008)	วิชาการงานอาชีพ กลุ่มอาชีพเป็น 6 ประเภท (2562)	การจัดการเรียนการสอนอาชีพ โรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (2562)	กลุ่ม The National Career Clusters® Framework (2016) 6 กลุ่ม
เกษตรกรรม อาหาร และทรัพยากรทางธรรมชาติ	✓	✓	✓	✓	✓	กลุ่มที่ 1
ศิลปะ, A / V เทคโนโลยี และการสื่อสาร	✓	✓	✓	✓	✓	กลุ่มที่ 2
เทคโนโลยีสารสนเทศ		✓	✓			
อุตสาหกรรมการผลิต	✓	✓	✓	✓	✓	กลุ่มที่ 3
สถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง	✓	✓	✓			
STEM		✓	✓			
การขนส่งการกระจายสินค้า และการขนส่ง	✓	✓	✓			
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	✓	✓	✓			กลุ่มที่ 4
การศึกษาและการฝึกอบรม	✓	✓	✓			กลุ่มที่ 5
รัฐบาลและการบริการสาธารณะ	✓	✓	✓			
กฎหมาย ปลอดภัยสาธารณะ ความถูกต้องและความปลอดภัย	✓	✓	✓			
การบริการดูแลส่วนบุคคล	✓	✓	✓			
การจัดการธุรกิจและการบริหาร	✓	✓	✓	✓	✓	กลุ่มที่ 6
การให้บริการและการท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓	
การเงินการธนาคาร	✓	✓	✓			
การตลาด	✓	✓	✓	✓	✓	

จากตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์กลุ่มอาชีพตามกรอบของ The National Career Clusters® Framework (2016) ร่วมกับ ประเพณีมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย) กรมการจัดหางาน ฉบับปี (2544) International Standard Classification Of Occupation: ISCO (2008) The Japan Standard Occupational Classification (2009) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ (2562) และการจัดการเรียนการสอนอาชีพโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ (2562) แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอาชีพตามกรอบของ The National Career Clusters® Framework (2016) มีความครอบคลุม ทันสมัยและเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาการงาน วิชาการของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีทางเลือกในการเรียนอาชีพใน อนาคตที่หลากหลายสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองเมื่อมีงานทำ

ซึ่งสามารถจัดกลุ่ม The National Career Clusters® Framework (2016) ได้ 6 กลุ่ม ตามแผนภาพที่ 2.1 ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (Agriculture, Food and Natural Resources) 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยี สารสนเทศ (Communications and Information systems) 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม (Engineering Manufacturing and Technology) 4) กลุ่มงาน การแพทย์ และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ (Medical and Health Science) 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (Human Services) 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (Business Management and Administration)

แผนภาพที่ 2.1 National Career Clusters® Framework 2016

ที่มา: <https://libguides.wsalem.k12.wi.us/CareerClusters>

ดังนั้นอาชีพในอนาคต จึงหมายถึง กลุ่มอาชีพ ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2016) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม

1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ งานเกษตรกรรม งานทรัพยากรธรรมชาติ

2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ งานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ได้แก่ งานอุตสาหกรรมการผลิต สถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง งานวิศวกรรมประยุกต์ งานระบบขนส่ง

4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ งานการแพทย์ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ

5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ งานการศึกษาและการฝึกอบรม งานการเมืองการปกครอง กฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ งานบริการดูแลส่วนบุคคล

6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ได้แก่ งานบริหารธุรกิจ งานการตลาดและการขาย งานการเงินและการธนาคาร งานท่องเที่ยวและบริการ

จากข้อมูลที่ข้างต้นอาชีพในอนาคตมีจำนวนมากและหลากหลายกลุ่มหลายประเภท การเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้พร้อมต่อการประกอบอาชีพที่หลากหลายและเด่นชัดจึงเป็นสิ่งสำคัญ

2.2.2 การพัฒนาอาชีพ

ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพของ Donald E. Super เป็นมุมมองที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางที่ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้คนเมื่อเติบโตขึ้นและการตลอดชีวิตเพื่อการเลือกอาชีพและการปรับตัว

Donald Super อ้างถึงใน Careers New Zealand (2012) ได้อธิบายขั้นตอน 5 ขั้นตอนของการพัฒนาอาชีพไว้ดังนี้

1. การเจริญเติบโต (อายุ เกิด - 14) เป็นการพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ทัศนคติ ความต้องการและโลกการทำงานทั่วไป

2. การสำรวจ (อายุ 15 - 24) เป็นช่วงทดลองผ่านชั้นเรียน ทำงานอดิเรก ทางเลือก เบื้องต้นและการพัฒนาทักษะอาชีพ

3. สถานประกอบอาชีพ (อายุ 25 - 44) การสร้างทักษะระดับเริ่มต้นและความมั่นคงผ่านประสบการณ์การทำงาน

4. การบำรุงรักษา (อายุ 45 –64) กระบวนการปรับอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงตำแหน่ง

5. ปฏิเสธ (อายุ 65 ขึ้นไป) เตรียมการเพื่อการเกษียณ

The Nebraska Department of Education (2019) ได้อธิบายโมเดลของการพัฒนาอาชีพไว้ ตามแผนภาพที่ 2.1 ดังนี้

การตระหนักรู้ในอาชีพ (Self-Awareness) ทักษะการรับรู้ตนเองหมายถึงบุคคลที่ได้รับการตระหนักรู้ในตนเองรวมถึงการทำความเข้าใจทักษะความพร้อมในอาชีพ การรับรู้ตนเองที่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นนี้จนไปสู่การสำรวจอาชีพและระบุเป้าหมายการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

การสำรวจอาชีพ (Career Exploration) ทักษะการสำรวจอาชีพประกอบด้วยการเรียนรู้วิธีการระบุและวิเคราะห์ทางเลือกอาชีพต่าง ๆ ในแง่ของการศึกษาการฝึกอบรมประสบการณ์และความสามารถที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จ การสำรวจรวมถึงการเรียนรู้โดยตรงในสถานที่ทำงานเพื่อค้นหาว่าเป็นอย่างไรในการทำงานในอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงการประเมินความเหมาะสม ความสนใจของอาชีพและค่านิยมในการทำงาน

การวางแผนและการจัดการอาชีพ (Career Planning Management) การเตรียมความพร้อม การวางแผนอาชีพและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนและผู้ปกครองในการตระหนักถึงเป้าหมายที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียน

แผนภาพที่ 2.2 โมเดลของการพัฒนาอาชีพ

ที่มา: The Nebraska Career Development Model

กล่าวโดยสรุปนักเรียนจึงควรได้รับการพัฒนาศักยภาพทางปัญญาที่หลากหลายในการดำรงชีวิตบนโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้พร้อมต่อการทำงานระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานต่าง ๆ การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษา มีจุดหมายไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและให้บรรลุตามเป้าหมายและคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2545 : 9) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมในงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

ภาวิตา ธราศรีสุทธิ (2550 : 3-4) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หมายถึง การบริหารงานหรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ มีปัญญา มีความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี

รุ่งรัชชดาพร เวหะชาติ (2550) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารและจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

Vick, Furlong and Heiberger (2008) ให้ความหมายการบริหารวิชาการว่า หมายถึง การวางแผนงานที่ต้องรับผิดชอบในการติดตามงานที่เกี่ยวกับวิชาการทั้งหมด ซึ่งเป็นภาระงานที่ใหญ่กว่างานบริหารทั่ว ๆ ไป และเป็นสิ่งที่ได้รับมอบหมายภายในองค์กร

Fry, Ketteridge and Marshall (2009 : 3) ให้ความหมายของการบริหารวิชาการว่าเป็นงานที่กำกับติดตาม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการเรียนการสอน การทำงานวิจัย การนิเทศติดตาม การบริหารงานวิชาการและการจัดการ ตลอดจนการรักษาความเป็นมืออาชีพทางด้านการจัดการเรียนการสอน

อำภา บุญช่วย (2537 : 2) ให้ความหมายของการบริหารวิชาการว่าเป็น ภารกิจหรืองานในสถานศึกษาหรือโรงเรียน ที่มีค่าใช้จ่ายให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ แต่ยังรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข งานวิชาการยังเน้นถึงการออกไปประกอบอาชีพได้ และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคต

มิลเลอร์ (Miller) อ้างถึงในกิ่งแก้ว เพ็ญศิลา (2558) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดโปรแกรมการสอนและการปฏิบัติตามโปรแกรม รวมทั้งการวัดผลเพื่อที่จะได้ติดตามการเรียนการสอนของครูและนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดบริการในการสอน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถที่จะสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการหมายถึง ภาระงานหลักของสถานศึกษาในการบริหารงานเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางปัญญา ความสามารถในการประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ของนักเรียนให้มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถช่วยพัฒนาประเทศในอนาคต

2.3.2 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

นักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายท่าน ได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

พอเรสและกินเซอร์ (James Forest and Kinser 2002) ได้กำหนดขอบข่ายและภาระงานด้านการบริหารวิชาการไว้ดังนี้ 1) งานกำหนดเป้าหมายและมาตรฐาน 2) งานวางแผนและพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่สนับสนุนเป้าหมายและมาตรฐาน 3) งานด้านการตลาด 4) งานด้านบุคลากร 5) การจัดตารางเรียนและการจัดลำดับ 6) การจัดชั้นเรียน 7) งานด้านกฎหมาย 8) การวัดประเมินผลและการประกันคุณภาพ 9) การแก้ไขข้อขัดแย้ง 10) การเสริมแรง ขวัญกำลังใจ คุณธรรมจริยธรรม 11) งานที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง 12) การจัดสรรงบประมาณ 13) การจัดทำรายงานประจำปีต่อสาธารณชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารงานวิชาการออกเป็น 17 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กร 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สมาน อัครภูมิ (2551) กล่าวว่าการบริหารวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถสรุปขอบเขตของงานได้ 5 ประการ ประกอบด้วย

- 1) การวางแผนวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการ ประกอบด้วย 1) การวางแผนงานเกี่ยวกับงานวิชาการ 2) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน 3) การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล

ปองสิน วิเศษศิริ อ้างถึงในอมรรัตน์ ศรีพอ (2561) ได้ชี้ให้เห็นว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรงเพราะการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดจากการบริหารงานวิชาการ ซึ่งต้องเริ่มจากการบริหารหลักสูตร เพื่อกำหนดสิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ นำหนักหรือปริมาณรายวิชาต่าง ๆ ที่ควรจัดก็ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน โดยผ่านการบริหารการเรียนการสอน ในขณะเดียวกันก็ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรที่องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ กำหนดไว้ใน การประเมินผลการเรียน องค์ประกอบในการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ดังนั้นขอบข่ายหรือองค์ประกอบหลัก ๆ ของการบริหารงานวิชาการ จึงประกอบด้วย องค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การวัดและประเมินผล

จากขอบข่ายงานบริหารวิชาการของหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสังเคราะห์และสรุปได้ ดังตารางที่ 2.4 นี้

ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ขอบข่ายงานบริหารวิชาการ

ขอบข่ายงานวิชาการ	James Forest and Kinser (2002)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับ พื้นฐาน (2550)	สมาน อัครวุฒิ (2551)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	ปองสิน วิเศษศิริ (2561)	ความถี่	งานบริหารงานวิชาการ
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการ ให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น		✓				1	ด้านหลักสูตร
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ	✓	✓	✓	✓		4	
3. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	5	
4. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	5	การจัดการ เรียนการสอน
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		✓				2	
6. การแนะแนว	✓	✓				2	
7. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้		✓				1	
8. การนิเทศการศึกษา		✓	✓	✓		3	
9. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	การวัดและ ประเมินผล
10. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา		✓				1	
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	✓	✓				2	

จากตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ขอบข่ายงานวิชาการ สามารถสรุปได้ว่า ขอบข่ายงานที่
นักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายท่านเห็นพ้องกัน (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การ
จัดการเรียนการสอน (3) การวัดและประเมินผล ว่ามีความสำคัญต่องานวิชาการอย่างยิ่ง ผู้บริหารและ
ครูจำเป็นต้องยึดหลักการพัฒนาสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยมีการ
ประเมินที่มีคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางเชิงรุกในการบริหารงานวิชาการให้บรรลุตามเป้าหมายใน
สถานศึกษาและมุ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นในการบริหารวิชาการที่สอดคล้องสภาพการบริหารงานในปัจจุบันและส่งเสริมการพัฒนาพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียน จึงสรุปว่าแนวคิดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล

2.3.3 การพัฒนาหลักสูตร

2.3.3.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

Richards (2001) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึงช่วงเวลาของการวางแผนและกระบวนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมุ่งเน้นที่การวิเคราะห์ความต้องการการวิเคราะห์สถานการณ์ การวางแผนผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการหลักสูตรการเลือกและการเตรียมสื่อการสอนเพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีการประเมินผล

กุลชญา เทียงตรง (2550) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึงการปรับขยายหรือสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาตามแนวทางในข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาเต็มศักยภาพ นำความรู้สู่การปฏิบัติได้ซึ่งสถานศึกษาเป็นผู้วางแผนพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนนั่นเองนอกจากนี้หลักสูตรสถานศึกษายังมีความสำคัญคือช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีความรู้เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สันติ บุญภิรมย์ (2552) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูอาจารย์ได้ร่วมมือกัน เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม ทั้งปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องได้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้น

เนตรชนก ฤกษ์หระย (2552 : 45-46) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น หรือเป็นการสร้างหลักสูตรใหม่เพื่อให้มีประสิทธิภาพสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิตของผู้เรียน พัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญทั้งด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา รับผิดชอบตนเองและสังคมได้

สมนึก ทองเพ็ชร (2552 : 8) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทั้งด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม ให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวไว้

อรอนงค์ บุญแผน (2552) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตรใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งการพัฒนาหรือปรับปรุงให้ดีขึ้นจะต้องมีการใช้จริงแล้วผ่านกระบวนการประเมินหลักสูตรแล้วเห็นสมควรแล้วว่าจะต้องมีการปรับปรุง บางครั้งหลักสูตรที่ใช้อยู่อาจจะดีอยู่แล้วแต่ต้องการพัฒนาเพื่อไม่ให้หลักสูตรล้าหลัง

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

สุเทพ อ่วมเจริญ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการสร้างและทดสอบคุณภาพของหลักสูตรที่นำวิธีการเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะการนำกระบวนการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการสร้างและทดสอบคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

Cheung & Wong (2011) การพัฒนาหลักสูตร วิธีการแนวทางแบบค่อยเป็นค่อยไปที่สนับสนุนโรงเรียนในการปรับหลักสูตรตามบริบทของตนเองและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน โดยการจัดทำงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน

Irmeli Halinen (2016) อธิบายการพัฒนาหลักสูตรว่า เป็นโครงการ 'ทั้งสังคม' ที่มีความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายในระหว่างกระบวนการพัฒนาเห็นว่าจำเป็นต้องมีแผนงานเพื่อให้หน่วยงานการศึกษา ชุมชน ครูอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วม

จากข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี เหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เรียนและสังคม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้เชี่ยวชาญปรับขยายหรือสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเฉพาะการนำกระบวนการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการสร้างและทดสอบคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพ

2.3.3.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 36-43) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งต่อเนื่องสัมพันธ์เป็น วัฏจักร ดังนี้ 1. จัดวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร 2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3. การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4. การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล 5. การนำหลักสูตรไปใช้ 6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร 7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

เอนลา มิสตี (2540:17-19) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรที่มีการพัฒนาแตกต่างกัน เนื่องจากจากจุดเน้นที่ต่างกัน ได้แก่

1. การมุ่งเน้นการกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่การศึกษากระบวนการต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานของการสร้างหลักสูตรและการพัฒนารูปแบบหลักสูตร
2. การมุ่งเน้นกระบวนการสอน เป็นการแบ่งหลักสูตรออกมาเป็นการกำหนดการสอน แผนการสอน คู่มือครู แบบเรียน วัสดุ และสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เป็นบทบาทนักพัฒนาหลักสูตรในระดับห้องเรียน
3. การมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่ต่อเนื่องกันไป เป็นภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถเรียงลำดับแนวคิดของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนได้เต็มรูปแบบ

চার্জ ব্বক্সী (2542:152) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขั้นที่ 3 การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร

ขั้นที่ 4 การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา

ขั้นที่ 5 การเลือกเนื้อหา

ขั้นที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 7 การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 8 การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน

ขั้นที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นที่ 10 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542 : 88) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การกำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4) การนำหลักสูตรไปใช้ 5) การประเมินหลักสูตร 6) การปรับปรุง แก้ไข และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 7) กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

Donald Clark (2004) กล่าวว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลประชากรกลุ่มเป้าหมายมีความจำเป็นและมีประโยชน์มาก เมื่อต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการเสนอโปรแกรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ดังนี้ จำนวนผู้เรียน ที่ตั้งของโรงเรียน การศึกษาและประสบการณ์ของผู้เรียน ภูมิหลังของผู้เรียน แรงจูงใจของผู้เรียน ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องการ กับระดับทักษะในปัจจุบัน ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน สิ่งเร้าของผู้เรียน ลักษณะทางกายภาพหรือความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน ความสนใจพิเศษหรืออคติของผู้เรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) ได้กล่าวโดยสรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรมีดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ใช้ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม มากำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้าง และออกแบบหลักสูตร โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญประกอบ

2. ยกร่างเนื้อหาสาระ แต่ละกลุ่มประสบการณ์ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแต่ละรายวิชา โดยปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชา คณะกรรมการฯ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชาเป็นผู้กำหนดผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการสอน ทำบันทึก ผลิตสื่อการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ทดลองใช้หลักสูตรในสถานศึกษานำร่อง และแก้ไขข้อบกพร่อง

4. อบรมผู้สอน ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจหลักสูตรใหม่

5. ปฏิบัติการสอน กิจกรรมการใช้หลักสูตรใหม่มี 4 ประการ คือ

5.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน คือจัดทำวัสดุ สื่อการสอน

5.2 ผู้บริหารจัดเตรียมสิ่งต่างๆ เช่น บุคลากร ครู วัสดุหลักสูตรและบริการต่างๆ

5.3 การสอน ผู้สอนประจำการ ทำหน้าที่ดำเนินการสอน

5.4 การประเมินผล ประเมินทั้งผลการเรียนและหลักสูตร แล้วนำไปแก้ไข

จากการที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นวิธีการหนึ่งที่ได้ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม มากำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้าง และออกแบบหลักสูตร โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญประกอบ และยกร่างเนื้อหาสาระ แต่ละกลุ่มประสบการณ์ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแต่ละรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการสอน ทำบันทึก ผลิตสื่อการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดลองใช้หลักสูตรในสถานศึกษานำร่อง และแก้ไขข้อบกพร่อง อบรมผู้สอน ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจหลักสูตรใหม่ การประเมินทั้งผลการเรียนและหลักสูตร แล้วนำไปแก้ไข

2.3.3.3 หลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum)

ปัจจุบันแนวคิดที่นำความรู้หลากหลายสาขาวิชามาเชื่อมโยงกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรอบด้าน เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระความรู้ระหว่างสาขาวิชาต่างๆ มาเชื่อมโยงให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบและสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นมุมมองที่หลากหลาย คิดเป็นระบบคิดเชื่อมโยงและเป็นองค์รวม

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2546) หลักสูตรบูรณาการ หมายถึง การรวมเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ ในหลักสูตรที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายกันและทักษะในการเรียนรู้ ให้เชื่อมโยงสัมพันธ์เป็นสิ่งเดียวกัน โดยการตั้งเป็นหัวข้อเรื่องขึ้นใหม่ และมีหัวข้อย่อยตามเนื้อหาสาระ อีกทั้งสอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ของสังคมอย่างสมดุล มีความหมายแก่ผู้เรียน และให้โอกาส

ผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองให้มากที่สุด และการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีสอนหลายวิธี จัดกิจกรรมต่างๆในการสอนเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกันตลอดจนมีการฝึกทักษะที่หลากหลาย

วารสารวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) หลักสูตรบูรณาการ เป็นได้ทั้งบูรณาการภายในวิชาเดียวกันหรือบูรณาการหลายวิชา การบูรณาการการจัดการเรียนการสอนที่เน้นโครงการ (Projects) ประเด็นปัญหา (Issues) สภาพ ชุมชน (Community) อาชีพ (Careers) หรือแม้แต่ศาสนา การจัดทำหลักสูตรในลักษณะโมดูล (Modules) ก็อยู่ในประเภทบูรณาการการเรียนการสอน (Integrated by Learning management) บูรณาการทักษะ (Integrated by skills)

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2557) ได้อธิบายไว้ดังนี้ หลักสูตรบูรณาการ (integrated curriculum) หมายถึง หลักสูตรที่นำสาระจากศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน หรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ มาผสมผสานหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นองค์รวมหรือเรื่องที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สาระที่นำมาบูรณาการมีหลายประเภท เช่น เนื้อหา มโนทัศน์ คุณธรรม กระบวนการ กิจกรรมการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการด้วย

หลักสูตรบูรณาการที่นิยมจัดทำมี 4 ลักษณะ คือ 1) บูรณาการภายในสาขาวิชา (Intradisciplinary integration) เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระต่างๆ ที่อยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น บูรณาการทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียน ในวิชาภาษาไทย 2) บูรณาการระหว่างสาขาวิชา (Interdisciplinary integration) เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระระหว่าง 2 สาขาวิชา โดยยึดสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นแกนหลัก เช่น บูรณาการระหว่างสาระทางวิทยาศาสตร์กับสาระทางสังคมศาสตร์ 3) บูรณาการแบบพหุสาขาวิชา (Multidisciplinary integration) เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระตั้งแต่ 2 สาขาวิชาขึ้นไป โดยยึดสาขาใดสาขาหนึ่งเป็นแกนหลัก และ 4) บูรณาการแบบข้ามสาขาวิชา (Transdisciplinary integration) เป็นการผสมผสานเนื้อหาหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกันและหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว โดยไม่ยึดสาขาวิชาใดเป็นแกน.

หลักสูตรบูรณาการความตระหนักรู้ในอาชีพ (2016) (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่พร้อมใช้งานและมีความยืดหยุ่นซึ่งเตรียมความพร้อมสำหรับบูรณาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้อาชีพและการวางแผนอาชีพ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษา ที่สนับสนุนด้วยการระดมทุนจากแผนกประถมและมัธยมของรัฐแมสซาชูเซตส์และมูลนิธิการศึกษาของ Nellie Mae โดยมีสาระสำคัญของหลักสูตร ได้แก่บริบททางวัฒนธรรมเพื่อการรับรู้อาชีพ (The Cultural Context for Career Awareness) กระบวนการสำรวจตนเอง (The Self-Exploration Process) การสำรวจอาชีพ (Occupational

Exploration) ทักษะการวางแผนอาชีพ (Career and Education Planning Skills) โดยจัดการเรียนการสอนแบบ (Integrative Teaching Styles)

จากข้างมูลข้างต้นหลักสูตรบูรณาการจึงเป็นประโยชน์ที่เติมเต็มหลักสูตรให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การคิดเชื่อมโยงกัน การปฏิบัติ ตลอดจนการฝึกทักษะอาชีพ

2.3.4 การจัดการเรียนการสอน

2.3.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนนั้นมีหลากหลายวิธีการจากการศึกษาได้มีนักการศึกษาให้ความหมายและได้กล่าวถึงของการจัดการเรียนการสอนไว้น่าสนใจดังนี้

จุฑามาส น้อยศิริ (การสร้างบทเรียนออนไลน์, 2541) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการแนะนำให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มโดยเน้นให้ครูได้รู้จักและเข้าใจผู้เรียนทั้งด้านพัฒนาการตามวัย พฤติกรรมและสาเหตุของพฤติกรรม วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ครูมีแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าในสาระวิชาต่าง ๆ เกิดแรงจูงใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด

วสัน ปูนผล (2551) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนต้องให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของนักเรียน เช่นนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์เป็นลักษณะเด่นพิเศษเฉพาะของนักเรียน ที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่าจะประสบความสำเร็จในด้านวิทยาศาสตร์

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนหมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

อุษา คงทองและคณะ (2553) กล่าวโดยสรุปว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้เรียน มีจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้ดี ผู้สอนต้องมีทั้งความรู้และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ การจัดการจัดการเรียนรู้มีอยู่หลากหลายวิธี เช่น

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrating Method) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเชื่อมโยง ระหว่างประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ และเป็นประสบการณ์ตรงที่เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ในวิชาการหลาย ๆ แขนงวิชาในลักษณะสหวิทยาการ โดย

ใช้กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหาและกระบวนการแสวงหาความรู้ ที่เชื่อมโยงทั้งหลักสูตร และวิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนแนวคิดของผู้เรียน เพื่อให้เกิด ความรู้แบบองค์รวม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการจะลดการซ้ำซ้อนของเนื้อหาสาระ และประหยัดเวลาในการจัดทำแผนการ เรียนรู้ และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เกิดตามสภาพจริงของชีวิต

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมี 2 ลักษณะ คือ

1. บูรณาการภายในวิชา คือ ผู้สอนคนเดียวสอนวิชาเดียว เช่น สอนภาษาไทย ผู้สอน จะบูรณาการการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน อยู่แล้ว สอนวิทยาศาสตร์ผู้สอนจะบูรณาการในสาขาเคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา สิ่งแวดล้อม และ สาขา อื่นๆ ไปพร้อมๆ กัน ไม่สอนแบบแยกส่วน

2. บูรณาการระหว่างวิชา คือ ผู้สอนคนเดียวสอนหลายวิชาหรือผู้สอนหลายคน สอนจะบูรณาการในลักษณะที่ผู้สอนจะต้องยึดมาตรฐานกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกน แล้วรวบรวม เนื้อหาของทุกวิชาที่จะเชื่อมโยงมาอยู่ภายใต้หัวเรื่องการเรียนรู้เดียวกัน เช่น การจัดการเรียนรู้ เรื่อง พิษในวิชาวิทยาศาสตร์ บูรณาการกับวิชาการงานอาชีพด้านการเกษตร และบูรณาการกับ เรื่องของ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจัดการฝึกศึกษาและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการกำหนดปฏิทินการศึกษา จัดตารางสอน การจัดตอนเรียน การจัดทำอาจารย์สอน การจัดทำตารางเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอน และการฝึกภาคสนาม

สุภัก โอฬาพิริยกุล (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัด ประสพการณ์เพื่อพัฒนานักเรียนในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ตามแผนการจัดกิจกรรมและประสพการณ์ ให้ดำเนินไปตามตารางกิจกรรมประจำวันรวมถึงการจัดครูเข้าสอน การวางแผนการจัดประสพการณ์ การเรียนรู้ร่วมกับครู การปรับปรุงกิจกรรมการเรียน การสอนให้เหมาะสม การจัดให้มีและใช้สื่อการ สอนตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน

ไพฑูริย์ สีนลรัตน์และคณะ (2554) กล่าวคือ การเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ ทุกที่ทุกเวลา การเรียนการสอนกำลังก้าวเข้าสู่โลกอนาคต ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนได้ตลอดเวลาโดยผ่านสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย

ทศนา แคมมณี (2556) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนการสอนหมายถึง การบอก กล่าว สั่ง อธิบายหรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติต่าง ๆ โดยที่ ผู้สอนและผู้รับ หรือผู้สอนและศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

จากข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดทำแผนการเรียนรู้ จัดกิจกรรม การถ่ายทอดความรู้ การแนะแนว ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา และจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ประกอบการ ชุมชน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้มีรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ การเรียนรู้โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน Multiple Intelligence-Based Learning การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) การเรียนรู้เพื่อสร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination learning) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตทั้งสิ้น

2.3.4.2 การเรียนรู้โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence-Based Learning)

W N Pratiwi, D Rochintaniawati and R R Agustin (2018) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการการเรียนการสอนพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ระหว่างการดำเนินการสอน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย จากการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญรวมถึงคณะครูในรายวิชาอื่น ๆ

ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้กล่าวสรุปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา ผู้วิจัยจึงได้สรุปเป็นตารางที่ 2.5 - 2.13 ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านภาษา

1. ด้านภาษา (Linguistic Intelligence)		
Armstrong (1994)	สุรศักดิ์ ทلابมาลา (2541: 53 - 59)	จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ (2559)
<p>1.1 การจัดกิจกรรมการเล่านิทานเป็นการสร้างสรรค์เรื่องราวต่าง ๆ มุ่งเน้นการใช้จินตนาการ ในนิทานที่เล่าควรมีการสรุปข้อคิดหรือความคิดรวบยอด</p> <p>1.2 การระดมพลังสมอง เป็นการให้นักเรียนแสดงความคิดออกมาโดยการพูด</p> <p>1.3 การอัดเสียงลงเทป เป็นการบันทึกถ้อยคำของนักเรียนแล้วนำมาเปิดฟังเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ และไตร่ตรองอีกครั้ง</p> <p>1.4 การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการให้นักเรียนได้เขียนเล่าหรือบรรยายเรื่องราวที่ประสบในแต่ละวัน</p> <p>1.5 การตีพิมพ์หนังสือ เป็นการนำเสนอผลงานของนักเรียนที่เรียนอยู่ในห้องมาเผยแพร่ให้รับทราบทั่วกันเพื่อให้ผู้อื่นได้ชื่นชมกับแนวความคิด</p>	<p>เรียนจากหนังสือ เทป สมุดจด การนำเสนอ การสัมภาษณ์ และอื่นๆ เขียน คำถามที่ต้องการคำตอบ ก่อนที่จะเริ่มเขียนอ่านออกเสียงดังๆ และเขียนลงไปทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้ภาษาของตนเอง ระดมสมองเพื่อที่จะรวบรวมความคิดหรือจุดที่สำคัญ เขียนจุดสำคัญ นำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ด้วยการพูด หรือการเขียนให้แก่คนอื่น</p>	<p>การฝึกค้นคว้าคำศัพท์ใหม่ๆ เรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอื่นๆ ฝึกให้นำเสนอหน้าชั้นเรียน ได้ว่าที่อภิปราย แทรกบทละคร การแสดงเข้ามาในบทเรียน หัดเขียนบันทึกประจำวันอย่างสม่ำเสมอ กระตุ้นให้ฝึกเขียนบทความสร้างสรรค์ ฝึกให้เล่าเรื่อง หัดอ่านวรรณกรรมเด็กและเยาวชน</p>
<p>กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การเขียน การระดมพลังสมองอภิปราย แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น</p>		

ตารางที่ 2.6 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์

2. ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical – Mathematical Intelligence)		
Armstrong (1994)	สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 53 - 59)	การ์ตเนอร์ อ้างถึงใน ศิโรตม์ชัย เทศนา (2550)
<p>2.1 การคำนวณ และจำนวนเป็นการคำนวณตัวเลขซึ่งอาจจะไม่ใช่ในวิชาคณิตศาสตร์เสมอไป อาจมีเรื่องราวของการคิดคำนวณในวิชาประวัติศาสตร์ หรือวรรณคดีก็ได้ เช่น การนับปีเพื่อให้อยู่ในชีวิตจริงของนักเรียนตลอดเวลา</p> <p>2.2 การจัดหมวดหมู่และแยกประเภท เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนจัดหมวดหมู่เรื่องราวที่ได้ยินได้ฟัง เป็นประเภท หรือชนิดเดียวกัน หรือลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจทำในลักษณะของคำถามที่ขึ้นต้นว่า ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม หรือการใช้แผนภาพความคิด วิธีสอนรูปแบบที่มีสาระสำคัญอยู่ตรงกลาง และมีเนื้อหาประกอบอยู่ด้วย จะช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น</p> <p>2.3 การตั้งคำถามโซกราตีส เป็นการสอนให้คิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ โดยครูเป็นผู้ตั้งคำถาม ถามความคิดเห็นของนักเรียน</p> <p>2.4 วิธีสอนฮิวริสติก เป็นการนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนกฎเกณฑ์ระเบียบที่มีมาใช้ในการแก้ปัญหา อย่างมีเหตุผล</p> <p>2.5 การสอนการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นการสอนคิดตามหลักของเหตุและผล ตามแนววิทยาศาสตร์ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกวิชา เป็นการยกระดับการคิดให้มากและลึกซึ้งยิ่งขึ้น</p>	<p>2.1 บันทึกลักษณะที่สำคัญและจำนวน ใช้แผนภูมิแสดงข้อมูล/ความรู้ตามขั้นตอนง่าย ๆ ใช้แผนที่ความคิด ใช้คอมพิวเตอร์ทำการทดลองโดยใช้ความรู้ที่มี ใช้การขีดเส้นเพื่อจำวันที่และเหตุการณ์ วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล</p> <p>2.2 ใช้เหตุผลและทักษะการอนุมาน</p> <p>2.3 สร้างสรรค์และแก้ปัญหา</p> <p>2.4 เล่นเกมทางคณิตศาสตร์</p> <p>2.5 จินตนาการที่สร้างสรรค์ เล่นเกมที่สร้างสรรค์ วาดรูปเขียนบทกวี เล่าเรื่อง</p> <p>2.6 คิดสิ่งทีพอจะเป็นไปได้ 3 สิ่ง ก่อนรับประทานอาหารเข้า</p> <p>2.7 สร้างแผนที่ความคิด</p>	<p>2.1 ให้มีโอกาสดำเนินการทดลองหรือทำอะไรด้วยตนเอง</p> <p>2.2 ส่งเสริมให้ทำงานสร้างสรรค์ งานศิลปะที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์</p> <p>2.3 ให้เล่นเกมที่ฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เช่น เกมไพ่ เกมตัวเลข ปริศนาตัวเลข ฯลฯ</p> <p>2.4 ให้ช่วยทำงานบ้าน งานประดิษฐ์ ตกแต่ง</p> <p>2.5 ฝึกการใช้เหตุผล การแก้ปัญหา การศึกษาด้วยโครงการในเรื่องที่นักเรียนสนใจ</p> <p>2.6 ฝึกฝนทักษะการใช้เครื่องคิดเลข เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ</p> <p>2.7 ยุทธศาสตร์ในการสอนคือ ให้ฝึกคิดแบบมีวิจาร์ณญาณ วิพากษ์วิจารณ์ ฝึกกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด การชั่ง ตวง วัด การคิดในใจ การคิดเลขเร็ว ฯลฯ</p>
<p>กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ เป็นการจัดกิจกรรมทดลองค้นคว้าให้ทำงานประดิษฐ์ ตกแต่ง ฝึกการใช้เหตุผล แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ บูรณาการวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในวิชาอื่น ๆ การใช้แผนภาพความคิด ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์และแปลผล</p>		

ตารางที่ 2.7 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านมิติสัมพันธ์

3. ด้านมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial Intelligence)		
Armstrong (1994)	สุรศักดิ์ ทลบบมาลา (2541: 53 - 59)	การ์ตูนเนอร์ อ้างถึงใน ศิลป์ชัย เทศนา (2550)
<p>3.1 การให้เห็นภาพ เป็นการสอนง่าย ๆ โดยให้นักเรียนแปลข้อความหรือเนื้อหาที่เรียนให้เป็นภาพ เพื่อส่งเสริมการคิดในใจ หรือเมื่อเรียนเรื่องใดจบลงให้นักเรียนคิดมอ่งเห็นภาพของเรื่องที่เพิ่งศึกษาจบไป ซึ่งอาจเป็นทั้งภาพ กลิ่น กายสัมผัส หรือเสียงก็ได้ เรียนรู้จากภาพยนตร์ วิดีโอ สไลด์ เป็นต้น</p> <p>3.2 การใช้สี เป็นการใช้สีบอกความแตกต่างเพื่อแทนสัญลักษณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ข้อมูลสำคัญใช้สีแดง ข้อมูลสนับสนุนใช้สีเขียว ข้อมูลที่ไม่ชัดเจนใช้สีส้ม หรือใช้สีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น เมื่อพบเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ให้ใช้สีที่ชอบที่สุดแทน</p> <p>3.3 รูปภาพเปรียบเทียบ เป็นการคิดเปรียบเทียบความคิดของตนออกมาเป็นรูปภาพ เพื่อเกิดความเข้าใจ และจดจำได้ง่าย</p> <p>3.4 การวาดภาพความคิด เป็นการให้ความสำคัญของการคิดเป็นภาพ โดยให้นักเรียนวาดภาพแนวคิดสำคัญของเรื่องที่เรียน อาจเป็นการแข่งขันวาดภาพความคิดในหมู่นักเรียน และนำมาอภิปรายหน้าชั้นเรียนถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพที่วาดกับหัวเรื่อง หรือความคิด</p> <p>3.5 การใช้สัญลักษณ์กราฟิก เป็นการใช้สัญลักษณ์หรือลวดลายเส้น เช่นการแสดงสภาวะต่าง ๆ ของสสารที่เป็นของแข็งอาจทำเครื่องหมายหนัก ๆ ส่วนที่เป็นของเหลวอาจทำเป็นเส้นบาง ๆ ส่วนที่เป็นแก๊ส อาจใช้เป็นจุด ๆ</p>	<p>3.1 เรียนรู้จากภาพยนตร์ วิดีโอ สไลด์ เป็นต้น</p> <p>3.2 ใช้สัญลักษณ์การวาดภาพตามใจชอบ แผ่นผังหรือภาพนิ่ง แผ่นที่ความคิด</p> <p>3.3 ออกแบบและผลิตโปสเตอร์ที่บ่งบอกถึงความ เป็นจริงและแสดงออก</p> <p>3.4 เน้นจุดสำคัญด้านสีที่แตกต่างกัน</p> <p>3.5 อ่าน และ เห็น เหตุการณ์ด้วยใจ</p> <p>3.6 ศึกษาสถานที่/บริเวณห้องที่แตกต่างกัน เพื่อให้มุมมองที่แตกต่างกัน</p> <p>3.7 เปลี่ยนข้อมูลให้อยู่ในรูปของแผ่นผังหรือการตูน</p>	<p>3.1 ให้ทำงานศิลปะ งานประดิษฐ์ เพื่อเปิดโอกาสให้คิดได้อย่างอิสระ</p> <p>3.2 พาไปชมนิทรรศการศิลปะ พิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ</p> <p>3.3 ฝึกให้ใช้กล้องถ่ายภาพ การวาดภาพ สเก็ตซ์ภาพ</p> <p>3.4 จัดเตรียมอุปกรณ์การวาดภาพ ให้พร้อมจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงานด้านศิลป์</p> <p>3.5 ฝึกให้เล่นเกมปริศนาอักษรไขว้ เกมตัวเลข เกมที่ต้องแก้ปัญหา</p> <p>3.6 เรียนได้ดีหากได้ใช้จินตนาการหรือความคิดที่อิสระ ชอบเรียนด้วยการได้เห็นภาพ</p> <p>การดู การรับรู้ทางตา</p> <p>3.7 ฝึกให้ใช้หรือเขียนแผนที่ความคิด (Mind Mapping) การใช้จินตนาการ</p> <p>3.8 ให้เล่นเกมเกี่ยวกับภาพ เกมตัวต่อเลโก้ เกมจับผิดภาพ ฯลฯ</p> <p>3.9 ยุทธศาสตร์ในการสอนคือการให้ดู ให้วาด ให้ระบายสี ให้คิดจินตนาการ</p>
<p>กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านมิติสัมพันธ์ เป็นการจัดการเรียน ใช้จินตนาการคิดเป็นภาพ ให้ทำงานศิลปะ วาดภาพ สเก็ตซ์ภาพ 2 มิติ 3 มิติ ฝึกให้ใช้กล้องถ่ายภาพ เรียนรู้จากภาพยนตร์ วิดีโอ สไลด์ ใช้ซอฟต์แวร์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กราฟิก</p>		

ตารางที่ 2.8 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย

4. ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily – Kinesthetic Intelligence)		
Armstrong (1994)	สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 53 - 59)	การ์ดเนอร์อ้างอิงใน ศิลาชัย เทศนา (2550)
<p>4.1 ร่างกายพูดตอ เป็นกรให้นักเรียนใช้ร่างกายในการสื่อสาร เช่นการยกมือเมื่อรู้คำตอบ อาจเป็นการใช้สัญลักษณ์ การยิ้ม หรือชูนิ้ว ถ้าชูนิ้วเดียวแสดงว่าเข้าใจไม่มาก ถ้าชูห้านิ้วแสดงว่าเข้าใจหมด</p> <p>4.2 โรงละครในห้องเรียน เป็นการดึงความสามารถด้านการแสดงออกจากตัวนักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทจากเรื่องที่เรียน ปัญหาที่ต้องแก้ อ่านข้อความและสรุปเป็นท่าทางหรือเป็นการแสดงละครหุ่น</p> <p>4.3 ความคิดรวบยอดทางกาย เป็นการให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอด โดยการแสดงท่าทาง หรือให้นักเรียนแสดงละครใบ้เพื่อแสดงความคิดรวบยอดที่เรียน เช่นแสดงท่าเป็นบุคคลในประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้อื่นทาย</p> <p>4.4 การคิดด้วยสิ่งของ เป็นการเรียนรู้จากการได้สัมผัสของจริง</p> <p>4.5 แผนที่ร่างกาย เป็นการเรียนรู้โดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ซึ่งอาจนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนได้ เช่นให้เป็นจุดต่าง ๆ ของแผนที่ นอกจากนี้ร่างกายยังใช้เป็นอุปกรณ์ในการเรียนเลขโดยใช้การนับนิ้ว การวัดหรือในวิชาภูมิศาสตร์อาจสมมติร่างกายเป็นประเทศ สหรัฐอเมริกา ศีรษะจะหมายถึงทางเหนือของประเทศ</p>	<p>4.1 ออกกำลังกายเป็นประจำ</p> <p>4.2 เสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ</p> <p>4.3 ฝึกความยืดหยุ่น โดยออกกำลังกายขั้นพื้นฐานทำโยคะ</p> <p>เต้นรำมวยไทเก๊ก</p> <p>4.4 ฝึกความสมดุล</p> <p>4.5 เล่นเกมที่ส่งเสริมความกระฉับกระเฉง ประสานด้านร่างกายและจิตใจ</p> <p>4.6 เรียนรูจากสิ่งที่ทำ</p> <p>4.7 ใช้บทละครเพื่อแสดงออกว่ากำลังเรียนรู้ว่าอะไร</p> <p>4.8 เปลี่ยนกิจกรรมที่ทำบ่อย</p>	<p>4.1 เรียนรู้ได้ด้วยการสัมผัสจับต้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย และการปฏิบัติจริง</p> <p>4.2 สนับสนุนให้เล่นกีฬา การแสดง เต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกาย</p> <p>4.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงหรือได้ปฏิบัติจริง</p> <p>4.4 ให้เล่นเกม เดิน วิ่ง หรือทำกิจกรรมที่ต้องใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย</p> <p>4.5 ให้เล่นหรือทำกิจกรรมกลางแจ้ง กีฬา การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ</p> <p>4.6 เคลื่อนไหว ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้ และการเรียนผ่านการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร</p>
<p>กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย เป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้ได้ด้วยการปฏิบัติจริง สนับสนุนให้เล่นกีฬา การแสดง เต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกายแสดงบทบาทจากเรื่องที่เรียน การเรียนรู้โดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ซึ่งอาจนำมาใช้เป็นสื่อ เล่นเกมที่ส่งเสริมความกระฉับกระเฉง ประสานด้านร่างกายและจิตใจ</p>		

ตารางที่ 2.9 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านดนตรี

5. ด้านดนตรี (Musical Intelligence)		
Armstrong (1994)	Enfa Smart Club (2552 : 8)	จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ (2559)
<p>5.1 ดิสโกกราฟีส์ เป็นการใช้เทปประกอบการสอนในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และนำเรื่องราวในเพลงมาอภิปรายถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ต้องการสอนหรือเริ่มต้นในเนื้อหาจากบทเพลงเพื่อเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน หรือใช้เพลงในการสรุปความคิดรวบยอด</p> <p>5.2 ดนตรีช่วยจำ เป็นวิธีที่นักวิจัยในยุโรปตะวันออกค้นพบว่านักเรียนจะจำเรื่องราวที่ครูสอนได้ดี ถ้าครูอธิบายโดยใช้ดนตรีมาประกอบรวมในเนื้อเรื่องทีละ</p> <p>5.3 ความคิดรวบยอดดนตรี เป็นการใช้เสียง หรือจังหวะดนตรีมาประกอบเรื่องราวหรือรูปร่างต่าง ๆ เช่นวงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ก็อาจใช้แทนเส้นเสียง หรือการใช้เสียงแทนตัวละครในเรื่องที่ต้องการสอน</p> <p>5.4 ดนตรีตามอารมณ์ เป็นการจัดทำนองดนตรีที่จะเหมาะสมกับบทเรียน เช่น ในการอ่านนวนิยายที่เกี่ยวกับทะเล ครูอาจเปิดเทปให้ได้ยินเสียงคลื่นกระทบฝั่ง เป็นต้น</p>	<p>มโนทัศน์ทางดนตรี จังหวะเพลง การร้องแร็ปและเพลงสวด ดนตรีช่วยจำ Mood Music : การใช้ดนตรีเพื่อเปลี่ยนแปลงอารมณ์ Discographies : การใช้เพลงเข้ามาประกอบกับบทเรียน Supermemory Music : การนำเนื้อหาของบทเรียนไปใส่เป็นจังหวะเพลงเพื่อให้นักเรียนจำได้ดีขึ้น การร้องเพลง ฮัมเพลงหรือผิวปาก เปิดเทปเพลง เล่นดนตรีชนิดต่าง ๆ การร้องเพลงประสานเสียง สุนทรียในการฟังดนตรี การใช้เสียงดนตรีเป็นฉากหลังในการสอน เชื่อมจังหวะเพลงเข้ากับสาระที่สอน การใช้ซอฟต์แวร์เกี่ยวกับดนตรี</p>	<p>Musical/ Rhythmic Intelligence ได้แก่ การฝึกการฟังเสียงเดี่ยว เสียงผสมในสิ่งแวดล้อม ฝึกการเคลื่อนไหวตามจังหวะ ฝึกการวาดภาพจากสิ่งที่เห็นในสิ่งแวดล้อม หัดฟัง ร้องเพลงกล่อมเด็ก/เพลงพื้นบ้าน ฝึกภาษาต่างประเทศ ฟังเสียงเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ทั้งเดี่ยวและผสม ฝึกเรียงลำดับตามรูปแบบของสิ่งต่างๆ ฝึกอ่านโน้ตดนตรี</p>
<p>กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านดนตรี เป็นการจัดกิจกรรมให้เล่นเครื่องดนตรี ร้องเพลง การร้องเพลงประสานเสียง ฟังเพลงเริ่มต้นในเนื้อหาจากบทเพลงเพื่อเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน ใช้เพลงในการสรุปความคิดรวบยอด ใช้เสียงดนตรีช่วยจำ</p>		

ตารางที่ 2.10 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

6. ด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence)		
สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 53 - 59)	การ์ตเนอร์ อ่างถึงใน ศิลาชัย เทศนา (2550)	Enfa Smart Club (2552 : 8)
6.1 รู้ถึงความมหัสจรรย์ของตัวเอง และคนอื่น 6.2 เข้าร่วมในการแสดงหรือการเล่น 6.3 เล่นคำถาม 6.4 เรียนจากคนสำคัญ 6.5 เปิดสังคมของตนให้มากขึ้น โดยการเข้าร่วมสังคมที่มีความ แตกต่าง 6.6 สละสมเรื่องราวของบุคคล 6.7 เข้าร่วมพัฒนาทักษะ 6.8 แต่งกายให้หน้าประทับใจ 6.9 เรียนรู้ที่จะฟังให้มากเท่ากับพูด 6.10 สร้างนิสัยการมองผู้อื่นในด้านดี 6.11 ค้นหาความสำคัญของผู้อื่น 6.12 ใช้แผนที่ความคิดเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสาร	6.1 จัดกิจกรรมให้ นักเรียนได้เข้ากลุ่ม ทำงาน ร่วมกัน 6.2 ส่งเสริมให้อภิปราย เรียนรู้ร่วมกัน แก้ปัญหา ร่วมกัน 6.3 สามารถเรียนได้ดีหาก ให้โอกาสในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น 6.4 ยุทธศาสตร์ในการ สอนได้แก่การให้ทำงาน ร่วมกัน การปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มเพื่อน การ เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การ จำลองสถานการณ์ บทบาทสมมุติ การเรียนรู้ สู่ชุมชน เป็นต้น	การทำงานกลุ่ม เกมกระดานต่าง ๆ การ เล่าเรื่องต่างๆให้เพื่อนฟัง การสร้าง สถานการณ์ จำลองปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล การวางอุเบกษากับปัญหาทาง ความคิดที่ขัดแย้ง หรือความคิดที่ไม่ เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน (conflict) การสอน เพื่อนๆ การระดมความคิดในกลุ่ม การมี ส่วนร่วมกับชุมชน การ ฝึกงาน การใช้ การชุมนุมทางสังคมเป็นบริบทในการ จัดการเรียนรู้ การสอนหนังสือระหว่างรุ่น พี่และรุ่นน้อง การเข้าชมรมการศึกษา ต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนความคิดโดยใช้สื่อ ออนไลน์ กิจกรรมเกมสร้างคน (People Sculpting) : การให้นักเรียนแต่ละคนมา รวมกันเพื่อให้เป็นส่วนประกอบของ บทเรียน เช่น นำนักเรียนหลาย ๆ คนโดย ยืน / นั่งต่อกันเป็นตัวอักษร
กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น เป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้ากลุ่ม ทำงาน ร่วมกัน ส่งเสริมให้อภิปราย เรียนรู้ร่วมกัน แก้ปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมกับชุมชน เข้าร่วมแข่งขันต่าง ๆ		

ตารางที่ 2.11 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านความเข้าใจตนเอง

7. ด้านความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)		
สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 53 - 59)	การ์ตูนเนอร์ อ่างถึงใน ศิลป์ชัย เทศนา (2550)	จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ (2559)
<p>7.1 พุดกับตัวเองในทางที่ดี</p> <p>7.2 ให้ตัวเองเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตัวเอง เรียนรู้ที่จะจัดการตัวเองเหมือนการดูแล คนที่เรารัก</p> <p>7.3 ทำอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของตน เพราะจะช่วยทำให้มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น และทำอะไรได้ง่ายขึ้น เช่น เล่นเกม อ่านหนังสือ ถามคำถามเพื่อให้ตนเองเกิดการค้นคว้าสำรวจ ชมภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฟังดนตรี ให้เหตุผลในการโต้แย้ง</p> <p>7.4 รอคอย หยุดตัวเองสักนิดและไตร่ตรองทางเลือก และวิธีตอบสนองต่อ เหตุการณ์นั้น มีโอกาสได้รวบรวมและไตร่ตรองสิ่งต่างๆ</p> <p>7.5 แสดงอารมณ์ เมตตา รัก และชื่นชม สิ่งรอบตัวให้มากขึ้น</p> <p>7.6 ซื่อสัตย์ต่อตนเอง</p> <p>7.7 ทำสมาธิ</p> <p>7.8 รวบรวมช่วงเวลาแห่งความสุขในแต่ละวัน เช่น รอยยิ้มบนใบหน้าของเด็ก นกร้องเพลง เพื่อนโทรศัพท์มาหา เก็บไว้ในความทรงจำ</p> <p>7.9 สัญญากับตัวเองว่า แต่ละวันจะให้ความเจียบสงัดกับตัวเองสัก 10 นาที เพื่อให้สมองได้พักจากกิจกรรมที่ไม่เคยหยุด</p>	<p>7.1 เปิดโอกาสให้ทำงานตามลำพัง ทำงานคนเดียว อิสระ แยกตัวจากกลุ่มบ้าง</p> <p>7.2 สอนให้เห็นคุณค่าของตัวเอง นับถือตัวเอง (self-esteem)</p> <p>7.3 สนับสนุนให้ทำงานเขียน บันทึกประจำวัน หรือทำหนังสือ จุลสาร</p> <p>7.4 สนับสนุนให้ทำโครงการ การศึกษา รายบุคคล หรือทำรายงานเดี่ยว</p> <p>7.5 ให้เรียนตามความถนัด ความสนใจ ตามจังหวะการเรียนรู้เฉพาะตน</p> <p>7.6 ให้อยู่กับกลุ่ม ทำงานร่วมกับผู้อื่นบ้าง</p> <p>7.7 ยุทธศาสตร์การสอนควรเน้นที่การเปิดโอกาสให้เลือกศึกษาในสิ่งที่สนใจเป็นพิเศษ</p> <p>การวางแผนชีวิต การทำงานร่วมกับผู้อื่น การศึกษารายบุคคล (Individual Study)</p>	<p>การใช้บทเรียนที่แตกต่างในระหว่างเด็กแต่ละกลุ่ม ใช้การอุปมาอุปมัยในบทเรียน จัดให้มีทางเลือกสำหรับผู้เรียน ส่งเสริมให้เด็กตั้งเป้าหมายของตนในการเรียน จัดให้มีการเขียนบันทึกประจำวันก่อนเข้าสู่บทเรียน เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความรู้สึกต่อบทเรียน รวมทั้งการสะท้อนเสนอแนะ จัดให้มีการประเมินผลตัวเด็กในกระบวนการประเมินผลชั้นเรียน นำประเด็นเรื่องความยุติธรรมในสังคมเข้าสู่บทเรียน ใช้แบบสอบถาม ประเมิน และเครื่องมืออื่นๆ ที่จะช่วยให้เด็กประเมินความก้าวหน้าของตน</p>
<p>กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเข้าใจตนเอง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ทำงานตามลำพัง สอนให้เห็นคุณค่าของตัวเอง สนับสนุนให้ทำงานเขียน บันทึกประจำวัน หรือทำหนังสือ ทำรายงานเดี่ยว ให้เรียนตามความถนัด ความสนใจ กิจกรรมที่กล้าตัดสินใจ การตั้งเป้าหมายและการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>		

ตารางที่ 2.12 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านธรรมชาติวิทยา

8. ด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)		
Armstrong (1994)	การ์ตเนอร์ อ้างถึงใน ศิลป์ชัย เทศนา (2550)	Enfa Smart Club (2552 : 8)
<p>8.1 กิจกรรมการสังเกตธรรมชาติรอบข้าง โดยนำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน เช่นการปลูกต้นไม้ ศึกษาการเจริญเติบโต โดยการบันทึก หรือถ่ายภาพ</p> <p>8.2 บันทึกข้อสังเกตที่ได้จากการพบเห็นในชีวิตประจำวันเพื่อนำมาสู่การอภิปราย</p> <p>8.3 การจำแนก และจัดประเภทของสิ่งที่พบเห็น เป็นการฝึกให้นักเรียนได้มองเห็นความต่างหรือความเหมือนในธรรมชาติรอบตัว</p> <p>8.4 ฝึกให้รักและเห็นคุณค่าของธรรมชาติรอบตัว เป็นการสร้างความตระหนักในตัวนักเรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว</p> <p>8.5 ศึกษาธรรมชาติจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ โครงการเลี้ยงสัตว์หรือเยี่ยมชมแหล่งการเรียนรู้ในการเลี้ยงสัตว์</p>	<p>8.1 ฝึกปฏิบัติงานด้านเกษตรกรรมเกี่ยวกับการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์</p> <p>8.2 ศึกษาสังเกต บันทึกความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ลม ฟ้า อากาศ</p> <p>8.3 จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา ค่ายสิ่งแวดล้อม ฯลฯ</p>	<p>การเดินท่องธรรมชาติ (Nature Walks) การนำสัตว์เลี้ยงมาเรียนรู้ใน ห้ อ ง เรี ย น (Pet-In-The Classroom) การศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศน์ (Eco-study) การเลี้ยงปลาตู้ปลา การทำสวนในขวดแก้ว กระจก ระบบนิเวศน์ที่พื้กพาได้ การดูวิดีโอ หนังสืและภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติ อุปกรณ์ในการศึกษาธรรมชาติ สถานีพยากรณ์อากาศทั้งในห้องเรียนและสถานที่จริง การเรียนรู้หน้าต่างๆ (Windows on to Learning) การใช้พืชเป็นสื่อในการเรียน(Plants as Props) การสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดรอบตนเองจากสภาพแวดล้อมใกล้ตัว</p>
<p>กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านธรรมชาติวิทยา เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับธรรมชาติ พืช สัตว์ ลม ฟ้า อากาศ กิจกรรมการสังเกตธรรมชาติรอบข้างและบันทึกความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ</p>		

ตารางที่ 2.13 ตารางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา 9 ด้าน ด้านการเข้าใจการมีชีวิต

9. ด้านการเข้าใจการมีชีวิต (Existential Intelligence)	
จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรณ (2559)	สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 53 - 59)
<p>การทบทวนบทเรียนเดิม ก่อนจะขึ้นบทเรียนใหม่ กำหนดประเด็นที่ครอบคลุมแนวคิดหลายๆด้าน เชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับเรื่องราวในโลก บูรณาการหน่วยการเรียนรู้ข้ามวิชา ใช้ศิลปะเข้าในหน่วยการเรียนรู้ อภิปรายความสำคัญของประเด็นที่จะเรียนรู้ เชิญคนภายนอกที่มีความเห็นแตกต่าง/กว้าง ให้เด็กฝึกที่จะสรุป ประเด็นต่างๆที่ได้เรียน กระตุ้นให้เด็กกล้าที่จะแสดง ความเห็น หรือมุมมองที่แตกต่างออกไปจากบทเรียน ให้เด็กมีส่วนร่วมในการกำหนด จัดปรับหน่วยการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตน เพื่อให้มีความเป็นเจ้าของบทเรียน (มากกว่าจะเป็นของครู/พ่อแม่)</p>	<p>9.1 พัฒนาปัญญาด้านสังคม 9.2 พัฒนาความเชื่อโดยการอ่านเรื่องราวของศาสนา 9.3 เรียนรู้โลกทั้งธรรมชาติของโลก และธรรมชาติของจักรวาล 9.4 ใช้เวลากับธรรมชาติ 9.5 พัฒนาอารมณ์ขั้นของตน ให้มีชีวิตชีวา และสร้างความสนุกสนานกับคนรอบข้าง 9.6 พัฒนาจิตใจที่บริสุทธิ์ 9.7 สร้างแผนที่ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ดีๆ ในชีวิต 9.8 รู้คุณค่าของตนเอง ใช้เวลาคิดและจดสิ่งต่าง ๆ ทั้งเจตคติและความคิดอันมีค่าสูงสุด 9.9 เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 9.10 เห็นชีวิตชีวาในแต่ละวัน ทำให้จิตใจสดชื่น 9.11 ใช้แผนที่ความคิดกับวิสัยทัศน์ของตน</p>
<p>กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเข้าใจการมีชีวิต เป็นกิจกรรมพัฒนาจิตใจ สังคม พัฒนาอารมณ์ขั้นของตน ให้มีชีวิตชีวา และสร้างความสนุกสนานกับคนรอบข้าง เรียนรู้หลักปรัชญาการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ครอบคลุมแนวคิดหลาย ๆ ด้าน เชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับโลกทั้งธรรมชาติของโลก และธรรมชาติของจักรวาล</p>	

2.3.4.3 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project base learning)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้า ทดลอง ปฏิบัติและแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบค้น เพิ่มทักษะการคิดและการพึ่งพาตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2559) ได้กล่าวการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based

Learning: PjBL) หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้กิจกรรมโครงงาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นกำหนดและเลือกหัวข้อ ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน ขั้นปฏิบัติงานโครงงาน ขั้นนำเสนอผลงาน และขั้นประเมินโครงงาน ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดและเลือกหัวข้อ ขั้นตอนที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงงาน ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติงานโครงงาน ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน ขั้นตอนที่ 6 การประเมินโครงงาน

สุวัฒน์ นิยมไทย (2554) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเริ่มต้นที่ปัญหา และใช้กระบวนการทำโครงงานมาสร้างความรู้หรือแก้ปัญหา นั้น โดยได้ผลงานที่ผ่านการทำงาน เรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน โดยมีขั้นตอนโดยเริ่มต้นจากการกำหนดหัวข้อโครงงาน การวางแผนทำโครงงานการศึกษาค้นคว้าข้อมูล การลงมือปฏิบัติทำโครงงาน สรุปผลงานและนำเสนอโครงงาน

กล่าวโดยสรุปการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้กิจกรรมโครงงาน อย่างมีขั้นตอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและได้ลงมือปฏิบัติจริง

2.3.4.4 การเรียนการสอนจากประสบการณ์ (Experiential Learning)

David Kolb (1984; อ้างถึงใน เกศสุตา รัชฎาวิชิตกุล, 2547) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่เรียกว่า Experiential learning เอาไว้ว่าการเรียนรู้แบบนี้จะเน้นที่การมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ โดยตรง โดยมีวงจร 4 ขั้น ดังนี้

1. การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เช่น การอ่านหนังสือ การดูวิดีโอ การสนทนาพูดคุย การทดลอง

2. การทบทวน ไตร่ตรอง คือการนำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาครุ่นคิดใคร่ครวญ เช่น เขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ การสนทนา หรือ ทาร็อกกัน

3. สรุปหลักการ หรือทฤษฎี ผู้เรียนจะนำสิ่งที่ได้จากขั้นที่ 1 และ 2 มาสรุปออกมาเป็นทฤษฎีส่วนตัวด้วยวิธีการ เช่น การเขียน Mind Mapping การสรุปการเรียนรู้ออกมาเป็น Model การนำเสนอผลการเรียนรู้

4. การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง จากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

Kolb ยังได้เสนออีกว่า การเรียนแบบ Experiential learning ให้ได้ดีนั้น ควรจะฝึกผู้เรียนให้มีทักษะ 4 อย่างนี้ไว้ก่อน

1. ผู้เรียนต้องมีความมุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วมกับการเรียน ไม่ใช่ตั้งใจจะมาเป็นผู้รับ “ป้อน” ความรู้อย่างเดียว

2. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกเรื่องกระบวนการสะท้อนคิด (Reflection) มาพอสมควร

3. ผู้เรียนควรได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ Analytical Conceptualization Skill มาก่อน โดยเฉพาะ หากเป็นการเรียนรู้เชิงเทคนิคที่มีความซับซ้อน เช่น การเรียนวิชาแพทย์ จำเป็นที่ระบบการศึกษาจะต้องมีช่วงเวลาฝึกฝนนักเรียนให้มีทักษะนี้มาตั้งแต่เนิ่น ๆ

4. ผู้เรียนควรได้รับการฝึก Decision Making และ Problem Solving Skills เพื่อจะได้เป็นกลไกสำคัญในการสรุป และเลือกใช้องค์ความรู้ที่ได้ใหม่นี้ในอนาคต

2.3.4.5 การเรียนการสอนความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-determination)

Deci & Ryan (2000) กล่าวว่า ทฤษฎีความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-determination) เป็นทฤษฎีที่ได้ถูกนำไปใช้ และทดสอบอย่างแพร่หลาย ทฤษฎีนี้ถูกสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการศึกษาทางจิตวิทยาสมัยใหม่ โดยอธิบายถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสร้าง แรงจูงใจให้กับตนเอง ซึ่งสันนิษฐานว่า มนุษย์มีเรื่องของการเรียนรู้ ความสามารถ การพัฒนาตนเอง ประสบการณ์ และการมีสุขภาวะที่ดีมาตั้งแต่เกิด โดยมีลักษณะนิสัยที่จะไปสู่การเจริญเติบโต การเรียนรู้สิ่งที่ท้าทายจากสภาพแวดล้อมทางสังคม และการรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ที่มาจากประสบการณ์ใหม่ในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาเพื่อนำไปสู่ความสอดคล้องที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองและพัฒนาขึ้นจนกลายเป็นบุคลิกภาพของตนเอง

Deci & Ryan (2008) ทฤษฎีความมุ่งมั่นในตนเองถือเป็นแนวทางหนึ่งของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการกระทำของบุคคลกับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เป็นพื้นฐานในการทำนายการกำหนดตนเองในการปฏิบัติ พฤติกรรม เรียนรู้ประสบการณ์ และการพัฒนาตนเองให้สำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้เกิดแรงจูงใจภายในและความหลากหลายของปัจจัยที่มาจากแรงจูงใจภายนอก

กล่าวได้ว่าการเรียนการสอนความมุ่งมั่นในตนเองเป็นการสร้างแรงจูงใจจากภายในให้นักเรียนรู้จักการพัฒนาตนเองตลอดเวลาโดยครูจะใช้ปัจจัยภายนอกเป็นตัวช่วยนักเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการกิจกรรมแนะแนว

2.3.4.6 งานกิจกรรมแนะแนว (Guidance Activities)

ในปัจจุบันตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) บทบาทครูจำเป็นต้องเป็นครูยุคใหม่ ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำ แนะนำวิธีเรียนรู้เพื่อ

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในทุกด้านประกอบกับครูโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ต้องอุทิศตนเพื่อสังคม เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ในการดูแลนักเรียนด้อยโอกาสที่อยู่ประจำกินนอน จึงมีบทบาทมากกว่าการเป็นครูคือต้องเป็นทั้งพ่อ แม่ ที่ปรึกษา ฯลฯ ดังนั้น จึงต้องได้รับการพัฒนาทักษะและประสบการณ์การจัดการศึกษาสงเคราะห์ด้วยกระบวนการที่หลากหลายและต่อเนื่องรวมการจัดกิจกรรมแนะแนว

ครัมโบลซ์ (J, D. Krumboltz, 1970 อ้างถึงใน วัฒนา พัชราวนิช, 2531) ให้ความหมายการแนะแนว คือ กระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้ที่มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือและผู้แนะแนวที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดี รวมทั้งผ่านการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวมาแล้ว มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประสบปัญหาได้มีโอกาสเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กู๊ด (Carter V. Good, 1973 อ้างถึงใน วัฒนา พัชราวนิช, 2531) ให้ความหมายการแนะแนว ดังนี้

1. การแนะแนว คือการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี สามารถแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

2. การแนะแนว คือวิธีการช่วยเหลืออย่างมีแบบแผนต่อเนื่องกัน ซึ่งนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียน นักศึกษา หรือบุคคลอื่นๆ สามารถประเมินความสามารถของตนเองและข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3. การแนะแนว เป็นวิธีการที่กระทำโดยตรงต่อเด็ก ในการที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่เด็ก เพื่อจะเป็นสาเหตุให้เด็กทราบถึงความปรารถนาและความต้องการเบื้องต้นของตนเอง และเกิดความสนใจต่อความต้องการเหล่านั้น อันจะนำไปสู่ลำดับขั้นของความสำเร็จตามที่ตนเองปรารถนา

4. การแนะแนว เป็นวิธีการที่ครูจะนำเด็กให้รู้จักวิธีการศึกษาค้นคว้า และได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) กล่าวว่า การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาต้องจัดให้ครอบคลุมขอบข่ายงานแนะแนวทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการศึกษา ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้ และสามารถวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อไปได้อย่างเหมาะสม

2.ด้านอาชีพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองในทุกด้าน รู้และเข้าใจโลกของงานอาชีพ อย่างหลากหลายมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวสู่อาชีพ สามารถวางแผนเพื่อประกอบอาชีพตามที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ

3.ด้านส่วนตัวและสังคม ให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักสิ่งแวดลอม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดีมีคุณภาพ มีทักษะชีวิตและสามารถปรับตัว ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากที่กล่าวมาข้างต้นกิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ ผลการเรียนรู้ และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

โดยสรุปข้อมูลสามารถกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนได้ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดีมีคุณภาพ

2.3.5 การวัดและประเมินผล

2.3.5.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายโดยการกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงและให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ ดังนี้

สุมาลี จันทร์ชลอ อ่างในสุภัก โอพาพิริยกุล (2556) กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการเรียนการสอน แต่ต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกับการเรียนการสอนกล่าวคือ การวัดผลต้องวัดจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวัดในสิ่งที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวัดจะให้ข้อมูลแก่ผู้สอนและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอน และเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์เพียงใด ในขณะที่เดียวกันวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบการวัดให้เหมาะสมด้วย

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์ (2560) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการศึกษาและรายงานผลการศึกษา

สุภัค โอฬาพิริยกุล (2554) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ที่ได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการตรวจสอบความพร้อมและพัฒนาการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

อัครเดช เกตฉำ และคณะ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า

การวัดผล หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการกำหนดตัวเลขให้กับคุณลักษณะต่างๆ ของคน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ คือ จะต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน เป็นระเบียบแบบแผน โดยมีเครื่องมือช่วยวัด ซึ่งจะทำให้ตัวเลขใช้แทนลักษณะของสิ่งที่เราต้องการ

การประเมินผล หมายถึง การนำเอาผลจากการวัดหลายๆ ครั้งมาสรุป ติราคาคุณภาพของผู้เรียนอย่างมีหลักเกณฑ์ว่า สูง ต่ำ ดี เลว อย่างไร โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการศึกษามีหลายชนิดแต่ละชนิดต่างก็มีความเหมาะสมกับการวัดแตกต่างกัน ประกอบด้วย 1. การทดสอบ (Testing) 2. แบบสอบถาม (Questionnaires) 3. แบบสำรวจ (Checklists) 4. มาตรฐานค่า (Rating Scale) 5. การสังเกต (Observation) 6. การสัมภาษณ์ (Interview) 7. การบันทึก (Records) 8. สังคมมิติ (Sociometry) 9. การศึกษารายกรณี (Case Study) 10. การให้สร้างจินตนาการ (Projective Technique)

จึงกล่าวได้ว่าการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

2.3.5.2 วิธีการและเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการวัดผลการศึกษาการประเมินผลที่ดีควรมีขอบเขตกว้างขวางและใช้วิธีการหลาย ๆ แบบ ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้วัดผลอย่างถูกต้อง วิธีการวัดผลการศึกษาเริ่มตั้งแต่การสังเกตไปจนถึงการทดสอบ ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ การวัดโดยใช้การทดสอบ (Testing Technique) การวัดโดยไม่ใช้การทดสอบ (Non-testing Technique)

1. การวัดโดยใช้การทดสอบ เป็นการวัดโดยมีแบบทดสอบ (Test) เป็นเครื่องมือในการวัดแบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดคุณลักษณะทางด้านความรู้ ความคิดและความสามารถ หรือพุทธิพิสัย แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

(1) แบบทดสอบที่ครูสร้างเอง(Teacher-made Test)ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อทดสอบความรู้ ความสามารถ และทักษะของนักเรียนในชั้นเรียน สอบเสร็จแล้วก็อาจทิ้งไปแล้วสร้างใหม่ในการสอบคราวหน้า หรือปรับปรุงดัดแปลงข้อสอบเก่ามาใช้ใหม่

(2) แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สร้างและผ่านกระบวนการพัฒนาจนมีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่วนใหญ่จะใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์แบบรวบยอด

1.2 แบบทดสอบวัดความถนัดและเชาว์ปัญญา (Aptitude and Intelligence Test) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดคุณลักษณะทางด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย เป็นข้อสอบที่วัดความสามารถของนักเรียนว่าจะเรียนได้มากน้อยแค่ไหน หรือมีความถนัดในทางใด

1.3 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (Personality Test) หรือวัดการปรับตัว (Adjustment Test) บางตำราก็เรียกว่า แบบทดสอบบุคลิกภาพและสถานภาพทางสังคม (Personal-social Test) แบบทดสอบชนิดนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึกหรือจิตพิสัย เช่น เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ ฯลฯ และวัดบุคลิกภาพของบุคคล เช่น การปรับตัวในสังคม ฯลฯ

ส่วนรูปแบบ (format) ของข้อสอบมี 3 รูปแบบเช่นกันคือ

(1) ข้อสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) ซึ่งเป็นการสอบแบบใช้วาจาหรือคำพูดระหว่างผู้สอบและผู้ถูกสอบโดยตรง มักต้องสอบเป็นรายบุคคล

(2) ข้อสอบแบบข้อเขียน (Written Test) ซึ่งแบ่งเป็นแบบความเรียงหรือที่เรียกว่าอัตนัยและปรนัย ซึ่งผู้สอบต้องเขียนหรือทำเครื่องหมายในแบบทดสอบ

(3) ข้อสอบแบบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ซึ่งเป็นการสอบโดยให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรมด้วยการปฏิบัติจริง มักเน้นในวิชาที่มีภาคปฏิบัติเป็นหลัก เช่น ศิลปะ ดนตรี ละคร เป็นต้น ข้อสอบแบบนี้เหมาะใช้วัดด้านทักษะพิสัย แต่ผู้สอนต้องไม่คำนึงแต่ด้านผลปฏิบัติ (product) เท่านั้น ควรเน้นด้านวิธีการปฏิบัติ (procedure) ด้วย

2. การวัดไม่ใช้การทดสอบ เป็นการวัดโดยวิธีเหล่านี้คือ

2.1 การสอบถาม (Questioning) เป็นการใช้รายการคำถามที่เตรียมไว้เป็นชุดเพื่อถามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วส่งไปให้ผู้ตอบหรือนักเรียนอ่านและเขียนตอบส่งกลับมา มักใช้ถามข้อเท็จจริง (facts) และความคิดเห็นต่าง ๆ (พุทธิพิสัยและจิตพิสัย) ครูอาจใช้เครื่องมือซึ่งได้แก่แบบสอบถามแบบปิด (Closed form) คือเป็นแบบสอบถามที่คำถามแต่ละข้อมีตัวเลือกหรือคำตอบให้นักเรียนเลือกตอบหรือใช้แบบสอบถามเปิด (Open-ended form) คือเป็นแบบสอบถามที่คำถามแต่ละข้อเว้นที่ให้ผู้ตอบเขียนคำตอบลงไปเอง มักใช้กับการเรียนการสอนในระดับสูง

2.2 การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุย สนทนา หรือซักถามกันระหว่างครูกับนักเรียนหนึ่งคนหรือมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไปอาจเป็นการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้และอาจมีการกำหนดคำถามต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า หรือไม่มีการกำหนดคำถามที่แน่นอนแต่มีเพียงประเด็นคำถามต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า หรือไม่มีการกำหนดคำถามที่แน่นอนแต่มีเพียงประเด็นคำถามกว้าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์เท่านั้นก็ได้ ในการสัมภาษณ์นั้น หากใช้วัดคุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย เช่น ความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะเรียกว่า “การสัมภาษณ์” แต่หากคำถามที่ใช้ถามเป็นการวัดคุณลักษณะทางด้านความรู้ความคิด (พุทธิพิสัย) หรือต้องการทราบระดับการเรียนรู้ของนักเรียน จะเรียกว่า “การสอบปากเปล่า” (Oral Testing)

2.3 การสังเกต (Observation) เป็นการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน โดยที่ครูอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียน หรือไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเช่นการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่กำลังเล่นเกมต่าง ๆ ก็ได้ และการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของครูนั้นอาจจะเฝ้าดูพฤติกรรมต่าง ๆ โดยที่ไม่ได้กำหนด จุดประสงค์ของการสังเกตไว้ล่วงหน้า ไม่ได้วางแผนว่าจะสังเกตอะไร แต่จะจดบันทึกพฤติกรรม ที่สังเกตได้ทั้งหมด หรือครูอาจจะเฝ้าดูอย่างมีการเตรียมการในสิ่งที่ต้องการสังเกตหรือจะเฝ้าดูไว้ล่วงหน้า แล้วจดบันทึกเฉพาะข้อมูลที่ต้องการศึกษาเท่านั้น มักใช้วัดคุณลักษณะทางด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัย

2.4 การวัดผลงาน (Product Evaluation) บางทีเรียกว่า “การตรวจผลงาน” เป็นการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านรูปธรรมมากกว่านามธรรม นักเรียนต้องมีผลงานที่ใช้วัด ส่วนผู้ประเมินหรือผู้ตรวจผลงานต้องตั้งเกณฑ์ในการวัดไว้ล่วงหน้า ซึ่งในแต่ละเกณฑ์อาจมีน้ำหนักเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ เช่น ถ้าผลงานนั้น ๆ มุ่งที่ความประณีตสวยงาม เกณฑ์ในข้อนี้จะมือน้ำหนักสูงกว่าเกณฑ์อื่น ๆ เป็นต้น

ศิริชัย กาญจนวาสรี (2543 : 36) กล่าวว่า

1. วัดและประเมินไปทำไม ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า ข้อมูลหรือสารสนเทศนั้น วัดและประเมินเพื่อประโยชน์อะไร สามารถตอบคำถามประโยชน์ของการประเมินตามประเภทของการประเมิน ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินก่อนเรียนเพื่อจัดวางตำแหน่งผู้เรียนหรือประเมินความรู้ความรอบรู้ของผู้เรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องเหมาะสม

1.2 การวัดและประเมินระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการติดตามดูความก้าวหน้า หรือพัฒนาการในการเรียนรู้รวมทั้งข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน

1.3 การวัดและประเมินหลังเรียน เพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับการเรียนของผู้เรียน

นอกจากนั้น Buke, Forarty และ Belgrad อ้างถึงใน เฉลิมพล พันทอง (2542) ยังได้เสนอไว้ว่า การประเมินตามสภาพจริงนั้น ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. งานที่ปฏิบัติเป็นงานที่มีความหมาย คือ สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน
 2. เป็นการประเมินรอบด้านด้วยวิธีการที่หลากหลาย คือ ประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะ ด้วยเครื่องมือที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และกระทำหลายครั้งอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่การเรียนรู้เกิดขึ้น
 3. ผลผลิตมีคุณภาพ งานทุกงานมีเกณฑ์มาตรฐานที่ร่วมกันตั้งไว้โดยครูผู้เรียน และอาจจะผู้ปกครองร่วมด้วย ผู้เรียนจะประเมินตนเองตลอดเวลาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง จนผลงานมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีการแสดงผลงานต่อสาธารณะเพื่อสร้างความภูมิใจแก่ผู้เรียนด้วย
- อัครเดช เกตฉำ และคณะ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของแบบทดสอบ มีดังต่อไปนี้

1. แบ่งโดยใช้วิธีตอบเป็นเกณฑ์ ประกอบด้วยแบบทดสอบเขียนตอบ (Essay Test) แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) และแบบทดสอบให้ปฏิบัติ (Performance Test)
2. แบ่งโดยใช้วิธีดำเนินการสอบเป็นเกณฑ์ มี 6 ชนิด คือ แบบทดสอบรายบุคคล เป็นกลุ่ม วัดความเร็ว วัดความสามารถสูงสุด ข้อเขียนและปากเปล่า
3. แบ่งโดยใช้สิ่งที่ต้องการวัดเป็นเกณฑ์ มี 5 ประเภท ได้แก่ วัดผลสัมฤทธิ์ ความถนัด วัดบุคลิกภาพและเจตคติ

สำหรับการสร้างแบบทดสอบ ในการประเมินผลขึ้นอยู่กับประเภทของการประเมิน วัดอุปประสงค์ และลักษณะของการประเมินที่แตกต่างกัน ซึ่งการประเมินมี 2 ประเภท คือ

1. การสร้างแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced) จะเป็นการวัดความสามารถทางสมอง 6 ด้าน คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์และการประเมินค่า ขั้นตอนในการวางแผนสร้างแบบทดสอบ

2. การสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced) เป็นการวัดผลตามจุดประสงค์เชิงคุณภาพ ข้อสอบจึงต้องเป็นการวัดพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งที่ต้องพิจารณาในการวัดพฤติกรรมตามจุดประสงค์

จากข้อมูลข้างต้นการวัดและประเมินผลนักเรียนอาจมีได้หลากหลายวิธีการ โดยเฉพาะปัจจุบันการประเมินสภาพจริงของเรียนจะเป็นประโยชน์กับนักเรียนอย่างมากเนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนสภาพทั่วไปที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามการประเมินตามสภาพจริงนั้น ต้องใช้เทคนิคหลากหลาย ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง บันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง แบบทดสอบปฏิบัติจริง และใช้แฟ้มผลงาน

กรมวิชาการ (2546) กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) หมายถึง การประเมินที่เปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติงานที่เหมือนการปฏิบัติงานในชีวิตจริง มีเวลาเพียงพอสำหรับวางแผน การลงมือทำงาน จนได้งานที่เสร็จสมบูรณ์ มีโอกาสประเมินผลการทำงานด้วยตนเองและมีการปรึกษาร่วมกับนักเรียน การประเมินลักษณะเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายมีการตัดสินโดยใช้เกณฑ์ (criteria) หรือมาตรฐาน (standard) เดียวกับเกณฑ์ หรือ มาตรฐานที่ใช้ตัดสินการทำงานในชีวิตจริง ในชิ้นงานเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

มีเกณฑ์การประเมิน (Rubric) ประเมินว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ นั้น ครูจะต้องสร้างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการให้คะแนนโดยเกณฑ์การประเมินจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละครั้งของการปฏิบัติงานนั้น ๆ

วรินธร สีเสียดงาม และคณะ (2562) การวัดประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการวัดและประเมินผลแนวใหม่ที่ได้มุ่งเน้นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่พิจารณาพัฒนาการ ความประพฤติ และการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งด้านความรู้และด้านทักษะเข้าด้วยกัน ให้ผู้เรียนแสดงความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่างๆ ที่จะประเมินในสภาพที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการวางแผน และทักษะในการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการวัดและใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ โดยที่ผู้เรียนรับรู้ข้อมูลที่เป็นจุดเด่น และสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม

โดยสรุปการวัดผลและประเมินผลจึงเป็นการกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือการวัดที่หลากหลายและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubric) ทั้งด้านความรู้ ทักษะ

และพฤติกรรมการเรียน ที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ ซึ่งต้องคำนึงถึงสภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์

2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์ (Strategies)

ความหมายของคำว่ากลยุทธ์ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ Certo and Peter (1991) ให้นิยามคำว่ากลยุทธ์หมายถึงวิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

ธงชัย สันติวงษ์ (2540 : 140) ได้กล่าวโดยสรุปว่ากลยุทธ์เป็นเรื่องราวการมุ่งพิจารณาถึงทิศทางระยะยาวซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อความเชิงบรรยายความที่เสนอแนวทางเพื่อการจัดเตรียมแผนงานระยะสั้นต่าง ๆ ร่วมกันนั้นทำหน้าที่ประสานแผนงานตามหน้าที่งานต่างๆ ให้เข้าใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทั้งหน่วยงานซึ่งมุ่งการปฏิบัติเป็นสำคัญและจะเป็นที่เข้าใจทั่วกันในระหว่างผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางขององค์การ

Paul Kearns (2003) กล่าวว่ากลยุทธ์แผนไม่ใช่กลยุทธ์ กลยุทธ์คือการคาดคะเนคาดการณ์ถึงสิ่งที่เราไม่สามารถล่วงรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตและดำเนินการวางแผนเพื่อจัดการกับความเสี่ยงต่างๆที่จะเกิดขึ้นได้

Raymond A Noe และคณะ (2006) กล่าวว่ากลยุทธ์ได้แก่กระบวนการวิธีการที่ทำให้ความสำคัญต่อสิ่งท้าทายในการแข่งขันที่องค์กรกำลังเผชิญอยู่

Peter Boxall and John Purcell (2008) กล่าวว่ากลยุทธ์คือวิธีการที่องค์กรจะดำเนินการไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541: 5) ให้ความหมายไว้ว่ากลยุทธ์เป็นรูปแบบของการกระทำซึ่งผู้จัดการใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การกลยุทธ์ที่เป็นจริงของบริษัทซึ่งได้วางแผนไว้และได้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่ากลยุทธ์คือแนวทางเชิงรุกที่นำไปสู่ความสำเร็จขององค์การในอนาคตที่กำหนดไว้

2.4.2 ระดับของกลยุทธ์ (Level of Strategy)

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543 : 17) กล่าวสรุปได้ดังนี้

1. กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate – Level Strategy) มุ่งพัฒนากลุ่มธุรกิจขององค์การเพื่อพิจารณาว่าองค์กรควรดำเนินธุรกิจอะไรบ้างและควรจัดสรรทรัพยากรไปยังธุรกิจแต่ละอย่างอย่างไร

2. กลยุทธ์ระดับหน่วยงาน (Unit – Level Strategy) มุ่งการปรับปรุงศักยภาพการแข่งขันขององค์กรกลยุทธ์ระดับหน่วยงานอาจจะพิจารณาถึงการเพิ่มกำไรของการผลิตและการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Function – Level Strategy) มุ่งการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยแผนกตามหน้าที่ที่จะพัฒนากลยุทธ์ตามหน้าที่เช่นกลยุทธ์การตลาดกลยุทธ์การเงินกลยุทธ์ทางทรัพยากรมนุษย์ขึ้นภายใต้ข้อจำกัดของกลยุทธ์ระดับองค์กรและระดับหน่วยงาน

ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 232) ส่วนใหญ่กลยุทธ์ที่ใช้ในองค์กรนั้นจะสามารถแยกออกได้เป็น 3 ระดับคือ

1. กลยุทธ์องค์การ (Organization Strategies) คือกลยุทธ์ของทั้งองค์การโดยรวมที่กระทำโดยผู้บริหารระดับสูงครอบคลุมกิจการทุกอย่างของทั้งองค์การถือเป็นกลยุทธ์ใหญ่ที่คลุมองค์การทั้งหมดและมีช่วงเวลาค่อนข้างยาวคือ 3-5 ปี

2. กลยุทธ์ธุรกิจ (Business Strategies) คือกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่กำหนดถึงกิจกรรมที่จะต้องทำสำหรับอุตสาหกรรมใดหรือตลาดโดยเฉพาะว่าจะต้องทำอะไรอย่างไรบ้างในแง่คือการคิดกลยุทธ์พิชิตคู่แข่งในธุรกิจหรือตลาดเดียวกันโดยตรงว่าถ้าจะเอาชนะให้ได้อย่างที่ต้องการต้องทำอะไรอย่างไรบ้าง

3. กลยุทธ์ระดับปฏิบัติ (Operating Level) คือ กลยุทธ์และกลวิธีสำหรับผู้ปฏิบัติงานในระดับต้นซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิธีที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติงานประจำวัน

2.4.3 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)

Certo and Peter (1991) ให้ความหมายว่าการวางแผนจัดการกลยุทธ์เป็นกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์การสามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมและเสนอขั้นตอนการจัดการ กลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอนคือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) 2) การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing Organization Direction) 3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) 4) การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategic Implementation) 5) การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control)

Golstein and Other (1993) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเริ่มตั้งแต่การกำหนดภารกิจหลักขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาวจนถึงการวิเคราะห์และจัดวางกลยุทธ์ขององค์กรซึ่งกระบวนการวางแผนกลยุทธ์เป็นเรื่องที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการขององค์กรคือ

1. องค์กรกำลังจะก้าวไปทางไหน (Where are you going?)

2. สภาพแวดล้อมขององค์กรมีอะไรบ้าง (What is the environment?)

3. องค์กรจะไปถึงจุดหมายได้อย่างไร (How do you get there?)

Philip Kotler and Karen F. A. Fox (1995: 95) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนกลยุทธ์ควรเริ่มต้นที่การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพราะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมปกติแล้วเป็นสิ่งที่เรียก้องให้เกิดกลยุทธ์ใหม่ของสถาบันการตรวจสอบสภาพแวดล้อมจะต้องตอบคำถามสามข้อได้แก่ 1) อะไรเป็นแนวโน้มสำคัญในสภาพแวดล้อม 2) อะไรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องของแนวโน้มเหล่านี้สำหรับสถาบัน 3) อะไรเป็นโอกาสและภัยคุกคามที่มีระดับนัยสำคัญ

พวงรัตน์ เกสรแพทย์ (2543: 25) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพแวดล้อมและเป็นประโยชน์หลายประการต่อการบริหารในองค์กรต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1. องค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการที่ไม่คงที่ ดังนั้นการวางแผนกลยุทธ์สามารถช่วยให้ผู้บริหารทราบถึงปัญหาอุปสรรคตลอดจนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเตรียมหาวิธีการลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กรไว้ล่วงหน้า

2. องค์กรไม่สามารถคาดการณ์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งมีผลต่อการอยู่รอดขององค์กร ดังนั้นการวางแผนกลยุทธ์สามารถช่วยให้การใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การแข่งขันมีความรุนแรงและมากขึ้นโดยลำดับ ดังนั้นองค์กรต้องค้นหาแนวทางที่ดีที่สุดที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการการวางแผนกลยุทธ์จึงสามารถช่วยค้นหาวิธีการแก้ปัญหาและช่วยให้เกิดการปรับทิศทางและภารกิจขององค์กรให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

4. เมื่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนหาวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับองค์กรในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ดังนั้นจึงช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างสมาชิกขององค์กรและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดการประสานงานและบูรณาการทางด้านความคิดและนำมาสู่การนำแผนไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน

ถวิล มาตรเลียม (2544: 73-74) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งต่อการบริหารและการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถช่วยให้สถานศึกษารู้ว่า ขณะนี้ตนเองอยู่ ณ จุดใด ต้องการจะไปทิศทางใดและจะไปถึงจุดนั้นได้ด้วยวิธีใด แผนกลยุทธ์ทำให้มองเห็นภาพรวมของสถานศึกษาได้ทั้งหมด ทำให้มีแนวคิดแนวปฏิบัติที่จะต้องดำเนินการควบคุมในอนาคตและที่สำคัญสถานศึกษาสามารถตอบสนองต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสาวนิตย์ ชัยมุสิก (2545: 16-18) กล่าวว่า ในการจัดทำแผนกลยุทธ์สถานศึกษาควรดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพของสถานศึกษา เป็นวิธีการของการดำเนินงานเพื่อกำหนดจุดอ่อน จุดแข็ง หรือสิ่งที่เป็นมาตรฐานและสิ่งที่ไม่ได้มาตรฐานของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เป็นการกำหนดความมุ่งหวัง ทิศทางและความสำเร็จในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน เป็นการกำหนดมาตรการของการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดภารกิจของสถานศึกษาเป็นการกำหนดงาน/โครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องกับภารกิจและสภาพปัญหา หรือสิ่งที่ต้องพัฒนา

พลฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งสามารถใช้ SWOT หรือ TOWS เมทริกซ์
2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์หรือการกำหนดกลยุทธ์ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นต้องพิจารณาถึงระดับกลยุทธ์ว่าเป็นกลยุทธ์ระดับใด เช่น กลยุทธ์ระดับบริษัทหรือกลยุทธ์หลัก (grand strategy) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (function strategy) หรือกลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ (operation strategy) การกำหนดกลยุทธ์ต้องอิงดัชนีชี้วัดแบบสมดุล

3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์

4. การควบคุมเชิงกลยุทธ์และการประเมินผล

ปีณรส มาลากุล ณ อยุธยา (2554) กล่าวว่า ขั้นตอนการวางแผนจัดการกลยุทธ์ 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) หมายถึงการคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร

2. การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร (Vision) คือคำบรรยายถึงสภาพการดำเนินงานขององค์กรที่ต้องการให้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแนวโน้มของสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่คาดคะเนไว้

3. การกำหนดภารกิจ (Mission)

4. การกำหนดกลยุทธ์

5. การแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

6. การพิจารณากำหนดโครงการ

7. การติดตามประเมินผลกลยุทธ์

การวางแผนกลยุทธ์จึงเป็นกระบวนการที่เริ่มตั้งแต่การกำหนดภารกิจหลักขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะเวลาจนถึงการวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร

2.4.3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์

Certo and Peter (1991) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง-จุดอ่อน” ภายในองค์กรและ “โอกาส-อุปสรรค” จากภายนอกองค์กรซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมาและที่จะเป็นเงื่อนไขในอนาคต

Golstein and Other (1993) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมควรจะระบุทรัพยากรสำคัญที่สถาบันมีอยู่ (จุดแข็ง) และขาดไป (จุดอ่อน) การกำหนดเป้าหมายและพันธกิจของสถาบัน การวิเคราะห์ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมให้ได้ข้อมูลพื้นฐานและกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์พื้นฐานของสถาบันกระบวนการการสร้างเป้าหมายประกอบด้วยสามขั้นตอนได้แก่ 1) การกำหนดพันธกิจของสถาบัน 2) การกำหนดเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวและ 3) การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะในปัจจุบันพันธกิจ (mission) เป็นเป้าหมายบางอย่างที่สถาบันจะทำให้ประสบความสำเร็จ

ปณรต มาลากุล ณ อยุธยา (2554) กล่าวว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) หมายถึงการคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กรโดยพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอก (External Environment) โดยพิจารณาสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป (General Environment) ได้แก่สภาพสังคม (Social) แนวโน้มของพัฒนาการด้านเทคโนโลยี (Technology) สภาพแนวโน้มเศรษฐกิจ (Economic) สภาพการเมือง (Political) รวมทั้งกฎหมายและนโยบายทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรและแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International) ต่างๆที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรโดยตรง (Operational Environment) ซึ่งพิจารณาจากกลุ่มลูกค้าสภาพคู่แข่งเป็นต้นปัจจัยภายนอกเหล่านี้คือตัวอย่างของปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อวิเคราะห์หรือมองหาโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threats) ขององค์กร

2. สภาพการณ์ภายในองค์กร (Internal Situation) โดยพิจารณาจากความสามารถทางการตลาดความสามารถในการจัดจำหน่ายความสามารถในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ความสามารถในการจัดซื้อจัดหาความสามารถในด้านการบริหารจัดการการวางแผนการประสานงานระหว่างส่วนงานต่าง ๆ การบริหารงบประมาณเป็นต้นปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อระบุจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weakness) ขององค์กร

จึงกล่าวได้ว่าการวิเคราะห์สถานการณ์จะต้องมีการวิเคราะห์ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อนซึ่งเป็นสภาพการณ์ภายใน โอกาสและภาวะคุกคามซึ่งเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอก

2.4.3.2 SWOT Analysis

อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) ผู้คิดค้นทฤษฎีการวิเคราะห์ SWOT คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง(รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรคการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป โดยความหมาย SWOT เป็นดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S) หมายถึง ข้อได้เปรียบเป็นผลมาจากปัจจัยภายในเป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายใน

จุดอ่อน (Weaknesses : W) หมายถึง ข้อเสียเปรียบเป็นผลมาจากปัจจัยภายในเป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่างๆ

โอกาส (Opportunities : O) : หมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร

อุปสรรค (Threats : T) : หมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลเสียและเป็นข้อจำกัดการดำเนินงานขององค์กร

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) ได้เสนอการวิเคราะห์ SWOT ไว้ดังแผนภาพที่ 2.3 นี้

		โอกาส CHULALONGKORN UNIVERSITY		
จุดอ่อน	สถานการณ์ที่ 3 “กลยุทธ์การพลิกฟื้น สถานการณ์”	สถานการณ์ที่ 1 “กลยุทธ์เชิงรุก”	จุดแข็ง	
	สถานการณ์ที่ 2 “กลยุทธ์การป้องกันตัว”	สถานการณ์ที่ 4 “กลยุทธ์การแตกตัว”		

	อุปสรรค	
--	---------	--

แผนภาพที่ 2.3 การวิเคราะห์ SWOT โดยทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539)

องค์การมักจะเผชิญกับสถานการณ์ใน 4 รูปแบบดังภาพข้างต้นดังนี้

1. สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุดเนื่องจากองค์การค่อนข้างที่จะมีจุดแข็งภายในค่อนข้างมากประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมค่อนข้างที่จะให้โอกาสแก่องค์การในหลายอย่างดังนั้นผู้บริหารควรกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) เพื่อดึงจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างมาปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดให้มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

2. สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน - ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเนื่องจากองค์การกำลังเผชิญอยู่กับภัยอุปสรรคภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในอยู่หลายประการดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้บริหารขององค์การคือกลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (Defensive Strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์การเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุดรวมทั้งแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆ

3. สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน - โอกาส) สถานการณ์นี้เปรียบเทียบกับกรณีเครื่องหมายคำถามเนื่องจากองค์การมีโอกาสที่เป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการแต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคภายในที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกันดังนั้นทางออกสำหรับผู้บริหารขององค์การคือกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround - Oriented Strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดให้

4. สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง - ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการดำเนินงานแต่ตัวองค์การเองมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งอยู่หลายประการดังนั้นแทนที่ผู้บริหารขององค์การจะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปผู้บริหารขององค์การสามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแตกตัวหรือกระจายกิจการ (Diversification Strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างโอกาสระยะยาว

รังสรรค์ มณีเล็ก (2549) กล่าวถึงกระบวนการการบริหารเชิงกลยุทธ์ ว่าประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (2) การกำหนดกลยุทธ์ (3) การนำไปใช้ (4) การประเมินผล สำหรับการวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษา จะประกอบด้วยเพียง 2 ชั้นแรกของกระบวนการการบริหารเชิงกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการกำหนดกลยุทธ์ ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (2) การกำหนดสถานภาพขององค์การ (3) การกำหนดทิศทางของสถานศึกษา และ (4) การกำหนดกลยุทธ์

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) ได้เสนอการวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งสามารถใช้ SWOT หรือ TOWS Matrix ดังรูปต่อไปนี้

	จุดแข็ง Strength	จุดอ่อน Weakness
โอกาส Opportunity	กลยุทธ์ S – O การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายในและโอกาสภายนอกมาใช้	กลยุทธ์ W – O การแก้ไขจุดอ่อนภายในโดยพิจารณาจากโอกาสภายนอกที่เป็นผลดีต่อองค์กร
ภาวะคุกคาม Threat	กลยุทธ์ S – T การแก้ไขหรือลดอุปสรรคภายนอกโดยนำจุดแข็งภายในมาใช้	กลยุทธ์ W – T การแก้ไขหรือลดความเสียหายของธุรกิจอันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและอุปสรรคภายนอก

แผนภาพที่ 2.4 SWOT หรือ TOWS Matrix พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552)

การนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดกลยุทธ์ จะมีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อม โดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ก็จะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมตริกซ์โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ให้เกิดกลยุทธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1) SO ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เชิงรุก

2) ST ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและอุปสรรคมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เชิงป้องกัน

3) WO ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เชิงแก้ไข

4) WT ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและอุปสรรคมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เชิงรับ

จึงกล่าวได้ว่าหลังจากมีการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เป็นเทคนิคที่ดีในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์โดยพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามสำคัญที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เงื่อนไขเวลาของกลยุทธ์ มีดังนี้

แผนระยะสั้น (Short-Range Plan) คือ แผนที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการประมาณ 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี

แผนระยะปานกลาง (Intermediate-Range Plan) คือ แผนที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่ 3-4 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี

และแผนระยะยาว (Long-Range Plan) คือ แผนที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป ในแผนจะกำหนดขอบเขตแนวทางไว้กว้าง ๆ

เพื่อให้ผู้รับผิดชอบในการดำเนินโครงการให้บรรลุผลสำเร็จตามงบประมาณและปัจจัยนำเข้า(Input) ต่างๆเช่นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จ (ปัญรส มาลากุล ณ อยุธยา, 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้กรอบแนวคิดเรื่องกลยุทธ์โดยใช้แนวคิดของพฤษณี ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) รังสรรค์ มณีเล็ก (2549) โดยดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ SWOT Analysis และ TOWS Matrix

2.5 การจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

2.5.1 กฎหมายและหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

โดยสรุปว่า เป็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตทุกช่วงวัยเพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะในช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดีมีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ในการใช้เทคโนโลยีและได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม มีความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

อีกทั้งการเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้แบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การสนับสนุน สื่อการสอนและสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับความรู้ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีในสังคม สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) มีเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) มีเป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ประกอบด้วยเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access)
- 2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity)
- 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality)
- 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency)
- 5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี ได้จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) โดยสรุปว่า

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี
2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดี ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
3. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” การอยู่ร่วมกันท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
4. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs)
5. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

จากข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายการพัฒนาประเทศคือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยการจัดการศึกษาให้สามารถสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและเพิ่มโอกาสทางสังคม ให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบทางการจัดการศึกษา โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

2.5.2 กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กล่าวว่า

มาตรา 10 (วรรคสอง) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือ

บุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติและสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และ ระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและ การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างเป็นส่วนรวม สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและ แหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยาน วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปใน กระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน สังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการ จัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและความ ต้องการ รวมทั้งหาวิธีการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการ ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา 60 (3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา และความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 32 กล่าวว่า ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาพิเศษ ในสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่เป็นองค์กรส่งเสริมและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส และมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงว่าด้วยการนั้น

แผนการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้กำหนดเป้าประสงค์ให้เด็กด้อยโอกาสในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีทักษะชีวิต ทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และสามารถนำทักษะไปประกอบอาชีพ หรือเป็นแนวทางในการศึกษาต่อเพื่อการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์แห่งตน ตามศตวรรษที่ 21 โดยมียุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการดูแลเป็นพิเศษ ได้แก่ ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพเหมาะสมกับอัตลักษณ์แห่งตนด้วยระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสได้อย่างมีคุณภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารและกลไกในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

2.5.3 การจัดการศึกษาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

บริบทโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กด้อยโอกาสพ.ศ. 2523 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมสามัญศึกษากำหนดให้มีกองการศึกษาพิเศษรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการและผู้ด้อยโอกาส จึงแบ่งออกเป็นฝ่ายส่งเสริมการศึกษาพิเศษ และฝ่ายส่งเสริมการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. 2541 ได้ออกพระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการ กรมสามัญศึกษาเป็นกองการศึกษาเพื่อคนพิการและกองการศึกษาสงเคราะห์เพื่อให้มีการจัดการศึกษา ให้แก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น พ.ศ. 2546 เนื่องจากมีการปฏิรูประบบราชการ ได้มีการปรับโครงสร้างของกระทรวงศึกษาพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 กำหนดให้การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และกำหนดให้ต้องจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา โดยมุ่งให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นกรณีพิเศษแก่เด็กด้อยโอกาสหรือเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบากอันเนื่องมาจากครอบครัวที่ประสบภัยปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมหรือปัญหาอื่นๆ จนไม่สามารถเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาปกติทั่วไปได้ ในช่วงเริ่มต้นของการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จะเน้นในเรื่องยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ การเมือง ปัญหาทางสังคม ปัญหายาเสพติด ตามแนวตะเข็บชายแดนไทยทุกด้าน เพื่อสร้างจิตสำนึกความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ปลูกฝังอุดมการณ์ประชาธิปไตย ส่งเสริมวิชาชีพและสร้างภาวะผู้นำซึ่งประสบความสำเร็จสามารถสร้างผู้นำในท้องถิ่นได้มากมาย ในปี พ.ศ. 2496 กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งแรก คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นในภูมิภาคต่างๆ

ปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้จากแผนการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของผู้ด้อยโอกาสให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้ทักษะการใฝ่เรียนรู้การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดีโดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

ประเภทเด็กด้อยโอกาสที่ศึกษาในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งจำแนกเป็น 10 ประเภท ดังนี้

1. เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า เป็นเด็กที่มารดาคลอดทิ้งไว้ในโรงพยาบาลหรือตามสถานที่ต่างๆ รวมถึงเด็กที่บิดามารดาปล่อยทิ้งไว้ให้มีชีวิตอยู่ลำพังหรืออยู่กับบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดา ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากปัญหาการหย่าร้างหรือครอบครัวแตกแยก มีสภาพชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสนขาดความรัก ความอบอุ่น และขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู
2. เด็กที่อยู่ในชนกลุ่มน้อย เป็นเด็กที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ มีชีวิตอยู่ยากลำบาก และมีปัญหาเกี่ยวกับการถือสัญชาติไทย ส่วนใหญ่เป็นเด็กในครอบครัวที่อพยพเข้ามาอาศัยตามบริเวณแนวชายแดนของประเทศไทย เช่น ชาวเขา ชาวเล
3. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ เป็นเด็กที่ติดเชื้อเอดส์ หรือมีบิดามารดาเจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ เป็นเด็กที่ถูกสังคมรังเกียจ เป็นเหตุให้เด็กไม่สามารถเข้ารับการศึกษาระดับหรือบริการอื่นๆ ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปได้
4. เด็กเร่ร่อน เป็นเด็กที่ไม่มีที่อยู่อาศัยพักพิงเป็นหลักแหล่งแน่นอน ดำรงชีวิตอยู่อย่างไร้ทิศทาง ขาดปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต เสี่ยงต่อการประสบภัยอันตรายและเป็นปัญหาสังคม
5. เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ เป็นเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางร่างกายหรือทางจิตใจ ชีวิตอยู่อย่างไม่เป็นสุข ระวัง หวาดกลัว เนื่องจากถูกทำร้ายทารุณ ถูกบีบบังคับ กดดัน จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีสภาพจิตใจหรืออารมณ์ไม่ปกติหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศในลักษณะต่างๆ จากบุคคลใกล้ตัว
6. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นเด็กที่ติดสารระเหยหรือยาเสพติดให้โทษ หรือเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการชักนำให้ประพฤติดนไม่เหมาะสมเกี่ยวข้องกับกลุ่มมิจฉาชีพ
7. เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นเด็กที่กระทำความผิดและถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย ตลอดถึงเด็กหญิงที่ตั้งครรภ์นอกสมรส ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย การทอดทิ้งทารกเป็นต้น
8. เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณี เป็นเด็กที่มีความสมัครใจ หรือถูกบังคับล่อลวงให้ขายบริการทางเพศหรือถูกชักจูงให้ต้องตกอยู่ในสภาพเสี่ยงต่อประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ
9. เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก เป็นเด็กที่ถูกบังคับให้ทำงานหารายได้ด้วยการขายแรงงานก่อนวัยอันสมควรถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างจนไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาหรือการพัฒนาให้เป็นไปตามหลักพัฒนาการอันเหมาะสมกับวัย

10. เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) เป็นเด็กซึ่งเป็นบุตรหลานของคนยากจนที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ครอบครัวมีรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาทต่อปี ครอบครัวอยู่รวมกันหลาย คน ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐาน มีชีวิตอยู่อย่างลำบากรวมถึงเด็กในแหล่งชุมชนแออัด หรือบุตรของ กรรมกรก่อสร้าง หรือเด็กจากครอบครัวที่อยู่ในที่ทุรกันดารห่างไกลที่ขาดโอกาสจะได้รับการศึกษา และบริการอื่นๆ

ปัจจุบันโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวนนักเรียน 37,274 คน แบ่งเป็น เด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท 33,177 คน เด็กพิการเรียนรวม 4,097 คน ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.2560

ตารางที่ 2.14 จำนวนเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศ ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.2560

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน (คน)
1	เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก	2
2	เด็กเร่ร่อน	27
3	เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณีเด็ก	19
4	เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า	2,236
5	เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ	31
6	เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ)	22,8074
7	เด็กที่อยู่ในชนกลุ่มน้อย	2,600
8	เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด	96
9	เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อ ร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ	44
10	เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	48
รวม		33,177

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน มีทั้งหมด 51 โรงเรียน

1. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษา เป็นโรงเรียนที่รับเด็กยากจน ภูมิลาเนาอยู่ห่างไกลคมนาคม เด็กกำพร้าบิดามารดา เด็กเร่ร่อน เด็กชาวเขา เด็กชาวเรือ เด็กชาวป่า เด็กชาวเกาะ และเด็กที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม มีจำนวน 12 โรงเรียน

2. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ชาวเขา ในพื้นที่เสี่ยงภัยจากการคุกคามของภัยต่างๆ รับเด็กที่เป็นบุตรหลานของชนกลุ่มน้อย เพื่อแก้ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ มีจำนวน 7 โรงเรียน

3. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรผู้ป่วยโรคเรื้อน เป็นโรงเรียนที่รับเด็กที่เป็นปัญหาสังคมจากโรคเรื้อน ในระยะแรก กรมการแพทย์ กรมอนามัย และกรมประชาสงเคราะห์ให้การเลี้ยงดูในระยะแรก เมื่อเข้าสู่วัยเรียน กรมสามัญศึกษาได้เข้ามาจัดการศึกษาในโรงเรียนพิเศษประเภทไป-กลับ และเนื่องจากสถานการณ์โรคเรื้อนในปัจจุบันหมดไปจึงได้ปรับเปลี่ยนนโยบาย โดยรับเด็กยากจน เด็กเร่ร่อน เด็กกำพร้า เด็กชนกลุ่มน้อย เข้าเรียน มี 4 โรงเรียน

4. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับชุมชนแออัด เนื่องจากกรุงเทพมหานครมีชุมชนแออัดและสลัมหลายแห่ง โรงเรียนของรัฐบาลไม่เพียงพอ กรมประชาสงเคราะห์ จึงจัดตั้งโรงเรียนเพื่อ

รองรับและแก้ไขปัญหา และโอนให้กับกรมสามัญศึกษาเพื่อดำเนินการ ในพุทธศักราช 2523 คือ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ปัจจุบันรับเด็กพิการทางการได้ยินเรียนร่วม จัดการศึกษาประเภทไป-กลับ

5. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน โดยสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จัดสร้าง คือโรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต จังหวัดกาญจนบุรี จัดตั้งเมื่อพุทธศักราช 2535 รับเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนดี เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 เป็นต้นไป จากโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศ

6. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ประสบภัยในเขตจังหวัดภาคใต้ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชทานความช่วยเหลือก่อตั้งโรงเรียน โดยผ่านมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีจำนวน 10 โรงเรียน

7. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับชาวไทยภูเขา ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเห็นว่า ชาวเขาในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดใกล้เคียงมีมาก กระจายอยู่ทั่วไป ประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่งแน่นอน รัฐไม่สามารถให้บริการการศึกษาได้อย่างทั่วถึง จึงทรงพระราชทานเงินจากมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดสร้างขึ้น มีจำนวน 3 โรงเรียน

8. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่ผู้ปกครองมีฐานะยากจนในเขตจังหวัดภาคเหนือ โดยพระราชทานเงินจากมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดสร้างขึ้น มีจำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 24 อำเภอจุน จังหวัดพะเยา

9. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติครบ 50 ปี มีจำนวน 5 โรงเรียน

10. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา และสมควรได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ มีจำนวน 1 โรงเรียน

11. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ในโครงการตามพระราชดำริเพื่อสงเคราะห์เด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา และเด็กกำพร้าเนื่องด้วยบิดา มารดาเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ มีจำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 30 อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

12. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ เพื่อจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้อยโอกาสที่ประสบปัญหาต่างๆ มีจำนวน 2 โรงเรียน

13. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีฐานะยากจน และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ มีจำนวน 2 โรงเรียน

14. โรงเรียนฟ้าใสวิทยา เป็นโรงเรียนที่รับเด็กและเยาวชนชายที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่ในการดูแลของสถานพินิจ ศาลเยาวชนและครอบครัววินิจฉัย และมีคำสั่งให้เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนฟ้าใสวิทยา รับเด็กตามวัตถุประสงค์เฉพาะ

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กด้อยโอกาส โดยรับนักเรียนแบบอยู่ประจำ 50 โรงเรียนและไป-กลับเพียง 1 โรงเรียน มีจัดการเรียนการสอนในประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นหลัก เน้นการส่งเสริมอาชีพ ทักษะการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส โดยมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จทั้งด้านผู้เรียน ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งด้านหลักสูตร ดังนี้

ด้านผู้เรียน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็กด้อยโอกาส โดยการจัดหอนอนเรือนพยาบาล อาคารประกอบ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ สวัสดิการอาหาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์การเรียนรู้อื่นๆ ที่ได้รับความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรอื่น ๆ ในการดูแลช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือปกป้องคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของเด็กด้อยโอกาสให้มีโอกาสได้รับการศึกษาและพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตให้เท่าเทียมกับเด็กทั่วไปการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในภาพรวมทุกระดับเมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมินระดับประเทศ นักเรียนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกระดับชั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เนื่องจากโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์รับนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา 10 ประเภทของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียนดังกล่าวยังมาจากสภาพพื้นฐานของครอบครัวที่ขาดความพร้อมในการเอาใจใส่ดูแลจึงส่งผลให้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญาของผู้เรียนไม่สมวัยเมื่อเข้าสู่กระบวนการส่งเสริมทางด้านโภชนาการ และการจัดการเรียนรู้แล้วทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญาดีขึ้น ตามเป้าหมายการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ที่มุ่งเน้นและส่งเสริมพัฒนาด้านทักษะอาชีพ ด้านทักษะวิชาการ และด้านทักษะการดำรงชีวิต โดยมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำจัดการศึกษาในระบบทวิศึกษา และศูนย์บ่มเพาะความเป็นเลิศ ด้านนาฏศิลป์ดนตรีกีฬาและศิลปะ เป็นต้น

จนส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางด้านกีฬา ดนตรีศิลปะ จนสามารถได้รับรางวัลในระดับประเทศ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาทักษะชีวิตและพัฒนาอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษา ชั้นพื้นฐานนักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ต้องมีอุดมการณ์มีความเสียสละ อุทิศตนเพื่อสังคม เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ในการดูแลนักเรียนด้อยโอกาสที่อยู่ประจำกินนอน จึงมีบทบาทมากกว่าการเป็นครูคือต้องเป็นทั้งพ่อ แม่ ที่ปรึกษา ฯลฯ ดังนั้น จึงต้องได้รับการพัฒนาทักษะและประสบการณ์การจัดการศึกษาสงเคราะห์ด้วยกระบวนการที่หลากหลายและต่อเนื่อง เช่น การอบรมในหลักสูตรเฉพาะด้านจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสงเคราะห์รวมทั้ง การเข้ารับการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน การดูแล สุขภาพกาย สุขภาพจิต การพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตของผู้เรียน การบริการปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นกับการดำรงชีวิต การฝึกทักษะอาชีพ รวมทั้งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคลที่ประสบปัญหา ด้านจิตใจ ด้านสังคมและพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาในโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์จึงกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่เข้มแข็งส่งผลให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และสืบทอดเจตนารมณ์รูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาสงเคราะห์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ด้านหลักสูตร

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะและคุณลักษณะเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นทักษะชีวิต ทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำ การคิดวิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และส่งเสริมความเป็นไทยสู่ความเป็นสากล ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่หลากหลาย เช่น หลักสูตรท้องถิ่น หลักสูตรทักษะการดำรงชีวิต หลักสูตรทวิศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ ด้านอาชีพ ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านนาฏศิลป์ด้านดนตรีด้านกีฬา ด้านศิลปะ โดยเน้นจิตสำนึกความเป็นไทย มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ยึดมั่นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารงานและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ห่ออย่างเป็นรูปธรรม

กระบวนการพัฒนาผู้เรียน

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ยังมีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ ด้านทักษะการดำรงชีวิต มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะด้านอาชีพเพื่อการมีงานทำ ทักษะด้านกีฬา ทักษะด้านศิลปะ ทักษะด้านดนตรี ภายใต้การปลูกฝังให้เกิดสำนึกความเป็นไทย เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์ยึดมั่นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมถึงปัจจุบันบางโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ อาทิ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ ได้เข้าร่วมพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2562) ได้กล่าวว่า พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2562 มีพื้นที่นำร่อง 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ กาญจนบุรี ศรีสะเกษ ระยอง สตูล และกลุ่มปัตตานี ยะลา นราธิวาส โดยพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (Education Sandbox) เป็นพื้นที่การศึกษาที่ได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่สำหรับการทดลองนวัตกรรมการศึกษา โดยให้อำนาจแก่สถานศึกษาในการบริหารงานได้อย่างอิสระและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยมีหน่วยงานส่วนกลางให้การสนับสนุนทั้งในด้านทรัพยากรและกลไกการหนุนเสริมแก่โรงเรียนในพื้นที่อย่างเหมาะสมผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของพื้นที่

1) กระจายอำนาจให้โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ มีอิสระในการบริหารจัดการหลักสูตร บุคลากร และการจัดการเรียนการสอนได้เอง ให้โรงเรียนและพื้นที่สร้างหลักสูตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่นได้โดยยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางที่สำคัญ

2) เป็นพื้นที่สำหรับทดลองนวัตกรรมการศึกษาแบบใหม่ตามแนวทางการจัดทำพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ดังนี้ 1. ใช้หลักสูตรสร้างทักษะศตวรรษที่ 21 ตามบริบทพื้นที่ 2. จัดหาสื่อการสอนรูปแบบใหม่ 3. สร้างภาคีร่วมพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ 4. การสอบและการประเมินผลต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนา 5. การบริหารจัดการช่วยลดภาระโรงเรียน

กระบวนการรับและการคัดกรองเด็กด้อยโอกาส

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แบ่งพื้นที่เขตบริการในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่ออย่างชัดเจนและมีกระบวนการในการรับนักเรียนเชิงรุก โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดสรรสัดส่วนในการรับนักเรียนให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บ้านพักเด็กและเยาวชน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล มูลนิธิและองค์กรเอกชนอื่น ๆ ภายในเขตพื้นที่บริการ นอกจากนี้แล้วสถานศึกษายังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อออกสำรวจค้นหาเด็กด้อยโอกาสที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพื่อคัดเลือกนักเรียนด้อยโอกาส ตรวจสอบสภาพจริงของเด็กด้อยโอกาสแต่ละคน ประสานงานกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลและช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่พบเห็นเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก สมควรที่จะได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ เพื่อนำเด็กด้อยโอกาสดังกล่าวมาเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ นอกจากนี้วิธีการคัดกรองเชิงรุกแล้ว โรงเรียนยังเปิดโอกาสให้เด็กด้อยโอกาสอื่น ๆ มาสมัครเข้าเรียนตามกรอบระยะเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด อีกทั้งโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ยังเปิดรับเด็กด้อยโอกาสเข้าเรียนแบบไม่มีรอบ ไม่มีรุ่น ในกรณีที่เกิดประสบปัญหาที่ก่อให้เกิดสภาวะยากลำบากในการดำรงชีวิตตลอดปีการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั่วไป ที่คณะกรรมการคัดกรองเชิงรุกไม่สามารถเข้าถึงไปตรวจสอบ ข้อเท็จจริงของเด็กด้อยโอกาสที่กระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ หรือบางรายมีปัญหาซ่อนเร้นที่ไม่สามารถเปิดเผยกับสังคมทั่วไป ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

กระบวนการส่งต่อ

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เรียนโดยใช้กระบวนการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ให้บรรลุถึงเป้าหมายปลายทางมากที่สุดโดยมีการดำเนินการ สองกิจกรรมหลัก คือ การส่งต่อนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านพฤติกรรมหรือนักเรียนที่โรงเรียนค้นพบทักษะ

ความสามารถพิเศษในระหว่างเรียนอยู่ในโรงเรียน ไปยังสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการส่งต่อเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักเรียนให้นานที่สุดและได้มีโอกาสในการเรียนรู้หรือฝึกทักษะตามความถนัดและศักยภาพของแต่ละคนนอกจากนี้ยังได้พัฒนารูปแบบการส่งต่อนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแล้ว เพื่อให้ได้รับโอกาสเข้าสู่อาชีพหรือเข้ารับการศึกษต่อให้มากที่สุด โดยการประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อรับนักเรียนเข้าประกอบอาชีพ ประสาน

กับสถานศึกษาเพื่อจัดสรรโควตาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ารับการศึกษาคือในระดับที่สูงขึ้น หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาทักษะอาชีพให้เข้มข้นมากขึ้นเพื่อนำองค์ความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น โครงการพัฒนาเยาวชนในสายอาชีพ โดยมีการร่วมมือกับสถานประกอบการต่าง ๆ (องค์การยูนิเซฟร่วมกับโรงแรมระดับ ๕ ดาว) โครงการทุนการศึกษาโรงเรียนฝึกพนักงานโรงพยาบาลกล้วยน้ำไท โครงการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนศูนย์ปฏิบัติพุทธธรรมและบำเพ็ญกุศลนานาชาติ(วัดอรุณราชวรารามร่วมกับมูลนิธิJWS60USA) โครงการผลิตช่างเทคนิคแก่ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส(สถาบันไทย-เยอรมัน) โครงการทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ เป็นต้น โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ มีกระบวนการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นระบบการช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสอย่างครบวงจร ในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาสให้เป็นผู้สามารถพึ่งตนเองได้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของสังคมไทยให้มีความมั่นคง สมดุลและยั่งยืน

จากบริบทที่กล่าวมาข้างต้น โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ได้จัดการศึกษาให้นักเรียนที่ด้อยโอกาสและที่ความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเน้นการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข อันได้แก่ กลุ่มอาชีพคหกรรม กลุ่มอาชีพงานเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพงานอุตสาหกรรม กลุ่มอาชีพงานพานิชย์และการบริการ เป็นต้น แต่โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาชีพต่าง ๆ ที่มีตั้งแต่สมัยในอดีตต้องถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีและความทันสมัย บางอาชีพได้หายไป บางอาชีพถูกพัฒนาให้สอดคล้องกับโลกอนาคต การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีดิจิทัลจึงถูกมองว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อการทำงานในอนาคต เด็กไทยในปัจจุบันจึงต้องปรับตัวเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้เข้ากับอาชีพในอนาคตเพื่อความอยู่รอดในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วยากแก่การคาดเดา อาชีพในโลกอนาคตที่เกิดขึ้นแล้ว อาทิ วิศวกรรมประยุกต์ พนักงานขับรถไฟความเร็วสูง นักพัฒนาแอปพลิเคชัน โปรแกรมเมอร์ ยูทูปเบอร์ นักสตรีมเกมส์ นักรีวิวลินค้า จึงเชื่อได้ว่าอาชีพที่เกิดขึ้นต่อไปในอนาคตยังมีอีกหลากหลายอาชีพ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มุลเลอร์ (1995) ทำการวิจัย เรื่อง “The Educational Implications of Multiple Intelligences Grouping within a Cooperative Learning Environment.” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการรับรู้ระหว่างกลุ่มที่ไม่มี ความแตกต่างกันทางความสามารถทางสติปัญญาและกลุ่มที่มีความแตกต่างกันทางความสามารถ สติปัญญา โดยใช้ทฤษฎีหุปัญญาของ

การ์ตเนอร์ การศึกษาเป็นการวิจัยกึ่งทดลองผสมผสานกับ วิจัยเชิงคุณภาพ นักเรียนทุกคนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าการ เรียนแบบร่วมมือมีส่วนจำเป็นต้องอาศัย การสอนทักษะทางสังคมควบคู่ไปด้วย การแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมโดยใช้ทฤษฎีปัญหา ไม่มีผลเสียต่อการเรียนรู้รายวิชาและส่งเสริมความสามารถ ทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย

เฮอร์แมน (1994) ศึกษา การนำแนวคิดทฤษฎีปัญหาไปใช้ในระดับประถมศึกษาของครูในรัฐ ฟลอริดา ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ มีการนำแนวคิดทฤษฎีปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของเด็กสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ซิลเวอร์ (1995) ศึกษา การผสมผสานระหว่างแนวคิดทฤษฎีปัญหากับรูปแบบการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดทฤษฎีปัญหา ช่วยให้ค้นพบศักยภาพของเด็ก และรูปแบบการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ด้วย

เซอร์เรอ (2004) ศึกษาการประเมินทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของครูและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาการนำทฤษฎีปัญหาไปใช้ในห้องเรียน ผลการวิจัย พบว่าแนวคิดทางทฤษฎีปัญหามีประโยชน์ ที่สำคัญต่อนักเรียน รวมถึงยังเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้ สนใจในการเรียนและยังสามารถส่งเสริม ทักษะและพัฒนาบุคลิกภาพของครูได้ด้วย

เซอร์เรอ (2009) ศึกษาการสำรวจการประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญหาเพื่อให้คำปรึกษาด้าน อาชีพ ผู้วิจัยได้พบว่าบทความนี้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในทางปฏิบัติของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการ จัดการความรู้ความเข้าใจหลาย ๆ ด้านของ H. Gardner (1993) กับการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ภาพรวมของทฤษฎี MI Gardner ถูกนำเสนอและวิธีการที่การวางแผนการศึกษาและอาชีพสามารถ เพิ่มขึ้นโดยการรวมทฤษฎี MI เข้าไว้ในบริบทการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ แบบประเมินความรู้ความ เข้าใจหลายด้าน (ค. ปี. เชียร์เรอร์, 2007) เป็นการนำเสนอการวัดความรู้ทางปัญญาด้วยตัวเองจาก การวิจัยและกรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ทฤษฎี MI Gardner ในการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

จิระพร จงศิริ (2545) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางทฤษฎีปัญหากับความ สนใจในอาชีพ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางทฤษฎีปัญหามีแนวโน้มที่เด่นชัดต่อความ สนใจในอาชีพ โดยอ้างถึงเปรี๊ยะ จันดา (2519) ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเลือก อาชีพที่ต้องอาศัยความสามารถหรือความรู้สูง เช่น แพทย์ นักกฎหมาย การปกครองมากกว่านักเรียน

ที่มีผลการเรียนต่ำ และพบว่า บุคคลที่มีความสามารถสูงในด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และด้านดนตรี มีแนวโน้มสนใจอาชีพประเภทวิทยาศาสตร์และงานศิลปะดนตรี ขณะที่บุคคลที่ที่เด่นชัดต่อความสนใจใน อาชีพงานบริการการศึกษาและสังคม งานศิลปะ ดนตรีจะมีความสามารถทางพหุปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และด้านมิติสัมพันธ์

พีรพัฒน์ วัชรินทรางกูร และคณะ (2553) รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของ นักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ผู้วิจัยพบว่าผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนา พหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย พบว่า ฝ่ายบริหาร ครูที่ปรึกษา ครูและ ผู้ปกครองนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญา ของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย มีความเหมาะสมและสามารถส่งผลต่อการพัฒนาพหุ ปัญญาทั้ง 9 ด้านของนักเรียน และมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

วรรณนา สุภาพุฒ (2553: 85) ได้ศึกษาปัญหาการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาชั้น พื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีปัญหาใน การวางแผนกลยุทธ์โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านการกำหนดทิศทางการศึกษา ด้านการศึกษาสภาพสถานศึกษา และด้านการกำหนด กลยุทธ์สถานศึกษา ตามลำดับ

วิวัฒนา อุปพงษ์ - ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2559) การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ด้าน กระบวนการ และด้านผลผลิต 2) รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการส่งเสริมพหุ ปัญญาของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด

ประเวศ ทั้งจันทร์แดง (2559) กลยุทธ์การจัดการศึกษาสงเคราะห์เพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัญหา แนวทางและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สงเคราะห์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตนักเรียนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางแนวทางอยู่ ในระดับมากและปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านสภาพแวดล้อมภายในเป็นไปในทิศทางที่เป็นจุดแข็งและด้าน สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นไปในทิศทางที่เป็นโอกาส

พระมงคลสุตาคม (สิทธิชัย อติธมโม) (2560) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการการศึกษา
สงเคราะห์ด้วยมาตรการทางกฎหมาย ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารวิชาการ มีประเด็นปัญหาที่
พบได้แก่ ปัญหาจากการรับครูอัตราจ้างปัญหาการใช้ภาษาไทยของครูและนักเรียน ปัญหาการขาด
ความรับผิดชอบต่อนักเรียนของครูปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร อันจะส่งผลต่อ
สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาสงเคราะห์กับเด็ก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ที่ออกแบบเป็นแบบพหุระยะ (Multi-phase Mixed Method) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

3.2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

3.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

3.3.1 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

3.3.2 ยกร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1

3.3.3 ประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล

3.3.4 ประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 2 โดยการจัดสนทนากลุ่ม

3.3.5 ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอกกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับสมบูรณ์

สรุปขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดของ การบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิด พหุปัญญา และ อาชีพในอนาคต	ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดของ การบริหารงาน วิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต	1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเครื่องมือวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)	แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ และแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพ ในอนาคต
		1.2 ร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย เครื่องมือวิจัย คือ ตารางสังเคราะห์ กรอบแนวคิดในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)	ร่างกรอบแนวคิดใน การวิจัย
		1.3 ประเมินกรอบแนวคิดการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม แนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินความ เหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) 2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) 3) ตรวจสอบ ความถูกต้อง	
		1.4 นำผลการประเมินมาปรับกรอบ แนวคิด ในการวิจัย	กรอบแนวคิดในการ วิจัยที่สมบูรณ์

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สาระตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สาระตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือวิจัย - แบบวิเคราะห์โครงสร้างของเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล - วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)	ร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สาระตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต
		2.2 การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) ร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สาระตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต 2) แบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการ 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา 2) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้	ร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สาระตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ความตรงเชิงเนื้อหา
		2.3 การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียน 2 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล 1) ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ 1 คน 2) หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 8 คน 3) ครูผู้สอน 5 คน 4) ครูแนะแนว 1 คน จำนวนโรงเรียน 2 โรงเรียน รวม 30 คน เครื่องมือวิจัย คือ ร่างแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ที่มีความสมบูรณ์

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
		(Cronbach's AlphaCoefficient) =0.983	
		<p>2.4 นำผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถาม</p> <p>2.5 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียน 49 โรงเรียน</p> <p>ผู้ให้ข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ 1 คน 2) หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 8 คน 3) ครูแนะแนว 1 คน <p>เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้สถิติ เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency Distribution) และ ค่าร้อยละ (Percentage) 2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้สถิติ เพื่อบรรยายสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3) วิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็น โดยใช้ค่า PNI_{Modified} 	<p>แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การบริหารวิชาการ</p> <p>โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับสมบูรณ์</p> <p>สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต</p>

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
3. เพื่อพัฒนา กลยุทธ์การ บริหารงาน วิชาการ โรงเรียน การศึกษา สงเคราะห์ตาม แนวคิดพหุ ปัญญาและ อาชีพในอนาคต	ขั้นตอนที่ 3 พัฒนา กลยุทธ์การ บริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตาม แนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต	3.1 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุ ปัญญาและอาชีพในอนาคต	จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และภาวะ คุกคามของการ บริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพ ในอนาคต
		3.2 ยกร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุ ปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับ ที่ 1	ร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1
		3.3 ประเมินและตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน เครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหาเป็นหลักเพื่อสรุป สาระสำคัญเป็นมาตรการเชิงรุกที่สอดคล้อง เหมาะสมและมีความเป็นไปได้	ความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ ร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1
		3.4 ประเมินและตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 โดยการจัดสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) เอกสาร ประกอบการประชุมกลุ่ม 2) แบบประเมิน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหาเป็นหลักเพื่อสรุป สาระสำคัญเป็นมาตรการเชิงรุกที่ สอดคล้อง เหมาะสม และมีความเป็นไปได้	ความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ ร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
		<p>3.5 ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับสมบูรณ์</p> <p>เครื่องมือวิจัย คือ แบบสรุปผลการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Technique)</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเป็นหลักเพื่อสรุปลงสาระสำคัญเป็นมาตรการเชิงรุกที่ สอดคล้องเหมาะสม และมีความเป็นไปได้</p>	<p>กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต</p>

จากตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

1) ศึกษา สังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

2) ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านโรงเรียนศึกษาศาสตร์สงเคราะห์ 1 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการศึกษาวิจัย 1 คน รวมจำนวน 5 คน

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 การบริหารวิชาการ

2.2 พหุปัญญา 9 ด้าน

2.3 กลุ่มอาชีพในอนาคต 6 กลุ่ม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

- 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการประสานเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตอบรับการเป็นผู้ประเมินก่อน จึงจัดส่งแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และรับคืนด้วยตนเองตามเวลาที่นัดหมาย
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการพัฒนาหุปัญญาและอาชีพในอนาคต มาวิเคราะห์ความเหมาะสมโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละและวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยการประเมินกรอบแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ +1 หมายถึง เหมาะสม, 0 หมายถึง ควรปรับปรุง, - 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม
- 6) ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในคน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

- 1) ประชากรและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 49 โรงเรียน
- ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ 1 คน ครูแนะแนว 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน รวมทั้งสิ้น 490 คน

ตารางที่ 3.2 จำนวนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

ลำดับ ที่	ประเภท	จำนวน ประชากร
1	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษา	12
2	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ชาวเขา	7
3	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรผู้ป่วยโรคเรื้อน	4
4	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับชุมชนแออัด	1
5	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน	1
6	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ประสบภัยในเขตจังหวัดภาคใต้	10
7	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับชาวไทยภูเขา	3
8	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่ผู้ปกครองมีฐานะยากจนในเขตจังหวัดภาคเหนือ	1
9	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ	5
10	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา	1
11	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ในโครงการตามพระราชดำริ	1
12	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ	2
13	โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีฐานะยากจน	2
14	โรงเรียนฟ้าใสวิทยา	1
รวมทั้งหมด		51

จากตารางที่ 3.2 โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วยรายชื่อโรงเรียนดังต่อไปนี้

1.โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ 2.โรงเรียนฟ้าใสวิทยา 3.โรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณีย์ เขตจังหวัดกาญจนบุรี 4.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารี ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี 5.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงดาว 6.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ 7.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี 8.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นราธิวาส 9.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย 10.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง 11.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน 12.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน 13.โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สุราษฎร์ธานี 14.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 19 จังหวัดนครศรีธรรมราช 15.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร 16.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 จังหวัดแม่ฮ่องสอน 17.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

18.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 23 จังหวัดพิษณุโลก 19.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 24 จังหวัดพะเยา 20.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 25 จังหวัดแพร่ 21.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26 จังหวัดลำพูน 22.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 จังหวัดหนองคาย 23.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 28 จังหวัดยโสธร 24.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29 จังหวัดศรีสะเกษ 25.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 30 จังหวัดเชียงใหม่ 26.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่ 27.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี 28.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 จังหวัดลพบุรี 29.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 จังหวัดแม่ฮ่องสอน 30.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 จังหวัดพังงา 31.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 36 จังหวัดภูเก็ต 32.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ 33.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 38 จังหวัดระนอง 34.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 39 จังหวัดนราธิวาส 35.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 40 จังหวัดปัตตานี 36.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 41 จังหวัดยะลา 37.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล 38.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 43 จังหวัดสงขลา 39.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 45 จังหวัดกาญจนบุรี 40.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 46 จังหวัดชัยนาท 41.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 47 จังหวัดเพชรบุรี 42.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 48 จังหวัดจันทบุรี 43.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 49 จังหวัดตราด 44.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น 45.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 51 จังหวัดบุรีรัมย์ 46.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 52 จังหวัดเลย 47.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 53 จังหวัดสกลนคร 48.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 54 จังหวัดอำนาจเจริญ 49.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 55 จังหวัดตาก 50.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56 จังหวัดน่าน 51.โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 57 จังหวัดเพชรบูรณ์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

ตอนที่ 3 ศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

แบบสอบถามสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพ

ในอนาคต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนการตอบ ดังนี้

- 5 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด
- 4 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์มาก
- 3 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง
- 2 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์น้อย
- 1 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต เป็นคำถามปลายเปิด

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

- (1) ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา

สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต

- (2) สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละปัจจัย และสร้างข้อคำถาม

(3) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณา ให้คำแนะนำ และนำกลับมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(4) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านโรงเรียนศึกษาศาสตร์สงเคราะห์ 1 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการวิจัย 1 คน ทำการตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุมของคำถาม และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้ และตรวจสอบถ้อยคำภาษาให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้สูตรของโรวินลลี และแฮมเบลตัน อ้างถึงในศิริชัย กาญจนวาสิ (2552) โดยเกณฑ์การให้คะแนนที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้ของผู้ทรงคุณวุฒิ +1 หมายถึง เห็นด้วย, 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ, -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

(5) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 30 ท่าน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.983

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

(3.1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 49 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 490 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ พร้อมทั้งแนบซองพร้อมแสตมป์ เพื่อให้ทางโรงเรียนส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์

(3.2) ผู้วิจัยดำเนินการติดตามแบบสอบถาม ทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและรวบรวมชุดแบบสอบถามเพื่อส่งกลับคืนผู้วิจัย

เกณฑ์การคัดออกสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามกลับมา โดยตอบแบบสอบถามไม่เกินครึ่งหนึ่งของแบบสอบถามทั้งหมดจะไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยจะหากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล มาทดแทนที่คัดออกจากงานวิจัย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยมีรายละเอียดดังนี้

(4.1) สภาพทั่วไปของผู้ตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

(4.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผู้วิจัยนำค่าที่ได้มาแปรความหมายตามช่วงคะแนน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2554: 209)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(4.3) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แล้วจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีและอาชีพในอนาคต โดยจำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ โดยใช้สูตร Modified Priority Needs

Index $PNI_{Modified}$ เป็นสูตรที่ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องไวณิช ปรับปรุง (2550) จากวิธี Priority Needs Index (PNI) ดังสูตร

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

$PNI_{Modified}$ หมายถึง ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพอันพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน
การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการ พัฒนาทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

3.1 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

1) กำหนดสภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของสภาพแวดล้อมภายใน
และภายนอก การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพ
ในอนาคต

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต มาคำนวณโดยนำค่าดัชนี
 $PNI_{modified}$ ที่สูงสุดมาลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ที่ต่ำสุด แล้วนำผลต่างมาหารด้วย 2 จากนั้น
นำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง และกลุ่ม
ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ โดยกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง จะเป็นจุดอ่อนหรือภาวะคุกคามของการ
บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ใช้เป็น
ข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการขจัดหรือพัฒนาจุดอ่อน สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ
จะเป็นจุดแข็งหรือโอกาสของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
ทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง แล้วนำผล
การวิเคราะห์ทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ในลำดับต่อไป

2) วิเคราะห์ SWOT Analysis ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากสภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและ อาชีพในอนาคต โดยจำแนกเป็นรายด้าน

3) จัดทำตาราง TOWS Matrix ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

(3.1) จับคู่ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S-O) เพื่อนำข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายใน และโอกาสภายนอกมาใช้

(3.2) จับคู่ระหว่างจุดแข็งกับภาวะคุกคาม (S-T) เพื่อแก้ไขหรือลดภาวะคุกคาม ภายนอก โดยนำจุดแข็งมาใช้

(3.3) จับคู่ระหว่างจุดอ่อนกับโอกาส (W-O) เพื่อแก้ไขจุดอ่อนภายใน โดยการ พิจารณาจากโอกาสภายนอกที่เป็นผลดีต่อองค์กร

(3.4) จับคู่ระหว่างจุดอ่อนกับภาวะคุกคาม (W-T) เพื่อแก้ไขหรือลดความเสียหาย อันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและภาวะคุกคามภายนอก

และวิเคราะห์ TOWS Matrix โดยนำ S-W-O-T ที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยเรียงจาก มากไปหาน้อยมาใส่ตาราง TOWS Matrix- จับคู่ (WO) (WT) (ST) (SO)

3.2 ยกร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎี ปัญหาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1

จัดทำร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 จำนวน 2 ชุด คือ

- 1.ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา
- 2.ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพใน

อนาคต

ดำเนินการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 โดย กำหนดเกณฑ์ผู้เข้าร่วมการประเมินร่างกลยุทธ์ ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 13 ท่าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์ จำนวน 5 คน
- (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากฝ่ายวิชาการ งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประสานงานขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยดำเนินการจัดส่งแบบประเมินทางไปรษณีย์ Email และ Line application

3.3 ประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ประมวลผลและสรุปผลข้อเสนอแนะที่ได้โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

จากนั้นนำผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) ที่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงและนำเสนอเป็นร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 2) พร้อมนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา ความสอดคล้องของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง วิธีดำเนินการและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม (Focus group) และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 2

3.4 ประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 2 โดยการจัดสนทนากลุ่ม

การประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) โดยใช้การประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมทั้งชี้แจงข้อเสนอแนะในเชิงลึกอย่างละเอียด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 13 ท่าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์ จำนวน 5 คน

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ เอกสารประกอบการประชุมกลุ่ม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและทำการชี้แจงรายละเอียดงานวิจัย ข้อปฏิบัติการเข้าร่วมโครงการและเกณฑ์การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในคน

ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group) ด้วยตนเองผ่านโปรแกรม ZOOM กรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะทำการขอหนังสือขออนุญาตเชิญผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นเข้าร่วมสนทนากลุ่มอีกครั้ง และทำการชี้แจงรายละเอียดงานวิจัย ข้อปฏิบัติการเข้าร่วมโครงการและเกณฑ์การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในคนตามขั้นตอนที่ 2

3.5 ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอกยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ประมวลผลและสรุปผลข้อเสนอแนะที่ได้โดยการวิเคราะห์เนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ และจัดทำกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพใน

อนาคตฉบับสมบูรณ์ และนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม
แนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์) ต่อกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษารอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 4.1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

ตอนที่ 4.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

ตอนที่ 4.3 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

4.3.1 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

4.3.2 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับร่าง)

4.3.3 ประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

4.3.4 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์)

ตอนที่ 1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต การประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบและประเมินด้านความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านโรงเรียนศึกษาศาสตร์สงเคราะห์ 1 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการวิจัย 1 คน

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N = 5)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การพัฒนาหลักสูตร	5	100	-	-	-	-
2. การจัดการเรียนการสอน	4	80	-	-	-	-
3. การวัดและประเมินผล	4	80	1	20	-	-
ภาพรวม	-	86.66	-	14.44	-	-

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามกระบวนการ การบริหาร ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 86.66 โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยสรุปข้อเสนอแนะได้ว่า เป็นงานวิจัยที่ออกแบบได้ดี น่าสนใจและเป็นประโยชน์มาก ๆ แต่อยากให้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต รวมถึงการจัดการเรียนการสอนและวัดและประเมินผล และอยากให้เพิ่มเรื่องการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลโดยอาจแทรกในองค์ประกอบใดเพื่อพัฒนาตามทฤษฎีปัญหา

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิดพหุปัญญา

ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (กรอบแนวคิดพหุปัญญา)	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N = 5)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	4	80	1	20	-	-
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	100	-	-	-	-
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	100	-	-	-	-
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	4	80	1	20	-	-
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	100	-	-	-	-
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	100	-	-	-	-
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	100	-	-	-	-
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	100	-	-	-	-
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	4	80	1	20	-	-
ภาพรวม	-	93.33	---	6.67	-	-

จากตารางที่ 4.2 ผลการประเมินกรอบแนวคิดพหุปัญญา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 93.33 โดยพหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดทางปัญญาที่หลากหลายและเด่นชัดซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพ ประกอบไปด้วย 9 ด้าน 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง สามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้เร็วรวมถึงมีทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถจูงใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างอาชีพ ครู นักเล่าเรื่อง นักเขียน นักประพันธ์ นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์นักแปล นักตรวจเอกสาร นักกฎหมาย นักแสดง

ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical / Mathematical Intelligence) หมายถึง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักบัญชี นักวิจัย วิศวกร นักกฎหมาย นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ นักเล่นหุ้น

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี อาทิ รูปถ่าย รูปภาพ สี การแสดงศิลปะ ท่าทางที่สลับซับซ้อน ตลอดจนสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ชัดเจน อาทิ ภาพเหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต ตัวอย่างอาชีพ สถาปนิก นักออกแบบภายใน นักประดิษฐ์ นักบิน กัปตันเรือ ประติมากร นักตัดต่อภาพยนตร์ ช่างภาพ นักวาดภาพ ช่างก่อสร้าง วิศวกร

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily / Kinesthetic Intelligence) หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งเล็ก การเล่นเกม การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ ตัวอย่างอาชีพ ศัลยแพทย์ นักแสดง นักกีฬา นักแสดงนักกายกรรม นักเต้น ช่างฝีมือ นักเล่นกล แพทย์ ช่างก่อสร้าง และทหาร

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) หมายถึง สามารถผลิตผลงานเพลง แต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองเพลงได้ไพเราะตลอดจนสามารถร้องเพลง ใช้เครื่องดนตรีสื่อสารความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้ ตัวอย่างอาชีพ นักแต่งเพลง นักร้อง ครูสอนดนตรี นักจัดรายการดนตรี นักดนตรีออร์เคสตรา นักดนตรี วาทยกร ดีเจ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น อีกทั้งสามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพ ครู นักจิตวิทยา พนักงานขาย ผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ พนักงานประชาสัมพันธ์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล แพทย์ จิตแพทย์ นักการเมือง นักบริหาร นักการตลาด นักประชาสัมพันธ์ การทูต

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดีรวมถึงรู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ ตัวอย่างอาชีพ นักวิจัย นักจิตวิทยา แพทย์ นักปรัชญา เจ้าของกิจการ ที่ปรึกษา กวี นักเขียน ศิลปิน

ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence) หมายถึง สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน อาทิ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพ นักวิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ วิศวกร นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักนิเวศวิทยา ชาวประมง

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร (intelligence of Existentialism) หมายถึง สามารถสร้างสรรค์และถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตรของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุข ความทุกข์ ตัวอย่างอาชีพ ครูสอนการทำสมาธิ นักพูดปลุกพลังความคิด นักปรัชญา นักจิตบำบัด ผู้นำทางศาสนา

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ในงานวิจัยในอนาคตหลากหลายประเด็น

ประเด็นที่ 1 ควรให้ความสำคัญในการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนรายบุคคลว่ามีความโดดเด่นทางปัญญาด้านใดเพื่อส่งเสริมให้ประสบการณ์จัดกิจกรรมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ภายใต้ความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างความคิดของตนเองและผู้อื่น

ประเด็นที่ 2 ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร ควรคำนึงถึงความเข้าใจการดำเนินชีวิตรอย่างรู้คุณค่า

ประเด็นที่ 3 ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา ควรคำนึงถึงการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ และหาวิธีปกป้อง อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต กรอบแนวคิดอาชีพในอนาคต

ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (กรอบแนวคิดอาชีพในอนาคต)	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N = 5)					
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	100	-	-	-	-
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	100	-	-	-	-
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	100	-	-	-	-
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	100	-	-	-	-
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	100	-	-	-	-
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	100	-	-	-	-
ภาพรวม	-	100	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.3 ผลการประเมินกรอบแนวคิดหุปัญญา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 100 โดยอาชีพในอนาคต หมายถึง กลุ่มอาชีพ ตามกรอบThe National Career Clusters® Framework (2016) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

1) **กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ** ได้แก่ งานเกษตรกรรม งานทรัพยากรธรรมชาติ

1.1) งานเกษตรกรรม หมายถึง งานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ผู้ทำงานในฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ผู้ดูแลสัตว์ ชาวประมง เกษตรกร ชาวสวนผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์และผู้ดูแลสัตว์เจ้าหน้าที่ป่าไม้และอนุรักษ์ นักตัดแต่งกิ่งและต้นไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร

1.2) งานทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง งานเกี่ยวข้องการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม นักวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

2) **กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ** ได้แก่ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1) งานศิลปะ การแสดง และความบันเทิง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการสร้างงานศิลปะ ออกแบบการจัดแสดง การแสดง บริการด้านความบันเทิง และ การกีฬา งานเขียนและเผยแพร่เนื้อหา มัลติมีเดีย วารสารศาสตร์ สื่อต่าง ๆ ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร ประติมากร นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ แอนิเมชันมัลติมีเดีย นักออกแบบเสื้อผ้า นักออกแบบแฟชั่น ช่างแต่งหน้า ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิตรายการ ผู้กำกับเวที ภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเต้นระบำ นักกีฬา เป็นต้น

2.2) งานเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์ มัลติมีเดีย มีการออกแบบการพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล ตัวอย่างอาชีพ เช่น นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์ คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน, ซอฟต์แวร์ระบบวิศวกรรมระบบคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคลังข้อมูล ผู้ดูแลเว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3) **กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม** ได้แก่ งานอุตสาหกรรมการผลิต งานออกแบบสถาปัตยกรรมงานออกแบบสถาปัตยกรรม งานวิศวกรรมประยุกต์ งานระบบขนส่ง

3.1) งานอุตสาหกรรมการผลิต หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร มุ่งเน้นการวางแผนการจัดการ การดำเนินการผลิต ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ นักเทคโนโลยี นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม นักเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ช่างเทคนิคเกี่ยวกับแสง ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างเทคนิคนิวเคลียร์ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ พนักงานซ่อมบำรุงและซ่อมแซมทั่วไป ช่างทำกุญแจและช่างซ่อมที่ปลอดภัย ช่างเทคนิคความร้อนใต้พิภพ ผู้สร้างแบบจำลองโลหะและพลาสติกหล่อแม่พิมพ์รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน คนงานที่ระบายน้ำ

ช่างเทคนิคเครื่องกลไฟฟ้า ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมยานยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรอุตสาหการ ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล นักเทคโนโลยี พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

3.2) งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการวางแผน ออกแบบก่อสร้าง ก่อสร้างและการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างขึ้น ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก วิศวกรโยธา ช่างสำรวจและทำแผนที่ นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานขุดเจาะ คนงานก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างไม้ ช่างหลังคา ช่างกระจก นักออกแบบภูมิทัศน์และสนามหญ้า ช่างติดตั้งและซ่อมแซมลิฟต์ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน ช่างติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียและท่อน้ำทิ้ง ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น

3.3) งานวิศวกรรมประยุกต์ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการให้บริการแก้ไขปัญหาด้าน วิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรเคมี วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ยกเว้นคอมพิวเตอร์ ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรความปลอดภัยและสุขภาพอุตสาหกรรม วิศวกรป้องกันอัคคีภัย วิศวกรความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความปลอดภัยในการขุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยา โมเลกุลและเซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศและอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น

3.4) งานระบบขนส่ง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน ช่างเทคนิคการจราจร นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถโดยสารขนส่ง พนักงานขับรถโดยสารโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับรถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรห้วงจักร เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตซ์ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การรถไฟใต้ดิน รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการจัดเก็บและการกระจายสินค้า ผู้จัดการโลจิสติกส์ วิศวกรเรือ คนงานและการขนส่งสินค้าสติกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรถรับส่งของ ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ เป็นต้น

4) **กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ** ได้แก่ งานการแพทย์ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ

4.1) งานการแพทย์ หมายถึง งานช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษาตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ แพทย์รังสีวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด สัตวแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติการพยาบาล นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และคลินิก เป็นต้น

4.2) งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง งานบริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ชีวภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ นักระบาดวิทยา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเทคโนโลยีอาหารเสริมและยาเพื่อสุขภาพ

5) **กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์** ได้แก่ งานการศึกษาและการฝึกอบรม งานการเมืองการปกครอง กฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ งานบริการดูแลส่วนบุคคล

5.1) งานการศึกษาและการฝึกอบรม หมายถึง งานเกี่ยวกับการสอน การให้ความรู้ผู้อื่น การฝึกอบรม งานการวางแผนการจัดการและการให้บริการการศึกษา และบริการสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ครู อาจารย์ ทิวเตอร์ วิทยากรฝึกอบรม โค้ช นักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารทางการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ประสานงานการเรียนออนไลน์ นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน ล่ามและนักแปล เป็นต้น

5.2) งานการเมืองการปกครอง หมายถึง งานวางแผนและการให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น สมาชิกสภานิติบัญญัติ นักการเมือง ผู้บริหารแห่งรัฐ เจ้าหน้าที่กำกับปฏิบัติตาม ผู้ตรวจสอบใบอนุญาตต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับดูแลกิจการพนักงาน ศาล พนักงานเทศบาล ทหาร ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจสอบทางการเงินภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น

5.3) งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ หมายถึง งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัยและป้องกันภัยสาธารณะ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล พนักงานดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟฟ้า คนงานควบคุมสัตว์ ผู้รักษาความปลอดภัย ยาม ตำรวจ เจ้าหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิเคราะห์ข่าวกรอง นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจขนส่งและรถไฟ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าหน้าที่พนักงานราชทัณฑ์และผู้คุมเรือนจำ นักสืบเอกชน ทนายความ อัยการ งานศาลตุลาการ ผู้พิพากษา ผู้ประนีประนอม เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น

5.4) งานบริการดูแลส่วนบุคคล หมายถึง งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัยและป้องกันภัยสาธารณะ งานให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาองค์การ นักวางแผนครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์เด็กและครอบครัว นักกิจกรรมทางศาสนาและการศึกษา นักนวดบำบัด สัปเหร่อ นักจัดพิธีกรรมทางศาสนา คนงานซักรีด ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้จัดการสปา ช่างตัดผม ช่างทำผม ช่างทำเล็บมือและเท้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผิว ผู้ดูแลบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครูฝึกสอนการออกกำลังกาย พี่เลี้ยงดูแลเด็ก เป็นต้น

6) **กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ** ได้แก่ งานบริหารธุรกิจ งานการตลาดและการขาย งานการเงินและการธนาคาร งานท่องเที่ยวและบริการ

6.1) งานบริหารธุรกิจ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การบริหารงานบุคคล งานฝ่ายสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สนับสนุนการบริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ เสมียน พนักงานบัญชี พนักงานจัดซื้อ ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า พนักงานต้อนรับ พนักงานสต็อก เลขานุการ พนักงานสำนักงานทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร นักวิเคราะห์วิจัยการดำเนินงาน เป็นต้น

6.2) งานการตลาดและการขาย หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้จัดการโฆษณาและโปรโมชั่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย โบรกเกอร์ ผู้ผลิตและผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ พนักงานขายตามบ้าน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น

6.3) งานการเงินและการธนาคาร หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทางการเงิน การจัดการทางการเงินธุรกิจ บริการด้านการธนาคาร และหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิเคราะห์งบประมาณ นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ที่ปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ผู้ตรวจสอบการฉ้อโกงการเงิน ผู้จัดการหน่วยหลักทรัพย์เพื่อการลงทุน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย ที่ปรึกษาด้านประกันชีวิต เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน เจ้าหน้าที่การเงิน บัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชีสถาบันการเงิน เป็นต้น

6.4) งานท่องเที่ยวและบริการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการที่พักท่องเที่ยว ตัวอย่างอาชีพเช่น ไกด์

นำเที่ยว พนักงานโรงแรม พนักงานขนกระเป๋า พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ตัวแทนจำหน่าย
ตัวออนไลน์ หัวหน้าแผนกเกม นักสันทนากการ พ่อครัว หัวหน้าพ่อครัว พนักงานเตรียมอาหาร
บาร์ิสต้า บาร์เทนเดอร์ (Bartender) ผู้จัดการฝ่ายบริการอาหาร พนักงานทำขนม พนักงานทำความสะอาด
พนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น

**นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ใน
งานวิจัยในอนาคตหลากหลายประเด็น**

ประเด็นที่ 1 กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ควรมีการวิจัยและพัฒนา
นวัตกรรมด้านสุขภาพ

ประเด็นที่ 2 กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ควรมีการสร้างเครือข่าย
ความร่วมมือในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมเพื่อรองรับอนาคต

ประเด็นที่ 3 กลุ่มงานอุตสาหกรรมการผลิตควรมุ่งเน้นการเข้าใจกลไกการทำงานและระบบ
ของเครื่องจักร และนวัตกรรมสมัยใหม่

ประเด็นที่ 4 กลุ่มงานท่องเที่ยวและบริการควรมุ่งเน้นความต้องการและเข้าใจผู้บริโภคโดยการ
บริการด้วยใจ

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการ
บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต**

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้ให้ข้อมูล	ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ		หัวหน้ากลุ่ม สาระ		ครูแนะแนว		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	32	21.19	112	74.17	7	4.63	151	41.59
	หญิง	26	12.26	163	76.89	23	10.84	212	58.41
2. อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	1	2.17	42	91.3	3	6.52	46	12.67
	31 – 40 ปี	16	10.59	120	7.94	15	9.93	151	41.59
	41 – 50 ปี	15	14.56	79	76.69	9	8.73	103	28.38
	มากกว่า 50 ปี	26	41.26	37	58.73	3	4.76	63	17.36
3. วุฒิทาง การศึกษา	ปริญญาตรี	6	2.71	193	87.33	22	9.95	221	60.88
	ปริญญาโท	49	36.29	79	58.51	8	5.92	135	37.19
	ปริญญาเอก	3	42.85	5	71.42	0	0	7	1.92
4.ระยะเวลาใน การดำรง ตำแหน่งใน โรงเรียนปัจจุบัน	น้อยกว่า 1 ปี	3	20	10	66.66	2	13.33	15	4.14
	1 – 4 ปี	13	8.49	128	83.66	11	7.18	153	42.15
	5 – 8 ปี	11	16.66	48	72.72	7	10.61	66	18.18
	มากกว่า 8 ปี	11	8.52	100	77.51	18	13.95	129	35.53

จากตารางที่ 4.4 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจากทั้งหมด 490 คน ได้รับข้อมูลกลับจำนวน 363 คน อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 74.08 โดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.41 อายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.59 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.88 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน 1 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.15 และมากกว่า 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.53

2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยนำเสนอการวิเคราะห์ในระดับภาพรวม และการวิเคราะห์รายด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและ อาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.396	0.918	ปานกลาง	4.277	0.766	มาก	0.261	2
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.348	0.926	ปานกลาง	4.218	0.789	มาก	0.263	1
ด้านการวัดและประเมินผล	3.352	0.899	ปานกลาง	4.184	0.814	มาก	0.250	3
ภาพรวม	3.365	0.914	ปานกลาง	4.226	0.789	มาก	0.258	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.365$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.396$) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 3.352$) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.348$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.226$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.277$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียน

การสอน ($\bar{x} = 4.218$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.184$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.258$) และเมื่อพิจารณาการจัดลำดับเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ 1.ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.260$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.248$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามแนวคิด โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
								$_{\text{modified}}$
โดยภาพรวม (ทฤษฎีปัญหา)	3.552	0.846	มาก	4.376	0.672	มาก	0.231	2
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.541	0.845	มาก	4.396	0.670	มาก	0.241	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.553	0.851	มาก	4.390	0.639	มาก	0.236	2
ด้านการวัดและประเมินผล	3.564	0.843	มาก	4.341	0.707	มาก	0.218	3
โดยภาพรวม (อาชีพในอนาคต)	3.179	0.982	ปานกลาง	4.077	0.907	มาก	0.282	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.252	0.991	ปานกลาง	4.158	0.863	มาก	0.281	3
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.144	1.001	ปานกลาง	4.046	0.939	มาก	0.290	1
ด้านการวัดและประเมินผล	3.141	0.956	ปานกลาง	4.027	0.921	มาก	0.283	2

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.552$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.564$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.553$) และด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.541$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.376$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.396$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.390$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.341$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ความต้องการจำเป็นภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.231$) และเมื่อพิจารณาการจัดลำดับเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.236$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.218$) ตามลำดับ

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.179$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.252$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.144$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 3.141$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.077$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.158$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.046$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.027$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาซีพีในอนาคต ภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.282$) และเมื่อพิจารณาการจัดลำดับเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.290$) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.283$) และด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.281$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน พิจารณาตามแนวคิดและพิจารณาเป็นรายด้าน โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
								modified
โดยภาพรวม (ทฤษฎีปัญหา)	3.552	0.846	มาก	4.375	0.672	มาก	0.231	2
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	3.308	0.801	ปานกลาง	4.241	0.729	มาก	0.282	2
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์	3.256	0.816	ปานกลาง	4.219	0.735	มาก	0.296	1
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติ สัมพันธ์	3.512	0.825	มาก	4.333	0.697	มาก	0.234	4
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.798	0.894	มาก	4.476	0.676	มาก	0.178	9
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	3.547	0.928	มาก	4.371	0.739	มาก	0.232	5
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.694	0.845	มาก	4.444	0.700	มาก	0.203	8
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจตนเอง	3.572	0.831	มาก	4.411	0.669	มาก	0.235	3
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ธรรมชาติวิทยา	3.636	0.834	มาก	4.457	0.673	มาก	0.226	6
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิต	3.648	0.832	มาก	4.425	0.670	มาก	0.213	7
โดยภาพรวม (อาชีพในอนาคต)	3.179	0.967	ปานกลาง	4.077	0.907	มาก	0.284	1
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.360	0.970	ปานกลาง	4.199	0.838	มาก	0.249	6
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.342	0.938	ปานกลาง	4.226	0.821	มาก	0.265	5
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม	3.059	0.973	ปานกลาง	3.980	0.966	มาก	0.302	2
กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.915	1.044	ปานกลาง	3.924	1.010	มาก	0.346	1
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์	3.207	0.926	ปานกลาง	4.078	0.894	มาก	0.272	3
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและ การจัดการ	3.191	0.952	ปานกลาง	4.056	0.917	มาก	0.271	4

ตามแนวคิดทหุปัญญา จากตารางที่ 4.7 พบว่า**สภาพปัจจุบัน**ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.552$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.798$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.256$) **สภาพที่พึงประสงค์**โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.375$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.476$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.219$) **ความต้องการจำเป็น** โดยภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.231$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.296$) รองลงมาคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.282$) และความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.178$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต พบว่า**สภาพปัจจุบัน**ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.179$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.360$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.915$) **สภาพที่พึงประสงค์**โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.077$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.226$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.924$) **ความต้องการจำเป็น** โดยภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.284$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.346$) รองลงมาคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.302$) และกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม

การกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ทฤษฎีปัญหา)	3.541	0.845	มาก	4.396	0.670	มาก	0.241	
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ภาษา	3.216	0.784	ปานกลาง	4.214	0.703	มาก	0.311	2
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์	3.174	0.821	ปานกลาง	4.216	0.696	มาก	0.329	1
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติ สัมพันธ์	3.552	0.815	มาก	4.383	0.681	มาก	0.235	5
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.852	0.931	มาก	4.533	0.625	มากที่สุด	0.177	9
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ดนตรี	3.530	0.936	มาก	4.426	0.674	มาก	0.254	3
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.719	0.870	มาก	4.477	0.664	มาก	0.204	8
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจตนเอง	3.540	0.810	มาก	4.409	0.669	มาก	0.246	4
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ธรรมชาติวิทยา	3.631	0.813	มาก	4.472	0.661	มาก	0.232	6
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิตร	3.652	0.823	มาก	4.436	0.656	มาก	0.215	7
ด้านการพัฒนาหลักสูตร (อาชีพในอนาคต)	3.252	0.991	ปานกลาง	4.158	0.863	มาก	0.281	
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.517	0.978	มาก	4.373	0.765	มาก	0.241	6
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.457	0.939	ปานกลาง	4.364	0.723	มาก	0.264	4
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม	3.061	1.048	ปานกลาง	4.045	0.925	มาก	0.322	2
กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.958	1.072	ปานกลาง	3.935	1.016	มาก	0.331	1

การกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์	3.283	0.93	ปานกลาง	4.136	0.869	มาก	0.260	5
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและ การจัดการ	3.241	0.98	ปานกลาง	4.097	0.881	มาก	0.265	3
ภาพรวม	3.396	0.918	ปานกลาง	4.277	0.766	มาก	0.259	

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.541$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.852$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.719$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.174$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.396$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.533$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.477$) และความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.214$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$)

รองลงมาคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.311$) และความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.252$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.517$) รองลงมา คือ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.457$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.958$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.158$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.373$) รองลงมา คือ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.364$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.935$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.281$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.331$) รองลงมาคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.322$) และกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม

การจัดการเรียนรู้และการแนะแนว โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
							modified	บ
ด้านการจัดการเรียนการสอน (ทฤษฎีปัญหา)	3.553	0.851	มาก	4.390	0.639	มาก	0.236	
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	3.316	0.807	ปานกลาง	4.261	0.731	มาก	0.285	2
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์	3.224	0.807	ปานกลาง	4.211	0.742	มาก	0.306	1
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติ สัมพันธ์	3.456	0.852	ปานกลาง	4.334	0.715	มาก	0.254	3
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.776	0.901	มาก	4.475	0.722	มาก	0.185	9
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	3.549	0.955	มาก	4.336	0.849	มาก	0.222	6
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.704	0.868	มาก	4.492	0.744	มาก	0.213	7
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจ ตนเอง	3.592	0.817	มาก	4.444	0.648	มาก	0.237	4
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ วิทยา	3.649	0.838	มาก	4.502	0.646	มากที่สุด	0.234	5
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจ การมีชีวิตร	3.714	0.814	มาก	4.456	0.679	มาก	0.200	8
ด้านการจัดการเรียนการสอน (อาชีพในอนาคต)	3.144	1.001	ปานกลาง	4.046	0.939	มาก	0.290	
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.323	0.952	ปานกลาง	4.116	0.883	มาก	0.240	6
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.306	0.987	ปานกลาง	4.225	0.873	มาก	0.278	4
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	3.029	1.047	ปานกลาง	3.954	0.977	มาก	0.307	2
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	2.867	1.042	ปานกลาง	3.895	1.030	มาก	0.358	1
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของ มนุษย์	3.187	0.985	ปานกลาง	4.061	0.915	มาก	0.275	5
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ	3.153	0.993	ปานกลาง	4.030	0.957	มาก	0.279	3
ภาพรวม	3.348	0.926	ปานกลาง	4.218	0.789	มาก	0.260	

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.9 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.553$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.776$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.714$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.224$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.390$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.502$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.492$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.211$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.236$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.306$) รองลงมาคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.285$) และความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.185$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.9 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.144$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.323$) รองลงมา คือ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.306$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.867$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด อาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.046$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงาน ศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.225$) รองลงมา คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.116$) และกลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.895$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม แนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.290$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อ พัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.358$) รองลงมาคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.307$) และ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) มีความต้องการจำเป็น ต่ำสุด

ตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม

การวัดและประเมินผลสภาพ จริง โรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
								modified
ด้านการวัดและประเมินผล (พหุปัญญา)	3.564	0.843	มาก	4.341	0.707	มาก	0.218	3
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	3.392	0.814	ปานกลาง	4.249	0.754	มาก	0.252	2
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์	3.372	0.820	ปานกลาง	4.230	0.767	มาก	0.254	1
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติ สัมพันธ์	3.528	0.809	มาก	4.284	0.695	มาก	0.214	6

การวัดและประเมินผลสภาพ จริง โรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
								modified
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.766	0.852	มาก	4.421	0.681	มาก	0.174	9
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	3.563	0.893	มาก	4.353	0.696	มาก	0.221	5
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.659	0.797	มาก	4.365	0.693	มาก	0.193	8
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจตนเอง	3.586	0.866	มาก	4.382	0.692	มาก	0.222	4
ความฉลาดทางปัญญาด้าน ธรรมชาติวิทยา	3.629	0.852	มาก	4.398	0.712	มาก	0.212	7
ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิตร	3.578	0.860	มาก	4.383	0.677	มาก	0.225	3
ด้านการวัดและประเมินผล (อาชีพในอนาคต)	3.141	0.956	ปานกลาง	4.027	0.921	มาก	0.283	2
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.241	0.967	ปานกลาง	4.108	0.867	มาก	0.268	5
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.265	0.938	ปานกลาง	4.091	0.868	มาก	0.253	6
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม	3.087	0.936	ปานกลาง	3.941	0.997	มาก	0.277	3
กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.922	1.031	ปานกลาง	3.944	0.985	มาก	0.350	1
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์	3.151	0.925	ปานกลาง	4.037	0.899	มาก	0.281	2
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ	3.179	0.939	ปานกลาง	4.041	0.913	มาก	0.271	4
ภาพรวม	3.352	0.899	ปานกลาง	4.184	0.814	มาก	0.248	

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.10 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา
สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 3.564$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ
วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด ($\bar{x} = 3.766$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.659$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.372$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.341$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.421$) รองลงมา คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.398$) และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.230$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.236$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.254$) รองลงมาคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.252$) และความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.174$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม

จากตารางที่ 4.10 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.141$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีวะกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.265$) รองลงมา คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.241$) และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.922$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.027$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีวะกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.108$) รองลงมา คือ

งานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.091$) และกลุ่มงาน
อุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.941$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม
แนวคิดอาชีวะในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}
 $= 0.283$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนใน
อาชีวะกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.350$)
รองลงมาคือ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.307$) และกลุ่มงานศิลปะ
การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{\text{modified}} = 0.253$) มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

ตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีวะในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การบริหารงานวิชาการด้านการ พัฒนาหลักสูตรได้กำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทหุปัญญา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. ด้านภาษา	3.216	0.784	ปานกลาง	4.214	0.703	มาก	0.311	2
1.1 ความสามารถจดจำภาษา	3.178	0.783	ปานกลาง	4.201	0.683	มาก	0.322	1
1.2 ทักษะการสื่อสาร	3.253	0.785	ปานกลาง	4.227	0.722	มาก	0.299	2
2. ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	3.174	0.821	ปานกลาง	4.216	0.696	มาก	0.329	1
2.1 ความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่าง สร้างสรรค์	3.233	0.807	ปานกลาง	4.216	0.689	มาก	0.304	2
2.2 ความสามารถคิดคำนวณ	3.115	0.834	ปานกลาง	4.216	0.702	มาก	0.353	1
3. ด้านมิติสัมพันธ์	3.552	0.815	มาก	4.383	0.681	มาก	0.235	5
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานที่อธิบาย ความรู้สึก	3.618	0.814	มาก	4.411	0.662	มาก	0.219	2
3.2 ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยง ภาพต่าง ๆ	3.486	0.816	ปานกลาง	4.356	0.700	มาก	0.250	1
4. ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.852	0.931	มาก	4.533	0.625	มากที่สุด	0.177	9
4.1 การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	3.828	0.914	มาก	4.540	0.599	มากที่สุด	0.186	1
4.2 การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.876	0.948	มาก	4.526	0.650	มากที่สุด	0.168	2

การบริหารงานวิชาการด้านการ พัฒนาหลักสูตรได้กำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทพปัญญา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
5.ด้านดนตรี	3.530	0.936	มาก	4.426	0.674	มาก	0.254	3
5.1 ความสามารถสร้างสรรค์ผลงาน เพลง	3.422	0.953	ปานกลาง	4.368	0.706	มาก	0.276	1
5.2 การถ่ายทอดความรู้สึกผ่าน เสียงเพลง	3.638	0.918	มาก	4.483	0.642	มาก	0.232	2
6. การปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.719	0.870	มาก	4.477	0.664	มาก	0.204	8
6.1 การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.710	0.862	มาก	4.468	0.685	มาก	0.204	1
6.2 การปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.727	0.874	มาก	4.486	0.642	มาก	0.203	2
7.ด้านการเข้าใจตนเอง	3.540	0.810	มาก	4.409	0.669	มาก	0.246	4
7.1 สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	3.537	0.804	มาก	4.417	0.672	มาก	0.249	1
7.2 รู้จักมองโลกในแง่บวก	3.543	0.815	มาก	4.402	0.665	มาก	0.243	2
8.ด้านธรรมชาติวิทยา	3.631	0.813	มาก	4.472	0.661	มาก	0.232	6
8.1 สังเกตและอธิบายปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ	3.575	0.795	มาก	4.440	0.716	มาก	0.242	1
8.2 ปรับตัวและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ ธรรมชาติ	3.687	0.830	มาก	4.503	0.605	มาก	0.221	2
9.ด้านการเข้าใจการมีชีวิต	3.652	0.823	มาก	4.436	0.656	มาก	0.215	7
9.1 สร้างสรรค์แนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.672	0.819	มาก	4.454	0.622	มาก	0.213	2
9.2 ถ่ายทอดแนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.632	0.826	มาก	4.417	0.689	มาก	0.216	1

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนา หลักสูตรได้กำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ (แนวคิดอาชีพในอนาคต)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ modified
1. กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.517	0.978	มาก	4.373	0.765	มาก	0.241	6
1.1 งานเกษตรกรรม	3.621	0.981	มาก	4.428	0.735	มาก	0.223	2
1.2 งานค้นหาแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.414	0.976	ปานกลาง	4.319	0.796	มาก	0.265	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.457	0.939	ปานกลาง	4.364	0.723	มาก	0.264	4
2.1 งานศิลปะการแสดง	3.552	0.924	มาก	4.392	0.719	มาก	0.237	2
2.2 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.362	0.955	ปานกลาง	4.336	0.728	มาก	0.290	1
3. งานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	3.061	1.048	ปานกลาง	4.045	0.925	มาก	0.322	2
3.1 งานอุตสาหกรรมการผลิต	3.103	1.030	ปานกลาง	4.115	0.923	มาก	0.326	3
3.2 งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง	3.218	1.046	ปานกลาง	4.129	0.858	มาก	0.283	4
3.3 งานวิศวกรรมประยุกต์	2.991	1.034	ปานกลาง	3.980	0.950	มาก	0.330	2
3.4 งานระบบขนส่ง	2.931	1.082	ปานกลาง	3.954	0.971	มาก	0.349	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.958	1.072	ปานกลาง	3.935	1.016	มาก	0.331	1
4.1 งานการแพทย์	2.885	1.062	ปานกลาง	3.902	1.022	มาก	0.353	1
4.2 งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.032	1.083	ปานกลาง	3.968	1.011	มาก	0.309	2
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของ มนุษย์	3.283	0.93	ปานกลาง	4.136	0.869	มาก	0.260	5
5.1 งานการศึกษาและการฝึกอบรม	3.379	0.898	ปานกลาง	4.155	0.848	มาก	0.230	4
5.2 งานการเมืองการปกครอง	3.198	0.953	ปานกลาง	4.083	0.915	มาก	0.277	2
5.3 งานกฎหมายและความปลอดภัย สาธารณะ	3.190	0.941	ปานกลาง	4.106	0.887	มาก	0.287	1
5.4 งานบริการดูแลส่วนบุคคล	3.368	0.928	ปานกลาง	4.201	0.828	มาก	0.247	3
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ	3.241	0.98	ปานกลาง	4.097	0.881	มาก	0.265	3
6.1 งานบริหารธุรกิจ	3.333	0.959	ปานกลาง	4.161	0.854	มาก	0.248	3
6.2 งานการตลาดและการขาย	3.227	0.980	ปานกลาง	4.098	0.870	มาก	0.270	2
6.3 งานการเงินและการธนาคาร	3.046	1.015	ปานกลาง	3.971	0.939	มาก	0.304	1
6.4 งานท่องเที่ยวและบริการ	3.359	0.996	ปานกลาง	4.158	0.863	มาก	0.238	4

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.11 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.876$) รองลงมา คือ การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.828$) และความสามารถคิดคำนวณอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.174$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.540$) รองลงมา คือ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.526$) และความสามารถจดจำภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.201$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ความสามารถคิดคำนวณมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$) รองลงมาคือ ความสามารถจดจำภาษา ความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ความสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพลงตามลำดับ

แนวคิดอาชีพในอนาคต จากตารางที่ 4.11 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานเกษตรกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.621$) รองลงมา คือ งานศิลปะการแสดงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.552$) และงานการแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.885$)

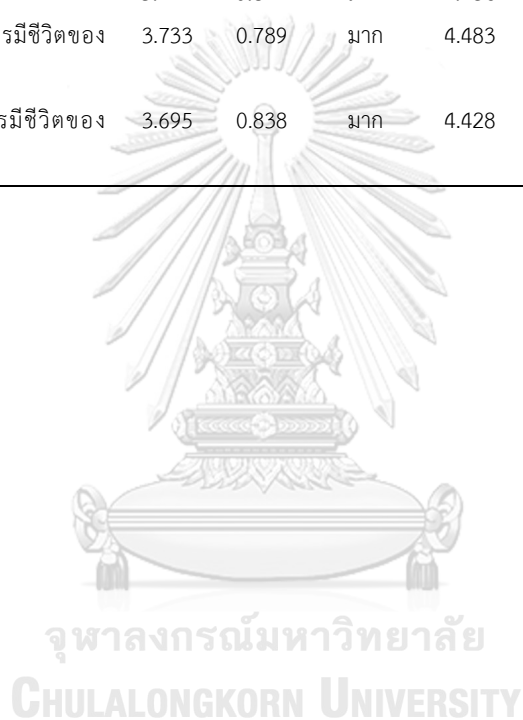
สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานเกษตรกรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.428$) รองลงมา คือ งานศิลปะการแสดงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.392$) และงานการแพทย์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.902$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า งานการแพทย์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$) รองลงมาคือ งานระบบขนส่ง และงานวิศวกรรมประยุกต์ งานอุตสาหกรรมการผลิต งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ งานการเงินและการธนาคาร ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน

การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการ เรียนการสอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความ ฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทฤษฎีปัญหา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำ ดับ
1. ด้านภาษา	3.316	0.807	ปานกลาง	4.261	0.731	มาก	0.286	2
1.1 ความสามารถจดจำภาษา	3.279	0.811	ปานกลาง	4.261	0.711	มาก	0.300	1
1.2 ทักษะการสื่อสาร	3.353	0.803	ปานกลาง	4.261	0.750	มาก	0.271	2
2. ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	3.224	0.807	ปานกลาง	4.211	0.742	มาก	0.306	1
2.1 ความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่าง สร้างสรรค์	3.253	0.799	ปานกลาง	4.264	0.712	มาก	0.311	1
2.2 ความสามารถคิดคำนวณ	3.195	0.815	ปานกลาง	4.158	0.771	มาก	0.301	2
3. ด้านมิติสัมพันธ์	3.456	0.852	ปานกลาง	4.334	0.715	มาก	0.255	3
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานที่อธิบาย ความรู้สึก	3.483	0.860	ปานกลาง	4.342	0.721	มาก	0.247	2
3.2 ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยง ภาพต่าง ๆ	3.428	0.844	ปานกลาง	4.325	0.709	มาก	0.262	1
4. ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.776	0.901	มาก	4.475	0.722	มาก	0.185	9
4.1 การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	3.735	0.896	มาก	4.463	0.705	มาก	0.195	1
4.2 การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.816	0.905	มาก	4.486	0.738	มาก	0.175	2
5. ด้านดนตรี	3.549	0.955	มาก	4.336	0.849	มาก	0.222	6
5.1 ความสามารถสร้างสรรค์ผลงาน เพลง	3.489	0.994	ปานกลาง	4.267	0.914	มาก	0.223	1
5.2 การถ่ายทอดความรู้สึกผ่าน เสียงเพลง	3.609	0.916	มาก	4.405	0.785	มาก	0.220	2
6. การปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.704	0.868	มาก	4.492	0.744	มาก	0.213	7
6.1 การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.710	0.848	มาก	4.428	0.861	มาก	0.194	2
6.2 การปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.698	0.888	มาก	4.555	0.626	มากที่สุด	0.232	1
7. ด้านการเข้าใจตนเอง	3.592	0.817	มาก	4.444	0.648	มาก	0.238	4
7.1 สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	3.595	0.781	มาก	4.448	0.617	มาก	0.238	1
7.2 รู้จักมองโลกในแง่บวก	3.589	0.853	มาก	4.440	0.678	มาก	0.237	2

การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการ เรียนการสอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความ ฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทหปัญญา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
8.ด้านธรรมชาติวิทยา	3.649	0.838	มาก	4.502	0.646	มากที่สุด	0.234	5
8.1 สังเกตและอธิบายปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ	3.615	0.829	มาก	4.486	0.637	มาก	0.241	2
8.2 ปรับตัวและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ ธรรมชาติ	3.684	0.847	มาก	4.517	0.655	มากที่สุด	0.226	1
9.ด้านการเข้าใจการมีชีวิต	3.714	0.814	มาก	4.456	0.679	มาก	0.200	8
9.1 สร้างสรรค์แนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.733	0.789	มาก	4.483	0.664	มาก	0.201	1
9.2 ถ่ายทอดแนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.695	0.838	มาก	4.428	0.694	มาก	0.198	2

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการ เรียนการสอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนใน อาชีพ (แนวคิดอาชีพในอนาคต)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	3.323	0.952	ปานกลาง	4.116	0.883	มาก	0.240	6
1.1 งานเกษตรกรรม	3.486	0.919	ปานกลาง	4.198	0.837	มาก	0.204	2
1.2 งานค้นหาแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.161	0.985	ปานกลาง	4.034	0.929	มาก	0.276	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.306	0.987	ปานกลาง	4.225	0.873	มาก	0.278	4
2.1 งานศิลปะการแสดง	3.411	0.984	ปานกลาง	4.333	0.853	มาก	0.270	2
2.2 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.201	0.990	ปานกลาง	4.112	0.893	มาก	0.285	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	3.029	1.047	ปานกลาง	3.954	0.977	มาก	0.307	2
3.1 งานอุตสาหกรรมการผลิต	3.011	1.016	ปานกลาง	3.911	0.990	มาก	0.299	3
3.2 งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการ ก่อสร้าง	3.239	1.012	ปานกลาง	4.080	0.904	มาก	0.260	4
3.3 งานวิศวกรรมประยุกต์	2.957	1.071	ปานกลาง	3.902	0.997	มาก	0.320	2
3.4 งานระบบขนส่ง	2.911	1.090	ปานกลาง	3.925	1.019	มาก	0.348	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.867	1.042	ปานกลาง	3.895	1.030	มาก	0.358	1
4.1 งานการแพทย์	2.833	1.047	ปานกลาง	3.865	1.038	มาก	0.364	1
4.2 งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.902	1.038	ปานกลาง	3.925	1.022	มาก	0.352	2
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของ มนุษย์	3.187	0.985	ปานกลาง	4.061	0.915	มาก	0.275	5
5.1 งานการศึกษาและการฝึกอบรม	3.282	0.964	ปานกลาง	4.112	0.896	มาก	0.253	4
5.2 งานการเมืองการปกครอง	3.161	0.988	ปานกลาง	4.037	0.893	มาก	0.277	2
5.3 งานกฎหมายและความปลอดภัย สาธารณะ	3.078	1.014	ปานกลาง	3.994	0.951	มาก	0.298	1
5.4 งานบริการดูแลส่วนบุคคล	3.227	0.974	ปานกลาง	4.101	0.923	มาก	0.271	3
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ	3.153	0.993	ปานกลาง	4.030	0.957	มาก	0.279	3
6.1 งานบริหารธุรกิจ	3.118	0.962	ปานกลาง	3.997	0.974	มาก	0.282	3
6.2 งานการตลาดและการขาย	3.135	0.973	ปานกลาง	4.034	0.948	มาก	0.287	2
6.3 งานการเงินและการธนาคาร	3.075	1.033	ปานกลาง	3.966	0.986	มาก	0.290	1
6.4 งานท่องเที่ยวและบริการ	3.287	1.006	ปานกลาง	4.124	0.923	มาก	0.254	4

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.12 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.816$) รองลงมา คือ การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.735$) และความสามารถคิดคำนวณอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.195$) สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.555$) รองลงมา คือ ปรับตัวและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.517$) และความสามารถจดจำภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.158$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่างสร้างสรรค์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$) รองลงมาคือ ความสามารถคิดคำนวณ ความสามารถจดจำภาษา ทักษะการสื่อสาร ความสามารถจินตนาการ เชื่อมโยงภาพต่าง ๆ ตามลำดับ

แนวคิดอาชีพในอนาคต จากตารางที่ 4.12 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานเกษตรกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.486$) รองลงมา คือ งานศิลปะการแสดงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.411$) และงานการแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.833$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานศิลปะการแสดงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.333$) รองลงมา คือ งานเกษตรกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.198$) และงานการแพทย์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.865$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า งานการแพทย์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.364$) รองลงมาคือ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ

งานระบบขนส่ง งานวิศวกรรมประยุกต์ งานอุตสาหกรรมการผลิต งานกฎหมายและความปลอดภัย
สาธารณะ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและการประเมิน

การบริหารงานวิชาการด้านการวัดและ ประเมินผลได้วัดและประเมินผลสภาพ จริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหา ความฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทหุ ปัญญา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. ด้านภาษา	3.392	0.814	ปานกลาง	4.249	0.754	มาก	0.253	2
1.1 ความสามารถจดจำภาษา	3.385	0.818	ปานกลาง	4.267	0.684	มาก	0.261	1
1.2 ทักษะการสื่อสาร	3.399	0.810	ปานกลาง	4.230	0.824	มาก	0.244	2
2.ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	3.372	0.820	ปานกลาง	4.230	0.767	มาก	0.255	1
2.1 ความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่าง สร้างสรรค์	3.408	0.818	ปานกลาง	4.256	0.721	มาก	0.249	2
2.2 ความสามารถคิดคำนวณ	3.336	0.821	ปานกลาง	4.204	0.812	มาก	0.260	1
3.ด้านมิติสัมพันธ์	3.528	0.809	มาก	4.284	0.695	มาก	0.214	6
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานที่อธิบาย ความรู้สึก	3.540	0.782	มาก	4.313	0.685	มาก	0.218	1
3.2 ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยง ภาพต่าง ๆ	3.517	0.837	มาก	4.256	0.705	มาก	0.210	2
4.ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	3.766	0.852	มาก	4.421	0.681	มาก	0.174	9
4.1 การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	3.773	0.837	มาก	4.431	0.656	มาก	0.174	1
4.2 การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่	3.759	0.868	มาก	4.411	0.705	มาก	0.173	2
5.ด้านดนตรี	3.563	0.893	มาก	4.353	0.696	มาก	0.221	5
5.1 ความสามารถสร้างสรรค์ผลงาน เพลง	3.517	0.903	มาก	4.287	0.711	มาก	0.219	2
5.2 การถ่ายทอดความรู้สึกผ่าน เสียงเพลง	3.609	0.883	มาก	4.420	0.681	มาก	0.224	1
6. การปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	3.659	0.797	มาก	4.365	0.693	มาก	0.193	8
6.1 การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.661	0.782	มาก	4.359	0.658	มาก	0.191	2
6.2 การปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.658	0.811	มาก	4.371	0.727	มาก	0.195	1

การบริหารงานวิชาการด้านการวัดและ ประเมินผลได้วัดและประเมินผลสภาพ จริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหา ความฉลาดทางปัญญา (แนวคิดทห ปัญญา)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
7.ด้านการเข้าใจตนเอง	3.586	0.866	มาก	4.382	0.692	มาก	0.222	4
7.1 สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	3.560	0.845	มาก	4.374	0.690	มาก	0.228	1
7.2 รู้จักมองโลกในแง่บวก	3.612	0.886	มาก	4.391	0.693	มาก	0.216	2
8.ด้านธรรมาชาติวิทยา	3.629	0.852	มาก	4.398	0.712	มาก	0.212	7
8.1 สังเกตและอธิบายปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ	3.603	0.844	มาก	4.362	0.701	มาก	0.211	2
8.2 ปรับตัวและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ ธรรมชาติ	3.655	0.860	มาก	4.434	0.723	มาก	0.213	1
9.ด้านการเข้าใจการมีชีวิต	3.578	0.860	มาก	4.383	0.677	มาก	0.225	3
9.1 สร้างสรรค์แนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.595	0.842	มาก	4.374	0.665	มาก	0.217	2
9.2 ถ่ายทอดแนวคิดการมีชีวิตของ มนุษย์	3.560	0.878	มาก	4.391	0.689	มาก	0.233	1

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการด้านการวัด และประเมินผลได้วัดและประเมินผล สภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ (แนวคิดอาชีพในอนาคต)	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.241	0.967	ปานกลาง	4.108	0.867	มาก	0.268	5
1.1 งานเกษตรกรรม	3.359	0.963	ปานกลาง	4.170	0.844	มาก	0.241	2
1.2 งานค้นหาแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	3.124	0.972	ปานกลาง	4.046	0.891	มาก	0.295	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.265	0.938	ปานกลาง	4.091	0.868	มาก	0.253	6
2.1 งานศิลปะการแสดง	3.353	0.926	ปานกลาง	4.135	0.843	มาก	0.233	2
2.2 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.178	0.950	ปานกลาง	4.046	0.894	มาก	0.273	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	3.087	0.936	ปานกลาง	3.941	0.997	มาก	0.277	3
3.1 งานอุตสาหกรรมการผลิต	3.043	0.982	ปานกลาง	3.928	0.965	มาก	0.291	2
3.2 งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการ ก่อสร้าง	3.152	0.956	ปานกลาง	4.023	0.936	มาก	0.276	3
3.3 งานวิศวกรรมประยุกต์	2.977	1.024	ปานกลาง	3.905	1.044	มาก	0.312	1
3.4 งานระบบขนส่ง	3.178	0.783	ปานกลาง	3.906	1.044	มาก	0.229	4
4. กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.922	1.031	ปานกลาง	3.944	0.985	มาก	0.350	1
4.1 งานการแพทย์	2.888	1.047	ปานกลาง	3.908	0.988	มาก	0.353	1
4.2 งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.957	1.016	ปานกลาง	3.980	0.982	มาก	0.346	2
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของ มนุษย์	3.151	0.925	ปานกลาง	4.037	0.899	มาก	0.281	2
5.1 งานการศึกษาและการฝึกอบรม	3.204	0.934	ปานกลาง	4.072	0.878	มาก	0.271	3
5.2 งานการเมืองการปกครอง	3.141	0.934	ปานกลาง	4.049	0.889	มาก	0.289	2
5.3 งานกฎหมายและความปลอดภัย สาธารณะ	3.057	0.940	ปานกลาง	3.974	0.937	มาก	0.300	1
5.4 งานบริการดูแลส่วนบุคคล	3.204	0.893	ปานกลาง	4.055	0.892	มาก	0.265	4
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ	3.179	0.939	ปานกลาง	4.041	0.913	มาก	0.271	4
6.1 งานบริหารธุรกิจ	3.149	0.933	ปานกลาง	4.026	0.912	มาก	0.278	1
6.2 งานการตลาดและการขาย	3.193	0.966	ปานกลาง	4.009	0.912	มาก	0.256	4
6.3 งานการเงินและการธนาคาร	3.112	0.982	ปานกลาง	3.974	0.955	มาก	0.277	2
6.4 งานท่องเที่ยวและบริการ	3.264	0.878	ปานกลาง	4.158	0.873	มาก	0.274	3

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.13 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.773$) รองลงมา คือ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.759$) และความสามารถคิดคำนวณอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.336$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.431$) รองลงมา คือ การถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเสียงเพลงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.420$) และความสามารถคิดคำนวณอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.204$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ความสามารถจดจำภาษาที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.261$) รองลงมาคือ ความสามารถคิดคำนวณความคิดเป็นเหตุเป็นผลอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร การถ่ายทอดแนวคิดการมีชีวิตของมนุษย์ตามลำดับ

แนวคิดอาชีพในอนาคต จากตารางที่ 4.13 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานเกษตรกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.359$) รองลงมา คือ งานศิลปะการแสดงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.353$) และงานการแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.888$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพงานเกษตรกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.170$) รองลงมา คือ งานท่องเที่ยวและบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.158$) และงานวิศวกรรมประยุกต์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.905$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและการประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า งาน

การแพทย์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$) รองลงมาคือ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ งานระบบขนส่ง งานวิศวกรรมประยุกต์ งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ ตามลำดับ

2.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
การเมืองและนโยบายของรัฐ	3.412	0.912	ปานกลาง	4.336	0.748	มาก	0.271	2
สภาพเศรษฐกิจ	3.380	0.921	ปานกลาง	4.301	0.753	มาก	0.272	1
สภาพสังคม	3.419	0.902	ปานกลาง	4.311	0.738	มาก	0.261	3
เทคโนโลยี	3.460	0.896	ปานกลาง	4.353	0.740	มาก	0.258	4
ภาพรวม	3.417	0.907	ปานกลาง	4.325	0.744	มาก	0.266	

จากตารางที่ 4.14 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.417$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.460$) รองลงมา คือ ด้านสภาพสังคม ($\bar{x} = 3.419$) ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{x} = 3.412$) และด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.380$) ตามลำดับ โดยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
 พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.325$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
 ด้าน พบว่าด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.353$) รองลงมา คือ ด้านการเมืองและนโยบายของ
 รัฐ ($\bar{x} = 4.336$) ด้านสภาพสังคม ($\bar{x} = 4.311$) และด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 4.301$) ตามลำดับ
 โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม
 แนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.266$) และ
 เมื่อพิจารณาการจัดลำดับเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ 1.ด้านสภาพ
 เศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.272$) รองลงมา คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{\text{modified}} = 0.271$)
 ด้านสภาพสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.261$) และด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = 0.258$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกรายด้าน โดยภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	PNI	ลำดับ
							modified	ดับ
ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	3.412	0.912	ปานกลาง	4.336	0.748	มาก	0.271	2
การพัฒนาหลักสูตร	3.435	0.886	ปานกลาง	4.373	0.754	มาก	0.273	2
การจัดการเรียนการสอน	3.397	0.935	ปานกลาง	4.323	0.747	มาก	0.273	2
การวัดและประเมินผล	3.399	0.916	ปานกลาง	4.311	0.744	มาก	0.268	4
ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.380	0.921	ปานกลาง	4.301	0.753	มาก	0.272	1
การพัฒนาหลักสูตร	3.386	0.916	ปานกลาง	4.302	0.757	มาก	0.271	3
การจัดการเรียนการสอน	3.395	0.914	ปานกลาง	4.297	0.756	มาก	0.266	5
ด้านการวัดและประเมินผล	3.359	0.934	ปานกลาง	4.305	0.745	มาก	0.282	1
ด้านสภาพสังคม	3.419	0.902	ปานกลาง	4.311	0.738	มาก	0.261	3
การพัฒนาหลักสูตร	3.427	0.887	ปานกลาง	4.297	0.745	มาก	0.253	9
การจัดการเรียนการสอน	3.416	0.899	ปานกลาง	4.315	0.741	มาก	0.263	6
การวัดและประเมินผล	3.414	0.921	ปานกลาง	4.322	0.728	มาก	0.266	5
ด้านเทคโนโลยี	3.460	0.896	ปานกลาง	4.353	0.740	มาก	0.258	4
การพัฒนาหลักสูตร	3.472	0.882	ปานกลาง	4.355	0.761	มาก	0.254	8
การจัดการเรียนการสอน	3.459	0.903	ปานกลาง	4.369	0.721	มาก	0.263	6
การวัดและประเมินผล	3.449	0.902	ปานกลาง	4.336	0.738	มาก	0.258	7

จากตารางที่ 4.15 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกรายด้าน โดยภาพรวม ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ พบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.460$) สภาพที่พึงประสงค์ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.373$) ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและ

อาชีพในอนาคต พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.273$)

ด้านสภาพเศรษฐกิจ พบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.395$) สภาพที่พึงประสงค์ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.305$) ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.282$)

ด้านสภาพสังคม พบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.427$) สภาพที่พึงประสงค์ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.322$) ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.266$)

ด้านเทคโนโลยี พบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.427$) สภาพที่พึงประสงค์ด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.369$) ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.263$)

ตารางที่ 4.16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ 4.16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตรโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน							สภาพที่พึงประสงค์							ความต้องการจำเป็น																																				
	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ x (S.D.)	สภาพ เศรษฐกิจ x (S.D.)	แบบผล สังคม x (S.D.)	สภาพ สังคม x (S.D.)	แบบผล เทคโนโลยี x (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ x (S.D.)	สภาพ เศรษฐกิจ x (S.D.)	แบบผล สังคม x (S.D.)	สภาพ สังคม x (S.D.)	แบบผล เทคโนโลยี x (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	สภาพ สังคม PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	แบบผล เทคโนโลยี PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	สภาพ สังคม PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	แบบผล เทคโนโลยี PNI (ลำดับ) (ลำดับ)																																			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร (ทฤษฎีปัญหา)	3.486 (0.868)	ปาน กลาง (0.886)	ปาน กลาง (0.874)	3.482 (0.874)	ปาน กลาง (0.867)	3.500 (0.867)	มาก (0.762)	4.381 (0.762)	มาก (0.732)	4.348 (0.732)	มาก (0.711)	4.337 (0.711)	มาก (0.744)	4.385 (0.744)	มาก (0.732)	4.348 (0.732)	0.259 (3)	0.267 (1)	0.295 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (4)	0.274 (2)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)	
ความหลากหลายของสื่อ	3.305 (0.814)	ปาน กลาง (0.844)	ปาน กลาง (0.827)	3.351 (0.827)	ปาน กลาง (0.839)	3.414 (0.839)	ปาน กลาง (0.744)	4.267 (0.744)	ปาน กลาง (0.729)	4.259 (0.729)	ปาน กลาง (0.745)	4.259 (0.745)	ปาน กลาง (0.744)	4.348 (0.744)	ปาน กลาง (0.729)	4.259 (0.729)	0.291 (2)	0.295 (2)	0.295 (2)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านเนื้อหาสาระ	3.149 (0.856)	ปาน กลาง (0.843)	ปาน กลาง (0.852)	3.290 (0.852)	ปาน กลาง (0.925)	3.315 (0.925)	ปาน กลาง (0.921)	4.172 (0.921)	ปาน กลาง (0.765)	4.261 (0.765)	ปาน กลาง (0.747)	4.250 (0.747)	ปาน กลาง (0.744)	4.348 (0.744)	ปาน กลาง (0.729)	4.259 (0.729)	0.325 (1)	0.325 (1)	0.325 (1)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านวิธีการสอน	3.371 (0.874)	ปาน กลาง (0.860)	ปาน กลาง (0.868)	3.457 (0.868)	ปาน กลาง (0.887)	3.506 (0.887)	ปาน กลาง (0.800)	4.295 (0.800)	ปาน กลาง (0.766)	4.290 (0.766)	ปาน กลาง (0.717)	4.342 (0.717)	ปาน กลาง (0.717)	4.348 (0.717)	ปาน กลาง (0.729)	4.259 (0.729)	0.274 (3)	0.283 (3)	0.283 (3)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	3.660 (0.899)	มาก (0.908)	มาก (0.902)	3.546 (0.902)	มาก (0.855)	3.589 (0.855)	มาก (0.777)	4.434 (0.777)	มาก (0.712)	4.376 (0.712)	มาก (0.678)	4.374 (0.678)	มาก (0.678)	4.422 (0.678)	มาก (0.749)	4.422 (0.749)	0.211 (9)	0.211 (9)	0.211 (9)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านบุคลากร	3.612 (0.902)	มาก (0.906)	มาก (0.893)	3.578 (0.893)	มาก (0.876)	3.543 (0.876)	มาก (0.770)	4.437 (0.770)	มาก (0.694)	4.396 (0.694)	มาก (0.697)	4.388 (0.697)	มาก (0.697)	4.422 (0.697)	มาก (0.752)	4.422 (0.752)	0.228 (7)	0.228 (7)	0.228 (7)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านแหล่งทุน	3.658 (0.889)	มาก (0.937)	มาก (0.873)	3.589 (0.873)	มาก (0.852)	3.549 (0.852)	มาก (0.714)	4.486 (0.714)	มาก (0.728)	4.402 (0.728)	มาก (0.711)	4.399 (0.711)	มาก (0.711)	4.409 (0.711)	มาก (0.757)	4.409 (0.757)	0.226 (8)	0.226 (8)	0.226 (8)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านเทคโนโลยีตนเอง	3.486 (0.860)	ปาน กลาง (0.922)	ปาน กลาง (0.871)	3.489 (0.871)	ปาน กลาง (0.857)	3.489 (0.857)	ปาน กลาง (0.799)	4.437 (0.799)	ปาน กลาง (0.746)	4.368 (0.746)	ปาน กลาง (0.727)	4.351 (0.727)	ปาน กลาง (0.727)	4.422 (0.727)	ปาน กลาง (0.752)	4.422 (0.752)	0.275 (4)	0.275 (4)	0.275 (4)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านแหล่งทุนการศึกษา	3.569 (0.865)	ปาน กลาง (0.861)	ปาน กลาง (0.861)	3.509 (0.861)	ปาน กลาง (0.856)	3.543 (0.856)	ปาน กลาง (0.748)	4.445 (0.748)	ปาน กลาง (0.714)	4.394 (0.714)	ปาน กลาง (0.679)	4.359 (0.679)	ปาน กลาง (0.679)	4.394 (0.679)	ปาน กลาง (0.750)	4.394 (0.750)	0.246 (6)	0.246 (6)	0.246 (6)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)
ด้านแหล่งทุนการศึกษา	3.560 (0.875)	ปาน กลาง (0.890)	ปาน กลาง (0.921)	3.549 (0.921)	มาก (0.879)	3.555 (0.879)	ปาน กลาง (0.749)	4.460 (0.749)	มาก (0.754)	4.391 (0.754)	ปาน กลาง (0.699)	4.353 (0.699)	ปาน กลาง (0.699)	4.397 (0.699)	ปาน กลาง (0.742)	4.397 (0.742)	0.255 (5)	0.255 (5)	0.255 (5)	0.271 (2)	0.271 (2)	0.248 (2)	0.253 (1)	0.286 (1)	0.296 (1)	0.283 (3)	0.253 (9)	0.249 (7)	0.226 (8)	0.248 (4)	0.247 (8)	0.244 (5)	0.242 (6)	0.252 (9)	0.263 (5)	0.265 (3)	0.233 (9)	0.233 (6)	0.226 (7)	0.246 (9)	0.225 (8)	0.242 (9)	0.244 (6)	0.268 (4)	0.237 (4)	0.240 (3)	0.237 (5)	0.237 (7)	0.237 (5)	0.227 (4)	0.237 (8)

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 4.16 **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.417$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.660$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.149$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.434$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.549$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.187$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.482$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.589$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.290$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.500$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.589$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.313$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.381$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.486$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.172$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.348$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.402$) ความฉลาดทางปัญญาความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.256$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.337$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.399$) ความฉลาด

ทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.230$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.385$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายและด้านการเข้าใจตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.422$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.293$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.325$) รองลงมา คือ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.267$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.337$) รองลงมา คือ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.286$) รองลงมา คือ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.253$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.286$) รองลงมา คือ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจตนเองตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 4.16 (ต่อ) **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.384$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.660$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.135$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x}

=3.337) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.546$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.207$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.372$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.517$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.264$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.445$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.598$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.336$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด อาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.381$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.486$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.253$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.256$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.399$) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.193$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.258$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.353$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.175$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.420$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.422$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.276$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร พบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.292$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.357$) รองลงมา คือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการ

จำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.276$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.314$) รองลงมา คือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความ ต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.263$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.290$) รองลงมา คือ กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมี ค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.256$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็น สูงสุดคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.283$) รองลงมา คือ กลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิด
พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากกรณีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้และ การแนะแนวโรงเรียน การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์				ความต้องการจำเป็น			
	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ \bar{x} (S.D.)	แปลผล สภาพ เศรษฐกิจ \bar{x} (S.D.)	สภาพ สังคม \bar{x} (S.D.)	แปลผลเทคโนโลยีแปลผล \bar{x} (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ \bar{x} (S.D.)	แปลผล สภาพ เศรษฐกิจ \bar{x} (S.D.)	สภาพ สังคม \bar{x} (S.D.)	แปลผลเทคโนโลยีแปลผล \bar{x} (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	เศรษฐกิจ สังคม PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	สภาพ เทคโนโลยี PNI (ลำดับ) (ลำดับ)	เทคโนโลยี PNI (ลำดับ) (ลำดับ)
ด้านการจัดการเรียนการสอน (พหุปัญญา)	3.411 (0.928)	ปานกลาง (0.898)	ปานกลาง (0.879)	ปานกลาง (0.884)	4.343 (0.742)	มาก (0.733)	มาก (0.722)	มาก (0.686)	0.274 (1)	0.267 (2)	0.262 (3)	0.260 (4)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ อาชีพ	3.374 (0.926)	ปานกลาง (0.856)	ปานกลาง (0.879)	ปานกลาง (0.840)	4.313 (0.761)	มาก (0.727)	มาก (0.761)	มาก (0.682)	0.279 (2)	0.271 (6)	0.257 (2)	0.261 (5)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพ	3.296 (0.958)	ปานกลาง (0.907)	ปานกลาง (0.894)	ปานกลาง (0.908)	4.296 (0.790)	มาก (0.787)	มาก (0.812)	มาก (0.755)	0.303 (1)	0.284 (1)	0.270 (1)	0.294 (1)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.399 (0.938)	ปานกลาง (0.870)	ปานกลาง (0.860)	ปานกลาง (0.899)	4.355 (0.754)	มาก (0.749)	มาก (0.741)	มาก (0.688)	0.275 (5)	0.268 (7)	0.243 (5)	0.265 (3)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.509 (0.953)	มาก (0.919)	มาก (0.890)	มาก (0.916)	4.399 (0.719)	มาก (0.719)	มาก (0.717)	มาก (0.676)	0.254 (9)	0.239 (9)	0.233 (9)	0.250 (7)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.477 (0.952)	ปานกลาง (0.954)	ปานกลาง (0.954)	ปานกลาง (0.879)	4.371 (0.727)	มาก (0.711)	มาก (0.722)	มาก (0.678)	0.257 (8)	0.240 (8)	0.235 (7)	0.240 (9)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.405 (0.911)	ปานกลาง (0.868)	ปานกลาง (0.902)	ปานกลาง (0.884)	4.350 (0.754)	มาก (0.715)	มาก (0.710)	มาก (0.675)	0.272 (6)	0.278 (2)	0.238 (6)	0.248 (8)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.385 (0.886)	ปานกลาง (0.889)	ปานกลาง (0.870)	ปานกลาง (0.895)	4.319 (0.745)	มาก (0.759)	มาก (0.708)	มาก (0.698)	0.276 (4)	0.274 (3)	0.250 (5)	0.262 (4)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.434 (0.920)	ปานกลาง (0.866)	ปานกลาง (0.819)	ปานกลาง (0.870)	4.362 (0.717)	มาก (0.717)	มาก (0.660)	มาก (0.690)	0.270 (7)	0.273 (4)	0.234 (8)	0.268 (2)
ความสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิชาชีพขั้นสูง	3.417 (0.906)	ปานกลาง (0.916)	ปานกลาง (0.861)	ปานกลาง (0.870)	4.362 (0.735)	มาก (0.735)	มาก (0.669)	มาก (0.667)	0.277 (5)	0.272 (5)	0.245 (4)	0.256 (6)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
 พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์ความสามารถต่อลมภายนอก ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้และ การแนะแนวโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต	สภาพปัจจุบัน						สภาพที่พึงประสงค์						ความต้องการจำเป็น							
	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เศรษฐกิจ \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ สังคม \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เศรษฐกิจ \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ สังคม \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี \bar{x} (S.D.)	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ PNI (ลำดับ) (ลำดับ) (ลำดับ)	แหล่ง สภาพ สังคม PNI (ลำดับ)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี PNI (ลำดับ)	แหล่ง สภาพ เทคโนโลยี PNI (ลำดับ)				
ด้านการจัดการเรียนการสอน (อาชีพในอนาคต)	3.383 (0.943)	ปาน กลาง	3.387 (0.930)	ปาน กลาง	3.382 (0.919)	ปาน กลาง	3.437 (0.922)	ปาน กลาง	4.304 (0.752)	มาก	4.286 (0.780)	มาก	4.274 (0.759)	มาก	4.351 (0.755)	มาก	0.273 (1)	0.265 (3)	0.264 (4)	0.266 (2)
กลุ่มงานเกษตรกรรมและ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	3.529 (0.893)	มาก	3.537 (0.896)	มาก	3.514 (0.833)	มาก	3.555 (0.872)	มาก	4.382 (0.675)	มาก	4.362 (0.721)	มาก	4.330 (0.694)	มาก	4.434 (0.695)	มาก	0.242 (6)	0.233 (6)	0.232 (6)	0.247 (6)
กลุ่มงานศิลปะ การแสดง และเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.483 (0.950)	ปาน	3.440 (0.954)	ปาน	3.460 (0.937)	ปาน	3.457 (0.876)	ปาน	4.339 (0.704)	มาก	4.345 (0.737)	มาก	4.287 (0.731)	มาก	4.382 (0.732)	มาก	0.246 (5)	0.263 (4)	0.239 (5)	0.267 (4)
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม	3.296 (0.979)	ปาน	3.293 (0.927)	ปาน	3.284 (0.979)	ปาน	3.342 (0.933)	ปาน	4.241 (0.799)	มาก	4.236 (0.843)	มาก	4.253 (0.799)	มาก	4.290 (0.792)	มาก	0.287 (2)	0.286 (1)	0.295 (1)	0.284 (1)
กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.290 (0.957)	ปาน	3.276 (0.977)	ปาน	3.290 (0.966)	ปาน	3.365 (0.994)	ปาน	4.261 (0.802)	มาก	4.207 (0.830)	มาก	4.239 (0.806)	มาก	4.276 (0.806)	มาก	0.295 (1)	0.284 (2)	0.288 (2)	0.271 (2)
กลุ่มงานพัฒนาและความ มั่นคงของมนุษย์(0.286)	3.356 (0.917)	ปาน	3.353 (0.904)	ปาน	3.359 (0.908)	ปาน	3.463 (0.918)	ปาน	4.302 (0.784)	มาก	4.267 (0.767)	มาก	4.284 (0.745)	มาก	4.359 (0.736)	มาก	0.282 (4)	0.272 (3)	0.275 (3)	0.259 (5)
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาด และการจัดการ	3.345 (0.961)	ปาน	3.420 (0.919)	ปาน	3.382 (0.889)	ปาน	3.440 (0.939)	ปาน	4.299 (0.749)	มาก	4.296 (0.779)	มาก	4.255 (0.777)	มาก	4.362 (0.771)	มาก	0.285 (3)	0.256 (5)	0.257 (4)	0.268 (3)

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 4.17 **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.411$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.509$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.296$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.403$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.514$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.241$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.450$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายและด้านดนตรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.578$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.374$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.481$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.569$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=3.325$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.343$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.399$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.296$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.309$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.385$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.161$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.357$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.420$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.284$). **เทคโนโลยี** โดย

ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.387$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.460$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.302$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.274$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.303$) รองลงมา คือ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจการมีชีวิตรายด้าน การเข้าใจตนเอง ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.267$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.284$) รองลงมา คือ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.262$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.270$) รองลงมา คือ ด้านภาษา การเข้าใจตนเอง ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.260$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.294$) รองลงมา คือ ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านมิติสัมพันธ์ ตามลำดับ

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 4.17 **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.383$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.529$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.290$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.387$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.537$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปาน

กลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.276$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.382$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.514$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.284$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.437$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.555$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.342$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.304$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.382$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.241$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.286$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.362$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.207$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.274$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.330$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.239$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.351$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.434$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.276$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการแนะแนวพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.273$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.295$) รองลงมา คือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.265$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงาน

อุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.286$) รองลงมา คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.264$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.295$) รองลงมา คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.266$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.284$) รองลงมา คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีอุปถัมภ์และอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					ความต้องการจำเป็น								
	การเมืองและนโยบายของโรงเรียน (S.D.)	ผล	สภาพเศรษฐกิจ (S.D.)	บุคคล	สังคม (S.D.)	บุคคลเทคโนโลยี (S.D.)	บุคคล	สภาพเศรษฐกิจ (S.D.)	สังคม (S.D.)	บุคคลเทคโนโลยี (S.D.)	บุคคล	สภาพเศรษฐกิจ (S.D.)	สังคม (S.D.)	บุคคลเทคโนโลยี (S.D.)	บุคคล	สภาพเศรษฐกิจ (S.D.)	สังคม (S.D.)	บุคคลเทคโนโลยี (S.D.)	
ด้านการวัดและประเมินผล	3.408 (0.915)	ปานกลาง (0.909)	3.389 (0.909)	ปานกลาง (0.901)	3.443 (0.901)	ปานกลาง (0.884)	ปานกลาง (0.884)	3.458 (0.884)	ปานกลาง (0.884)	3.458 (0.884)	ปานกลาง (0.884)	ปานกลาง (0.884)	3.458 (0.884)	ปานกลาง (0.884)	3.458 (0.884)	ปานกลาง (0.884)	ปานกลาง (0.884)	3.458 (0.884)	ปานกลาง (0.884)
การศึกษาระดับประถมศึกษา	3.342 (0.889)	ปานกลาง (0.885)	3.356 (0.885)	ปานกลาง (0.855)	3.365 (0.855)	ปานกลาง (0.888)	ปานกลาง (0.888)	3.440 (0.888)	ปานกลาง (0.888)	3.440 (0.888)	ปานกลาง (0.888)	ปานกลาง (0.888)	3.425 (0.888)	ปานกลาง (0.888)	3.425 (0.888)	ปานกลาง (0.888)	ปานกลาง (0.888)	3.425 (0.888)	ปานกลาง (0.888)
ความฉลาดทางปัญญา	3.282 (0.927)	ปานกลาง (0.907)	3.259 (0.907)	ปานกลาง (0.904)	3.276 (0.904)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.315 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.315 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.255 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.255 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.255 (0.903)	ปานกลาง (0.903)
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	3.340 (0.903)	ปานกลาง (0.951)	3.348 (0.951)	ปานกลาง (0.900)	3.368 (0.900)	ปานกลาง (0.828)	ปานกลาง (0.828)	3.402 (0.828)	ปานกลาง (0.828)	3.402 (0.828)	ปานกลาง (0.828)	ปานกลาง (0.828)	3.270 (0.828)	ปานกลาง (0.828)	3.270 (0.828)	ปานกลาง (0.828)	ปานกลาง (0.828)	3.270 (0.828)	ปานกลาง (0.828)
ความฉลาดทางปัญญา	3.509 (0.956)	มาก (0.925)	3.445 (0.925)	มาก (0.937)	3.492 (0.937)	มาก (0.887)	มาก (0.887)	3.509 (0.887)	มาก (0.887)	3.509 (0.887)	มาก (0.887)	มาก (0.887)	3.485 (0.887)	มาก (0.887)	3.485 (0.887)	มาก (0.887)	มาก (0.887)	3.485 (0.887)	มาก (0.887)
การศึกษาระดับปริญญาตรี	3.503 (0.954)	มาก (0.952)	3.415 (0.952)	มาก (0.906)	3.509 (0.906)	มาก (0.951)	มาก (0.951)	3.491 (0.951)	มาก (0.951)	3.491 (0.951)	มาก (0.951)	มาก (0.951)	3.462 (0.951)	มาก (0.951)	3.462 (0.951)	มาก (0.951)	มาก (0.951)	3.462 (0.951)	มาก (0.951)
ความฉลาดทางปัญญา	3.471 (0.954)	ปานกลาง (0.874)	3.451 (0.874)	ปานกลาง (0.925)	3.486 (0.925)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.509 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.509 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.497 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.497 (0.903)	ปานกลาง (0.903)	ปานกลาง (0.903)	3.497 (0.903)	ปานกลาง (0.903)
การศึกษาระดับปริญญาโท	3.408 (0.902)	ปานกลาง (0.899)	3.414 (0.899)	ปานกลาง (0.895)	3.511 (0.895)	ปานกลาง (0.880)	ปานกลาง (0.880)	3.466 (0.880)	ปานกลาง (0.880)	3.466 (0.880)	ปานกลาง (0.880)	ปานกลาง (0.880)	3.456 (0.880)	ปานกลาง (0.880)	3.456 (0.880)	ปานกลาง (0.880)	ปานกลาง (0.880)	3.456 (0.880)	ปานกลาง (0.880)
ความฉลาดทางปัญญา	3.420 (0.885)	ปานกลาง (0.913)	3.428 (0.913)	ปานกลาง (0.897)	3.485 (0.897)	ปานกลาง (0.867)	ปานกลาง (0.867)	3.489 (0.867)	ปานกลาง (0.867)	3.489 (0.867)	ปานกลาง (0.867)	ปานกลาง (0.867)	3.450 (0.867)	ปานกลาง (0.867)	3.450 (0.867)	ปานกลาง (0.867)	ปานกลาง (0.867)	3.450 (0.867)	ปานกลาง (0.867)
การศึกษาระดับปริญญาเอก	3.599 (0.907)	มาก (0.916)	3.451 (0.916)	มาก (0.890)	3.500 (0.890)	มาก (0.867)	มาก (0.867)	3.503 (0.867)	มาก (0.867)	3.503 (0.867)	มาก (0.867)	มาก (0.867)	3.457 (0.867)	มาก (0.867)	3.457 (0.867)	มาก (0.867)	มาก (0.867)	3.457 (0.867)	มาก (0.867)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน										สภาพที่พึงประสงค์										ความต้องการจำเป็น							
	สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ		สภาพ	
	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง	การเฝ้า และ นิเทศ ของ ผู้ เกี่ยวข้อง
ด้านการวัดและ ประเมินผล (อาชีพในอนาคต)	3.90 (0.917)	ปาน กลาง (0.959)	3.329 (0.959)	ปาน กลาง (0.941)	3.386 (0.941)	ปาน กลาง (0.919)	3.440 (0.919)	ปาน กลาง (0.763)	4.288 (0.763)	มาก (0.776)	4.302 (0.776)	มาก (0.758)	4.296 (0.758)	มาก (0.765)	4.320 (0.765)	มาก (0.265)	3) (1)	0.265 (1)	มาก (2)	0.268 (2)	มาก (3)	0.257 (4)	มาก (4)	0.257 (4)	มาก (5)	0.266 (5)	มาก (5)	0.266 (5)
กลุ่มงานคณะกรรมการและ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	3.509 (0.890)	มาก (0.909)	3.466 (0.909)	ปาน กลาง (0.880)	3.506 (0.880)	ปาน กลาง (0.883)	3.543 (0.883)	มาก (0.729)	4.362 (0.729)	มาก (0.737)	4.365 (0.737)	มาก (0.679)	4.356 (0.679)	มาก (0.688)	4.385 (0.688)	มาก (0.243)	6) (6)	0.243 (6)	มาก (6)	0.243 (6)	มาก (6)	0.239 (6)	มาก (6)	0.239 (6)	มาก (6)	0.243 (6)	มาก (6)	0.243 (6)
กลุ่มงานศิลปะ การแสดง และเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.417 (0.893)	ปาน กลาง (0.911)	3.382 (0.911)	ปาน กลาง (0.913)	3.431 (0.913)	ปาน กลาง (0.896)	3.480 (0.896)	ปาน กลาง (0.759)	4.336 (0.759)	มาก (0.759)	4.356 (0.759)	มาก (0.716)	4.307 (0.716)	มาก (0.748)	4.359 (0.748)	มาก (0.270)	2) (4)	0.270 (2)	มาก (4)	0.288 (4)	มาก (5)	0.253 (5)	มาก (5)	0.253 (5)	มาก (5)	0.255 (5)	มาก (5)	0.255 (5)
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม	3.322 (0.924)	ปาน กลาง (0.981)	3.253 (0.981)	ปาน กลาง (0.958)	3.296 (0.958)	ปาน กลาง (0.950)	3.391 (0.950)	ปาน กลาง (0.787)	4.216 (0.787)	มาก (0.791)	4.259 (0.791)	มาก (0.808)	4.247 (0.808)	มาก (0.796)	4.310 (0.796)	มาก (0.269)	3) (3)	0.269 (3)	มาก (3)	0.303 (3)	มาก (4)	0.271 (4)	มาก (4)	0.271 (4)	มาก (4)	0.289 (4)	มาก (4)	0.289 (4)
กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.307 (0.966)	ปาน กลาง (1.008)	3.216 (1.008)	ปาน กลาง (0.971)	3.299 (0.971)	ปาน กลาง (0.951)	3.290 (0.951)	ปาน กลาง (0.796)	4.230 (0.796)	มาก (0.817)	4.276 (0.817)	มาก (0.825)	4.221 (0.825)	มาก (0.822)	4.244 (0.822)	มาก (0.279)	1) (1)	0.279 (1)	มาก (1)	0.330 (1)	มาก (2)	0.290 (2)	มาก (2)	0.290 (2)	มาก (2)	0.280 (2)	มาก (2)	0.280 (2)
กลุ่มงานพัฒนาและความ มั่นคงของมนุษย์	3.394 (0.887)	ปาน กลาง (0.940)	3.310 (0.940)	ปาน กลาง (0.966)	3.379 (0.966)	ปาน กลาง (0.892)	3.457 (0.892)	ปาน กลาง (0.749)	4.296 (0.749)	มาก (0.779)	4.325 (0.779)	มาก (0.773)	4.316 (0.773)	มาก (0.755)	4.313 (0.755)	มาก (0.266)	4) (4)	0.266 (4)	มาก (4)	0.306 (4)	มาก (4)	0.248 (4)	มาก (4)	0.248 (4)	มาก (4)	0.277 (4)	มาก (4)	0.277 (4)
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาด และการจัดการ	3.391 (0.940)	ปาน กลาง (1.007)	3.349 (1.007)	ปาน กลาง (0.955)	3.420 (0.955)	ปาน กลาง (0.940)	3.480 (0.940)	ปาน กลาง (0.762)	4.287 (0.762)	มาก (0.775)	4.256 (0.775)	มาก (0.746)	4.330 (0.746)	มาก (0.790)	4.310 (0.790)	มาก (0.264)	5) (5)	0.264 (5)	มาก (5)	0.303 (5)	มาก (5)	0.271 (5)	มาก (5)	0.266 (5)	มาก (5)	0.266 (5)	มาก (5)	0.266 (5)

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 4.18 **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.408$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.509$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.282$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.389$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.443$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.239$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.443$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.511$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.276$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.458$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายและด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.509$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.313$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.335$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.405$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x}=4.273$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.308$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด($\bar{x} = 4.374$) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาและตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.233$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.347$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด($\bar{x} = 4.402$) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาและด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด($\bar{x} = 4.256$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.353$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.399$) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.264$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.272$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.302$) รองลงมา คือ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านภาษา ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.271$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.307$) รองลงมา คือ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเข้าใจการมีชีวิต ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.265$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.299$) รองลงมา คือ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านภาษา ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.287$) รองลงมา คือ ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านมิติสัมพันธ์ ตามลำดับ

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 4.18 **สภาพปัจจุบัน**การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.390$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.509$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.307$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.329$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.466$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.216$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.386$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.506$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.296$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.440$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.543$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.290$)

สภาพที่พึงประสงค์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.288$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.362$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.216$). **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.302$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.365$) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.239$). **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.296$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.356$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.221$). **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.320$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.385$) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.244$)

ความต้องการจำเป็น ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผลสภาพจริงพบว่า **การเมืองและนโยบายของรัฐ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.265$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{modified} = 0.279$) รองลงมา คือ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานอุตสาหกรรม ตามลำดับ. **สภาพเศรษฐกิจ** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.293$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{modified} = 0.330$) รองลงมา คือ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ตามลำดับ. **สภาพสังคม** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.268$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ($PNI_{modified} = 0.289$) รองลงมา คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ตามลำดับ. **เทคโนโลยี** โดยภาพรวมมีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.257$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{modified} = 0.290$) รองลงมา คือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

2.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

ตารางที่ 4.19 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดหลักสูตรสถานศึกษาฉบับการศึกษาสงเคราะห์ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อก้าวสู่อาชีพที่ผู้เรียนถนัด 2. หลักสูตรในอนาคตควรเน้นการปฏิบัติจริง 3. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยตรงกับตลาดแรงงาน 4. ควรนำภาพความสำเร็จหรือข้อมูลการประกอบอาชีพของนักเรียนที่จบการศึกษา นำมาวิเคราะห์ การจัดทำหลักสูตร โดยมองภาพความต้องการของอาชีพในอนาคต โดยการค้นพบตนเองตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและส่งเสริมการแนะแนวให้มีระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพ 5. การพัฒนาหลักสูตรควรคำนึงถึงบริบทของชุมชนและอาชีพที่รองรับในท้องถิ่นและในอนาคต 6. การพัฒนาหลักสูตรควรมีการปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกและสอดคล้องกับอาชีพในอนาคตและการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 7. การพัฒนาหลักสูตรอย่างไรก็ตามต้องควบคู่หลักคุณธรรม จริยธรรม 8. เป็นแนวคิดที่ดีควรพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 9. ควรพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะด้าน 10. ขาดความเชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตร ควรเป็นหลักสูตรสำเร็จเพื่อลดภาระงาน 11. ควรเน้นภาษา ดนตรี ศิลปะกีฬา
หัวหน้ากลุ่มสาระ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและสอดคล้องกับครูผู้ให้สามารถใช้ได้จริงและต่อยอดเด็กต่อไป 2. ควรจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ตรงกับบริบทและอัตลักษณ์และรองรับความสามารถของผู้เรียน 3. ควรมีหลักสูตรเฉพาะโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เพื่อรองรับความหลากหลายของผู้เรียน 4. อยากเห็นหลักสูตรที่ดีเหมาะสมกับบริบทของแต่ละท้องถิ่นที่เหมาะสมกับครูผู้สอนผู้เรียน และเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย 5. การพัฒนาหลักสูตรที่มีจุดเน้นด้านอาชีพเพื่อมีงานทำได้ชัดเจน แต่มี ONET และ NT ที่ยังเป็นจุดด้อยในการพัฒนาหลักสูตร 6. ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นความสามารถของนักเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 7. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและนำสู่อาชีพในอนาคต

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	<p>เป็นแนวทางที่ดี</p> <ol style="list-style-type: none"> 8. พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการส่งเสริมทักษะอาชีพ อุตสาหกรรม 9. ควรจัดทำหลักสูตรตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน 10. ควรมีนักวิชาการศึกษา ศึกษานิตเทศน์ ในการจัดทำหลักสูตรเฉพาะโรงเรียนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง 11. หลักสูตรปัจจุบันไม่สอดคล้องกับชีวิตความเป็นจริง 12. โรงเรียนและชุมชนร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม 13. ควรให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการศึกษาแนวคิดทฤษฎีอย่างชัดเจนเพื่อที่จะ เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป 14. การศึกษาเจริญไปในทางเทคโนโลยี เป็นเพียงสำหรับคนกลุ่มเล็กที่เข้าถึง นักวิชาการ หลากหลายสถาบันพยายามยึดยึดสิ่งต่าง ๆ ให้กลุ่มคนที่ยังอยู่แบบดั้งเดิมมีวิถีชีวิต ตามธรรมชาติ 15. ถ้าหลักสูตรเนื้อหาหนักเกินไปจะทำให้เด็กนักเรียนซึ่งเป็นเด็กด้อยโอกาสเบื่อ ต้องทำ หลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการเรียนปนเล่น
ครูแนะแนว	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาหลักสูตรควรสอดคล้องกับการเรียนที่นักเรียนสามารถใช้งานได้จริง 2. โรงเรียนได้ทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยให้กับนักเรียนที่มีความสนใจด้านเกษตร และเทคโนโลยี 3. ควรจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องตามแนวคิดทฤษฎีช่วยพัฒนาส่งเสริมความ ต้องการของผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามหลักสูตรที่ตนถนัด สนใจสู่การประกอบอาชีพได้ 4. ต้องบูรณาการทฤษฎีในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการ เรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียน

ตารางที่ 4.20 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อค้นหาความถนัดของผู้เรียน 2. การจัดการเรียนการสอนไม่ต้องยึดติดกับห้องเรียน 3. การจัดการเรียนการสอนยังขาดอุปกรณ์ งบประมาณในการจัดซื้อ 4. ควรบูรณาการ Active Learning โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติจริง และครูทุกคนเป็นครูแนะแนวได้ ครูต้องกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงสู่วิธีการสอนแบบใหม่ๆ เป็นนวัตกรรมสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยนวัตกรรมได้ 5. ควรเน้นทักษะการปฏิบัติและสร้างสรรค์ 6. ความเสมอภาคทางด้านการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสยังมีน้อยสำหรับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเนื่องจากต้องใช้ทุนทรัพย์สูง สำหรับการจัดการเรียนการสอนยังขาดด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งต้องใช้งบประมาณสูง 7. ปัจจุบันขาดความหลากหลายในอาชีพในอนาคต 8. จัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปประกอบอาชีพการเกษตร ค้าขาย งานฝีมือ หัตถกรรม
หัวหน้ากลุ่มสาระ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการเรียนรู้ในการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีโดยเฉพาะอาชีพในการสร้างรายได้ให้ผู้เรียนและพึ่งพาตนเองได้ 2. ควรจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองสังคมและความต้องการของผู้เรียน 3. ควรมีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยให้มากขึ้น 4. ควรกำหนดจุดเน้นของโรงเรียนที่ชัดเจนให้มีการกำหนดขอบเขตแบบเดียวกัน 5. จัดการเรียนการสอนที่เน้นความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล ให้คำนึงถึงความด้อยโอกาสของแต่ละบุคคล 6. การจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้ให้คำนึงถึงระดับของผู้เรียน 7. ควรเน้นการสอนที่วิชาการงานอาชีพ และบูรณาการกลุ่มสาระ 8. ควรสอนให้ครบทุกปัญหาเพราะความสามารถผู้เรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน จะทำให้รู้ว่าตนเองอ่อนจุดไหน เก่งเรื่องไหน และสามารถตั้งเป้าหมายของตนเองได้ตรงกับความสามารถและความสนใจ ทำให้รักในการเรียนรู้ การทำงานและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข 9. การจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรให้เต็มศักยภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	<ol style="list-style-type: none"> 10. ควรจัดทำหลักสูตรที่เน้นอาชีพต่าง ๆ เป็นทางเลือกในอนาคตให้นักเรียน 11. ควรเน้นการสอนให้เกิดทักษะที่หลากหลายให้กับผู้เรียนมากกว่าการสอนเพื่อสอบ 12. การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายตามแนวทหุปัญญาจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ อย่างมีความสุข สนุกกับการเรียน 13. จัดการเรียนการสอนให้เด็กได้เรียนรู้ในอาชีพและใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ให้ มากขึ้น 14. การจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรู้อบด้านต้องพัฒนาครูเพิ่มเติม 15. ครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียน 16. ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อพัฒนาจิตใจของผู้เรียน 17. จัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยี เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การ ทดลอง ปฏิบัติ 18. โรงเรียนควรนำปัญหาแต่ละด้านของนักเรียนมาแก้ไขตามแนวคิดทหุปัญญา 19. การจัดการเรียนการสอนต้องเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา 20. เรียนปนเล่น เน้นให้คิดเป็น อย่าให้เด็กเครียด
ครูแนะแนว	<ol style="list-style-type: none"> 1. การส่งเสริมอาชีพสำคัญมากกับนักเรียน นักเรียนรู้สึกขาดในหลายเรื่อง 2. ควรส่งเสริมโครงการอาชีพเพื่อการมีงานทำ ส่งนักเรียนไปฝึกทักษะร่วมกับบริษัท ห้างร้านช่วงปิดเทอมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

ตารางที่ 4.21 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและ ประเมินผล

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวัดและการประเมินผลที่หลากหลายและวัดความแตกต่างของบุคคล 2. ควรวัดที่ความสำเร็จของงานและคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3. ส่วนใหญ่เน้นเรียนเพื่อสอบ ONET NT ไม่ตอบสนองหลักสูตรแกนกลางที่แท้จริง 4. การวัดผลโดยใช้ทหุปัญญาของบลูมและเปลี่ยนจากการประเมินเพื่อวัดว่าได้หรือตก เป็น การประเมินเพื่อการพัฒนา มีการประเมินสภาพจริงระหว่างเรียน (Formative Evaluation) มากกว่าการประเมินเพื่อตัดสิน (Summative Evaluation) และการ วัดผลที่หลากหลายรูปแบบ 5. การวัดและประเมินผลในสถานศึกษาเป็นไปตามหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดและ หลักสูตรแกนกลาง แต่การวัดผลส่วนกลางกับการจัดการเรียนการสอนเป็นการวัด

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	<p>แบบสวนทางกันทำให้ผู้เรียนรับภาระการเรียนหนักมากเกินไป</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. มีการวัดและประเมินผล และออกใบรับรองจากสถานศึกษาเพื่อใช้ต่อยอดการศึกษาต่อและการทำงานในสถานประกอบการภาครัฐและเอกชน 7. ควรประเมินเพื่อแก้ไขปรับปรุงและค้นหาศักยภาพนักเรียนด้านอาชีพ 8. ควรวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล
หัวหน้ากลุ่มสาระ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรออกแบบให้สอดคล้องกับวิชาที่สอนตามสภาพจริง 2. ควรประเมินตามสภาพจริงและยุติธรรมต่อผู้ถูกประเมิน 3. ควรเน้นวัดผลทักษะการดำเนินชีวิตที่สามารถนำมาประยุกต์การประกอบอาชีพในอนาคต 4. ควรวัดผลเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ 5. ควรมีวิธีวัดศักยภาพผู้เรียนที่หลากหลาย 6. จัดทำเครื่องมือตามความถนัดพหุปัญญา ไอคิวเพื่อให้ครอบคลุมในทุกด้าน 7. ควรเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและนำผลการประเมินมาสรุป รวบรวม และแก้ไขปัญหาย่างต่อเนื่อง 8. ควรยกเลิกการสอบ ONET และ NT ให้กับโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และเน้นการทดสอบความรู้ตามความสนใจและความสามารถที่หลากหลายด้าน 9. นักเรียนในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีทั้งเก่งมากและอ่อนมากปะปนกันไปตั้งนั้น การวัดผลจะต้องใช้หลากหลายวิธีทำให้นักเรียนมีผลในการประเมินเป็นไปตามศักยภาพมากกว่าตามเกณฑ์ 10. ควรสร้างเกณฑ์ในการวัดระดับความรู้และด้านการปฏิบัติให้เหมาะสมกับนักเรียนและบริบทโรงเรียน 11. ครูต้องสำรวจวิเคราะห์ ปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อ 12. เน้นประเมินโดยการสังเกตการร่วมกิจกรรมเนื่องจากนักเรียนกินนอนเป็นส่วนใหญ่ ครูจึงเข้าใจนักเรียนเป็นอย่างดี 13. สร้างแนววัดและประเมินผลให้เหมือนกันทุกโรงเรียน 14. ครูมีภาระงานเยอะมากการวัดและประเมินตามสภาพจริงอาจจะไม่สำเร็จ
ครูแนะแนว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้ 2. ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ 3. การวัดและประเมินผลตามความถนัด ความสามารถของผู้เรียนในสภาพจริงจะส่งผลให้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการเลือกประกอบอาชีพในอนาคตได้ 4. ควรระบุนการวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพของนักเรียน

3.1 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม โดยนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เฉลี่ยใน
แต่ละด้านมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มสูงและต่ำ

มีวิธีการดังนี้ $[(\text{ค่า}PNI_{\text{สูงสุด}} - \text{ค่า}PNI_{\text{ต่ำสุด}}) / 2] + \text{ค่า}PNI_{\text{ต่ำสุด}} = \text{ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range)}$ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำกว่าหรือเท่ากับค่ากึ่งกลางพิสัย เป็นจุดแข็ง กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงกว่าค่ากึ่งกลางพิสัย เป็นจุดอ่อน

3.1.1 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ตารางที่ 4.22 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม
แนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

จุด แข็ง และ จุด อ่อน ของ การ บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต	ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	$PNI_{modified}$	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	
ด้านพัฒนาหลักสูตร	0.261	2	สูง	จุดอ่อน
ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.263	1	สูง	จุดอ่อน
ด้านการวัดและประเมินผล	0.250	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ภาพรวม	0.258		สูง	จุดอ่อน

จากตารางที่ 4.22 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.256 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.257-0.263 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำเท่ากับ 0.250-0.256 เป็นจุดแข็ง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม เป็นจุดอ่อน ($PNI_{modified} = 0.258$) เมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านพัฒนาหลักสูตรและด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นจุดอ่อน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.262 ด้านการวัดและประเมินผล เป็นจุดแข็ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.250

ตารางที่ 4.23 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามแนวคิดโดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต	PNI Modified ของการบริหารวิชาการ					ผล การ จัด กลุ่ม	การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	การ พัฒนา หลักสูตร	การ จัดการ เรียนการ สอน	การวัด และ ประเมิน ผล	เฉลี่ย	ลำดับ		
โดยภาพรวม (ทฤษฎีปัญหา)	0.241	0.236	0.218	0.232		ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	0.311	0.285	0.252	0.282	2	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	0.329	0.306	0.254	0.296	1	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	0.235	0.254	0.214	0.234	5	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ทางร่างกาย	0.177	0.185	0.174	0.178	9	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	0.254	0.222	0.221	0.232	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น	0.204	0.213	0.193	0.203	3	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	0.246	0.237	0.222	0.235	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	0.232	0.234	0.212	0.226	7	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการ มีชีวิตร	0.215	0.200	0.225	0.213	8	ต่ำ	จุดแข็ง
โดยภาพรวม (อาชีพในอนาคต)	0.281	0.290	0.283	0.285		ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	0.241	0.240	0.268	0.249	6	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยี สารสนเทศ	0.264	0.278	0.253	0.265	5	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	0.322	0.307	0.277	0.302	2	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	0.331	0.358	0.350	0.346	1	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	0.260	0.275	0.281	0.272	3	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	0.265	0.279	0.271	0.271	4	ต่ำ	จุดแข็ง

แนวคิดทหุปัญญา จากตารางที่ 4.23 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.237 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.238-0.296 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำเท่ากับ 0.178-0.237 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดทหุปัญญา โดยภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{modified} = 0.232$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 2 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.289 และมีจุดแข็ง 7 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.251 โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{modified} = 0.296$) และจุดแข็งสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{modified} = 0.178$)

แนวคิดอาชีพในอนาคต ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.297 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.298-0.346 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำเท่ากับ 0.248-0.297 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{modified} = 0.285$) เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.324 และมีจุดแข็ง 4 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.264 โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{modified} = 0.346$) และจุดแข็งสูงสุด คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.249$)

ตารางที่ 4.24 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จุดแข็งและจุดอ่อนของการกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพใน อนาคต	ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	PNI modified	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	
ด้านพัฒนาหลักสูตร (ทฤษฎีปัญหา)	0.241	2	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	0.311	2	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	0.329	1	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	0.235	5	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ทางร่างกาย	0.177	9	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	0.254	3	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น	0.204	8	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจ ตนเอง	0.246	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	0.232	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการ มีชีวิต	0.215	7	ต่ำ	จุดแข็ง
ด้านพัฒนาหลักสูตร (อาชีพในอนาคต)	0.281	1	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	0.241	6	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยี สารสนเทศ	0.264	4	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	0.322	2	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	0.331	1	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	0.260	5	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	0.265	3	ต่ำ	จุดแข็ง

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.24 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.253 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูงเท่ากับ 0.254-0.329 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำเท่ากับ 0.177-0.253 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 3 ด้าน และมีจุดแข็ง 6 ด้าน โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$) และจุดแข็งสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$)

แนวคิดอาชีพในอนาคต ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.286 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูงเท่ากับ 0.287-0.331 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำเท่ากับ 0.241-0.286 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{\text{modified}} = 0.281$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 2 กลุ่ม และมีจุดแข็ง 4 กลุ่ม โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.331$) และจุดแข็งสูงสุด คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$)

ตารางที่ 4.25 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน

จุดแข็งและจุดอ่อนของการจัดการเรียนรู้ และการแนะแนว โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	PNI modified	ลำดับ	ผลการจัด กลุ่ม	
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	0.285	2	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	0.306	1	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	0.254	3	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ทางร่างกาย	0.185	9	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	0.222	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น	0.213	7	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	0.237	4	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	0.234	5	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิต	0.200	8	ต่ำ	จุดแข็ง
ด้านการจัดการเรียนการสอน (อาชีพในอนาคต)	0.290	1	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ	0.240	6	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยี สารสนเทศ	0.278	4	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	0.307	2	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	0.358	1	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	0.275	5	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	0.279	3	ต่ำ	จุดแข็ง

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.25 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.245 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ 0.246-0.306 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.185-0.245 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนการสอนภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{modified} = 0.236$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 3 ด้าน และมีจุดแข็ง 6 ด้าน โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{modified} = 0.306$) และจุดแข็งสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{modified} = 0.185$)

แนวคิดอาชีพในอนาคต ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.299 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.300-0.358 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำเท่ากับ 0.240-0.299 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอนภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{modified} = 0.290$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 2 กลุ่ม และมีจุดแข็ง 4 กลุ่ม โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{modified} = 0.358$) และจุดแข็งสูงสุด คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.240$)

ตารางที่ 4.26 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล

จุดแข็งและจุดอ่อนของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในสภาพจริงโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต	ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	$PNI_{modified}$	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
ด้านการวัดและประเมินผล (พหุปัญญา)	0.218	2	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	0.252	2	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	0.254	1	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	0.214	6	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	0.174	9	ต่ำ	จุดแข็ง

จุดแข็งและจุดอ่อนของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในสภาพจริงโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต	ความต้องการจำเป็น			การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	PNI modified	ลำดับ	ผลการจัดกลุ่ม	
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	0.221	4	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	0.193	8	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	0.222	5	สูง	จุดอ่อน
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	0.212	7	ต่ำ	จุดแข็ง
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร	0.225	3	สูง	จุดอ่อน
ด้านการวัดและประเมินผล (อาชีพในอนาคต)	0.283	1	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	0.268	5	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.253	6	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	0.277	3	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	0.350	1	สูง	จุดอ่อน
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	0.281	2	ต่ำ	จุดแข็ง
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	0.271	4	ต่ำ	จุดแข็ง

แนวคิดทฤษฎีปัญหา จากตารางที่ 4.26 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.214 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.215-0.254 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.174-0.214 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการวัดและประเมินผลภาพรวมเป็นจุดอ่อน ($PNI_{modified} = 0.218$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 5 ด้าน และมีจุดแข็ง 4 ด้าน โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ($PNI_{modified} = 0.254$) และจุดแข็งสูงสุด คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ($PNI_{modified} = 0.174$)

แนวคิดอาชีพในอนาคต ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.301 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงเท่ากับ 0.302-0.350 เป็นจุดอ่อน กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำเท่ากับ 0.253-0.301 เป็นจุดแข็ง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา

สังเคราะห์แนวคิดอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผลภาพรวมเป็นจุดแข็ง ($PNI_{\text{modified}} = 0.283$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีจุดอ่อนทั้งหมด 1 กลุ่ม และมีจุดแข็ง 5 กลุ่ม โดยจุดอ่อนสูงสุด คือ กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.350$) และจุดแข็งสูงสุด คือ กลุ่มงาน ศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{\text{modified}} = 0.253$)

3.1.2 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สังเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 4.27 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสังเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

โอกาสและภาวะคุกคามของการ บริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสังเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์
	PNI modified	ผลการ จัดกลุ่ม	สภาพ แวดล้อม
การเมืองและนโยบายของรัฐ	0.271	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพเศรษฐกิจ	0.272	สูง	ภาวะคุกคาม
สภาพสังคม	0.261	ต่ำ	โอกาส
เทคโนโลยี	0.258	ต่ำ	โอกาส
ภาพรวม	0.266	ต่ำ	ภาวะคุกคาม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตารางที่ 4.27 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.265 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูงเท่ากับ 0.266-0.272 เป็นภาวะคุกคาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.271 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำเท่ากับ 0.258-0.265 เป็นโอกาส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสังเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมเป็นภาวะคุกคาม ($PNI_{\text{modified}} = 0.266$) เมื่อพิจารณารายด้าน การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคาม สภาพสังคมและเทคโนโลยีเป็นโอกาส

ตารางที่ 4.28 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษาตามแนวคิดทูปัญญาและอาชีพในอนาคต
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกรายด้าน โดยภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษา	การเมืองและนโยบายของ รัฐ		สภาพเศรษฐกิจ		สภาพสังคม		เทคโนโลยี		
	PNI	ผลการ จัดกลุ่ม	การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ผลการ จัดกลุ่ม	การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	PNI	ผลการ จัดกลุ่ม	PNI	ผลการ จัดกลุ่ม
ส่งเคราะห์ ตามแนวคิดทูปัญญาและ อาชีพในอนาคต	modified	สูง	วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	modified	วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	modified	วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	modified	วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
การพัฒนาหลักสูตร	0.273	สูง	ภาวะ คุกคาม	0.271	ภาวะ คุกคาม	0.253	ต่ำ	0.254	ต่ำ
การจัดการเรียนการสอน	0.273	สูง	ภาวะ คุกคาม	0.266	ต่ำ	0.263	ต่ำ	0.263	ต่ำ
การวัดและประเมินผล	0.268	สูง	ภาวะ คุกคาม	0.282	สูง	0.266	ต่ำ	0.258	ต่ำ

จากตารางที่ 4.28 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.267 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ 0.268-0.282 เป็นภาวะคุกคาม กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.253-0.267 เป็นโอกาสการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เมื่อพิจารณา**ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ** พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นภาวะคุกคาม. **ด้านสภาพเศรษฐกิจ** พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล เป็นภาวะคุกคามการจัดการเรียนการสอน เป็นโอกาส. **ด้านสภาพสังคม** พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส. **ด้านเทคโนโลยี** พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส.

ตารางที่ 4.29 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามแนวคิด โดยภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอกเอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต	การเมืองและนโยบายของรัฐ			สภาพเศรษฐกิจ			สภาพสังคม			เทคโนโลยี		
	PNI modified	ผลการจัดกลุ่มวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	PNI modified	ผลการจัดกลุ่มวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	PNI modified	ผลการจัดกลุ่มวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	PNI modified	ผลการจัดกลุ่มวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
โดยภาพรวม (ทฤษฎีปัญญา)	0.268	สูง	ภาวะคุกคาม	0.268	สูง	ภาวะคุกคาม	0.257	ต่ำ	โอกาส	0.257	ต่ำ	โอกาส
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	0.259	ต่ำ	โอกาส	0.267	สูง	ภาวะคุกคาม	0.248	ต่ำ	โอกาส	0.253	ต่ำ	โอกาส
ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.274	สูง	ภาวะคุกคาม	0.267	สูง	ภาวะคุกคาม	0.262	ต่ำ	โอกาส	0.260	ต่ำ	โอกาส
ด้านการวัดและประเมินผล	0.272	สูง	ภาวะคุกคาม	0.271	สูง	ภาวะคุกคาม	0.262	ต่ำ	โอกาส	0.259	ต่ำ	โอกาส
โดยภาพรวม (อาชีพในอนาคต)	0.276	สูง	ภาวะคุกคาม	0.278	สูง	ภาวะคุกคาม	0.265	ต่ำ	โอกาส	0.259	ต่ำ	โอกาส
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	0.292	สูง	ภาวะคุกคาม	0.276	สูง	ภาวะคุกคาม	0.263	ต่ำ	โอกาส	0.256	ต่ำ	โอกาส
ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.273	ต่ำ	โอกาส	0.265	ต่ำ	โอกาส	0.264	ต่ำ	โอกาส	0.266	ต่ำ	โอกาส
ด้านการวัดและประเมินผล	0.265	ต่ำ	โอกาส	0.293	สูง	ภาวะคุกคาม	0.268	ต่ำ	โอกาส	0.257	ต่ำ	โอกาส

แนวคิดพหุปัญญา จากตารางที่ 4.29 ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.262 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ 0.263-0.276 เป็นภาวะคุกคาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.268 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.246-0.262 เป็นโอกาส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.257 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เมื่อพิจารณา**ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ**โดยภาพรวม เป็นภาวะคุกคาม ($PNI_{modified} = 0.268$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นภาวะคุกคาม การพัฒนาหลักสูตรเป็นโอกาส **ด้านสภาพเศรษฐกิจ**โดยภาพรวม เป็นภาวะคุกคาม ($PNI_{modified} = 0.268$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นภาวะคุกคาม. **ด้านสภาพสังคม**โดยภาพรวม เป็นโอกาส ($PNI_{modified} = 0.257$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส. **ด้านเทคโนโลยี**โดยภาพรวม เป็นโอกาส ($PNI_{modified} = 0.257$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส.

แนวคิดอาชีพในอนาคต ค่ากึ่งกลางพิสัย (Mid-Range) เท่ากับ 0.274 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ 0.275-0.293 เป็นภาวะคุกคาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.277 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.256-0.274 เป็นโอกาส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.262 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เมื่อพิจารณา**ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ**โดยภาพรวม เป็นภาวะคุกคาม ($PNI_{modified} = 0.276$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นภาวะคุกคาม การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส **ด้านสภาพเศรษฐกิจ**โดยภาพรวม เป็นภาวะคุกคาม ($PNI_{modified} = 0.268$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล เป็นภาวะคุกคาม การจัดการเรียนการสอนเป็นโอกาส **ด้านสภาพสังคม**โดยภาพรวม เป็นโอกาส ($PNI_{modified} = 0.265$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส. **ด้านเทคโนโลยี**โดยภาพรวม เป็นโอกาส ($PNI_{modified} = 0.259$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นโอกาส.

3.2 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต (ฉบับร่าง)

3.2.1 วิเคราะห์ SWOT Analysis ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ภาพรวม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30 วิเคราะห์ SWOT Analysis ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับ
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ภาพรวม

	จุดแข็ง (Strength) และค่า PNI _{modified} โดยภาพรวม	จุดอ่อน (Weakness) และค่า PNI _{modified} โดยภาพรวม
	<p>S1 ด้านการวัดและประเมินผล (0.250)</p> <p>S11 การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.174)</p> <p>S12 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.193)</p> <p>S13 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.212)</p> <p>S14 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.214)</p> <p>S15 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ (0.253)</p> <p>S16 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.268)</p> <p>S17 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.271)</p> <p>S18 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.277)</p> <p>S19 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (0.281)</p> <p>S2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.261)</p> <p>S21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.177)</p> <p>S22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.204)</p> <p>S23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (0.215)</p> <p>S24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.232)</p> <p>S25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.235)</p> <p>S26 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.246)</p> <p>S27 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.241)</p> <p>S28 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนา</p>	<p>W1 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.263)</p> <p>W11 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.306)</p> <p>W12 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.285)</p> <p>W13 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.254)</p> <p>W14 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.358)</p> <p>W15 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.307)</p> <p>W2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.261)</p> <p>W21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.329)</p> <p>W22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.311)</p> <p>W23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.254)</p> <p>W24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.331)</p> <p>W25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.322)</p> <p>W3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.250)</p> <p>W31 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.254)</p> <p>W32 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.252)</p> <p>W33 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (0.225)</p> <p>W34 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.222)</p> <p>W35 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.221)</p> <p>W36 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.350)</p>

โอกาส (Opportunities) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)	จุดแข็ง - โอกาส (SO) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)	จุดอ่อน - โอกาส (WO) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)
<p>หลักสูตร S21-S26</p> <p>O1 เทคโนโลยี (0.259) O41 การพัฒนาหลักสูตร (0.256) O42 การวัดและประเมินผล (0.257) O43 การจัดการเรียนการสอน (0.266)</p> <p>O2 สภาพสังคม (0.265) O31การพัฒนาหลักสูตร(0.263) O32 การจัดการเรียนการสอน (0.264) O33การวัดและประเมินผล (0.268)</p> <p>O3 การเมืองและนโยบายของรัฐ (0.276) O11ด้านการวัดและประเมินผล (0.265) O12ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.273)</p> <p>O4 สภาพเศรษฐกิจ (0.278) O21ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.265)</p>	<p>S2 O1 O2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) เทคโนโลยี สภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร S27-S30</p> <p>S1 O1 O2 O3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.283) เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล S15-S19</p> <p>S3 O1 O2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.290) เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐและสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการจัดการเรียนการสอน S37-S40</p>	<p>W1 O1 O2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.290) เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ และสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการจัดการเรียนการสอน W14-W15</p> <p>W3 O1 O2 O3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.283) เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล W36</p> <p>W2 O1 O2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) สภาพสังคม เทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านพัฒนาหลักสูตร W24-W25</p>
ภาวะคุกคาม (Threats) และค่า PNI _{modified} (ทหุปัญญา)	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) และค่า PNI _{modified} (ทหุปัญญา)	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) และค่า PNI _{modified} (ทหุปัญญา)
<p>T1 การเมืองและนโยบายของรัฐ (0.268) T11 การจัดการเรียนการสอน (0.274) T12 การวัดและประเมินผล (0.272)</p> <p>T2 สภาพเศรษฐกิจ (0.268) T21 การวัดและประเมินผล 0.271 T22 การพัฒนาหลักสูตร 0.267 T23 การจัดการเรียนการสอน0.267</p>	<p>S1 T1 T2 ด้านการวัดและประเมินผล (0.218) การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล S11-S14</p> <p>S3 T1 T2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.236) การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการจัดการเรียนการสอน S31-S36</p> <p>S2 T2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.241) สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร S21-S26</p>	<p>W2 T2 ด้านการพัฒนาหลักสูตร (0.241) สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการพัฒนาหลักสูตร W21-W23</p> <p>W1 T1 T2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.236) การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการจัดการเรียนการสอน W11-W13</p> <p>W3 T1 T2 ด้านการวัดและประเมินผล (0.218) การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล W31-W35</p>
ภาวะคุกคาม (Threats) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) และค่า PNI _{modified} (อาชีพในอนาคต)
<p>T1 สภาพเศรษฐกิจ (0.278) การพัฒนาหลักสูตร (0.276) การวัดและประเมินผล(0.293)</p> <p>T2 การเมืองและนโยบายของรัฐ (0.276) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (0.292)</p>	<p>S2 T1 T2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร S27-S30</p> <p>S1 T1 ด้านการวัดและประเมินผล (0.283) สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล S15-S19</p>	<p>W1 T1 ด้านการวัดและประเมินผล (0.283) สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล W36</p> <p>W2 T1 T2 ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านพัฒนาหลักสูตร W24-W25</p>

ตารางที่ 4.31 สรุปการวิเคราะห์ SO/ST/WO/WT ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
สงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ภาพรวม

SO/ST/WO/WT ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทหุปัญญา	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ(P)	สภาพ เศรษฐกิจ (E)	สภาพ สังคม (S)	เทคโนโลยี (T)
ทหุปัญญา				
1) การพัฒนาหลักสูตร				
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญา				
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	WO	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	WO	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	SO	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	SO	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	WO	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	SO	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	SO	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	SO	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	SO	ST	SO	SO
2) การจัดการเรียนการสอน				
2.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญา				
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	ST	ST	SO	SO

SO/ST/WO/WT ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทหุปัญญา	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ(P)	สภาพ เศรษฐกิจ (E)	สภาพ สังคม (S)	เทคโนโลยี (T)
3) การวัดและประเมินผล				
3.1 การการวัดและประเมินสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญา				
ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	W	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง	WT	WT	WO	WO
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา	ST	ST	SO	SO
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	WT	WT	WO	WO

SO/ST/WO/WT ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต	การเมือง และ นโยบาย ของรัฐ(P)	สภาพ เศรษฐกิจ (E)	สภาพ สังคม (S)	เทคโนโลยี (T)
1) การพัฒนาหลักสูตร				
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการ ดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	ST	ST	SO	SO
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ	ST	ST	SO	SO
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	WT	WT	WO	WO
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	WT	WT	WO	WO
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	ST	ST	SO	SO
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	ST	ST	SO	SO
2) การจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถประกอบอาชีพและยกระดับ คุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	SO	SO	SO	SO
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ	SO	SO	SO	SO
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	WO	WO	WO	WO
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	WO	WO	WO	WO
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	SO	SO	SO	SO
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	SO	SO	SO	SO
3) การวัดและประเมินผล				
3.1 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการ ดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	SO	ST	SO	SO
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ	SO	ST	SO	SO
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	SO	ST	SO	SO
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	WO	WT	WO	WO
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	SO	ST	SO	SO
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	SO	ST	SO	SO

3.2.2 พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา และอาชีพในอนาคต โดยการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ TOWS Matrix และร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียน
การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตร มุมมองจุด
แข็ง

จุดแข็ง (Strength : S) และ โอกาส (Opportunity : O) : SO กลยุทธ์เชิงรุก	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคม เทคโนโลยี การเมืองและนโยบายของ รัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.241) ดังนี้</p> <p>S21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.177)</p> <p>S22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.204)</p> <p>S23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (0.215)</p> <p>S24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.232)</p> <p>S25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.235)</p> <p>S26 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.246)</p>	<p>เทคโนโลยี และสภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อ ต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) ดังนี้</p> <p>S27 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ (0.241)</p> <p>S28 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อ พัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและ ความมั่นคงของมนุษย์ (0.260)</p> <p>S29 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อ พัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การ แสดงและ</p> <p>เทคโนโลยีสารสนเทศ (0.264)</p> <p>S30 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อ พัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.265)</p>

จุดแข็ง (Strength : S) และ ภาวะคุกคาม (Threat : T) : ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน	
แนวคิดทหุปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.218) ดังนี้</p> <p>S21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.177)</p> <p>S22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.204)</p> <p>S23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (0.215)</p> <p>S24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.232)</p> <p>S25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.235)</p> <p>S26 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.246)</p>	<p>สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) ดังนี้</p> <p>S27 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.241)</p> <p>S28 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (0.260)</p> <p>S29 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ</p> <p>เทคโนโลยีสารสนเทศ (0.264)</p> <p>S30 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.265)</p>

ตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการพัฒนาหลักสูตร มุมมองจุดอ่อน

จุดอ่อน (Weakness : W) และ โอกาส (Opportunity : O) : WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคม เทคโนโลยี การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร (0.241) ดังนี้</p> <p>W21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.329)</p> <p>W22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.311)</p> <p>W23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.254)</p>	<p>สภาพสังคมและเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) ดังนี้</p> <p>W24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.331)</p> <p>W25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.322)</p>
จุดอ่อน (Weakness : W) และ โอกาส (Threat : T) : WT กลยุทธ์เชิงรับ	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร (0.241) ดังนี้</p> <p>W21 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.329)</p> <p>W22 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.311)</p> <p>W23 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.254)</p>	<p>สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านพัฒนาหลักสูตร (0.281) ดังนี้</p> <p>W24 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.331)</p> <p>W25 การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.322)</p>

ตารางที่ 4.34 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับ
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอน มุมมองจุดแข็ง

จุดแข็ง (Strength : S) และ โอกาส (Opportunity : O) : SO	
กลยุทธ์เชิงรุก	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคมและเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.236) ดังนี้</p> <p>S31 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.185)</p> <p>S32 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.213)</p> <p>S33 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (0.200)</p> <p>S34 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.222)</p> <p>S35 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.234)</p> <p>S36 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.237)</p>	<p>เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ และสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.290) ดังนี้</p> <p>S37 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.240)</p> <p>S38 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (0.275)</p> <p>S39 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ (0.278)</p> <p>S40 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.279)</p>

จุดแข็ง (Strength : S) และ ภาวะคุกคาม (Threat : T) : ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน	
แนวคิดทหุปัญญา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็น ภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการจัดการเรียนการ สอน (0.236) ดังนี้</p> <p>S31 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ทางร่างกาย (0.185)</p> <p>S32 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น (0.213)</p> <p>S33 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิต (0.200)</p> <p>S34 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.222)</p> <p>S35 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.234)</p> <p>S36 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจ ตนเอง (0.237)</p>	ไม่มีภาวะคุกคาม

ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับ
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการจัดการเรียนการสอน มุมมองจุดอ่อน

จุดอ่อน (Weakness : W) และ โอกาส (Opportunity : O) : WO	
กลยุทธ์เชิงแก้ไข	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคม และเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน (0.236)</p> <p>W11 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.306)</p> <p>W12 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.285)</p> <p>W13 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.254)</p>	<p>เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน (0.290)</p> <p>W14 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.358)</p> <p>W15 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.307)</p>
จุดอ่อน (Weakness : W) และ ภาวะคุกคาม (Threat : T) : WT	
กลยุทธ์เชิงรับ	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.236)</p> <p>W11 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.306)</p> <p>W12 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.285)</p> <p>W13 การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.254)</p>	<p>ไม่มีภาวะคุกคาม</p>

ตารางที่ 4.36 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผล มุมมองจุดแข็ง

จุดแข็ง (Strength : S) และ โอกาส (Opportunity : O) : SO	
กลยุทธ์เชิงรุก	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคมและเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล (0.218)</p> <p>S11 การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.174)</p> <p>S12 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.193)</p> <p>S13 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.212)</p> <p>S14 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.214)</p>	<p>เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล (0.283)</p> <p>S15 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ (0.253)</p> <p>S16 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.268)</p> <p>S17 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.271)</p> <p>S18 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.277)</p> <p>S19 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (0.281)</p>

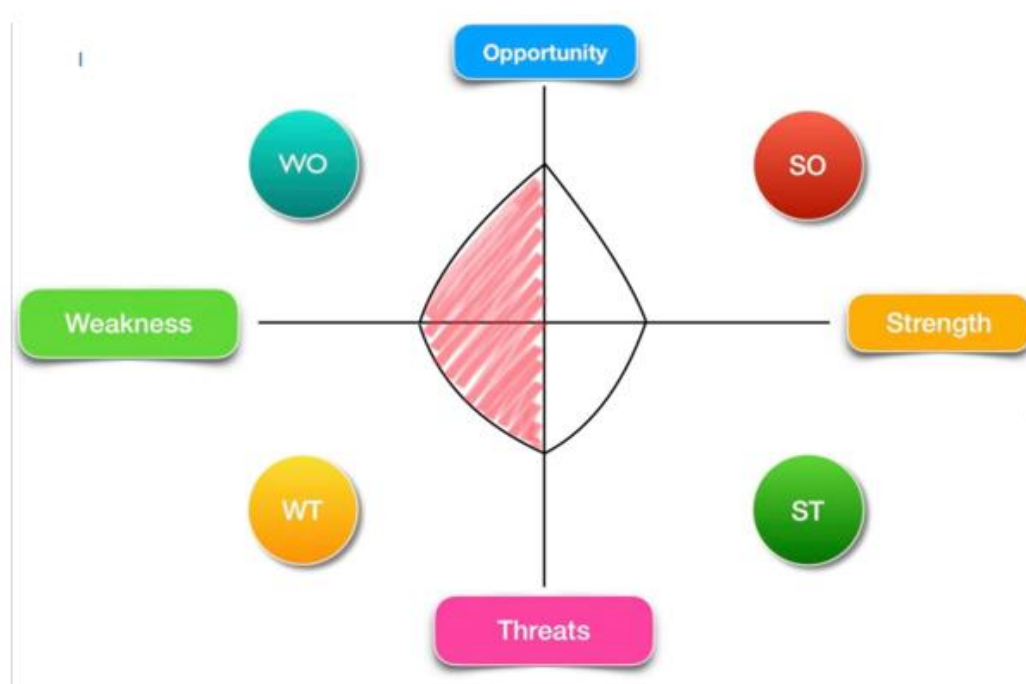
จุดแข็ง (Strength : S) และ ภาวะคุกคาม (Threat : T) : ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน	
แนวคิดทหุปัญญา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล (0.218)</p> <p>S11 การวัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (0.174)</p> <p>S12 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (0.193)</p> <p>S13 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (0.212)</p> <p>S14 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (0.214)</p>	<p>สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการวัดและประเมินผล (0.283)</p> <p>S15 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ (0.253)</p> <p>S16 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (0.268)</p> <p>S17 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ (0.271)</p> <p>S18 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม (0.277)</p> <p>S19 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ (0.281)</p>

ตารางที่ 4.37 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ด้านการวัดและประเมินผล มุมมองจุดอ่อน

จุดอ่อน (Weakness : W) และ โอกาส (Opportunity : O) : WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข	
แนวคิดทฤษฎีปัญหา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>สภาพสังคม และเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล (0.218)</p> <p>W31 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.254)</p> <p>W32 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (0.252)</p> <p>W33 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร (0.225)</p> <p>W34 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (0.222)</p> <p>W35 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (0.221)</p>	<p>เทคโนโลยี สภาพสังคม การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล (0.283)</p> <p>W36 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงาน การแพทย์ และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.350)</p>

จุดอ่อน (Weakness : W) และ ภาวะคุกคาม (Threat : T) : WT กลยุทธ์เชิงรับ	
แนวคิดทหุปัญญา	แนวคิดอาชีพในอนาคต
<p>การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและ ประเมินผล (0.218)</p> <p>W31 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ (0.254)</p> <p>W32 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้าน ภาษา (0.252)</p> <p>W33 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิต (0.225)</p> <p>W34 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจตนเอง (0.222)</p> <p>W35 วัดและประเมินผลสภาพจริงของนักเรียนเพื่อ วิเคราะห์และค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้าน ดนตรี (0.221)</p>	<p>สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการวัดและประเมินผล (0.283)</p> <p>W36 การวัดและประเมินผลสภาพจริงเพื่อพัฒนา นักเรียนในอาชีพกลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ (0.350)</p>

3.2.3 การวิเคราะห์ TOWS Matrix การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยการวิเคราะห์สถานการณ์

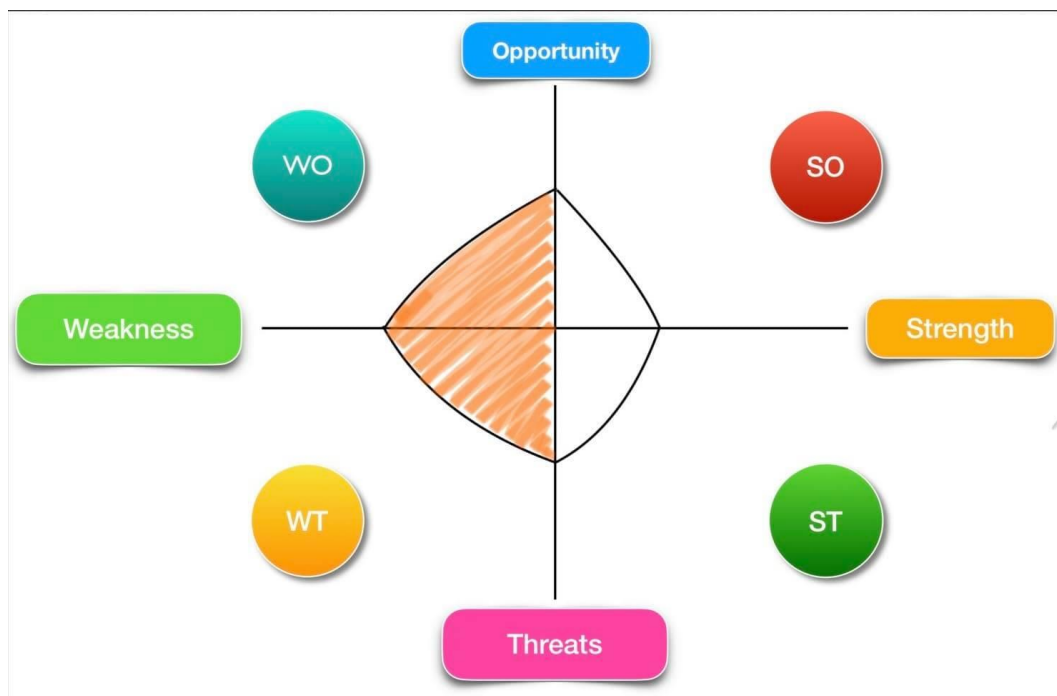

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนภาพที่ 4.1 วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านบริหารงานวิชาการ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.22 จุดแข็งทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.250$ / จุดอ่อนทั้งหมดมี
ค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.262$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายในมี จุดอ่อน มากกว่า จุดแข็ง

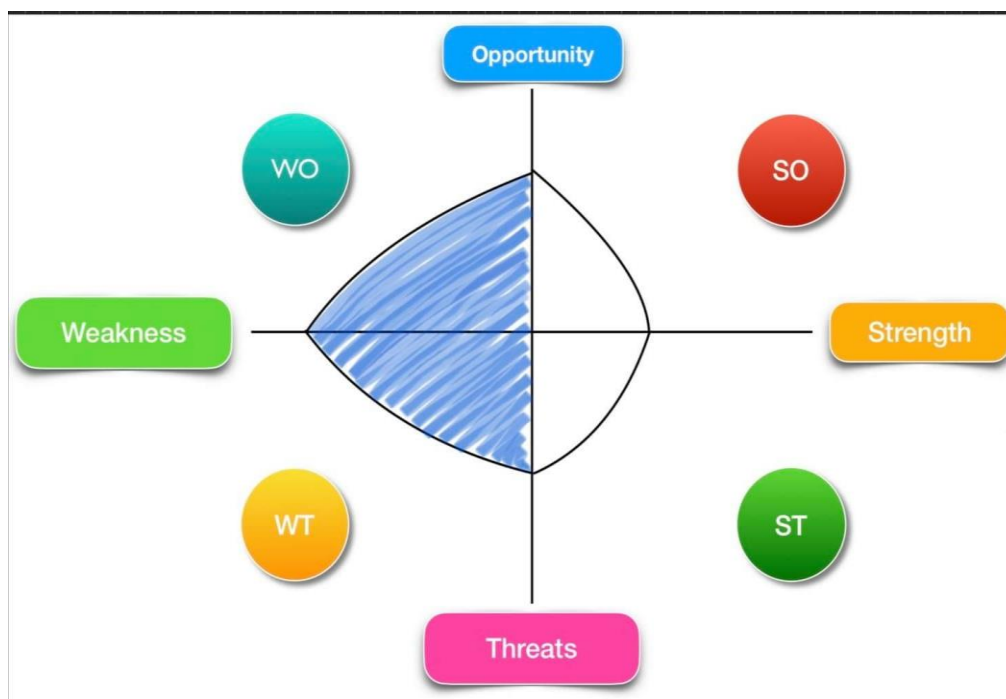
จากข้อมูลในตารางที่ 4.27 โอกาสทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.260$ / ภาวะคุกคาม
ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.271$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกมี ภาวะคุกคาม มากกว่า
โอกาส

แผนภาพที่ 4.2 วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านปัญหา

จากข้อมูลในตารางที่ 4.23 จุดแข็งทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.251$ / จุดอ่อนทั้งหมดมี
ค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.289$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายในมี จุดอ่อน มากกว่า จุดแข็ง

จากข้อมูลในตารางที่ 4.29 โอกาสทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.257$ / ภาวะคุกคามทั้งหมด
มีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.268$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกมี ภาวะคุกคาม มากกว่า
โอกาส

แผนภาพที่ 4.3 วิเคราะห์สถานการณ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวมด้านอาชีพในอนาคต

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากข้อมูลในตารางที่ 4.23 จุดแข็งทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.264$ / จุดอ่อนทั้งหมดมี
ค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.324$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายในมี **จุดอ่อน มากกว่า จุดแข็ง**

จากข้อมูลในตารางที่ 4.29 โอกาสทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.262$ / ภาวะคุกคามทั้งหมด
มีค่าเฉลี่ย $PNI_{\text{modified}} = 0.277$ แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกมี **ภาวะคุกคาม มากกว่า
โอกาส**

3.2.4 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1

การร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุ
ปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

1. ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา

ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 20 วิธีดำเนินการ

2. ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการอาชีพในอนาคต

ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์รอง 23 วิธีดำเนินการ

มีขั้นตอนดำเนินการโดยนำผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากตอนที่ 1 และ 2 และจากการ
วิเคราะห์ TOWS Matrix มาร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม
แนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับที่ 1 โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ ดังนี้

1) กำหนดกลยุทธ์หลักตามข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ จากกรอบแนวคิดการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ประกอบด้วย การ
พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และจากสภาพปัจจุบันและ
สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและ
อาชีพในอนาคต ที่อยู่ในระดับปานกลาง ถึง ในระดับ มาก แต่ยังไม่ถึงระดับมากที่สุด

2) กำหนดกลยุทธ์รองจากความต้องการจำเป็นพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ประกอบ
กับการพิจารณาการจับคู่ จุดแข็ง-โอกาส จุดอ่อน-โอกาส จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม
และบริบทของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

3) กำหนดวิธีดำเนินการจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อม
ภายนอกและการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้จัดทำตารางสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็น สำหรับการร่างกลยุทธ์การ
บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตไว้ดังนี้

ตารางที่ 4.38 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็น สำหรับการร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพใน อนาคต		พหุปัญญา 0.231 (2)							กลยุทธ์		
การจัดการ เรียนการสอน 0.263 (1)	อาชีพในอนาคต 0.282 (1)	ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 0.306 (1)	ด้านภาษา 0.285 (2)	ด้านมิติสัมพันธ์ 0.254 (3)	ด้านการเข้าใจตนเอง 0.237 (4)	ด้านธรรมชาติวิทยา 0.234 (5)	ด้านดนตรี 0.232 (6)	ด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 0.213 (7)	ด้านการเข้าใจอารมณ์ชีวิต 0.200 (8)	ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 0.185 (9)	รูป 1
	กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ 0.358 (1)										
	กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม 0.307 (2)										
	กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ 0.279 (3)										
	กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ 0.278 (4)										
	กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์ 0.275 (5)										
กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ 0.240 (6)											
การพัฒนา หลักสูตร 0.261 (2)	กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ 0.331 (1)	ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 0.329 (1)	ด้านภาษา 0.311 (2)	ด้านดนตรี 0.254 (3)	ด้านการเข้าใจตนเอง 0.246 (4)	ด้านมิติสัมพันธ์ 0.235 (5)	ด้านธรรมชาติวิทยา 0.222 (6)	ด้านการเข้าใจอารมณ์ชีวิต 0.215 (7)	ด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 0.204 (8)	ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 0.177 (9)	รูป 2
	กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม 0.322 (2)										
	กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ 0.265 (3)										
	กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ 0.264 (4)										
	กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์ 0.260 (5)										
	กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ 0.241 (6)										
การวัดและ ประเมินผล 0.250 (3)	กลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ 0.350 (1)	ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 0.254 (1)	ด้านภาษา 0.252 (2)	ด้านการเข้าใจอารมณ์ชีวิต 0.225 (3)	ด้านการเข้าใจตนเอง 0.222 (4)	ด้านดนตรี 0.221 (5)	ด้านมิติสัมพันธ์ 0.214 (6)	ด้านธรรมชาติวิทยา 0.212 (7)	ด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 0.193 (8)	ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 0.174 (9)	รูป 3
	กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์ 0.281 (2)										
	กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม 0.277 (3)										
	กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ 0.271 (4)										
	กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ 0.268 (5)										
	กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ 0.253 (6)										

ชุดที่ 1 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 20 วิธีดำเนินการ ดังตารางที่ 4.39 - 4.41

ตารางที่ 4.39 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) ด้านการจัดการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	1.1 ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	<p>1) ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ ร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ โดยเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>2) องค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>3) ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์โดยประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p>
	1.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ	1) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอก โรงเรียนเพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาด

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	และคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์	<p>ทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>2) ประสานความร่วมมือจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและจัดหาแหล่งเรียนรู้ เพื่อการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>3) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์โดยประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร</p> <p>4) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p>

ตารางที่ 4.40 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	1.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	<p>1) จัดทำหลักสูตรดำเนินการทบทวนและกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วม</p> <p>2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี</p> <p>3) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี</p>

ตารางที่ 4.41 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) การวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1.สร้างประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำไปใช้ในสภาพจริงเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจการมีชีวิต ด้านดนตรี และด้านการเข้าใจตนเอง	1.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้วยการประเมินตามสภาพจริง	<p>1) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี</p> <p>2) ระดมทรัพยากรจากองค์กรภายนอกเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดโดยอาศัยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญา ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี</p> <p>3) ประเมินเครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี</p> <p>4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผล การเรียนตามสภาพจริง</p>
	1.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง	<p>1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้</p> <p>2) ขอความร่วมมืออนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง</p>

ชุดที่ 2 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต (ฉบับที่ 1) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์รอง 23 วิธีดำเนินการ ดังตารางที่ 4.42 - 4.44

ตารางที่ 4.42 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต (ฉบับที่ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถ อาชีวะในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	1.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีวะในอนาคต	<p>1) พัฒนาครูเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เพื่อพัฒนา กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ</p> <p>2) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) และใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น</p> <p>4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัด</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p>
	<p>1.2 จัดการแนะแนวเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>1) จัดทำแผนการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน เพื่อพัฒนาทีมงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>2) พัฒนาคู่มือการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>3) จัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคมให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต</p> <p>4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว</p>

ตารางที่ 4.43 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	1) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทีมงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ 2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่างๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเองได้ 3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
	1.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ	1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ประชาชนชาวบ้านจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาทีมงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาชีพเช่น ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ เป็นต้น และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ อาชีพเช่น ผู้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>เพาะพันธุ์สัตว์ พนักงานแปรรูปอาหาร นักวาดภาพ แอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ ศิลปินนักแสดง นักกีฬา ขายเป็นออนไลน์ วิทยากรออนไลน์ สัปรหรอ ช่างเสริมสวย ทำอาหาร เป็นต้น</p> <p>2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น</p> <p>3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรระยะสั้นโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร</p>

ตารางที่ 4.44 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) การวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น</p>	<p>1.1 ปรับแนวทางการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต</p>	<p>1) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน และพัฒนาผลงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมกลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เต็มศักยภาพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>2) จัดอบรมพัฒนาครูจากการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านพหุปัญญาและอาชีพ เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)</p> <p>3) จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)</p> <p>4) ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>1.2 เสริมประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพ ในอนาคต</p>	<p>1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ ในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น</p> <p>2) สร้างวิธีการวัดและประเมินผลแบบทดสอบกลางของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาทีมงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมกลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>3) จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเชาวน์ปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบและพัฒนา นักเรียนให้เต็มศักยภาพ</p> <p>4) ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์</p>

3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

3.3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การ บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตารางที่ 4.45 - 4.53

ผู้วิจัยได้เสนอแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 13 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนากลยุทธ์และบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จำนวน 5 คน

ตารางที่ 4.45 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การ
บริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต(ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดทหุปัญญา				
1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อ เสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก
2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้ม ีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้าน ภาษา และด้านดนตรี	4.538	มากที่สุด	4.384	มาก
3.สร้างประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ใน การนำไปใช้ในสภาพจริง เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความ ฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจการมีชีวิิต ด้านดนตรี และด้านการเข้าใจ ตนเอง	4.692	มากที่สุด	4.076	มาก

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก
2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	4.692	มากที่สุด	4.076	มาก
3. สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	4.692	มากที่สุด	4.384	มาก
รวม	4.653	มากที่สุด	4.230	มาก

ตารางที่ 4.45 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.653$) และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.230$)

ตารางที่ 4.46 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต(ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดหุปัญญา				
1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
1.1 ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์	4.461	มากที่สุด	4.461	มาก
1.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	4.230	มาก
2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี				
2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	4.153	มาก	4.076	มาก
3. สร้างประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำไปใช้ในสภาพจริง เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจการมีชีวิต ด้านดนตรี และด้านการเข้าใจตนเอง				
3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้วยการประเมินตามสภาพจริง	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก
3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง	4.769	มากที่สุด	4.461	มาก
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
1.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก
1.2 จัดการแนะแนวเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	4.769	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	4.692	มากที่สุด	4.307	มาก
2.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ	4.923	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3. สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
3.1 ปรับแนวทางการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	4.692	มากที่สุด	4.307	มาก
3.2 เสริมประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	4.692	มากที่สุด	4.153	มาก
รวม	4.636	มากที่สุด	4.321	มาก

จากตารางที่ 4.46 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.636$) และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.321$)

ตารางที่ 4.47 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดทหุปัญญา				
1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
1.1 ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
1) ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ ร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ โดยเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	4.307	มาก
2) องค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.461	มาก	4.153	มาก
3) ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	3.846	มาก
4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์โดยประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร	4.615	มากที่สุด	4	มาก
5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	4.307	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
1.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
1) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2) ประสานความร่วมมือจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและจัดหาแหล่งเรียนรู้ เพื่อการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.615	มากที่สุด	4.307	มาก
3) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์โดยประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร	4.615	มากที่สุด	4.384	มาก
4) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.538	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี				
2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี				
1) จัดทำหลักสูตรดำเนินการทบทวนและกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วม	4.615	มากที่สุด	4.461	มาก
2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	4.461	มาก	4.307	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
3) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	4.538	มากที่สุด	4.230	มาก
3. สร้างประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำไปใช้ในสภาพจริง เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านการเข้าใจการ มีชีวิต ด้านดนตรี และด้านการเข้าใจตนเอง				
3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้วยการประเมินตามสภาพจริง				
1) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.692	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2) ระดมทรัพยากรจากองค์กรภายนอกเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดโดยอาศัยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.538	มากที่สุด	4.076	มาก
3) ประเมินเครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.538	มากที่สุด	4.230	มาก
4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง	4.538	มากที่สุด	4.230	มาก
3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง				
1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ หึ่ง ของโรงเรียน ซึ่งเพิ่มเติมจากที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้	4.615	มากที่สุด	4.461	มาก
2) ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและ	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
ผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง				
3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก
4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง	4.615	มากที่สุด	4.307	มาก
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
1.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
1) พัฒนาครูเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เพื่อพัฒนา	4.538	มากที่สุด	4.076	มาก
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ				
2) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	4.615	มากที่สุด	4	มาก
3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
(Multiple Intelligence base Learning) และใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น				
4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยใช้หุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.615	มากที่สุด	4.153	มาก
1.2 จัดการแนะแนวเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
1) จัดทำแผนการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน เพื่อพัฒนากลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	4.615	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2) พัฒนาคู่มือการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	4.461	มาก	4.076	มาก
3) จัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคม ให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็ม	4.692	มากที่สุด	4.307	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
ศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก
2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น				
2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
1) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนา กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก
2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้	4.692	มากที่สุด	4.076	มาก
3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	4.692	มากที่สุด	4.307	มาก
2.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ				
1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ประชาชนชาวบ้านจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนากลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาชีพเช่น ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 ช่าง	4.692	มากที่สุด	4.3861	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
เทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบ ตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ เป็นต้น และส่งเสริม กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงาน งานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงาน ศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ อาชีพเช่น ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ พนักงานแปรรูปอาหาร นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ ศิลปิน นักแสดง นักกีฬา ขยายของออนไลน์ วิทยากรออนไลน์ สับหระอ ช่างเสริมสวย ทำอาหาร เป็นต้น				
2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของ หลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อการ ประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบให้ เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพ ท้องถิ่น	4.769	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรระยะสั้นโดยคณะ กรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	4.769	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อพัฒนาและส่งเสริม ความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิต ให้ดีขึ้น				
3.1 ปรับแนวทางการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
1) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน และตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญา เป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้ สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน และ พัฒนากลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และ ส่งเสริมกลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยี สารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการ	4.615	มากที่สุด	4.307	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
จัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เต็มศักยภาพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ				
2) จัดอบรมพัฒนาครูจากการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านพหุปัญญาและอาชีพ เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)	4.769	มากที่สุด	4.230	มาก
3) จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)	4.769	มากที่สุด	4.230	มาก
4) ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก
3.2 เสริมประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต				
1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	4.615	มากที่สุด	4.461	มาก
2) สร้างวิธีการวัดและประเมินผลแบบทดสอบกลางของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนากลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมกลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	4.538	มากที่สุด	4	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
3) จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเขาวนปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบและพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ	4.538	มากที่สุด	3.769	มาก
4) ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์	4.538	มากที่สุด	4.384	มาก
รวม	4.609	มากที่สุด	4.263	มาก

จากตารางที่ 4.47 ผลการประเมินความเหมาะสมของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.609$) และความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.263$)

ตารางที่ 4.48 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์	ควรกระชับ มีเป้าประสงค์ และควรเขียนครอบคลุมพหุปัญญาทุกด้าน	กลยุทธ์หลัก 1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO-WT
กลยุทธ์รอง 1.1 ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	1) ควรเขียนเน้นที่จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อเสริมสร้าง เป็น โดยเน้น 2) ปรับปรุง เปลี่ยนเป็น กระตุ้น	กลยุทธ์รอง 1.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
		คณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์
วิธีดำเนินการ		
1) ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ ร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ โดยเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	1) แก้ไขและเพิ่มเติมเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบ บูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์ 1) ควรขอความร่วมมือ	1) ประสานความร่วมมือกับองค์กร ภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วม ปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการ เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบบูรณาการพหุ ปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์
2) องค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	2) ใส่ชื่อภาษาอังกฤษ บูรณาการ (Integrative Teaching Styles) 3) เพิ่มเติม องค์กรภายนอก คือ องค์กรสสวท. หรือองค์กรเอกชน อื่นๆ	2) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วม พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณา การพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles)
3) ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กร ภายนอกในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์	4) ควรมีผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วม สอน 5) ควรมีทั้งการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนา	3) ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจาก องค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อ ต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น องค์กร สสวท. องค์กรจากต่างประเทศ UN
4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาด ทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้าน ภาษาและด้านมิติสัมพันธ์โดยประสานความ ร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร		4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณา การพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมสอน
5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์		5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา
กลยุทธ์รอง 1.2 ปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	1) ควรให้สอดคล้องบริบทแต่ละ โรงเรียน 2) ควรเขียนเน้นที่จุดมุ่งหมายโดย แก้ไขจาก เพื่อเสริมสร้าง เป็น โดย เน้น 3) ควรให้สอดคล้องกลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง 1.2 ปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมแนะแนว แบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้อง ตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความ พร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการ เรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความ ฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติ สัมพันธ์

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
วิธีดำเนินการ		
1) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอก โรงเรียนเพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	1) ควรมีการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ นักเรียนได้รู้จักตนเอง 2) ควรมีการพัฒนาครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว น่าจะเป็นไปได้มากกว่า 3) ควรมีทั้งการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนา 4) ควรเขียนเจาะจงการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยครูแนะแนว	1) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนแต่ละด้านเป็นรายบุคคล เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทฤษฎีปัญหา 2) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและข้อมูลที่ได้ โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์
2) ประสานความร่วมมือจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและจัดหาแหล่งเรียนรู้ เพื่อการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์		3) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูแนะแนว เรื่องการจัดกิจกรรมแนะแนวสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทฤษฎีปัญญานักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์
3) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์		4) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียน โดยครูแนะแนวประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร เช่น จัดศูนย์การเรียนรู้ทฤษฎีปัญหา แหล่งเรียนรู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ เป็นต้น
4) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์		5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวทฤษฎีปัญหา

ตารางที่ 4.49 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้าง นักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	ควรกระชับ มีเป้าประสงค์ และควรเขียนครอบคลุมทุกปัญหา ทุกด้าน	กลยุทธ์หลัก 2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อ เสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO - WT
กลยุทธ์รอง 2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	1) ควรให้สอดคล้องกับบริบทแต่ละ โรงเรียนและสภาพทั่วไปของ นักเรียน 2) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมาย ชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อ เสริมสร้าง เป็น โดยเน้น 3) ควรเพิ่ม เนื้อหาสาระและ โครงสร้างของหลักสูตร	กลยุทธ์รอง 2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของ หลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ บริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของ นักเรียน โดยเน้นความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี
วิธีดำเนินการ		
1) จัดทำหลักสูตร ดำเนินการทบทวนและ กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี โดยเปิด โอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วม	1) ควรให้เข้าใจว่า ใคร ทำอะไร อย่างไร 2) ควรจะเป็น ทบทวนและแก้ไข 3) ควรให้สอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียนและสภาพทั่วไปของ นักเรียน โดยเน้นความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	1) สร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้มีส่วน ได้เสียเข้ามีส่วนร่วมทบทวนและแก้ไข จุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและ โครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับ บริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของ นักเรียน โดยเน้นความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี
2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	4) ควรเพิ่ม บูรณาการพหุปัญญา 5) ควรแยกการจัดทำหลักสูตรด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ออกจากด้านดนตรี 6) ควรประเมินอย่างต่อเนื่องและ นำผลจากการประเมินคุณภาพของ หลักสูตรไปใช้ปรับปรุง	2) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา 3) ขอความร่วมมือองค์กรภายนอกร่วม จัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลา เรียน โดยเน้นด้านดนตรี อาทิ บริษัท ค่ายเพลงต่างๆ
3) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี		4) ประเมินคุณภาพของหลักสูตร สถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและนำผล จากการประเมินคุณภาพของหลักสูตร ไปปรับปรุง พัฒนา

ตารางที่ 4.50 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 3. สร้างประสิทธิภาพในการวัดและ ประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำไปใช้ในสภาพ จริง เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้าน ภาษา ด้านการเข้าใจการมีชีวิต ด้านดนตรี และด้านการเข้าใจตนเอง	1) ควรกระชับ มีเป้าประสงค์ และควรเขียนครอบคลุมพหุปัญญา ทุกด้าน 2) สร้างประสิทธิภาพ คำนี้ไม่เห็น ภาพกลยุทธ์ อาจปรับเป็นคำว่า พัฒนาประสิทธิภาพ 3) ควรวัดและประเมินเป็นรายบุคคล	กลยุทธ์หลัก 3. พัฒนาประสิทธิภาพในการวัดและประเมิน สภาพจริงเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของ นักเรียนเป็นรายบุคคล WO - WT
กลยุทธ์รอง 3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลความ ฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้วย การประเมินตามสภาพจริง	1) เพิ่มเติม ตามสภาพจริง 2) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมาย ชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อ เสริมสร้าง เป็น โดยเน้น	กลยุทธ์รอง 3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุ ปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้น ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี
วิธีดำเนินการ		
1) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดวิธีการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริงความฉลาดทาง ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้าน ภาษา ด้านดนตรี	1) ควรเขียนให้เป็นการดำเนินงาน มากกว่าจุดประสงค์ โดยแก้ไขเป็น วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและกำหนดวิธีการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริง 2) เพิ่มเติม การพัฒนาครูด้านการ วัดและประเมินผล 3) ควรแก้คำว่า ประเมินเครื่องมือ เป็นตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือ	1) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและ กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญา ตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความ ฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี 2) พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการ วัดและประเมินผล เรื่องวิธีการวัดและ ประเมินผลพหุปัญญาของนักเรียนตามสภาพ จริงเป็นรายบุคคล 3) ระดมทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือ จากองค์กรภายนอกและความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและ ประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด
2) ระดมทรัพยากรจากองค์กรภายนอกเพื่อ พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลตาม มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดโดยอาศัย ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุน การวัดและประเมินผลความฉลาดทาง ปัญญา ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี		
3) ประเมินเครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้าน ดนตรี		4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวัด และประเมินผล 5) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ ประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสิน ผลการเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล
4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อ		

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้าน ดนตรี ไปประเมิณการเรียนรู้อะหว่างเรียน และตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง		โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้าน ภาษา ด้านดนตรี
กลยุทธ์รอง 3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการ ประเมินตามสภาพจริง	ไม่มีแก้ไข	3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความ ฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต และด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมิน ตามสภาพจริง
วิธีดำเนินการ		
1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้าน การเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจ ตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่ง ของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้	ไม่มีแก้ไข	1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็น คุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียน ซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ไว้
2) ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนว และผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนด พฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมิน ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง		2) ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนว และผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนด พฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมิน ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมี ชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง
3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุง เครื่องมือการวัดและการประเมินความ ฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต และด้านการเข้าใจตนเอง		3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุง เครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาด ทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้าน การเข้าใจตนเอง
4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมิณการเรียนรู้อะหว่างเรียนและ ตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง		4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการ เข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไป ประเมิณการเรียนรู้อะหว่างเรียนและตัดสิน ผลการเรียนตามสภาพจริง

ตารางที่ 4.51 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถอาชีพใน อนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	ควรแก้เป็น เพื่อเสริมสร้าง	กลยุทธ์หลัก 1. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการ แนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับ คุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO - WT
กลยุทธ์รอง 1.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและ ส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่ม อาชีพในอนาคต	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมาย ชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อพัฒนา และส่งเสริมเป็นโดยเน้น 2) เน้นทิศทางกลยุทธ์ให้ชัดเจน	กลยุทธ์รอง 1.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม
วิธีดำเนินการ		
1) พัฒนาครูเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้ พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทีมงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมทีมงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความ มั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและ เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาด และการจัดการ	1) ควรเขียนให้เป็นการดำเนินงาน มากกว่าจุดประสงค์ 2) ควรคำนึงถึงสภาพปัจจุบันของ นักเรียน 3) ควรเพิ่มการพัฒนาครู เพื่อให้ เกิดความชำนาญและเกิดผลลัพธ์ได้ จริง 4) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) ไม่ควรเขียนซ้ำ 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควร เพิ่มเติม ตามความสนใจและความ ถนัดของนักเรียน	1) วิจัยและวางแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถ การประกอบอาชีพในอนาคต ให้ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสภาพ ทั่วไปของนักเรียน 2) พัฒนาครู เรื่องจัดกิจกรรมการ เรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถ การประกอบอาชีพในอนาคต โดยใช้ พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning)
2) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้ พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริม ให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริม ให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ		3) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จาก ประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับ ประถมมุ่ง ส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับ มัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจ เลือกอาชีพ

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) และใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น		4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน และใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมเช่น การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น
4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้		5) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
กลยุทธ์รอง 1.2 จัดการแนะแนวเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อเสริมสร้าง เป็น โดยเน้น 2) เน้นทิศทางการกลยุทธ์ให้ชัดเจน	กลยุทธ์รอง 1.2 จัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม
วิธีดำเนินการ		
1) จัดทำแผนการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน เพื่อพัฒนากลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพ	1) เพิ่มขั้นตอนการวางแผน 2) นอกเหนือจากการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แล้ว ควรมีครูแนะแนวเพื่อปฏิบัติงานด้านแนะแนวการศึกษาและอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อประเมินนักเรียนและแนะแนวให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล 3) ไม่ควรมีประโยคซ้ำมาหนัก 4) ควรมีครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานโดยตรง และร่วมมือกับครูผู้สอนในการพัฒนานักเรียนตามลักษณะ	1) วางแผนและจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมแนะแนวอาชีพในอนาคต ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม
2) พัฒนาการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและ	ความฉลาดทางปัญญาแต่ละด้าน	2) พัฒนาการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
ภายนอกสถานศึกษา ซึ่งระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ		ร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
3) จัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคมให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนให้เต็มศักยภาพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต		3) ครูแนะแนวระดมสมองร่วมกับครูกลุ่มสาระ (Brain Storming) ในการจัดกิจกรรมแนะแนว
4) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว		4) จัดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคมให้กับนักเรียน
		5) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว

ตารางที่ 4.52 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	ควรแก้เป็น เพื่อเสริมสร้าง	กลยุทธ์หลัก 2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT
กลยุทธ์รอง 2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเป็นโดยเน้น 2) เน้นทิศทางกลยุทธ์ให้ชัดเจน	กลยุทธ์รอง 2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
วิธีดำเนินการ		
1) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจการตลาด และการจัดการ	1) ควรมีการทบทวนหลักสูตรก่อน 2) ควรประเมินคุณภาพหลักสูตรก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังว่าบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	1) ทบทวน และกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม
2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้	2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้	2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้
3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์รอง 2.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเป็นโดยเน้น 2) เน้นทิศทางกลยุทธ์ให้ชัดเจน	กลยุทธ์รอง 2.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพ ในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม
วิธีดำเนินการ		
1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ปรากฏชาวบ้านจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาคุณภาพ	1) วิเคราะห์ความต้องการและบริบทของท้องถิ่นก่อนแล้วจึงจัดทำหลักสูตร	1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ปรากฏชาวบ้านวิเคราะห์ความต้องการ

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
<p>การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาชีพเช่น ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ เป็นต้น และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ อาชีพเช่น ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ พนักงานแปรรูปอาหาร นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ ศิลปิน นักแสดง นักกีฬา ขายเป็นออนไลน์ วิทยากรออนไลน์ สัปเหร่อ ช่างเสริมสวย ทำอาหาร เป็นต้น</p>	<p>2) ควรจัดหลักสูตรวิชาชีพในอนาคตที่เชื่อมโยงสถาบัน อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและสถานประกอบการ</p> <p>3) ควรใช้หลักสูตรระยะสั้นในช่วง กิจกรรมเสริม เพิ่มเวลารู้</p>	<p>ของท้องถิ่นและบริบทของโรงเรียนที่มี ต่อการประกอบอาชีพในอนาคตให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน</p>
<p>2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น</p>		<p>2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพในอนาคตระยะสั้นที่เชื่อมโยงสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษาและสถานประกอบการ และสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาชีพ ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ เป็นต้น</p>
<p>3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรระยะสั้นโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร</p>		<p>3) จัดให้มีการใช้หลักสูตรในช่วง กิจกรรมเสริม เพิ่มเวลารู้</p> <p>4) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร</p>

ตารางที่ 4.53 ผลการปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
กลยุทธ์หลัก 3.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	1) ควรแก้เป็น เพื่อเสริมสร้าง 2) ตัดคำว่า ผลสัมฤทธิ์ใน	กลยุทธ์หลัก 3.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT
กลยุทธ์รอง 3.1 ปรับแนวทางการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเป็นโดยเน้น 2) เน้นทิศทางกลยุทธ์ให้ชัดเจน 3) การบรรลุ ONET คืออุปสรรคสำคัญต่อแนวทางการส่งเสริมอาชีพ	กลยุทธ์รอง 3.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้น กลุ่มงาน การแพทย์ และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ
วิธีดำเนินการ		
1) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้ทฤษฎีปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน และพัฒนากลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมกลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจการตลาดและการจัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เต็มศักยภาพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	1) ควรเขียนให้เป็นการดำเนินงานมากกว่าจุดประสงค์ 2) ควรเพิ่ม การใช้ผลการประเมินเพื่อวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้	1) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้ทฤษฎีปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน
2) จัดอบรมพัฒนาครูจากการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านทฤษฎีและอาชีพ เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน		2) ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านทฤษฎีและอาชีพเข้ามีส่วนร่วมในการจัด

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)		กิจกรรมพัฒนาครู เรื่อง การสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)
3) จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)		3) จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)
4) ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์		4) ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป
กลยุทธ์รอง 3.2 เสริมประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจ พัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต	1) ควรเขียนเน้นให้จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยแก้ไขจาก เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเป็นโดยเน้น 2) เน้นทิศทางกลยุทธ์ให้ชัดเจน 3) ควรเป็น ประสิทธิภาพ	กลยุทธ์รอง 3.2 เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ
วิธีดำเนินการ		
1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	1) ควรเขียนให้เป็นการดำเนินงานมากกว่าจุดประสงค์ ประโยคไม่ซ้ำกันมากนัก 2) การทำแบบทดสอบต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ	1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น
2) สร้างวิธีการวัดและประเมินผลแบบทดสอบกลางของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาทีมงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมทีมงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานเกษตรกรรม	3) ประยุกต์ใช้เครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้วเป็นไปได้มากกว่า 4) เพิ่มเติม แบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และพัฒนา	2) วางแผนวิธีการวัดและประเมินผลโดยแบบทดสอบกลางของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกและครูแนะแนว

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปรับแก้ไข เป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ กลุ่มงานอุตสาหกรรม และวิศวกรรม กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคง ของมนุษย์ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่ม สนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้ สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	นักเรียนให้เต็มศักยภาพ	
3) จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเขาวน ปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความ ถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุ ปัญญา (Multiple Intelligent test) การ ทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อ ทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการ ทดสอบและพัฒนาให้นักเรียนให้เต็มศักยภาพ		3) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วม ประยุกต์ใช้เครื่องมือที่เหมาะสม จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการ ทดสอบเขาวนปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทาง อาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุ ปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการ ทดสอบ แบ่งปันข้อมูลระหว่าง ผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัว ของข้อมูล และพัฒนาให้นักเรียนให้เต็ม ศักยภาพ
4) ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุง พัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์		4) ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อ ปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ใน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตารางที่ 4.45 - 4.53 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับ ที่ 1) สามารถปรับปรุงและนำเสนอเป็นร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) ตามข้อ 3.3.2

3.3.2 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)

ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา
และอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

1.ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา
ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 23 วิธีดำเนินการ

2.ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดการอาชีพ
ในอนาคต ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 24 วิธีดำเนินการ

การเรียงลำดับกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยเรียงลำดับกลยุทธ์ตามขั้นตอนการ
ปฏิบัติงานของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและ
ประเมินผล เพื่อให้ผู้อ่านผลการวิจัยสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และสามารถนำไปปฏิบัติไปอย่าง
เป็นขั้นตอน ดังตารางที่ 4.54 - 4.59

ชุดที่ 1 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา
(ฉบับที่ 1) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์รอง 23 วิธีดำเนินการ ดังตารางที่ 4.54 - 4.56

ตารางที่ 4.54 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO - WT	1.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	1) สร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมทบทวนและแก้ไขจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี 2) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา 3) ขอความร่วมมือองค์กรภายนอกร่วมจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน โดยเน้นด้านดนตรี อาทิ บริษัทค่ายเพลงต่างๆ 4) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและนำผลจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรไปปรับปรุง พัฒนา

ตารางที่ 4.55 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO-WT	1.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์	1) ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ 2) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) 3) ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กร

		<p>ภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น องค์กร สสวท. องค์กรจากต่างประเทศ UN</p> <p>4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมสอน</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา</p>
	<p>1.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p>	<p>1) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนแต่ละด้านเป็นรายบุคคล เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา</p> <p>2) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและข้อมูลที่ได้ โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>3) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูแนะแนว เรื่องการจัดกิจกรรมแนะแนวสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญาของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์</p> <p>4) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียน โดยครูแนะแนวประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร เช่น จัดศูนย์การเรียนรู้พหุปัญญา แหล่งเรียนรู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ เป็นต้น</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวพหุปัญญา</p>

ตารางที่ 4.56 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ฉบับที่ 2) ด้านการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1. พัฒนาประสิทธิภาพในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>WO - WT</p>	<p>1.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี</p> 	<ol style="list-style-type: none"> 1) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี 2) พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดและประเมินผล เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาของนักเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล 3) ระดมทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรภายนอกและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวัดและประเมินผล 5) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี
	<p>1.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ 2) ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง

		<p>3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง</p>
--	--	--

ชุดที่ 2 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา

(ฉบับที่ 1) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์รอง 26 วิธีดำเนินการ ดังตารางที่ 4.57 - 4.59

ตารางที่ 4.57 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT	1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	1) ทบทวน และกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 สาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเองได้ 3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

	<p>1.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม</p>	<p>1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ปราชญ์ชาวบ้านวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่นและบริบทของโรงเรียนที่มีต่อการประกอบอาชีพในอนาคตให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน</p> <p>2) กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพในอนาคตระยะสั้นที่เชื่อมโยงสถาบันอาชีวศึกษาอุดมศึกษาและสถานประกอบการ และสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาทิ ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 มิติ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ เป็นต้น</p> <p>3) จัดให้มีการใช้หลักสูตรในช่วงกิจกรรมเสริม เพิ่มเวลารู้</p> <p>4) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร</p>
--	---	--

ตารางที่ 4.58 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิดอาชีวะในอนาคต (ฉบับที่ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1.พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO - WT	1.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	<p>1) วิจัยและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคต ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสภาพทั่วไปของนักเรียน</p> <p>2) พัฒนาคู่มือเรื่องจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคต โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning)</p> <p>3) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่างๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ</p> <p>4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน และใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมเช่น การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>
	1.2 จัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงาน	1) วางแผนและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพในอนาคต ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้

	<p>การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม</p>	<p>เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน ระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพ ต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิด ตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม</p> <p>2) พัฒนาครู เรื่องการจัดการแนะแนวที่ สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self- Determination) ให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพ ในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของ เครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา</p> <p>3) ครูแนะแนวระดมสมองร่วมกับครูกลุ่ม สาระ (Brain Storming) ในการจัดกิจกรรม แนะแนว</p> <p>4) จัดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นใน ตนเอง (Self-Determination) โดยการ สร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิ ผลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้ คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและ สังคมให้กับนักเรียน</p> <p>5) นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการ จัดกิจกรรมแนะแนว ที่สร้างความมุ่งมั่นใน ตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว</p>
--	---	---

ตารางที่ 4.59 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) ด้านการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น</p> <p>WO-WT</p>	<p>1.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ</p>	<p>1) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน</p> <p>2) ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านพหุปัญญาและอาชีพเข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาครู เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)</p> <p>3) จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)</p> <p>4) ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป</p>
	<p>1.2 เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์</p>	<p>1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น</p>

	และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	<p>2) วางแผนวิธีการวัดและประเมินผลโดยแบบทดสอบกลางของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกและครูแนะแนว</p> <p>3) ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมประยุกต์ใช้เครื่องมือที่เหมาะสม จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเขาวินิจฉัย (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ แบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และพัฒนาให้นักเรียนให้เต็มศักยภาพ</p> <p>4) ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์</p>
--	----------------------	---

3.3.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) **ตั้งตารางที่ 4.60 - 4.62** โดยใช้การประชุมกลุ่มสนทนาออนไลน์ (Online Focus Group Discussion) ผ่านโปรแกรม ZOOM เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งข้อเสนอแนะในเชิงลึกของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 13 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนากลยุทธ์และบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จำนวน 5 คน

ตารางที่ 4.60 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดทฤษฎีปัญหา				
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทฤษฎีปัญหาของนักเรียน WO - WT	4.692	มากที่สุด	4.461	มาก
2. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างทฤษฎีปัญหาของนักเรียน WO-WT	4.769	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3. พัฒนาประสิทธิภาพในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างทฤษฎีปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล WO - WT	4.769	มากที่สุด	4.461	มาก
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT	4.538	มากที่สุด	4.153	มาก
2. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO - WT	4.538	มากที่สุด	4.230	มาก
3. สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT	4.769	มากที่สุด	4.461	มาก
รวม	4.679	มากที่สุด	4.384	มาก

ตารางที่ 4.60 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.679$) และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.384$)

ตารางที่ 4.61 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดพหุปัญญา				
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO - WT				
1.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านดนตรี	4.538	มากที่สุด	4.384	มาก
2. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO - WT				
2.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.615	มากที่สุด	4.461	มากที่สุด
2.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.769	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3. พัฒนาประสิทธิผลในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล WO - WT				
3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง	4.615	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT				
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.538	มากที่สุด	4.384	มาก
1.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียน และหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.769	มากที่สุด	4.307	มาก
2. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO - WT				
2.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.615	มากที่สุด	4.384	มาก
2.2 จัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.769	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3. สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT				
3.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.2 เสริมประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.769	มากที่สุด	4.769	มากที่สุด
รวม	4.699	มากที่สุด	4.510	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.61 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.699$) และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.510$)

ตารางที่ 4.62 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
แนวคิดทหุปัญญา				
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทหุปัญญาของนักเรียน WO - WT				
1.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ด้านภาษา และด้านดนตรี				
1.1.1 สร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมทบทวนและแก้ไขจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี	4.461	มาก	4.076	มาก
1.1.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการทหุปัญญา โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา	4.615	มาก	4.384	มาก
1.1.3 ขอความร่วมมือองค์กรภายนอกร่วมจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน โดยเน้นด้านดนตรี อาทิ บริษัทค่ายเพลงต่างๆ	4.461	มาก	4.153	มาก
1.1.4 ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและนำผลจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรไปปรับปรุง พัฒนา	4.769	มากที่สุด	4.769	มากที่สุด

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
2. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน				
WO-WT				
2.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
2.1.1 ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.615	มากที่สุด	4.307	มาก
2.1.2 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles)	4.615	มากที่สุด	4.230	มาก
2.1.3 ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น องค์กร สสวท. องค์กรจากต่างประเทศ UN	4.615	มากที่สุด	4.076	มาก
2.1.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมสอน	4.692	มากที่สุด	4.153	มาก
2.1.5 นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา	4.769	มากที่สุด	4.769	มากที่สุด
2.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
2.2.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนแต่ละด้านเป็นรายบุคคล เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
2.2.2 วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและข้อมูลที่ได้ โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
2.2.3 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูแนะแนว เรื่องการจัดกิจกรรมแนะแนวสร้างความ	4.769	มากที่สุด	4.461	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
พร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญาของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์				
2.2.4 จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียน โดยครูแนะแนวประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร เช่น จัดศูนย์การเรียนรู้พหุปัญญาแหล่งเรียนรู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ เป็นต้น	4.769	มากที่สุด	4.307	มาก
2.2.5 นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวพหุปัญญา	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3. พัฒนาประสิทธิภาพในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล WO - WT				
3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี				
3.1.1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.693	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.1.2 พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดและประเมินผล เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาของนักเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.1.3 ระดมทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรภายนอกและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.846	มากที่สุด	4.307	มาก
3.1.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวัดและประเมินผล	4.769	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
3.1.5 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี	4.923	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง				
3.2.1 กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้	4.615	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.2.2 ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.2.3 สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง	4.769	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
3.2.4 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง	4.923	มากที่สุด	4.923	มากที่สุด
แนวคิดอาชีพในอนาคต				
1. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT				
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
1.1.1 ทบทวน และกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.384	มาก	4.230	มาก
1.1.2 จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้	4.769	มากที่สุด	4.384	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
1.1.3 ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
1.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
1.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ประชาชนชาวบ้านวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่นและบริบทของโรงเรียนที่มีต่อการประกอบอาชีพในอนาคตให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.846	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
1.2.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพในอนาคตระยะสั้นที่เชื่อมโยงสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษาและสถานประกอบการและสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาทิ ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 มิติ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูปเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ เป็นต้น	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
1.2.3 จัดให้มีการใช้หลักสูตรในช่วงกิจกรรมเสริม เพิ่มเวลา	4.846	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
1.2.4 ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร	4.846	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
2. พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO - WT				
2.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
2.1.1 วิจัยและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้าง	4.461	มาก	4.230	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
ความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคต ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสภาพทั่วไปของนักเรียน				
2.1.2 พัฒนาครู เรื่องจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคต โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning)	4.692	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2.1.3 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดยในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ	4.615	มากที่สุด	4.384	มาก
2.1.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน และใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม เช่น การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น	4.692	มากที่สุด	4.384	มาก
2.1.5 นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.692	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
2.2 จัดกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
2.2.1 วางแผนและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพในอนาคต ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน ระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	4.692	มากที่สุด	4.461	มาก
2.2.2 พัฒนาครู เรื่องการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายใน	4.692	มากที่สุด	4.461	มาก

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
และภายนอกสถานศึกษา				
2.2.3 ครูแนะแนวระดมสมองร่วมกับครูกลุ่มสาระ (Brain Storming) ในการจัดกิจกรรมแนะแนว	4.615	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
2.2.4 จัดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคมให้กับนักเรียน	4.769	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
2.2.5 นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว	4.692	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
3.สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ ในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น WO-WT				
3.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ				
3.1.1 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน และตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน	4.846	มากที่สุด	4.538	มากที่สุด
3.1.2 ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านพหุปัญญาและอาชีพเข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาครู เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)	4.769	มากที่สุด	4.461	มากที่สุด
3.1.3 จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ
3.1.4 ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป	4.769	มากที่สุด	4.692	มากที่สุด
3.2 เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ				
3.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น	4.846	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
3.2.2 วางแผนวิธีการวัดและประเมินผลโดยแบบทดสอบกลางของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกและครูแนะแนว	4.692	มากที่สุด	4.307	มาก
3.2.3 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมประยุกต์ใช้เครื่องมือที่เหมาะสม จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเขาวินิจฉัย (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ แบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ	4.692	มากที่สุด	4.230	มาก
3.2.4 ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์	4.692	มากที่สุด	4.615	มากที่สุด
รวม	4.715	มากที่สุด	4.505	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.62 ผลการประเมินความเหมาะสมของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.715$) และความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการในร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.505$)

3.4 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์)

ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 3.3.3 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ฉบับสมบูรณ์ โดยทำการปรับปรุงดังนี้

1) ปรับคำสำคัญในกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รอง ให้เหมาะสมไม่ซ้ำกันเกินไปในการเขียนกลยุทธ์รอง ไม่ควรใช้คำสำคัญที่เขียนในลักษณะวิธีดำเนินการ เช่น กำหนด จัดทำ ออกแบบ จัดกิจกรรม เป็นต้น และควรแสดงกลยุทธ์ที่กำหนดเพื่อแก้ไขจุดอ่อน ดังนี้

1.1) ปรับชื่อกลยุทธ์รองที่ 1.1 ในกลยุทธ์หลักที่ 1 “กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา” เป็น “ทบทวนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา”

1.2) ปรับชื่อกลยุทธ์รองที่ 1.2 ในกลยุทธ์หลักที่ 1 “จัดทำหลักสูตรระยะสั้น” เป็น “สร้างคุณภาพหลักสูตรระยะสั้น”

1.3) ปรับชื่อกลยุทธ์รองที่ 3.2 ในกลยุทธ์หลักที่ 3 “จัดกิจกรรมแนะแนว” เป็น “เพิ่มประสิทธิภาพกิจกรรมแนะแนว”

1.4) ปรับชื่อกลยุทธ์หลักที่ 4 “พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว” เป็น “ขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว”

1.5) ปรับชื่อกลยุทธ์รองที่ 6.2 ในกลยุทธ์หลักที่ 6 “ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล” เป็น “เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินผล”

2) ปรับการเขียนวิธีดำเนินการมุ่งเน้นให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา เห็นความสอดคล้องของความสำเร็จระหว่างพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต คำนึงถึงบริบทของโรงเรียน สภาพทั่วไปของนักเรียนและควรนำสภาพแวดล้อมภายนอกเข้ามาใช้ในการเขียนกลยุทธ์และวิธีดำเนินการ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีและด้านสังคม

3) นำสองแนวคิดเข้าเป็นกลยุทธ์ชุดเดียวกันเนื่องจากทั้งสองเรื่องมีความเกี่ยวเนื่องกัน และเรียงลำดับกลยุทธ์ตามแนวคิดอาชีพขึ้นก่อนตามค่า $PNI_{modified}$ ตามตารางที่ 4.6 และควรมุ่งเน้นการมีงานทำของนักเรียนเป็นสำคัญ

จากการปรับปรุงร่างกลยุทธ์เพื่อพัฒนา ได้กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์) ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 48 วิธีดำเนินการ รายละเอียดดังต่อไปนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 1.1 ทบทวนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

วิธีดำเนินการ

1.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

1.1.2 จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องทางด้านอาชีพ โดย

ระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ

ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำระหว่างเรียน หลังเรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้

1.1.3 ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

กลยุทธ์รอง 1.2 สร้างคุณภาพหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

วิธีดำเนินการ

1.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ประชาชน ชุมชน วิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่นและบริบทของโรงเรียนที่มีต่อการประกอบอาชีพในอนาคตให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เช่น การเข้าร่วมพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (Education Sandbox)

1.2.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพในอนาคต ระยะสั้นที่เชื่อมโยงสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษาและสถานประกอบการและสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ

วิศวกรรม อาทิ ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 มิติ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ นักวาดภาพแอนิเมชัน ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นักออกแบบสื่อออนไลน์ เป็นต้น

1.2.3 จัดทำเป็นหลักสูตรสำหรับช่วงกิจกรรมเสริม เพิ่มเวลารู้ ช่วงเย็นหรือเสาร์อาทิตย์

1.2.4 ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน
ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 1 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรเนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี

วิธีดำเนินการ

2.1.1 สร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วมทบทวนและแก้ไขจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี

2.1.2 บูรณาการพหุปัญญาในหลักสูตรสถานศึกษา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนว โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา

2.1.3 ขอความร่วมมือองค์กรภายนอกร่วมจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน โดยเน้นด้านดนตรี อาทิ บริษัทค่ายเพลงต่าง ๆ

2.1.4 ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและนำผลจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรไปปรับปรุง พัฒนา

กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 3.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

วิธีดำเนินการ

3.1.1 วิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคต ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสภาพทั่วไปของนักเรียน

3.1.2 พัฒนาครูผ่านระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Off line) เรื่องจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคต โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning)

3.1.3 วางแผนและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) โดย

ระดับประถม: มุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ

ระดับมัธยม: มุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ

3.1.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน และใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมเช่น การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) เป็นต้น

3.1.5 นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลยุทธ์รอง 3.2 เพิ่มประสิทธิภาพกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

วิธีดำเนินการ

3.2.1 วางแผนและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพในอนาคต ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน ระดับประถม มุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่งส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

3.2.2 พัฒนาครูผ่านระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Off line) เรื่องการจัดการแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของ

นักเรียน 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแนะแนวทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

3.2.3 ครูแนะแนวระดมสมองร่วมกับครูกลุ่มสาระ (Brain Storming) ในการจัดกิจกรรมแนะแนว

3.2.4 จัดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) โดยการสร้างแรงจูงใจ การจัดสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนรู้ และให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ตนเองและสังคมให้กับนักเรียน

3.2.5 นิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่สร้างความมุ่งมั่นในตนเอง (Self-Determination) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการแนะแนว

กลยุทธ์หลักที่ 4 ขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 4.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

วิธีดำเนินการ

4.1.1 ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

4.1.2 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles)

4.1.3 ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น องค์กร สสวท. องค์กรจากต่างประเทศ

4.1.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมสอน

4.1.5 นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา

กลยุทธ์รอง 4.2 ปรับปรุงการจัดการกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

วิธีดำเนินการ

4.2.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนแต่ละด้านเป็นรายบุคคล เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา

4.2.2 วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและข้อมูลที่ได้ โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านมิติสัมพันธ์

4.2.3 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภายนอกร่วมพัฒนาครูแนะแนว เรื่องการจัดกิจกรรมแนะแนวสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญาของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

4.2.4 จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียน โดยครูแนะแนวประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมเป็นวิทยากร เช่น จัดศูนย์การเรียนรู้พหุปัญญา แหล่งเรียนรู้ที่มีความพร้อมด้านสื่อเทคโนโลยีและเชี่ยวชาญด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์ เป็นต้น

4.2.5 นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวพหุปัญญา

กลยุทธ์หลักที่ 5 สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 5.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

วิธีดำเนินการ

5.1.1 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและตอนจบหลักสูตรมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning) ให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจของนักเรียน

5.1.2 ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอกที่เชี่ยวชาญด้านพหุปัญญาและอาชีพเข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาครู เรื่องการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมิน มุ่งเน้นการวัดและ

ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)

5.1.3 จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple intelligence base learning)

5.1.4 ประเมินคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมิน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

กลยุทธ์รอง 5.2 เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

วิธีดำเนินการ

5.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดและประเมินผลรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น

5.2.2 วางแผนวิธีการวัดและประเมินผลโดยแบบทดสอบกลางของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียนโดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกและครูแนะแนว

5.2.3 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมประยุกต์ใช้เครื่องมือที่เหมาะสม จัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเชาว์ปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ แบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ

5.2.4 ประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

กลยุทธ์หลักที่ 6 พัฒนาประสิทธิผลในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 6.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี

วิธีดำเนินการ

6.1.1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี

6.1.2 พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดและประเมินผล เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาของนักเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล

6.1.3 ระดมทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรภายนอกและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

6.1.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวัดและประเมินผล

6.1.5 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี

กลยุทธ์รอง 6.2 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง

วิธีดำเนินการ

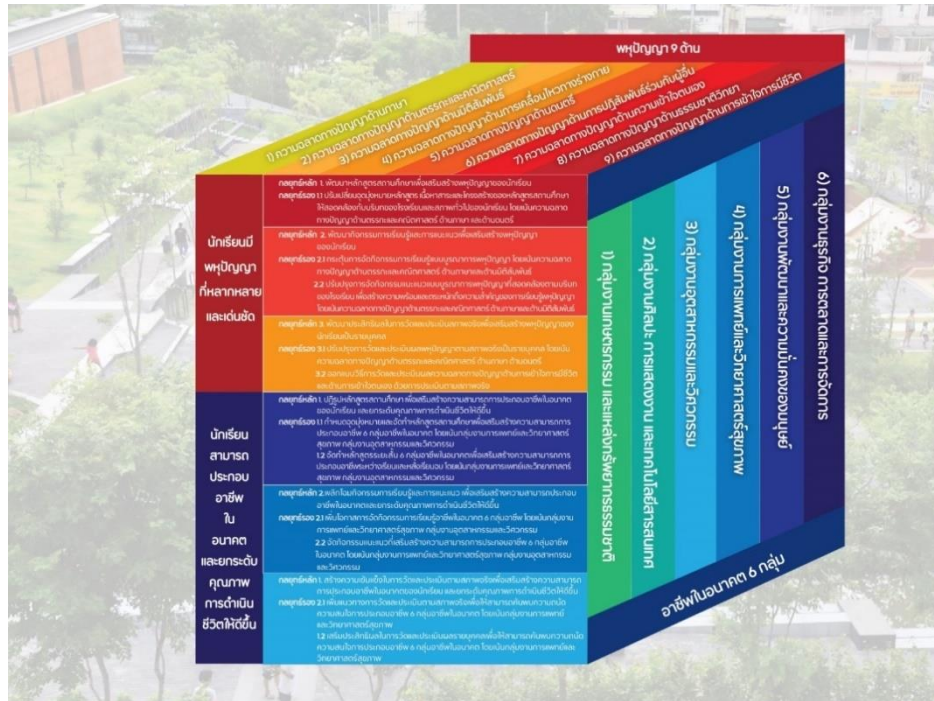
6.2.1 กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้

6.2.2 ขอความร่วมมืออนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง

6.2.3 ออกแบบ สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง

6.2.4 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง

จากกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์) ผู้วิจัยได้จัดทำแผนภาพกลยุทธ์ โดยมีรายละเอียดดังแผนภาพที่

แผนภาพที่ 4.4 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีและอาชีพในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษารอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยในบทนี้จะสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 3 ประเด็น ได้แก่ แนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ แนวคิดทฤษฎีปัญหา และแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสม ซึ่งรายละเอียดของกรอบแนวคิดในการวิจัย มีดังนี้

5.1.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ประกอบด้วย 3 งาน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินผล

5.1.1.2 กรอบแนวคิดทฤษฎีปัญหา ประกอบไปด้วย 9 ด้าน 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

5.1.1.3 กรอบแนวคิดอาชีพในอนาคต ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม

5.1.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม

สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดย ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดย ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลตามลำดับ

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง ที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและ ด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

5.1.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา โดยภาพรวม

สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่าความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

สภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่าความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ดังนั้นเมื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยภาพรวม พบว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา และความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย มีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

5.1.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม

สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่า กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่ากลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ดังนั้นเมื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติมีความต้องการจำเป็นต่ำสุด

5.1.2.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมาคือ สภาพสังคมและด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ตามลำดับ ส่วนสภาพเศรษฐกิจ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำ ที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากเช่นเดียวกัน โดยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเมืองและ นโยบายของรัฐ และสภาพสังคมตามลำดับ ส่วนสภาพเศรษฐกิจ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึง ประสงค์ต่ำที่สุด

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก พบว่า สภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ การเมืองและ นโยบายของรัฐและสภาพสังคม ตามลำดับ ส่วนเทคโนโลยี มีค่าดัชนีความต้องการ จำเป็นต่ำที่สุด

5.1.3 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา และอาชีพในอนาคต

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 48 วิธีดำเนินการ ซึ่งมีประเด็น การอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการ ประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 1.1 ทบทวนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

กลยุทธ์รอง 1.2 สร้างคุณภาพหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต เพื่อเสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 1 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรเนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี

กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 3.1 เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

กลยุทธ์รอง 3.2 เพิ่มประสิทธิภาพกิจกรรมแนะแนวที่เสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

กลยุทธ์หลักที่ 4 ขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 4.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

กลยุทธ์รอง 4.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญาที่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้พหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์

กลยุทธ์หลักที่ 5 สร้างความเข้มแข็งในการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 5.1 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

กลยุทธ์รอง 5.2 เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

**กลยุทธ์หลักที่ 6 พัฒนาประสิทธิผลในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อเสริมสร้าง
พหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล** ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รอง 6.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริง
เป็นรายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี

กลยุทธ์รอง 6.2 เพิ่มแนวทางการวัดและประเมินผลความฉลาดทาง
ปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แยกอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ
1) การอภิปรายผลกรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพใน
อนาคต 2) การอภิปรายผลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน
การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต และ 3) การอภิปรายผลการพัฒนา
กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพใน
อนาคต จากผลการวิจัยมีประเด็นนำสู่การอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ กรอบแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพใน อนาคต

5.2.1.1 กรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่
1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในทุกองค์ประกอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและครู
จำเป็นต้องยึดหลักการพัฒนาสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยมีการประเมินที่
มีคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางเชิงรุกในการบริหารงานวิชาการให้บรรลุตามเป้าหมายในสถานศึกษาและ
มุ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปองสิน วิเศษศิริ อ่างถึงใน
อมรรัตน์ ศรีพอ (2555) ได้ชี้ให้เห็นว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรงเพราะการ
เรียนรู้ของผู้เรียนเกิดจากการบริหารงานวิชาการ ซึ่งต้องเริ่มจากการบริหารหลักสูตร เพื่อกำหนดสิ่ง
จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ นำหนักหรือปริมาณรายวิชาต่าง ๆ ที่ควรจัดก็ควรเป็นไปตามความต้องการของ
ผู้เรียน โดยผ่านการบริหารการเรียนการสอน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรที่
องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ กำหนดไว้ในการประเมินผลการเรียน องค์ประกอบในการบริหารงาน

วิชาการมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ความรู้ เรื่องเกี่ยวกับทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา ความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของ ตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติและสังคมโลก ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี รวมทั้งความรู้การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา การประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญา ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยดำเนินการจัด เนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของ ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการ ประยุกต์ ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึก การปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ Donald Clark (2004) กล่าวว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร จะต้องวิเคราะห์ ข้อมูลประชากรกลุ่มเป้าหมายมี ความจำเป็นและมีประโยชน์มาก เมื่อต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการเสนอโปรแกรมการเรียนการสอน ซึ่ง ประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ดังนี้ จำนวนผู้เรียน ที่ตั้งของโรงเรียน การศึกษาและประสบการณ์ของ ผู้เรียน ภูมิหลังของผู้เรียน แรงจูงใจของผู้เรียน ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องการ กับ ระดับทักษะในปัจจุบัน ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน สิ่งเร้าของผู้เรียน ลักษณะ ทางกายภาพหรือความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน ความสนใจพิเศษหรืออคติของผู้เรียน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนจะต้องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและ แหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สอดคล้องกับไพฑูริย์ สีนลารัตน์

และคณะ (2554) กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา การเรียนการสอนกำลังก้าวเข้าสู่โลกอนาคต ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนได้ตลอดเวลาโดยผ่านสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย โดยใช้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สอดคล้องศิริชัย กาญจนวาศรี (2543 : 36) กล่าวว่า การวัดและประเมินผู้ประเมินจะต้องวัดและประเมินก่อนเรียนเพื่อจัดวางตำแหน่งผู้เรียนหรือประเมินความรู้ของผู้เรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องเหมาะสมระหว่างเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการติดตามดูความก้าวหน้า หรือพัฒนาการในการเรียนรู้รวมทั้งข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน หลังเรียนเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงจะสามารถมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็กด้อยโอกาส ให้มีโอกาสดำเนินการศึกษาและพัฒนาทักษะการดำรงชีวิตให้เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในภาพรวมทุกระดับจนส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางด้านกีฬา ดนตรีศิลปะ จนสามารถได้รับรางวัลในระดับประเทศ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาทักษะชีวิตและพัฒนาอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานนักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

อย่างไรก็ตามพระมงคลสุตาคม (สิทธิชัย อดิธมโม) (2560) พบว่า การบริหารวิชาการมีประเด็นปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาการขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียนของครูปัญหาการการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร อันจะส่งผลต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาสงเคราะห์กับเด็ก ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงต้องมีอุดมการณ์มีความเสียสละ อุทิศตนเพื่อสังคม เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ในการดูแลนักเรียนด้อยโอกาสที่อยู่ประจำกินนอน ต้องเป็นทั้งพ่อ แม่ ที่ปรึกษา ฯลฯ ดังนั้น จึงต้องได้รับการพัฒนา ทักษะและประสบการณ์การจัดการศึกษาสงเคราะห์ด้วยกระบวนการที่หลากหลายและต่อเนื่อง เช่น การอบรมในหลักสูตรเฉพาะด้านจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสงเคราะห์รวมทั้ง การเข้ารับการศึกษาคู่ในสถาบันการศึกษา เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ให้นักเรียนที่ด้อยโอกาสและที่ความ

ต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเน้นการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข อันได้แก่ กลุ่มอาชีพคหกรรม กลุ่มอาชีพงานเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพงานอุตสาหกรรม กลุ่มอาชีพงานพาณิชยกรรมและบริการ เป็นต้น แต่โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาชีพต่าง ๆ ที่มีตั้งแต่สมัยในอดีตต้องถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีและความทันสมัย บางอาชีพได้หายไป บางอาชีพถูกพัฒนาให้สอดคล้องกับโลกอนาคต การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีดิจิทัลจึงถูกมองว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อการทำงานในอนาคต เด็กไทยในปัจจุบันจึงต้องปรับตัวเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ให้เข้ากับอาชีพในอนาคตเพื่อความอยู่รอดในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วยากแก่การคาดเดา อาชีพในโลกอนาคตที่เกิดขึ้นแล้ว อาทิ วิศวกรรมประยุกต์ พนักงานขับรถไฟความเร็วสูง นักพัฒนาแอปพลิเคชัน โปรแกรมเมอร์ ยูทูปเบอร์ นักสตรีมเกมส์ นักรีวิวลินค้า จึงเชื่อได้ว่าอาชีพที่เกิดขึ้นต่อไปในอนาคตยังมีอีกหลากหลายอาชีพ กรอบแนวคิดดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมและความจำเป็นในการบริหารวิชาการที่สอดคล้องสภาพการบริหารงานในปัจจุบันและส่งเสริมการพัฒนาพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตของนักเรียน

5.2.1.2 กรอบแนวคิดพหุปัญญา ประกอบไปด้วย 9 ด้าน 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม อาจเนื่องจากสมองสองซีกคือ ซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งแต่ละซีกจะทำหน้าที่แตกต่างกันคือ สมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่ในการเรียนรู้เรื่องที่เป็นรูปธรรม คิดแบบตรรกะ คิดเป็นลำดับขั้น คิดอย่างมีหลักการ คิดวิเคราะห์ ส่วนสมองซีกขวากจะทำหน้าที่ในการเรียนรู้เรื่องที่เป็นนามธรรม คิดแบบหยั่งรู้ คิดแบบองค์รวม คิดสังเคราะห์คิดแบบปรนัย มองอะไรเป็นภาพรวม คิดอุปมา จินตนาการ คิดฝัน ศิลปะ ดนตรีและใช้ความคิดสร้างสรรค์ จึงเห็นได้ว่าการใช้ประสิทธิภาพของสมองจะต้องมีการใช้ทุกส่วนให้เหมาะสมกับสิ่งที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Sperry. R.W. (1982) ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยา (neurobiologist) ได้กล่าวถึงความแตกต่างในการทำงานระหว่างสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวา สมองซีกซ้ายทำหน้าที่ในเรื่องของการใช้ภาษา การเขียน การอ่าน ทักษะด้านตัวเลข การใช้เหตุผล การควบคุม การพูด ทักษะด้านวิทยาศาสตร์ การควบคุมการทำงานของมือขวา เราอาจเรียกการทำงานของสมองซีกนี้ได้ว่าเป็น “ส่วนของการตัดสินใจ” สมองซีกขวากทำหน้าที่ในเรื่องของความเข้าใจการเห็นภาพสามมิติ ความรู้สึกสัมผัสต่อศิลปะ ความมี

สุนทรียะด้านดนตรี เพลง และการใช้จินตนาการในการดำเนินชีวิต รวมทั้งทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของมือซ้ายเราอาจเรียกสมองส่วนนี้ว่า “ส่วนของการสร้างสรรค์” และสอดคล้องกับ โยฮาร์ด การ์ดเนอร์ (1999) ได้กล่าวถึงการคิดด้วยสมองซีกขวาและซีกซ้ายว่าสมองซีกขวาและซีกซ้ายมีหน้าที่ในการคิดที่แตกต่างกันสมองซีกซ้าย เป็นสมองที่มีการคิดแบบตรรกะ การคิดเป็นลำดับ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีหลักการ การคิดแบบอัตนัย มองอะไรแยกเป็นส่วน การคิดให้เหตุผลและหาความถูกต้อง ส่วนสมองซีกขวา เป็นสมองที่มีการคิดแบบสุ่มเดา การคิดแบบหยั่งรู้ การคิดแบบองค์รวมการคิดสังเคราะห์การคิดแบบปรนัย มองอะไรเป็นภาพรวม ความสุนทรียภาพ อารมณ์ ความรู้สึก และความคิดสร้างสรรค์

จากองค์ประกอบของพหุปัญญาตามแนวคิด Howard Gardner ทั้ง 9 ด้าน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แต่ละด้านซึ่งสอดคล้องกับ Gardner (1997 - 2006) และ Shearer (2013) ดังนี้

1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา หมายถึง มีความสามารถในการจำและการพูดภาษาอื่นๆ ได้เร็ว มีความสามารถเข้าใจ และจัดการโครงสร้างประโยค สามารถย่อ จัดลำดับ จัดวางภาษาได้ดี พูดและเขียนถ่ายทอดความรู้สึกได้เข้าถึงอารมณ์ร่วมของผู้รับสาร สามารถสอนอธิบายความรู้ได้ชัดเจนเป็นระบบให้ผู้อื่นเข้าใจง่าย และมีทักษะการสื่อสาร สามารถพูดจูงใจให้ผู้อื่นเชื่อได้เสมอ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร ตัวตลก บรรณาธิการ นักประวัติศาสตร์ นักข่าว อัยการ นายความ บรรณารักษ์ ที่ปรึกษาด้านการตลาด ผู้ประกาศข่าว กวี นักการเมือง นักพูด พิธีกรรายการ ครู นักแปลภาษา นักเขียน เป็นต้น

2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยมในการวางแผน คิด แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มีความสามารถในการคิดคำนวณที่ซับซ้อน มีทักษะคิดได้อย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ทำการวิเคราะห์ และการสรุปได้มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบัญชี ผู้สอบบัญชี นักวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์ นักเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ นักออกแบบฐานข้อมูล นักสืบ นักเศรษฐศาสตร์ วิศวกร นายความ นักคณิตศาสตร์ นักวิเคราะห์เครือข่าย เกษีษกร แพทย์ นักฟิสิกส์ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ นักสถิติ พนักงานบัญชี ครู-อาจารย์ เป็นต้น

3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ หมายถึง มีความแม่นยำในการบอกทิศทางในแผนที่หรือสถานที่ต่าง ๆ รู้สึกเข้าถึงอารมณ์ได้ง่ายผ่านรูปถ่าย/รูปภาพ หนังสือ ภาพลงสี การแสดง ศิลปะ ท่าทางที่ประณีตอ่อนช้อย และศิลปะที่สลับซับซ้อน สามารถเข้าใจวัตถุที่มองเห็นจากมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย จนสามารถวาดภาพในสมองและออกแบบเรขาคณิตและพื้นที่ต่าง ๆ ได้

เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการรวมถึงสื่อความคิด ความรู้สึกผ่านรูปภาพได้ชัดเจน ตัวอย่างอาชีพ เช่น นักสร้างแบบจำลองและการจำลอง 3D ภาพยนตร์แอนิเมชัน ศิลปิน นักเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ สถาปนิก วิศวกร มัณฑนากรตกแต่งภายใน ช่างภาพ ช่าง นักเดินเรือ นักบิน ประติมากร วางแผนกลยุทธ์ ผู้สำรวจรังวัด คนขับรถบรรทุก นักวางแผนเมือง เว็บมาสเตอร์ เป็นต้น

4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง สามารถเรียกความทรงจำจากกล้ามเนื้อ จำสิ่งต่าง ๆ ผ่านร่างกายเช่นการจำคำจากรูปปาก จำท่าเต้นได้ง่ายดาย ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ และใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเต้นตามจังหวะ การทำท่าประกอบ มีการแสดงออก การเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักแสดงชาย นักกีฬา ช่างไม้ นักออกแบบเกมกีฬา ช่างฝีมือ แพทย์นักกีฬา เจ้าหน้าที่ดับเพลิง นักผจญภัยในป่า ช่างเพชรพลอย ผู้ฝึกสอนส่วนตัว ครูสอนพละ นักกายภาพบำบัด ผู้เชี่ยวชาญนันทนาการ ศัลยแพทย์ ครูสอนโยคะ นาฏกร นักพ่อนรำ นักปั้น ช่างซ่อมรถยนต์ เป็นต้น

5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี หมายถึง สามารถเข้าใจสัญลักษณ์ดนตรี จังหวะดนตรี ได้เร็ว มีความสามารถผลิตผลงานเพลงและทำนองเพลง สามารถแต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองใช้ดนตรี หรือร้องเพลงสื่อสารความคิดความรู้สึกออกมาเป็นเพลงหรือทำนองให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นจังหวะของดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักร้องประสานเสียง ดีเจ วาทยกร ที่ปรึกษาค่ายเพลง นักแสดงละครเพลง นักวิจารณ์ดนตรี นักดนตรี บรรณารักษ์เพลง ผู้เผยแพร่เพลง ครูสอนดนตรี นักบำบัดเพลง นักดนตรี ผู้อำนวยการวงดนตรี นักแต่งเพลง วิทยาลัยดนตรี นักพากย์ ผู้สอนด้วยเสียง เป็นต้น

6) ความฉลาดทางปัญญาด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หมายถึง สามารถเข้าใจความคิดเห็น ความรู้สึกและวิถีชีวิตของผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง รู้จักมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ต่างๆ มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับกลุ่มและสภาพแวดล้อมได้ดีมาก รวมถึงสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น ศิลปิน ที่ปรึกษาด้านอาชีพ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ชำนาญอาชญาวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการแก้ไขข้อขัดแย้ง นักพัฒนาสังคม เจ้าหน้าที่ข่าวกรอง ที่ปรึกษาส่วนตัว นักปรัชญา ผู้ประกอบการงานบริการ บริกร พนักงานเสิร์ฟ นักจิตวิทยา นักวิจัย ผู้นำทางศาสนา นักธรรม นักบำบัดโรค ที่ปรึกษาด้านสุขภาพ

นักการเมือง ครู นักแนะแนว นักประชาสัมพันธ์ พิธีกร นักนิเทศศาสตร์ นักสังคมสงเคราะห์ นักบริหาร นักธุรกิจ นักการตลาด พนักงานขาย ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า เป็นต้น

7) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง หมายถึง สามารถเข้าใจความรู้สึกภายใน และความคิดของตนเอง มองโลกในแง่บวก มักกระตุ้นให้กำลังใจตนเองให้อดทนต่ออุปสรรคและทำให้ถึงเป้าหมายอยู่เสมอและทำการค้นหาพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสม สามารถคาดคะเน การดำเนินชีวิตของตนเองได้ดี ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้บริหาร ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ พยาบาล นักการเมือง นักจิตวิทยา ผู้นำทางศาสนา ครู ผู้ฝึกสอน ที่ปรึกษาการเดินทาง อาชีพอิสระ เจ้าของกิจการ เป็นนายจ้างของตัวเอง นักคิด นักเขียน นักบวช นักปรัชญา นักจิตวิทยา ครู – อาจารย์ เป็นต้น

8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง สามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลง และอธิบายปรากฏการณ์ของธรรมชาติบนโลกและจักรวาลทั้งสิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิได้ อย่างลึกซึ้ง สามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกความต้องการของสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สามารถจำแนกและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักพฤกษศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา พ่อครัว ช่างเทคนิคสัตว์ นักมานุษยวิทยา นักดาราศาสตร์ นักพฤกษศาสตร์ นักชีววิทยา ครูฝึกสัตว์เลี้ยง ช่างนำ ช่างสวน นักธรณีวิทยา แพทย์ สัตวแพทย์ นักอนุรักษ์น้ำ นักนิเวศวิทยาพื้นที่ชุ่มน้ำ นักวาดภาพสัตว์ป่า นักวิทยาศาสตร์ นักสำรวจ นักอนุรักษ์ธรรมชาติ นักสิ่งแวดล้อม เกษตรกร เป็นต้น

9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตอยู่ หมายถึง ชีตความสามารถในการ สร้างแนวคิด วิถีจักรของชีวิต การดำเนินชีวิตที่เป็นสุขเป็นทุกข์ การตั้งอยู่และดับไปของสิ่งต่าง ๆ ได้ อย่างทอ่งแท้ สามารถสร้างความสุขให้กับโลกใบนี้ได้เสมอ ตัวอย่างอาชีพเช่น แพทย์ พยาบาล ผู้พิพากษา สัปเหร่อ นักเผยแพร่ศาสนาและลัทธิ เป็นต้น

กรอบแนวคิดนี้ยังเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับผู้เรียนในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตาม ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580) ที่ต้องการให้ผู้บริหาร ครูตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่ หลากหลาย ซึ่งควรพัฒนาพหุปัญญาในแต่ละด้านอย่างเหมาะสมกับวัย กับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ภายใต้บริบทที่เหมาะสมของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยครูทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้าง นวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียน การสนับสนุนสื่อการสอนและสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

สอดคล้องกับพีรพัฒน์ วัชรินทรางกูร และคณะ (2553) พบว่าการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน ฝ่ายบริหาร ครูที่ปรึกษา ครูและผู้ปกครองส่งผลต่อการพัฒนาหุปัญญาทั้ง 9 ด้านของนักเรียน โดยผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพัฒนาเด็กนักเรียนโดยทั่วไปในลักษณะคู่ขนานกับทักษะการเรียนรู้ ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ โดยเริ่มต้นที่การพัฒนาความฉลาดทางปัญญา ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานทั้งสามด้านแล้วควรพัฒนาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ สอดคล้องกับมุลเลอร์ (1995) พบว่าการเรียนแบบร่วมมือมีส่วนจำเป็นต้องอาศัยการสอนทักษะทางสังคมควบคู่ไปด้วย การแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมโดยใช้ทฤษฎีหุปัญญาไม่มีผลเสียต่อการเรียนรู้รายวิชาและส่งเสริมความสามารถ ทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย และสอดคล้องกับเฮอร์แมน (1994) พบว่า ครูส่วนใหญ่มีการนำแนวคิดหุปัญญาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและควรมีฝึกฝน ค้นหาความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง และเรียนรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น จนเข้าใจด้านธรรมชาติวิทยาและด้านการเข้าใจการมีชีวิต สอดคล้องกับ ซิลเวอร์ (1995) ที่ได้ศึกษาการผสมผสานระหว่างแนวคิดหุปัญญากับรูปแบบการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดหุปัญญา ช่วยให้ค้นพบศักยภาพของเด็ก และรูปแบบการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ด้วย ดังนั้นการรักษาแก่นักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ผู้มีความสามารถพิเศษของหุปัญญาแต่ละประเภท ควรได้รับการสนับสนุน สร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงจึงเป็นสิ่งจำเป็น

5.2.1.3 กรอบแนวคิดอาชีพในอนาคต ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ งานการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นว่ามีเหมาะสมอาจเนื่องจากในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการเรียนการสอนในโรงเรียนตามตำราปัจจุบันอาจไม่ครอบคลุมถึงอาชีพใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล (Digital Disruption) ซึ่งสอดคล้องกับกรอบ National Career Clusters® Framework 2016 ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกรอบงานกลุ่มอาชีพแห่งชาติสหรัฐ ซึ่งมีการพัฒนาจากปี 2009 มีโครงสร้างที่สำคัญสำหรับการจัดระเบียบหมวดอาชีพในอนาคต และครอบคลุม 16 กลุ่มอาชีพ ซึ่งเป็นตัวแทนของเส้นทางอาชีพกว่า 79 เส้นทางเพื่อช่วยให้นักเรียนนำทางไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ในอาชีพและยังเป็นเครื่องมือสำหรับการออกแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนกลุ่มอาชีพให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ทั้งนี้ปัจจุบันการพัฒนานักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ได้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้จากแผนการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของผู้ด้อยโอกาสให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างอาชีพในพื้นที่ ให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต และความสามารถที่หลากหลายทางปัญญา สอดคล้องกับเซอร์เรอ (2009) ได้ศึกษาการสำรวจการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อให้คำปรึกษาด้านอาชีพ วิธีการวางแผนการศึกษาและอาชีพสามารถเพิ่มขึ้นโดยการรวมทฤษฎี MI เข้าไว้ในบริบทการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ แบบประเมินความรู้ความเข้าใจหลายด้าน เป็นการนำเสนอการวัดความรู้ทางปัญญาด้วยตัวเองจากการวิจัยและกรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ทฤษฎี MI Gardner ในการให้คำปรึกษาด้านอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเด็กด้อยโอกาสที่ศึกษาในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งจำแนกเป็น 10 ประเภท 1) เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า 2) เด็กที่อยู่ในชนกลุ่มน้อย เช่น ชาวเขา ชาวเล 3) เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจเป็นเหตุให้เด็กไม่สามารถเข้ารับการศึกษาระดับหรือบริการอื่นๆ ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปได้ 4) เด็กเร่ร่อน เป็นเด็กที่ไม่มีที่อยู่อาศัยพักพิงเป็นหลักแหล่งแน่นอน เสี่ยงต่อการประสบภัยอันตรายและเป็นปัญหาสังคม 5) เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ เป็นเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางร่างกายหรือทางจิตใจ 6) เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นเด็กที่ติดสารระเหยหรือยาเสพติดให้โทษ หรือเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการชักนำให้ประพฤตินอกรวมเหมาะสมเกี่ยวข้องกับกลุ่มมิจฉาชีพ 7) เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นเด็กที่กระทำความผิดและถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย ตลอดถึงเด็กหญิงที่ตั้งครรภ์นอกสมรส ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย การทอดทิ้งทารกเป็นต้น 8) เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณี เป็นเด็กที่มีความสมัครใจ หรือถูกบังคับล่อลวงให้ขายบริการทางเพศหรือถูกชักจูงให้ต้องตกอยู่ในสภาพเสี่ยงต่อประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ 9) เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือแรงงานเด็ก เป็นเด็กที่ถูกบังคับให้ทำงานหารายได้ด้วยการขายแรงงานก่อนวัยอันสมควร 10) เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) เป็นเด็กซึ่งเป็นบุตรหลานของคนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 20,000 บาทต่อปี

จากกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่ได้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ในการใช้เทคโนโลยีและได้รับการพัฒนา

เต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ตลอดจนการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม มีความเข้าใจและ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและ ทักษะชีวิต อาทิ อาชีพนักบินอวกาศ วิศวกรการบิน ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน พนักงานขับ รถโดยสารขนส่ง พนักงานขับรถบัสโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับรถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรหัตถ์จักร เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตซ์ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การ รถไฟฟ้าใต้ดิน รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการ จัดเก็บและการกระจายสินค้า คนงานและการขนส่งสินค้าสต็อกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรถรับส่งของ ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ เจ้าหน้าที่กำกับ อาชญากรรมไซเบอร์ นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้ดูแลเว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้ คอมพิวเตอร์ นักวาดภาพประกอบแอนิเมชันมัลติมีเดีย ช่างถ่ายภาพออนไลน์ ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิต รายการ ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ผู้กำกับเวทีภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเดินระบำ นักกีฬา นักสัตว วิทยา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ผู้ทำงานในฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ผู้ดูแลสัตว์ ชาวประมง เกษตรกร ชาวสวนผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์และผู้ดูแลสัตว์เจ้าหน้าที่ป่าไม้และอนุรักษ์ นักตัดแต่งกิ่งและต้นไม้ นัก เทคโนโลยีอาหาร เจ้าหน้าที่กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม นักวิทยาศาสตร์ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ สปีแหรอ ฟอครัว เป็นต้น (National Career Clusters® Framework, 2016)

ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนัก นายกรัฐมนตรีได้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ให้ยึดหลักการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐาน ของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคม ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นักเรียนการศึกษาสงเคราะห์ทุกคน จึงควรได้รับการสนับสนุนการประกอบอาชีพในอนาคตที่หลากหลายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของ สังคมและยกระดับการชีวิตของตนเองให้ดีขึ้นจนสามารถดูแลตนเองและครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์ไป จนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

5.2.2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม

5.2.2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมีหลักสูตรแกนกลางและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดรับการพัฒนาส่งเสริมความฉลาดทางปัญญา ความสามารถในการประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาหลักสูตรก็ยังไม่ครอบคลุมการพัฒนานักเรียนให้ค้นศักยภาพในตนเองสู่ความสามารถในการประกอบอาชีพได้ทุกคนสอดคล้องกับ Irmeli Halinen (2016) ได้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรควรมีการทบทวนวัฒนธรรมของโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนทบทวนบทบาทเป้าหมายและเนื้อหาของวิชาในโรงเรียนเพื่อมุ่งสู่ความสามารถเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเอกลักษณ์ของเด็กและความสามารถในการใช้ชีวิตอย่างยั่งยืน รวมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายที่เน้นให้ตรงกับบริบทของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงทำให้ผลสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง (ดุสิต พรหมชนะ, 2020) ประกอบการพัฒนาหลักสูตรจะเป็นตัวช่วยครูในการเตรียมสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีการประเมินผล ทำให้การพัฒนาหลักสูตรที่ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด (Richards, 2001)

โดยโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์อาจมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภายในโรงเรียนที่มุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายของนักเรียน โดยกมลวรรณ อังศรีสุพร (2554) กล่าวว่า ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย หมายถึง สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายรู้จักส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและสามารถแสดงออกได้ ชอบเคลื่อนไหว สัมผัส พูด และใช้ภาษาทางกาย ทำกิจกรรมที่ต้องใช้ร่างกาย เช่น กีฬา เดินรำ การแสดง การประดิษฐ์ของได้ดี มีความสามารถในการแสดงท่าทางสามารถพัฒนาการทำงานของร่างกาย เรียนได้ดีถ้ามีโอกาสสัมผัส เคลื่อนไหว และมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่ว่างและการสัมผัส โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์โดยบริบทที่พิเศษการพัฒนาหลักสูตรที่มีการพัฒนาแตกต่างกันเนื่องจากจุดเน้นที่ต่างกัน การมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่ต่อเนื่องกันไปเป็นภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นจุดสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร (เฉลา มิสติ, 2540) ซึ่งเมื่อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดตามแนวคิดอาชีพในอนาคต คือ กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เห็นว่าการมุ่งเน้นพัฒนาความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวอาจมีความสอดคล้องกับการกำหนด

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพเช่นกัน เนื่องจากโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ได้จัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรมุ่งเน้นงานเกษตรกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (แผนการพัฒนากิจการศึกษสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี, 2560 - 2564) แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มงานเกษตรกรรมในอนาคตควรงานมุ่งเน้นไปที่การผลิตการแปรรูปการตลาดการจัดจำหน่ายการจัดหาเงินทุนและการพัฒนาสินค้าเกษตรและทรัพยากรรวมถึงอาหารเส้นใยผลิตภัณฑ์ไม้ ทรัพยากรธรรมชาติพืชสวนและผลิตภัณฑ์ / ทรัพยากรพืชและสัตว์อื่น ๆ ประกอบด้วย ระบบธุรกิจ การเกษตร ระบบสัตว์ ระบบบริการสิ่งแวดล้อม ระบบการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร ระบบ ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบพืช ระบบไฟฟ้าโครงสร้างและเทคนิค (National Career Clusters@ Framework, 2016)

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหาร ครู ประสงค์ให้โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำที่สุดคือ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์และกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมีนักเรียนด้อยโอกาสหรือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลากหลาย ประเภท และจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ในภาพรวมทุกระดับ เมื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมินระดับประเทศ นักเรียนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกระดับชั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทำให้ผู้บริหารและครูเชื่อว่านักเรียนส่วนใหญ่มักไม่มีความสามารถมากพอที่จะเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เพื่อไปทำงานกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพได้ (แผนการพัฒนากิจการศึกษสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี, 2560 - 2564) แต่ในทางตรงกันข้าม Donald Clark (2004) กล่าวว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร จะต้องวิเคราะห์ ข้อมูลนักเรียน สิ่งเร้าของผู้เรียน ระดับทักษะในปัจจุบัน ลักษณะทางกายภาพหรือความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน ความสนใจพิเศษหรืออคติของผู้เรียนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเสนอโปรแกรมการเรียนการสอน

5.2.2.2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดหุปัญญา โดยภาพรวม

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดหุปัญญา โดยภาพรวม เมื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยภาพรวม พบว่า ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ความ

ฉลาดทางปัญญาด้านภาษา แสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ควรได้รับการพัฒนา ความฉลาดทางปัญญาทั้งด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาไปพร้อมกัน เนื่องจากการคิดด้วย สมองซึกขวาและซึกซ้ายมีความแตกต่างกัน สมองซึกซ้ายเป็นสมองที่มีการคิดแบบตรรกะ การคิดเป็น ลำดับ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีหลักการ การคิดแบบอัตนัย มองอะไรแยกเป็นส่วน การคิดให้ เหตุผลและหาความถูกต้อง ส่วนสมองซึกขวาเป็นสมองที่มีการคิดแบบสุ่มเดา การคิดแบบหยั่งรู้ การ คิดแบบองค์รวมการคิดสังเคราะห์การคิดแบบปรนัย มองอะไรเป็นภาพรวม ความสุนทรีย์ภาพ อารมณ์ ความรู้สึกและความคิดสร้างสรรค์ ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์นั้น หมายถึง ตรรกะ นามธรรม การใช้เหตุผลและตัวเลข เก่งคณิตศาสตร์ หมากรุก โปรแกรม คอมพิวเตอร์ และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขและตรรกะ การหาความจริงและการคิดอย่าง วิทยาศาสตร์ และความสามารถในการคำนวณที่ซับซ้อน สามารถนำมาเทียบเคียงกับโมนัทซ์นึ่งเรื่อง ปัญญาแบบเต็มหรือ IQ ได้ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาหมายถึง เกี่ยวกับเรื่องคำ ทั้งพูดและ เขียน ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะแสดงความสามารถในเรื่องคำและภาษา มักจะเก่งการอ่าน การเขียนการ เล่าเรื่อง และจดจำคำ พร้อมกับวัน เดือน ปี ได้ดี มีแนวโน้มเรียนได้ดีที่สุดผ่านการอ่าน การจดบันทึก ฟังการสอน และผ่านการอภิปรายถกเถียง และมักมีทักษะการอธิบาย การสอน การปราศรัยหรือพูด จูงใจ และเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างสบายเพราะมีความจำเรื่องคำได้ดี สามารถนึกย้อนหลังได้ และมีความสามารถเข้าใจ และจัดการโครงสร้างประโยคได้ (Howard, 1993 อ้างถึงใน นาดยา ปีลันธ นานนท์ และคณะ, 2542) ความฉลาดทางปัญญาทั้งด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และด้านภาษาจึงมี ความสัมพันธ์กันตามแนวคิดสมองซึกซ้ายการพัฒนานักเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงควรพัฒนาควบคู่ กัน สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากทั้งสองด้านเป็นปัจจัยสำคัญต่อการ ทำงานในปัจจุบันที่ต้องใช้ภาษาที่สอง และที่สาม และที่ระบบขั้นตอนในการทำงานทั้งในระบบ ออนไลน์ที่ต้องเข้าใช้โปรแกรมต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอนในปัจจุบันอนาคต ระบบออฟไลน์ที่ต้อง ทำงานให้สอดคล้องกับระบบออนไลน์และผู้คนจำนวนมาก ทั้งนี้วัฒนา อุปพงษ์ - ศักดิ์ไทย สุรกจิ্বর (2559) กล่าวว่า รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์จะต้องเป็นการจัดกิจกรรมทดลองค้นคว้า ให้ทำงาน ประดิษฐ์ ตกแต่ง ฝึกการใช้เหตุผล แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ บูรณาการวิชาคณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ในวิชาอื่น ๆ การใช้แผนภาพความคิด ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์และแปลผล เช่น นักบัญชี ผู้สอบบัญชี นักวิเคราะห์คอมพิวเตอร์ ช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์ นักเขียนโปรแกรม

คอมพิวเตอร์ นักออกแบบฐานข้อมูล นักสืบ นักเศรษฐศาสตร์ วิศวกร ทนายความ นักคณิตศาสตร์ นักวิเคราะห์เครือข่าย เกษษกร แพทย์ นักฟิสิกส์ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ นักสถิติ พนักงานบัญชี ครู-อาจารย์ เป็นต้น สำหรับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษานั้น จะต้องเป็นการจัดการกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การเขียน การระดมพลังสมองอภิปราย แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่นเช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร นักข่าว อัยการ ทนายความ บรรณารักษ์ ที่ปรึกษาด้านการตลาด ผู้ประกาศข่าว กวี นักการเมือง นักพูด พิธีกรรายการ ครู นักแปลภาษา นักเขียน เป็นต้น โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงต้องค้นหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อจัดหาหลักสูตร การเรียนการสอน และวิธีวัดประเมินผลที่ช่วยพัฒนาความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และความฉลาดทางปัญญาด้านภาษาให้นักเรียนอย่างเร่งด่วน (Armstrong, 1994) (สุรศักดิ์ หลาบมาลา, 2541) (การ์ตเนอร์ อ้างถึงในศิลป์ชัย เทศนา , 2550)

โดยความฉลาดทางปัญญาแต่ละกลุ่มอาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจในกลุ่มงานที่หลากหลายและแตกต่างกัน ดังนี้

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยา อาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านการเข้าใจการมีชีวิต อาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานศิลปะและเทคโนโลยีสารสนเทศ

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านการเข้าใจการมีชีวิตอาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยาอาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยาอาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์

บุคคลที่มีความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองอาจมีแนวโน้มความถนัดและสนใจกลุ่มงานธุรกิจ

การตลาดและการจัดการ สอดคล้องกับจิระพร จงศิริ (2545) กล่าวว่าความสามารถทางพหุปัญญา มีแนวโน้มที่เด่นชัดต่อความสนใจในอาชีพ โดยอ้างถึงเป็รื่อง จันดา (2519) ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเลือกอาชีพที่ต้องอาศัยความสามารถหรือความรู้สูง เช่น แพทย์ นักกฎหมาย การปกครองมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และพบว่า บุคคลที่มีความสามารถสูงในด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และด้านดนตรี มีแนวโน้มสนใจอาชีพประเภทวิทยาศาสตร์และงานศิลปะดนตรี ขณะที่บุคคลที่ที่เด่นชัดต่อความสนใจในอาชีพงานบริการการศึกษาและสังคม งานศิลปะ ดนตรีจะมีความสามารถทางพหุปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ และด้านมิติสัมพันธ์

5.2.2.3 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต โดยภาพรวม เมื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม และพบว่า กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในทั้ง 3 ด้านของการบริหารวิชาการ อาจเนื่องมาจากการจัดการศึกษาในสภาพปัจจุบันยังมุ่งการประกอบอาชีพงานเกษตร งานธุรกิจ งานคอมพิวเตอร์ งานช่าง งานบ้าน งานประดิษฐ์เป็นส่วนใหญ่

กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ซึ่งงานการแพทย์เกี่ยวข้องกับงานช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา อาทิ หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ และงานวิทยาศาสตร์สุขภาพเกี่ยวข้องกับบริการข้อมูลด้านสุขภาพ งานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ อาทิ นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ นักเทคโนโลยีอาหารเสริมและยาเพื่อสุขภาพ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา (The National Career Clusters® Framework, 2016) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มุ่งเน้นให้ความรู้ในการประกอบอาชีพประเภทเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการผลิตในครัวเรือน การจัดการธุรกิจและบริการเป็นส่วนใหญ่ ครุจึงต้องปรับตัวให้ทันกับโลกในปัจจุบันสอดคล้องกับ (Wechayaluck, 2014) การจัดการเรียนการสอนเพื่ออาชีพจะต้องเน้นการสร้างทักษะเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ

เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของประเทศไทยทั้งสังคมผู้สูงวัยที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อม โรคระบาดต่าง ๆ ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เอง ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การจัดการ เรียนการสอนกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ จึงเป็นการเติมเต็มศักยภาพอาชีพใน อนาคตทำให้นักเรียนมีทักษะที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัค โอฬาริยกุล (2554) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนานักเรียนในทุกด้านอย่าง ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามการจัดการจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความคิด และความสนใจของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Khotbanthao, 2009) รวมถึงอาจจัดการเรียนการสอน ให้ตรงกับคุณลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นลักษณะเด่นพิเศษ เฉพาะของนักเรียนที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่าจะประสบความสำเร็จในด้านวิทยาศาสตร์ (Boonsom, 2015).

อย่างไรก็ตามกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม โดยเฉพาะในงานระบบขนส่งและงาน วิศวกรรมประยุกต์ งานระบบขนส่งเกี่ยวข้องกับการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ อาทิ นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทาง อากาศ นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ช่างอากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ พนักงานขับรถบรรทุกขนส่ง คนขับรถบรรทุกหนัก คนขับรถรับจ้าง วิศวกรหัวรถ จักร เจ้าหน้าที่การรถไฟฟ้ายานยนต์ รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการจัดเก็บและการกระจายสินค้า โลจิสติกส์ วิศวกรเรือ ผู้ให้บริการรถรับส่งของ

ในงานวิศวกรรมประยุกต์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้บริการแก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือ คณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ อาทิ วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรเคมี วิศวกร ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ยกเว้นคอมพิวเตอร์ ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรป้องกันอัคคีภัย วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความปลอดภัยในการ ขุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศ นักชีววิทยาโมเลกุลและเซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศและอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ (The National Career Clusters@Framework, 2016)

ซึ่งกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมนั้น มีความต้องการจำเป็นอันดับรองลงมาซึ่งสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 -2579 (The 20-Year National Strategy, 2017 – 2036) ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 และในอนาคตอาจไปถึง 5.0 เหมือนประเทศญี่ปุ่น ซึ่งขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมไปสู่ความ “มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน” เน้นภาคการผลิตไปสู่ภาคบริการมากขึ้นและประชากรมีรายได้สูง (Chularut, 2018) โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงควรคำนึงถึงอุปสรรคและโอกาสที่เกิดขึ้นของประเทศไทยที่ต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์โลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์กรความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น (The Twelfth National Economic and Social Development Plan, 2017-2021) ในการพัฒนาหลักสูตรด้านอาชีพจึงต้องเข้มข้นและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนเพื่อรองรับโลกในอนาคต

5.2.2.4 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า สภาพเศรษฐกิจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ การเมืองและนโยบายของรัฐและสภาพสังคม ตามลำดับ ส่วนเทคโนโลยี มีค่าดัชนีความต้องการ จำเป็นต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันแนวโน้มของการพัฒนาการด้านเทคโนโลยี (Technology) มีสูงกว่าสภาพแนวโน้มทางเศรษฐกิจ (Economic) สอดคล้องกับ Certo and Peter (1991) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจากภายนอกองค์กรเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งอาจส่งผลดีในแง่การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายจากเครื่องมือออนไลน์ต่าง ๆ แต่ในทางกลับกันสภาพเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อโรงเรียนในแง่การจัดงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้บริหาร ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมองหาโอกาส (Opportunity) ทางเทคโนโลยีเพื่อทดแทนกิจกรรม โครงการ ที่อาจจะเสียไปจากการขาดงบประมาณการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาการสงเคราะห์ (ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา, 2554) แต่อย่างไรก็โรงเรียนต้องมีเครื่องมือที่สำเร็จรูป ทันสมัยเข้ามาช่วยบริหารงานวิชาการที่สร้างโอกาสให้กับนักเรียนได้มีทักษะการดำรงชีวิต ทักษะด้านอาชีพเพื่อการมีงานทำ ทักษะด้านกีฬา ทักษะด้านศิลปะ ทักษะด้านดนตรีภายใต้การปลูกฝังให้เกิดสำนึกความเป็นไทย เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์ยึดมั่นการปกครองตาม

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแผนการพัฒนากิจการศึกษาระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และรัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

สำหรับด้านสภาพสังคมนั้น โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ได้แบ่งพื้นที่เขตบริการในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่ออย่างชัดเจนและในการรับนักเรียนเข้าเรียนนั้น ได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างมากมาย ประกอบด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บ้านพักเด็กและเยาวชน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล มูลนิธิและองค์กรเอกชนอื่น ๆ ภายในเขตพื้นที่บริการ นอกจากนี้แล้วสถานศึกษายังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อออกสำรวจค้นหาเด็กด้อยโอกาสที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพื่อคัดเลือกนักเรียนด้อยโอกาส ตรวจสอบสภาพจริงของเด็กด้อยโอกาสแต่ละคน ประสานงานกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลและช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา เพื่อนำเด็กด้อยโอกาสดังกล่าว

มาเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ รวมถึงการประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อรับนักเรียนเข้าประกอบอาชีพ ประสานกับสถานศึกษาเพื่อจัดสรรโควตาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ารับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาทักษะอาชีพให้เข้มข้นมากขึ้นเพื่อนำองค์ความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 ได้เน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีในสังคม สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

5.2.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง 48 วิธีดำเนินการ อาจจะสามารถจัดทำเป็นโครงการโดยมีโรงเรียนนำร่องการจัดทำโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคตได้ (Focus Group, 2020) เพื่อทดลองการใช้ว่า กลยุทธ์ว่าจะประสบความสำเร็จเพียงใด สอดคล้องกับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร (2562) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562 มีพื้นที่นำร่อง 6 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ กาญจนบุรี ศรีสะเกษ ระยอง สตูล และกลุ่มปัตตานี ยะลา นราธิวาส โดย พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (Education Sandbox) การศึกษา โดยให้อำนาจแก่สถานศึกษาในการ บริหารงานได้อย่างอิสระและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน เพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายการศึกษา ซึ่งมีประเด็น การอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

พวงรัตน์ เกสรแพทย์ (2543: 25) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นเครื่องมือที่ สำคัญของผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพแวดล้อมและ เป็นประโยชน์หลายประการต่อการบริหารในองค์กรต่าง ๆ ซึ่งการบริหารงานวิชาการโรงเรียน การศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต การจัดการเรียนการสอนมีความ ต้องการจำเป็นถึงที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล ตามลำดับ การ จัดการเรียนการสอน

สอนจึงเป็นสิ่งที่โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ควรพลิกโฉมกิจกรรมการเรียนรู้และ การแนะแนว เพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีพในอนาคต 6 กลุ่มอาชีพ โดยเน้นกลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม โดยการพัฒนาความฉลาด ทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาของนักเรียนเป็นสำคัญ และยังคงส่งเสริมกลุ่มงาน เกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติโดยเน้นการประยุกต์กับกลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม ส่งเสริมความฉลาดทางปัญญาของนักเรียนด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกายผ่านการเรียนรู้ จากหุ่นยนต์ โดยการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่ เสริมสร้างความสามารถการประกอบอาชีพในอนาคต ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสภาพทั่วไป

ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (Kolb, 1984) ที่ได้กล่าวถึง Experiential Learning เพื่อฝึกผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วมกับการเรียน มีกระบวนการสะท้อนคิด (Reflection) กระบวนการคิดวิเคราะห์ Analytical และ Conceptualization skill มาก่อนการเรียนรู้เชิงเทคนิคที่มีความซับซ้อน เช่น การเรียนวิชาแพทย์ และฝึก Decision Making และ Problem Solving Skills เพื่อจะได้เป็นกลไกสำคัญในการสรุป และเลือกใช้องค์ความรู้ที่ได้ใหม่นี้ในอนาคต อย่างไรก็ตามครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในปัจจุบัน ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561- 2580) ครูจึงควรได้รับการพัฒนาผ่านระบบออนไลน์ (Online) และออนไซต์ (On-site) โดยใช้พหุปัญญาเป็นฐาน (Multiple Intelligence base Learning) สอดคล้องกับ W N Pratiwi, D Rochintaniawati and R R Agustin (2018) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการเรียนการสอนพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ระหว่างการดำเนินการสอน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย จากการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญรวมถึงคณะครูในรายวิชาอื่น ๆ เช่นกัน

ทั้งนี้การจัดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้พหุปัญญาเป็นฐานมีกิจกรรมหลากหลาย อาทิ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การเขียน การระดมพลังสมองอภิปราย แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ เป็นการจัดกิจกรรมทดลองค้นคว้า ให้ทำงานประดิษฐ์ ตกแต่ง ฝึกการใช้เหตุผล แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ บูรณาการวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในวิชาอื่น ๆ การใช้แผนภาพความคิด ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์และแปลผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านมิติสัมพันธ์ เป็นการจัดกิจกรรม ใช้จินตนาการคิดเป็นภาพ ให้ทำงานศิลปะ วาดภาพ สเกตซ์ภาพ 2 มิติ 3 มิติ ฝึกให้ใช้กล้องถ่ายภาพ เรียนรู้จากภาพยนตร์ วิดีโอ สไลด์ ใช้ซอฟต์แวร์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย เป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้ได้ด้วยการปฏิบัติจริง สนับสนุนให้เล่นกีฬา การแสดง เต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกายแสดงบทบาทจากเรื่องที่เรียน การเรียนรู้โดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ซึ่งอาจนำมาใช้เป็นสื่อ เล่นเกมที่ส่งเสริมความกระฉับกระเฉง ประสานด้านร่างกายและจิตใจ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านดนตรี เป็นการจัดกิจกรรมให้เล่นเครื่องดนตรี ร้องเพลง การร้องเพลงประสานเสียง ฟังเพลงเริ่มต้นในเนื้อหาจากบทเพลงเพื่อเข้าสู่เนื้อหาของการเรียน ใช้เพลงในการสรุปความคิดรวบยอด ใช้เสียงดนตรีช่วยจำ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น เป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้ากลุ่มทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้อภิปราย เรียนรู้ร่วมกันแก้ปัญหาาร่วมกัน การมีส่วนร่วมกับชุมชน เข้าร่วมแข่งขันต่าง ๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเข้าใจตนเอง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ทำงานตามลำพัง สอนให้เห็นคุณค่าของตัวเอง สนับสนุนให้ทำงานเขียน บันทึกประจำวัน หรือทำหนังสือ ทำรายงานเดี่ยว ให้เรียนตามความถนัด ความสนใจ กิจกรรมที่กล้าตัดสินใจ การตั้งเป้าหมายและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านธรรมชาติวิทยา เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับธรรมชาติ พืช สัตว์ ลม ฟ้า อากาศ กิจกรรมการสังเกตธรรมชาติรอบข้างและบันทึกความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ และ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเข้าใจการมีชีวิต เป็นกิจกรรมพัฒนาจิตใจ สังคม พัฒนาอารมณ์ขั้นของตน ให้มีชีวิตชีวา และสร้างความสนุกสนานกับคนรอบข้าง เรียนรู้หลักปรัชญาการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ครอบคลุมแนวคิดหลายๆด้าน เชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับโลกทั้งธรรมชาติของโลก และธรรมชาติของจักรวาล (Armstrong, 1994) และ (การ์ดเนอร์ อัจฉริยะในศิลปะชัย เทศนา, 2550)

การใช้กลยุทธ์ที่สอดแทรกการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project base learning) ก็มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม สุวัฒน์ นิยมไทย (2554) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานโดยเริ่มต้นที่ปัญหา และใช้กระบวนการทำโครงงานมาสร้างความรู้หรือแก้ปัญหาที่นั้นและได้ผลงานที่ผ่านการทำงาน รวมถึงการจัดการเรียนการสอนควรวางแผนและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพในอนาคต ให้กับเด็กนักเรียนที่ส่วนใหญ่เป็นเด็กด้อยโอกาส โดยครูแนะแนวต้องสร้างความมุ่งมั่นในตนเองให้กับนักเรียน (Self-Determination) อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับวัยของนักเรียน และให้นักเรียนสามารถเรียนต่อในกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมได้อย่างง่ายดาย โดยการกำหนดพฤติกรรมตนเองในการปฏิบัติ เรียนรู้ประสบการณ์ และการพัฒนาตนเองให้สำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้เกิดแรงจูงใจภายในและความหลากหลายของปัจจัยที่มาจากแรงจูงใจภายนอก (Deci & Ryan, 2008)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้การวัดและประเมินผลจะมีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด แต่ก็ควร จะพัฒนาให้อยู่ในระดับที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นเพราะวัดและประเมินผลเป็นการประเมินพัฒนาการและ การเรียนรู้ที่ได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการตรวจสอบความพร้อมและพัฒนาการเรียนรู้ตาม จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา (สุภัค โอฬารพิริยกุล, 2556) โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์จึงควรใช้ กลยุทธ์ในการเพิ่มแนวทางการวัดและประเมินตามสภาพจริงเพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความ สนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต เสริมประสิทธิผลในการวัดและประเมินผลรายบุคคล เพื่อให้สามารถค้นพบความถนัด ความสนใจการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพในอนาคต โดยมุ่งเน้น การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถ และทักษะของนักเรียนในชั้นเรียน จัดทำเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Assessment) ให้สอดคล้องสภาพสังคมของนักเรียน ซึ่ง สอดคล้อง วรินทร์ สีเสียดงาม และคณะ (2562) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการวัดและประเมินผลแนวใหม่ที่ได้มุ่งเน้นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่พิจารณาพัฒนาการ ความประพฤติ และการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปใน กระบวนการเรียนการสอน ทั้งด้านความรู้และด้านทักษะเข้าด้วยกัน ให้ผู้เรียนแสดงความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่างๆ โดยจัดทำแบบทดสอบที่มุ่งเน้นการทดสอบเชาวน์ปัญญา (Intelligence Test) การทดสอบความถนัดทางอาชีพ (Career Test) การทดสอบพหุปัญญา (Multiple Intelligent test) การทดสอบอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Test) เพื่อทำเป็นข้อมูล (Big Data) ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ แบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องโดยรักษาความเป็นส่วนตัว ของข้อมูล สอดคล้องกับใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539)กล่าวไว้ว่า วิธีการวัดผลการเรียนการ ประเมินผลที่ดีควรมีขอบเขตกว้างขวางและใช้วิธีการหลาย ๆ แบบ ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้วัดผลอย่าง ถูกต้อง วิธีการวัดผลการเรียนมีหลายอย่างเริ่มตั้งแต่การสังเกตไปจนถึงการทดสอบ และพัฒนา นักเรียนให้เต็มศักยภาพแล้วทำการประเมินคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงพัฒนาและนำไปใช้ใน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

อีกทั้งควรจัดให้มีกลยุทธ์การปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็น รายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี และเพิ่ม แนวทางการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจ ตนเอง สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2546) กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ว่าเป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติงานที่เหมือนการปฏิบัติงานในชีวิต

จริง มีเวลาเพียงพอสำหรับวางแผน การลงมือทำงาน จนได้งานที่เสร็จสมบูรณ์ มีโอกาสประเมินผลการทำงานด้วยตนเองและมีการปรึกษาร่วมกับนักเรียน โดยผ่านการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้มีส่วนร่วม

ในการวางแผนหาวิธีการที่ดีที่สุดช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างสมาชิกขององค์การและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดการประสานงานและบูรณาการทางด้านความคิดและนำมาสู่การนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง (พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2543) จึงเป็นการกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือการวัดที่หลากหลายและประเมินผลตามสภาพจริง ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียนจบซึ่งต้องคำนึงถึงสภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ในการนำผลวิจัยไปใช้ครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรนำจัดทำหลักสูตรแกนกลางใหม่โดยเพิ่มหลักสูตรอาชีพในอนาคตเป็นหนึ่งในรายวิชาที่สำคัญแทนที่วิชาการทำงานอาชีพที่ไม่ครอบคลุมอาชีพในอนาคตและเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอนให้มากกว่าเดิมโดยให้สัดส่วนของจำนวนชั่วโมงสอนกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ รวมถึงกลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรมให้มากกว่ากลุ่มอาชีพในอนาคตอื่น ให้โรงเรียนการสงเคราะห์สามารถจัดหลักสูตรให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของการพัฒนาพื้นที่ของโรงเรียน (Area Based Approach)

ผู้บริหารและครูควรจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมโดยการบูรณาการพหุปัญญาและความรู้อาชีพในอนาคตเข้าไปในรายวิชาต่าง ๆ หรือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการเสริมสร้างประสบการณ์อาชีพในอนาคต เป็นพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (Education Sandbox)

ด้านการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ควรจัดการแข่งขันทักษะทางวิชาการและอาชีพในอนาคตเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาและการมีงานทำระหว่างเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนกลุ่มสาระและครูแนะแนวควรจัดการเรียนการสอนและการแนะแนว

ให้ความรู้พหุปัญญาที่สอดคล้องกับอาชีพในอนาคตร่วมกันระหว่างโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์กับสถานประกอบการทั้ง 6 กลุ่มอย่างต่อเนื่องในรูปแบบ PLC (Professional Learning Community) และจัดศูนย์อาชีพในอนาคตโดยใช้พหุปัญญาเป็นฐานสำหรับนักเรียน (Future Career for Student Center base on Multiple Intelligence) ทั้งนี้ทักษะที่พัฒนาต้องมีความสอดคล้องกับทักษะสำคัญของอาชีพเป้าหมายในปัจจุบันและอนาคตตามตลาดแรงงานและความต้องการของผู้ผลิตและผู้บริโภค

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารควรจัดการอบรมครูในสังกัดโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เรื่อง การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของนักเรียนเพื่อตอบสนองต่อการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาดังนี้

1. นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ รวมถึงการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพผู้บริหารและครู โดยใช้นวัตกรรมทางการศึกษา

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์มีจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

2. โมเดลการบริหารโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาโดยใช้พื้นที่นวัตกรรม โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ให้สามารถจัดการศึกษาให้สามารถดึงศักยภาพของนักเรียนออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในทุกด้าน ทั้งด้านการศึกษา การอาชีพ และครอบครัว ตลอดจนสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า พหุปัญญามีสภาพปัญญาระดับมาก การสร้างโมเดลเพื่อส่งเสริมนักเรียนจะเป็นอีกงานวิจัยหนึ่งสร้างโอกาสให้กับนักเรียนทุกคน

3. นวัตกรรมเครื่องมือการวัดและประเมินผลโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แนวคิดอาชีพในอนาคต โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด ตามหลักสูตรอาชีพที่ต้องใช้การปฏิบัติเป็นสำคัญ

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การวัดและประเมินผลด้านอาชีพในอนาคตเป็นจุดแข็งและอยู่ในระดับมาก หากมีการทำวิจัยจะทำให้ได้ข้อค้นพบการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินที่มีคุณภาพสำหรับโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามบริบทแต่ละโรงเรียนจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลวรรณ อังศรีสุรพร. (2554). *การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: กรมฯ
- กิ่งแก้ว เฟื่องศิลา. (2558). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดโพรงมะเดื่อ (ศรีวิทยาการ)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร: นครปฐม
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.(2545). *การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์ สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูป การศึกษา*. กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพลส.
- เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล. (2547). *การพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กุลชญา เทียงตรง. (2550). *การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,สำนักงาน. (2554). *การกำหนดมาตรฐานการศึกษา ตาม กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- จันทร์เพ็ญ ชูประถาวรณ. (2557). *พหุปัญญา (Multiple Intelligences)*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560, จาก <http://taamkru.com/th/พหุปัญญา/>
- จิระพร จงศิริ. (2545). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางพหุปัญญากับความสนใจในอาชีพ*. สาขา การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2561, จาก <http://www.thailis.or.th/>
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

- เฉลา มิสตี๋. (2540). *การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการป้องกันโรคเอดส์ สำหรับ ผู้ใช้แรงงานใน โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ; มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิมพล พันทอง. (2542). *การศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ชญาพิมพ์ อุตสาโท, สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2555). การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ: โรงเรียนถนนอมราษฎ์บำรุง. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 35(1). 100-110.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ และบังอร เสรีรัตน์ (2543). รายงานการวิจัยจัดการเรียนรู้ที่บ้านโดยโดยพ่อแม่ ร่วมกับโรงเรียน (Homeschool). กรุงเทพฯ : สำนักงานโครงการพิเศษสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2545). *การบริหารงานวิชาการ*. ปัตตานี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). *การวางแผนกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี
- ทีศนา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- อึ้ง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ :ธนรัช
- นาดยา ปิลันธนานนท์ และคณะ. (2542). *การศึกษาตามมาตรฐาน : แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- เนตรชนก ฤกษ์ห่วย. (2550). การศึกษา การพัฒนามนุษย์ กับหลักสูตร. สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://farpim04.blogspot.com/2019/06/>
- ประเวศ ทั้งจันทร์แดง. (2559). *กลยุทธ์การจัดการศึกษาสงเคราะห์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตนักเรียน ของสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ประเวศ วสี. (2535). *การพัฒนาพลังสร้างสรรค์ขององค์กร : วิธีแก้ปัญหาที่ยากและสลบซับซ้อน*. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ
- ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2554). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560, https://issuu.com/banky/docs/10-11-54_03

- พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2557). *หลักสูตรบูรณาการ*. สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <http://www.royin.go.th/?knowledges>
- พฤทธิ ศรีบริวรรณพิทักษ์. (2552). *การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก. แนวคิดและหลักการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- พฤทธิ ศรีบริวรรณพิทักษ์. (2561). *การพัฒนากลไกขับเคลื่อนระบบการผลิตและพัฒนาครูสมรรถนะสูงสำหรับประเทศไทย 4.0*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. (สิทธิชัย อดิธมโม) (2560). รูปแบบการจัดการการศึกษาสงเคราะห์ด้วยมาตรการทางกฎหมาย. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*. 13(2), 217-229.
- พวงรัตน์ เกสรแพทย์. (2543). *การวางแผนกลยุทธ์ของนักการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. (2555). *คู่มือปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ผู้ห้องเรียนแห่งคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2555). *สอนเขียนแผนบูรณาการบนฐานเด็กเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีรพัฒน์ วัชรินทรางกูรและวิทยา จันทร์ศิลาโสมทิพย์. (2553). *รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย. ระดับคุชฌ์บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- พีระ รัตนวิจิตร. (2545). *การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาสู่การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ. ธรรมสาร.
- ไพฑูริย์ สีนารัตน์. (2554). *การจัดการหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2550). *การจัดและการบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2544). *กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- รังสรรค์ มณีเล็ก. (2549). *การวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำงบประมาณในสถานศึกษา*. นนทบุรี: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2550). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- _____. (2553). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พิมพ์ครั้งที่4. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- วนิษา เรช. (2550). *อัจฉริยะสร้างได้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ red
- วรรณมา สุภาพฒ . (2553). *การศึกษาปัญหาการวางแผนกลยุทธ์สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงาน*

- เขตพื้นที่การศึกษาดรตาด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วรรณิษา บัวสุข. (2553). ความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม. *เกมการศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- วรินธร สีเสียดงาม และคณะ. (2562). การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของรายวิชาการปฏิบัติ เครื่องดนตรีในระดับอุดมศึกษา. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 16-27
- วสัน ปุณผล. (2551). การได้พัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทาง วิทยาศาสตร์ : การประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัฒนา พัชราวนิช. (2531). *หลักการแนะแนว*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- วัฒนา อุพงษ์ และศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมพหุปัญญา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2561, จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/45116>
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น: สานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอร์รี่จำกัด
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี 2543 *การประเมินการเรียนรู้: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย* *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560, จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/30596>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา
- ศิลป์ชัย เทศนา. (2550). *วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่าง*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560 , จาก http://www.ndr.ac.th/mi/mi_selftest1.htm
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ทองเพชร. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการเลี้ยงโคพื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษายุคใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*.

อุบลราชธานี : หจก. อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สันติบุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุ๊คพอยท์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาใหม่คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตาม กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษา พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรื. (2560). *สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*.

สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <https://www.nesdc.go.th>.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของเด็ก ในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา 2557-2558*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). *แผนการพัฒนากิจการศึกษาระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)*. สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2562, จาก

<http://special.obec.go.th/page.php>

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2546). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). *ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,

สุนทร โคตรบรรเทา. (2552). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน

สุภัค โอฬารพิริยกุล. (2556). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาล*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุมาลี จันทร์ชลอ. (2542). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ : เพลท หจก. สุเมตรฟิล์ม.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2541). *การสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*. *วารสารวิชาการ*. 1(1) : 38.

สุวัฒน์ นิยมไทย. (2554). *การเรียนการสอนวิชาชีพแบบผสมผสาน โดยใช้โครงงานเป็นฐานในสถาน*

ประกอบการ: แนวคิดใหม่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ. *วารสารการอาชีวและเทคนิคศึกษา*. 1(2), 57-64.

เสาวนิตย์ ชัยมุสิก. (2545). *การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ระดับสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : บัคพอยท์, หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560, จาก <https://www.krupatom.com/wp-content/uploads/2019/07/PJBL.pdf>

อมรรัตน์ ศรีพอ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรอนงค์ บุญแผน. (2552). *การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้สายน้ำแห่งชีวิต ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านมุกมันโนน อุดมสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

อัครเดช เกตน้ำ และคณะ. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หนังสือประกอบการเรียนรู้วิชา พื้นฐานของหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อารีย์วรรณ สุทธิพงษ์พันธ์ 2560 : *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าตามแนวคิดคุณลักษณะความเป็นผู้นำทางทหารและความมั่นคงของชาติในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำภา บุญช่วย. *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2537. เทียนวัฒนาพรินตั้ง.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). *การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุษา คงทอง และคณะ. (2553). *องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

ภาษาอังกฤษ

American Institutes for Research. (2016). *National Career Clusters®Framework*.

Retrieved 28 April 2019, from

<https://www.air.org/sites/default/files/CTEClusters.pdf> and

<https://libguides.wsaalem.k12.wi.us/CareerClusters>

- Andrea Lauren Heming Fall (2008). *Multiple Intelligences in the Classroom Western Kentucky University*. Retrieved 2 February 2019, from https://digitalcommons.wku.edu/stu_hon_theses/138/
- Armstrong, T. (1993). *Seven kinds of smart*. New York, NY: Penguin Group.
- Armstrong T. (1994). *Multiple intelligence*. Retrieved 2 February 2019, from http://www.thomasarmstrong.com/multiple_intelligences.htm
- Barbara. (1986). *Free Flight: Celebrating Your Right Brain Paperback*. Jalmar Pr: 1st Edition.
- Bordei, S. (2015). *MIDAS factor structure analysis for 12-14 y.o. Romanian pupils. Paper presented at the 6th World Conference on Learning, Teaching and Educational Leadership, 29-31 October 2015, Paris, France.*
- Bordei, S. (2016). MIDAS-AN USEFUL TOOL FOR CAREER COUNSELLING, *Journal of Innovation in Psychology, Education and Didactics*. 2015(2). 217 - 224.
- Careers New Zealand. (2012). *Donald Super Developmental self-concept*. Retrieved 2 February 2019, from <https://www.careers.govt.nz/assets/pages/docs/career-theory-model-super.pdf>
- Certo, S. C., Peter, J. P., & Ottensmeyer, E. J. (1991). *Strategic management: concepts and applications*. Richmond, Tx.
- Cheung, L. M., & Wong, W. S. (2011). The effects of insomnia and Internet addiction on depression in Hong Kong Chinese adolescents: An exploratory cross-sectional analysis. *Journal of Sleep Research*, 20(2), 311–317.
- Clark, D.R. (2004). *Concepts of leadership*. Retrieved 2 February 2019, from <http://nwlink.com/~donclark/leader/leadcon.html>
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2008). *Self-Determination Theory: A Macro theory of Human Motivation, Development, and Health*. Retrieved 2 February 2019, from https://www.researchgate.net/publication/228639379_Self-Determination_Theory_A_Macrotheory_of_Human_Motivation_Development_and_Health
- Department of Employment . (2001). *The Thai Standard Occupational Classification*. Retrieved 2 February 2019, from https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/vgnew_th/3f3080c71f6ebbe05c1f0b52fbd5448c.pdf.

- Enfa Smart Club. (2552). *คลับเพื่อยอดคุณแม่และอัจฉริยะตัวน้อย*. สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://www.enfababy.com>
- Fry, H., Steve, K., and Stephanie, M. (2009). *A Handbook for Teaching and Learning in Higher Education: Enhancing Academic Practice*. England: Routledge.
- Gardner, H. (1993). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. New York: Basic Books.
- Gardner, H. (1999a). *Intelligence reframed: Multiple intelligences for the 21st century*. New York: Basic Books.
- Gardner H. (2005). *Intelligence in seven steps*. Retrieved 2 February 2019, from http://www.newhorizons.org/future/Creating_the_Future/crfut_gardner.html
- Goldstein, I. L. (1993). *Training in organizations: Needs assessment, development, and evaluation*. Thomson Brooks/Cole Publishing Co.
- Herman, J., and J. L. Herman. 1994. *Education quality management: Effective schools through systematic change*. Lancaster, Pa.:Technomic Publication Co
- International Labour Organization. (2012). International Standard Classification Of Occupation: ISCO-08). Retrieved 2 February 2019, from https://www.ilo.org/wcmspgroups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_172572.pdf
- James Forest and Kevin Kinser. (2002). *Higher Education in the United States: An Encyclopedia*. Oxford : ABC-CLIO.
- Julia Miller Vick, Jennifer S. Furlong and Mary Morris Heiberger. (2008). *The Academic Job Search Handbook, 4th ed*. Philadelphia : University of Pennsylvania Press
- Kerka, S. (1999). *Multiple intelligences awl career counseling*. ERIC Digest 435040. Columbus, Ohio: ERIC Clearinghouse on Adult, Career, and Vocational Education.
- Kolb, D. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning process*. City: Prentice Hall.
- Kolb, D. A., Rubin, I. M., & Osland, J. (1991). *Individual and organizational learning*. topic introduction, Organizational Behaviour : anexperientialapproach, New Jersey: PrenticeHall,58-60.

- Kung, O. (2015). *Speech by Mr Ong Ye Kung, Acting Minister for Education (Higher Education and Skills), at the Opening of the OECD-Singapore Conference on Higher Education Futures, 14 October 2015, Resorts World Convention Centre, Singapore*. Retrieved 2 February 2019, from https://www.mfa.gov.sg/Overseas-Mission/Geneva/MissionUpdates/2015/10/press_20151014
- Irmeli Halinen. (2016). *Quality Education: Finnish Way to Sustainable Well-being*. Retrieved 2 February 2019, from https://swedesd.uu.se/digitalAssets/573/c_573074-l_3-k_presentation-irmeli-halinen.pdf
- Ministry of Internal Affairs and Communications. (2009). *The Japan Standard Occupational Classification*. Retrieved 2 February 2019, from https://www.soumu.go.jp/english/dgpp_ss/seido/shokgyou/index-co.htm
- Mueller, M. M. (1995). *The educational implications of multiple intelligence groupings within a cooperative learning environment*. Published in Dissertation.
- Paul. (2003). *HR Strategy: Business Focused Individually Centred 1st Edition*. The United States: Butterworth-Heinemann
- Peter Boxall and John Purcell. (2008). *Strategy and Human Resource Management, 2nd edition*. New York: Palgrave MacMillan
- Philip Kotler and Karen F. A. Fox (1995). *Strategic marketing for educational Institutions*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, c1995.
- Raymond A. Noe ... [et al.]. (2006). *Human resource management: gaining a competitive Advantage*. Boston, MA : McGraw-Hill
- Richards, J. C. (2001). *Curriculum Development in Language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Shearer, C. B. (1994). *The MIDAS: Professional manual*. Kent, Ohio: MI Research and Consulting, Inc. <http://www.MIResearch.org>
- Shearer, C. B., & Jones, J. A. (1994, April). *The validation of the Hillside Assessment of Perceived Intelligences: A measure of Howard Gardner's theory of multiple intelligences*. Paper presented at the annual meeting of the American Educational Research Association, New Orleans, LA.

- Shearer, C.B. (1999). *The challenge! A MIDAS guide to career success*. Kent, OH: MI Research and Consulting, Inc.
- Shearer, C.B. (2001). *Enhancing a Career Exploration Program for 8th Grade Students with an Assessment for the Multiple Intelligences*
- Shearer and Darrell Anthony Luzzo (2009). *Exploring the Application of Multiple Intelligences Theory to Career Counseling*. The Career Development Quarterly. Volume 58, 1, 3 - 13
- Shearer, B. (2013). *The MIDAS™ : A Professional Manual (Rev.ed.)*. Kent, OH: MI. <http://www.miresearch.org>
- Silver, H.F., and J.R. Hanson. (1995). *Learning Styles and Strategies*. Woodbridge, N.J.: The Thoughtful Education Press.
- Silver, H. F., Strong, R. W., & Perini, M. J. (2000). *So each may learn: Integrating learning styles and multiple intelligences*. Alexandria, VA: ASCD.
- The Nebraska Department of Education. (2019). *Career Development*. Retrieved 2 February 2019, from <https://www.education.ne.gov/nce/careerdevelopment/>
- W N Pratiwi, D Rochintaniawati and R R Agustin. (2018). The effect of multiple intelligence-based learning towards students' concept mastery and interest in learning matter. *Journal of Physics: Conference Series*, Volume 1013, Issue 1, article id. 012075(2018). Retrieved 2 February 2019, from <https://ui.adsabs.harvard.edu/abs/2018JPhCS1013a2075P/abstract>
- Zhukov K. (2015). Challenging Approaches to Assessment of Instrumental Learning. *Assessment in Music Education: from Policy to Practice*. 16, 55-70.
- Zuckerberg, M. (2015). *Facebook CEO Interview*. Retrieved 2 February 2019, from https://www.youtube.com/watch?v=Q_0Bvjvx0iM

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2
 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
 โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 114/2562

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 120/62 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระยะแรกตามแนวคิดทฤษฎีและ
 อาชีพในอนาคต

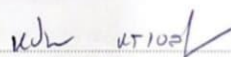
ผู้วิจัยหลัก นายอภิภูภูมิ มีพรหม

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ
 ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki,
 the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization - Good
 clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ)
 ประธานคณะกรรมการ

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นึ่งหทัย แร่งผลสัมฤทธิ์)
 กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบลดขั้นตอน

วันที่รับรอง: 26 พฤศจิกายน 2562

วันหมดอายุ: 25 พฤศจิกายน 2563

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
4. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
5. แบบสอบถาม

เลขที่โครงการ: 120/62
 วันที่รับรอง: 26 พ.ย. 2562
 วันหมดอายุ: 25 พ.ย. 2563

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทความผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทความผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้ถือเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบมีเงื่อนไข (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1.6 และ 7 เท่านั้น

Office of the Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects:
The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts
Chamchuri 1 Building, Room 114, Phayathai Road, Wang Mai Sub-district,
Pathum Wan District, Bangkok 10330
Telephone number 0 2218 3210-11 E-mail curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 114/2562

Certificate of Research Approval

Research Project Number 120/62 WELFARE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES
BASED ON THE CONCEPT OF MULTIPLE INTELLIGENCES AND FUTURE CAREERS

Principal Researcher Mr. Kasidit Meeprom

Office Faculty of Education, Chulalongkorn University

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects: The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts at Chulalongkorn University, based on Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines and the Principle of the international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) has approved the execution of the aforementioned research project.

Signature *Theraphan Luangthongkum*

(Emeritus Prof. Theraphan Luangthongkum, Ph.D.)

Chairman

Signature *W.L. KRUD*

(Asst. Prof. Nungthatai Rangponsumrit, Ph.D.)

Secretary

Research Project Review Categories: Expedited Review

Date of approval: 26 November 2019

Expiry date: 25 November 2020

Documents approved by the Committee

1. The research proposal
2. The researcher CV
3. Documents providing information for the research sampling population/participants
4. Informed consent documents
5. Questionnaire

Protocol No.	120/62
Date of Approval	26 NOV 2019
Approval Expiry Date	25 NOV 2020

Conditions

1. The researcher has acknowledged that it is unethical if he/she collects information for the research before the application for an ethics review has been approved by the Research Ethics Review Committee.
2. If the certificate of the research project expires, the research execution must come to a halt. If the researcher wishes to reapply for approval, he/she has to submit an application for a new certificate at least one month in advance, together with a research progress report.
3. The researcher must conduct the research strictly in accordance with what is specified in the research project.
4. The researcher must only use documents that provide information for the research sampling population/participants, their letters of consent and the letters inviting them to take part in the research (if any) that have been endorsed with the seal of the Committee.
5. If any seriously untoward incident happens to the place where the research information, which has requested the approval of the Committee, is kept, the researcher must report this to the Committee within five working days.
6. If there is any change in the research procedure, the researcher must submit the change for review by the Committee before he/she can continue with his/her research.
7. For a research project of less than one year the researcher must submit a report of research termination (AF 03-13) and an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. For a research project which is a thesis, the researcher must submit an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. This is to be used as evidence of the termination of the project.
8. A research project which has passed the Exemption Review, must observe only the conditions in 1, 6 and 7.

ภาคผนวก ข
 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินกรอบแนวคิด และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ดร. อัจฉรวรรณ จันท์เพ็ญศรี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
 วิทยาลัยฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4. ดร.สิรินันท์ ศรีวีระสกุล

ตำแหน่ง ผู้จัดการและผู้อำนวยการโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

5. ดร.ธนนท์ วีรธนนท์

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่1)

ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา และการพัฒนากลยุทธ์

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม	อาจารย์ประจำ สาขาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์นภัส มโนการณ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาพื้นฐานและการพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ดร.พลรพี ทูมมาพันธ์	-อาจารย์ คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ดร.สุบัน พรเวียง	อาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. ดร.อรธณพ โพธิสุข	อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนเทรธา
6. ดร.สิรินันท์ ศรีวีระสกุล	ประธานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน จ.เชียงใหม่
7. ดร. ศิริศักดิ์ นันตี	ผู้เชี่ยวชาญการบริหารการศึกษา
8. นาย สมภพ อุณหชาติ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ

ผู้เชี่ยวชาญด้าน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ และบริหารสถานศึกษา

9. ดร.ธนนท์ วีรธนนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
10. ผอ.สุมนต์ มอนไช	อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่
11. ดร. ทศนีย์ ลิงหวงศ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 53 สกลนคร

ผู้เชี่ยวชาญด้านพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

12. ดร.อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี	- อาจารย์ประจำ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว) และรองคณบดีฝ่ายบริหาร วางแผนและพัฒนาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
13. ดร.ตุษิต พรหมชนะ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิร่วมประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group Discussion)

ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตร

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก	กรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
2. ดร.พลรพี ทุมมาพันธ์	อาจารย์คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. เรือเอกหญิง ดร.จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์	อาจารย์แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ดร.จรัสโสม ชมภูมิ่ง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
5. ดร.ศิวกร รัตติโชติ	นักวิชาการศึกษานำนาญการ สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและอดีตนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สถาบันเกษตรกรการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผู้เชี่ยวชาญด้าน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ และบริหารสถานศึกษา

6. ดร.ธนนท์ วีรธนนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. ผอ.สุมนต์ มอนไช	- อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ - อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พทุลง
8. ผอ.ศรวุฒิ จำรัสภูมิ	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองอาสา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

ผู้เชี่ยวชาญด้านพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

9. ดร.อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี	- อาจารย์ประจำ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว) และรองคณบดีฝ่ายบริหาร วางแผนและพัฒนาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
10. ดร.รับขวัญ ภูษาแก้ว	หัวหน้าศูนย์แนะแนว โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
11. ดร.ดุสิต พรหมชนะ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย
12. อาจารย์ภาวิณี ศรีสันต์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
13. ดร.นันทนัช จินตพิทักษ์	ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาเทคโนโลยี วิศวกรรมก่อสร้าง ภาควิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ภาคผนวก ค
ตัวอย่าง หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6/0916

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1

เรียน อาจารย์ ดร. อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิรักษ์ภูมิ มีพรหม นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง
“กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มะขี้ และอาจารย์ ดร.สิบลักษณ์ นรินทรางกูร ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 1
ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางการต่อไป
และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0979189295 email: Krueins@gmail.com

ที่ อว 64.6/1072

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

26 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกษิฎฎ์ มีพรหม นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และอาจารย์ ดร.สิบลกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 เวลา 10.00-12.00น. ณ ห้องประชุมออนไลน์ผ่านทางแอปพลิเคชัน Zoom Meetings ทั้งนี้สัปดาห์วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0979189295 email: Krueins@gmail.com

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-3579

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

22 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิสิทธิ์ มีพรหม นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย และอาจารย์ ดร.สิบลกุล นรินทรากูร ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ได้แก่ ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ 1 ท่าน หัวหน้าแต่ละกลุ่มสาระ 8 ท่าน และครูแนะแนว/ครูผู้สอนแนะแนว 1 ท่าน รวมทั้งสิ้น 10 ท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนาลี ชินกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 091-9199295 email: krueins@gmail.com

แบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (เอกสารหมายเลข 1) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย ภายใต้คำปรึกษาของคณาจารย์ที่ปรึกษา
2. แบบประเมินกรอบแนวคิดนี้ ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับตัวแปรที่กำหนด โดยแบ่งแบบประเมินออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมินกรอบแนวคิด

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัย

- 2.1 การบริหารวิชาการ
- 2.2 พหุปัญญา
- 2.3 อาชีพในอนาคต

ในการประเมินกรอบแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ **+1** หมายถึง เหมาะสม, **0** หมายถึง ควรปรับปรุง, **-1** หมายถึง ไม่เหมาะสม และกรุณาให้คำแนะนำ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและ อาชีพในอนาคต

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นแล้วนำไปพัฒนากรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยเพื่อ พัฒนาเครื่องมือในลำดับต่อไปได้อย่างเหมาะสม ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการบริหาร จัด การศึกษาของประเทศอย่างยิ่ง และข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน ดังนั้นจึงขอ ความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง หรือตามความต้องการที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ เพื่อผู้วิจัยสามารถนำข้อมูล ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด พหุปัญญาและ อาชีพในอนาคตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายกษิฎฐิณี มีพรหม

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอน (Instruction) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว

การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) หมายถึง การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามสภาพจริง

พหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดทางปัญญา 9 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง มีความสามารถในการจดจำภาษาต่าง ๆ ได้เร็ว และมีทักษะในการนำภาษาไปใช้สื่อสารได้ถูกต้องและตั้งใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical / Mathematical Intelligence) หมายถึง มีทักษะคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผน คิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างยอดเยี่ยม มีความสามารถในการคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) หมายถึง สามารถเข้าใจวัตถุ รูปถ่าย/รูปภาพ หนังสือ ภาพลงสี การแสดงศิลปะ ทำทาง และศิลปะที่สลับซับซ้อน และมองเห็นจากมุมมองต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ ได้เข้าถึงอารมณ์ สามารถวาดภาพต่าง ๆ ในสมองได้ชัดเจนรวมถึงภาพเรขาคณิตและพื้นที่ต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily / Kinesthetic Intelligence) หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ และใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) หมายถึง มีความสามารถผลิตผลงานเพลงและทำนองเพลง สามารถแต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองและ สามารถร้องเพลง ใช้ดนตรีสื่อสารความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง สามารถเข้าใจความคิดเห็น ความรู้สึกและวิถีชีวิตของผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้คน ทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง สามารถมองโลกในแง่บวก มักกระตุ้นให้กำลังใจตนเองให้อดทนและทำให้ถึงเป้าหมายอยู่เสมอ และสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence) หมายถึง สามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ของธรรมชาติบนโลกและจักรวาลทั้งสิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศได้อย่างลึกซึ้ง สามารถจำแนกและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (intelligence of Existentialism) หมายถึง สามารถเข้าใจการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ของชีวิตมนุษย์ และเข้าใจการตั้งอยู่และดับไปของสรรพสิ่งได้อย่างทอ้งแท้

อาชีพในอนาคต หมายถึง กลุ่มอาชีพ ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2015) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ค้นหาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้าน

ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเข้าใจธรรมชาติ

กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มงานศิลปะ การแสดง และความบันเทิง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงานศิลปะ ออกแบบการจัดแสดง การแสดง บริการด้านความบันเทิง และการกีฬา งานเขียนและเผยแพร่เนื้อหาอัลบั้มเดียว วารสารศาสตร์ สื่อต่าง ๆ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านดนตรี ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์อัลบั้มเดียว มีการออกแบบการพัฒนา โปรแกรม และบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ได้แก่ กลุ่มงานอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มงานออกแบบสถาปัตยกรรม กลุ่มงานออกแบบสถาปัตยกรรม กลุ่มงานวิศวกรรมประยุกต์ กลุ่มงานระบบขนส่ง

กลุ่มงานอุตสาหกรรมการผลิต หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร มุ่งเน้นการวางแผนการจัดการ การดำเนินการผลิต และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กลุ่มงานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ออกแบบก่อสร้าง ก่อสร้างและการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้าง และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับงานการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มงานวิศวกรรมประยุกต์ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจธรรมชาติ ด้านการเข้าใจการมีชีวิต

กลุ่มงานระบบขนส่ง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจธรรมชาติ

กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง งานช่วยเหลือผู้คน การวางแผนการจัดการและการให้บริการการรักษางานบริการข้อมูลด้านสุขภาพ บริการสนับสนุนและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจธรรมชาติและด้านการเข้าใจการมีชีวิต

กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ กลุ่มงานการศึกษาและการฝึกอบรม กลุ่มงานการเมืองการปกครอง กฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ กลุ่มงานบริการดูแลส่วนบุคคล

กลุ่มงานการศึกษาและการฝึกอบรม หมายถึง งานเกี่ยวกับการสอน การให้ความรู้ผู้อื่น การฝึกอบรม งานการวางแผนการจัดการและการให้บริการการศึกษา และบริการสนับสนุนการเรียนรู้ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจการมีชีวิต

กลุ่มงานการเมืองการปกครอง หมายถึง งานวางแผนและการให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

กลุ่มงานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ หมายถึง งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัยและป้องกันภัยสาธารณะ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง

กลุ่มงานบริการดูแลส่วนบุคคล หมายถึง งานให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจกรณีชีวิต

กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ได้แก่ กลุ่มงานบริหารธุรกิจ กลุ่มงานการตลาดและการขาย กลุ่มงานการเงินและการธนาคาร กลุ่มงานท่องเที่ยวและบริการ

กลุ่มงานบริหารธุรกิจ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การบริหารงานบุคคล งานฝ่ายสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง

กลุ่มงานการตลาดและการขาย หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาด และงานขาย และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

กลุ่มงานการเงินและการธนาคาร หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนการเงิน การจัดการทางการเงินธุรกิจ บริการด้านการธนาคาร และหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง

กลุ่มงานท่องเที่ยวและบริการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการบริการที่พักท่องเที่ยว และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินกรอบแนวคิด

ชื่อ -สกุล

วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญา สาขา

ตำแหน่งปัจจุบัน

หมายเลขโทรศัพท์

อีเมล(E-mail)

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัย

ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่าองค์ประกอบในกรอบแนวคิดวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมหรือไม่ ดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ

2.1.1 การบริหารงานวิชาการ ในภาพรวม

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. การพัฒนาหลักสูตร				
2. การจัดการเรียนการสอน				
3. การวัดและประเมินผล				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

2.1.2 การบริหารงานวิชาการ ในรายองค์ประกอบ

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. การพัฒนาหลักสูตร				
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
อื่น ๆ				
2. การจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว				
อื่น ๆ				
3. การวัดและประเมินผล				
3.1 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามสภาพจริง				
อื่น ๆ				

2.2 พหุปัญญา

2.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพหุปัญญา ในภาพรวม

พหุปัญญา	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา				
2. ความฉลาดทางปัญญา ด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์				
3. ความฉลาดทางปัญญา ด้านมิติสัมพันธ์				
4. ความฉลาดทางปัญญา ด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย				
5. ความฉลาดทางปัญญา ด้านดนตรี				
6. ความฉลาดทางปัญญา ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น				
7. ความฉลาดทางปัญญา ด้านความเข้าใจตนเอง				
8. ความฉลาดทางปัญญา ด้านธรรมชาติ				
9. ความฉลาดทางปัญญา ด้านการเข้าใจการมีชีวิตร				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

อื่น ๆ				
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย				
4.1 สามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ				
4.2 สามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ				
อื่น ๆ				
พหุปัญญา	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี				
5.1 มีความสามารถผลิตผลงานเพลงและทำนองเพลง สามารถแต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนอง				
5.2 สามารถร้องเพลง ใช้ดนตรีสื่อสารความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้				
อื่น ๆ				
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น				
6.1 สามารถเข้าใจความคิดเห็น ความรู้สึกและวิถีชีวิตของผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง				
6.2 สามารถปรับตัวเข้ากับผู้คนทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
อื่น ๆ				

.....
.....
.....
.....

พหุปัญญา	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง				
7.1 สามารถมองโลกในแง่บวก มักกระตุ้นให้กำลังใจตนเองให้อดทน และทำให้ถึงเป้าหมายอยู่เสมอ				
7.2 สามารถวางแผนการดำเนิน ชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี				
อื่น ๆ				
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา				
8.1 สามารถสังเกตการ เปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ ของธรรมชาติบนโลกและจักรวาลทั้ง สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิได้ อย่างลึกซึ้ง				
8.2 สามารถจำแนกและปรับตัว เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี				
อื่น ๆ				
พหุปัญญา	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต				
9.1 สามารถเข้าใจ การเกิด แก่ เจ็บ ตายของชีวิตมนุษย์				
9.2 สามารถเข้าใจการตั้งอยู่และ ดับไปของสรรพสิ่งได้อย่างทอ้งแท้				
อื่น ๆ				

2.3 อาชีพในอนาคต

2.3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต ในภาพรวม

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ				
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และ เทคโนโลยีสารสนเทศ				
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์ สุขภาพ				
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของ มนุษย์				
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการ จัดการ				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

2.3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต ในรายองค์ประกอบ

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ				
<p>กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ค้นหาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการผลิต แปรรูป อาหาร จัดจำหน่าย และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเข้าใจธรรมชาติ</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ผู้ทำงานในฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์น้ำ นักวิทยาศาสตร์ด้าน สัตว์ ผู้ดูแลสัตว์ ชาวประมง เกษตรกร, ชาวสวนผู้ควบคุม การเลี้ยงสัตว์และผู้ดูแลสัตว์เจ้าหน้าที่ป่าไม้และอนุรักษ์, นักตัดแต่งกิ่งและต้นไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร เจ้าหน้าที่ กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม เป็นต้น</p>				
อื่น ๆ				
.....				
.....				
.....				
.....				

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ				
<p>2.1 กลุ่มงานศิลปะ การแสดง และความบันเทิง เป็นงานที่เกี่ยวข้องการสร้างงานศิลปะ ออกแบบการจัดแสดง การแสดง บริการด้านความบันเทิง และ การกีฬา งานเขียนและเผยแพร่เนื้อหาที่มีเดีย วารสารศาสตร์ สื่อต่าง ๆ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงาน ทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านดนตรี ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร ประติมากร นักวาด ภาพประกอบแอนิเมชันมัลติมีเดีย นักออกแบบเสื้อผ้า นักออกแบบแฟชั่น ช่างแต่งหน้า ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิต รายการ ผู้กำกับเวทีภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเต้น ระบาย นักกีฬา เป็นต้น</p>				
<p>2.2 กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นงานที่เกี่ยวข้องเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย มีการออกแบบการพัฒนา โปรแกรม และบริการสื่อสารผ่านเว็บ และดิจิทัล และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชัน, ซอฟต์แวร์ระบบวิศวกรรมระบบคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคลังข้อมูล ผู้ดูแลเว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น</p>				
<p>อื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>				

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม				
<p>3.1 กลุ่มงานอุตสาหกรรมการผลิต เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร มุ่งเน้นการวางแผนการจัดการ การดำเนินการผลิต และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ นักเทคโนโลยี นักเทคโนโลยีวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม นักเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ช่างเทคนิคเกี่ยวกับแสง ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างเทคนิคนิวเคลียร์ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ พนักงานซ่อมบำรุงและซ่อมแซมทั่วไป ช่างทำกุญแจและช่างซ่อมที่ปลอดภัย ช่างเทคนิคความร้อนใต้พิภพ ผู้สร้างแบบจำลองโลหะและพลาสติกหล่อ แม่พิมพ์รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน คนงานท่อระบายน้ำ ช่างเทคนิคเครื่องกลไฟฟ้า ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรม ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล ช่างเทคนิควิศวกรรมยานยนต์ นักเทคโนโลยี พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น</p>				
<p>3.2 กลุ่มงานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง ก่อสร้างและการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างขึ้น และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับงานการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก วิศวกรโยธา ช่างสำรวจและทำแผนที่ นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานชุดเจาะ คนงานก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างไม้ ช่างหลังคา ช่างกระจก นักออกแบบภูมิทัศน์และสนามหญ้า ช่างติดตั้งและซ่อมแซมลิฟต์ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน ช่างติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียและท่อน้ำทิ้ง ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น</p>				
<p>3.3 กลุ่มงานวิศวกรรมประยุกต์ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ แก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือ</p>				

<p>คณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจธรรมชาติ ด้านการเข้าใจการมีชีวิตร</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรเคมี วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ยกเว้นคอมพิวเตอร์ ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรความปลอดภัยและสุขภาพอุตสาหกรรม วิศวกรป้องกันอัคคีภัย วิศวกรความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความปลอดภัยในการขุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยาโมเลกุลและเซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศและอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น</p>				
<p>3.4 กลุ่มงานระบบขนส่ง เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้าทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจธรรมชาติ</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน ช่างเทคนิคการจราจร นักบินพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถโดยสารขนส่ง พนักงานขับรถบัสโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับรถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรหัวรถจักร เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตช์ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การรถไฟใต้ดิน รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการจัดเก็บและการกระจายสินค้า ผู้จัดการโลจิสติกส์ วิศวกรเรือ คนงานและการขนส่งสินค้าสติกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรถรับส่งของผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ ช่างอากาศยาน ช่างซ่อม</p>				

ยานพาหนะ เป็นต้น				
อื่น ๆ				
.....				
.....				
.....				
.....				

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ				
<p>กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นงานช่วยเหลือผู้คน การวางแผนการจัดการและ การให้บริการการรักษา งานบริการข้อมูลด้านสุขภาพ บริการสนับสนุนและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจธรรมชาติและด้านการเข้าใจการมีชีวิตร</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ แพทย์รังสีวิทยา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด สัตวแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติการพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักเทคนิคการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเทคโนโลยีห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และคลินิก นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ นักระบาดวิทยา เป็นต้น</p>				
อื่น ๆ				
.....				
.....				
.....				
.....				

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์				
<p>5.1 กลุ่มงานการศึกษาและการฝึกอบรม เป็นงานเกี่ยวกับการสอน การให้ความรู้ผู้อื่น การฝึกอบรม งานการวางแผนการจัดการและการให้บริการการศึกษา และบริการสนับสนุนการเรียนรู้ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจกรณีชีวิต</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น วิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ครู อาจารย์ ทิวเตอร์ วิทยากรฝึกอบรม โค้ช นักวิชาการ การศึกษา ผู้บริหารทางการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ประสานงานการเรียนออนไลน์ นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน ล่ามและนักแปล เป็นต้น</p>				
<p>5.2 กลุ่มงานการเมืองการปกครอง เป็นงานวางแผนและการให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น สมาชิกสภานิติบัญญัติ, นักการเมือง, ผู้บริหารแห่งรัฐ, เจ้าหน้าที่กำกับปฏิบัติการตาม,ผู้ตรวจสอบใบอนุญาตต่างๆ, ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับดูแลกิจการ,พนักงานศาล, พนักงานเทศบาล, ทหาร, ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจสอบทางการเงินแก่รัฐ เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น</p>				
<p>5.3 กลุ่มงานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ เป็นงานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย และป้องกันภัยสาธารณะ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล พนักงานดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟฟ้า คนงานควบคุมสัตว์ ผู้รักษาความปลอดภัย ยาม ตำรวจ เจ้าหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิเคราะห์ข่าวกรอง นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจขนส่งและรถไฟ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าพนักงานราชทัณฑ์และผู้คุมเรือนจำ นักสืบเอกชน นายความ อัยการ งานศาลตุลาการ ผู้พิพากษา ผู้ประนีประนอม เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น</p>				

<p>5.4 กลุ่มงานบริการดูแลส่วนบุคคล เป็นงานให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจการมีชีวิต</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาองค์การ นักวางแผนครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์เด็กและครอบครัว นักกิจกรรมทางศาสนาและการศึกษา นักนวดบำบัด ผู้จัดการฝ่ายบริการงานศพ คนงานซักกรีด ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้จัดการสปา ช่างตัดผม ช่างทำผม ช่างทำเล็บมือและเท้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผิว ผู้ดูแลบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครูฝึกสอนการออกกำลังกาย พี่เลี้ยงดูแลเด็ก เป็นต้น</p>				
<p>อื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>				

กลุ่มอาชีพในอนาคต	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ				
<p>6.1 กลุ่มงานบริหารธุรกิจ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การบริหารงานบุคคล งานฝ่ายสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สนับสนุนการบริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ เสมีเยน พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า พนักงานต้อนรับ พนักงานสต็อก เลขานุการ พนักงานสำนักงานทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร นักวิเคราะห์วิจัยการดำเนินงาน เป็นต้น</p>				
<p>6.2 กลุ่มงานการตลาดและการขาย เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาด และงานขาย และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่นผู้จัดการโฆษณาและโปรโมชั่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย โบรกเกอร์ ผู้สาธิตและผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ พนักงานขายตามบ้าน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น</p>				
<p>6.3 กลุ่มงานการเงินและการธนาคาร เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนการเงิน การจัดการทางการเงิน ธุรกิจ บริการด้านการธนาคาร และหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิเคราะห์งบประมาณ นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ที่ปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ผู้ตรวจสอบการฉ้อโกงการเงิน ผู้จัดการจำหน่ายหลักทรัพย์ เพื่อการลงทุน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย ที่ปรึกษาด้านประกันชีวิต เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน เจ้าหน้าที่การเงิน บัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชี สถาบันการเงิน เป็นต้น</p>				

<p>6.4 กลุ่มงานท่องเที่ยวและบริการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการที่พักท่องเที่ยว และต้องมีความสามารถที่จำเป็นในการทำงานทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</p> <p>ตัวอย่างอาชีพเช่น ไก่ล้นำเที่ยว พนักงานโรงแรม พนักงานขนกระเป๋า พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ หัวหน้าแผนกเกม นักสันตนาการ พ่อครัว หัวหน้าพ่อครัว พนักงานเตรียมอาหาร บาร์ิสต้า บาร์เทนเดอร์ (Bartender) ผู้จัดการฝ่ายบริการอาหาร พนักงานทำขนม พนักงานทำความสะอาด พนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น</p>				
<p>อื่น ๆ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10-07

แบบสอบถาม
เรื่อง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ รวมทั้งวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอนได้แก่
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
 - ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
 - ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต
3. คำตอบของท่าน สนวนไว้เป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด แต่จะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนต่อไป
4. ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอความกรุณาส่งกลับผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ จักเป็นพระคุณยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณใน ความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เลขที่โครงการ..... 120/61
วันที่รับรอง..... 26 พ.ย. 2562
วันหมดอายุ..... 25 พ.ย. 2563

นายเกษิฎฐ์ มีพรหม
นิสิตคุษภักดิ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านเพียง

ข้อละ 1 ตัวเลือก

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ
 - () ไม่เกิน 30 ปี
 - () 31 – 40 ปี
 - () 41 – 50 ปี
 - () มากกว่า 50 ปี
3. วุฒิทางการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ปริญญาตรี สาขา.....
 - () ปริญญาโท สาขา.....
 - () ปริญญาเอก สาขา.....
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. ตำแหน่งในปัจจุบัน
 - () ผู้อำนวยการ
 - () รองผู้อำนวยการ
 - () หัวหน้ากลุ่มสาระ (โปรดระบุกลุ่มสาระ.....)
 - () ครู (โปรดระบุกลุ่มสาระ.....)
 - () ครูแนะแนว
5. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ในโรงเรียนปัจจุบัน
 - () น้อยกว่า 1 ปี
 - () 1 – 4 ปี
 - () 5 – 8 ปี
 - () มากกว่า 8 ปี

.....

นิยามศัพท์

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- 3) การวัดและประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum)	หมายถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
การจัดการเรียนการสอน (Instruction)	หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว
การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)	หมายถึง การวัดและประเมินผลสภาพจริง

พหุปัญญา หมายถึง ความฉลาดทางปัญญาที่เด่นชัดซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้ 1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา 2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ 4) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย 5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี 6) ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น 7) ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ 9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)

หมายถึง สามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้เร็วรวมถึงมีทักษะการสื่อสาร ที่ถูกต้องสามารถใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี **ตัวอย่างอาชีพ** ครู นักเล่าเรื่อง นักเขียน นักประพันธ์ นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์นักแปล นักตรวจเอกสาร นักกฎหมาย นักแสดง

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence)

หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี อาทิ รูปถ่าย รูปภาพ สี การแสดงศิลปะทางที่ สลับซับซ้อน ตลอดจนสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ชัดเจน อาทิ ภาพเหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต **ตัวอย่างอาชีพ** สถาปนิก นักออกแบบภายใน นักประดิษฐ์ นักบิน กัปตันเรือ ประติมากร นักตัดต่อภาพยนตร์ ช่างภาพ นักวาดภาพ ช่างก่อสร้าง วิศวกร

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)

หมายถึง สามารถผลิตผลงานเพลง แต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองเพลงได้ไพเราะตลอดจนสามารถร้องเพลง ใช้เครื่องดนตรีสื่อสารความคิด ความรู้สึกให้ผู้รับรู้อารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้ **ตัวอย่างอาชีพ** นักแต่งเพลง นักร้อง ครูสอนดนตรี นักจัดรายการดนตรี นักดนตรีออร์เคสตรา นักดนตรี วาทยกร ดีเจ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)

หมายถึง สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดี รวมถึงรู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ **ตัวอย่างอาชีพ** นักวิจัย นักจิตวิทยา แพทย์ นักปรัชญา เจ้าของกิจการ ที่ปรึกษา กวี นักเขียน ศิลปิน

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร (intelligence of Existentialism)

หมายถึง สามารถสร้างสรรค์และถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตรของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์ **ตัวอย่างอาชีพ** ครูสอนการทำสมาธิ นักพุทธพลังความคิด นักปรัชญา นักจิตบำบัด ผู้นำทางศาสนา

ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence)

หมายถึง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์รวมถึงสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ **ตัวอย่างอาชีพ** นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักบัญชี นักวิจัย วิศวกร นักกฎหมาย นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ นักเล่นหุ้น

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily / Kinesthetic Intelligence)

หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เบบี้ดักกร้อย แกะสลัก ผ่าตัด วาดภาพ ประติมากรรม สิ่งเล็ก การเล่นกีฬา การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ **ตัวอย่างอาชีพ** ศิลปิน นักแสดง นักกีฬา นักแสดงนักกายกรรม นักเต้น ช่างฝีมือ นักเล่นกล แพทย์ ช่างก่อสร้าง และทหาร

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence)

หมายถึง มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น อีกทั้งสามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ **ตัวอย่างอาชีพ** ครู นักจิตวิทยา พนักงานขาย ผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ พนักงานประชาสัมพันธ์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล แพทย์ จิตแพทย์ นักการเมือง นักบริหาร นักการตลาด นักประชาสัมพันธ์ การทูต

ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence)

หมายถึง สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน อาทิ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ **ตัวอย่างอาชีพ** นักวิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ วิศวกร นักชีววิทยา นักพฤกษศาสตร์ นักนิเวศวิทยา ชาวประมง

กลุ่มอาชีพ ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2016)

อาชีพในอนาคต หมายถึง กลุ่มอาชีพ ตามกรอบ The National Career Clusters® Framework (2016) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบไปด้วย 6 กลุ่ม 1) กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ 2) กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4) กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ 5) กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ 6) กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ

กลุ่มอาชีพ	คำอธิบาย	ตัวอย่างอาชีพ
กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ งานเกษตรกรรม งานทรัพยากรธรรมชาติ		
งานเกษตรกรรม	งานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย	นักสัตววิทยา เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ นักประมง เกษตรกร เจ้าหน้าที่ป่าไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร
งานทรัพยากรธรรมชาติ	งานเกี่ยวข้องกับการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ	เจ้าหน้าที่กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม
กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ งานศิลปะ การแสดงและความบันเทิง งานเทคโนโลยีสารสนเทศ		
งานศิลปะ การแสดง และความบันเทิง	งานที่เกี่ยวข้องการสร้างงานศิลปะ ออกแบบการจัดแสดง การแสดง บริการด้านความบันเทิง และการกีฬา งานเขียนและเผยแพร่เนื้อหาออนไลน์ วารสารศาสตร์ สื่อต่าง ๆ	จิตรกร ประติมากร นักวาดภาพประกอบ แอนิเมชันมัลติมีเดีย นักออกแบบเสื้อผ้า นักออกแบบแฟชั่น ช่างแต่งหน้า ศิลปินนักแสดง ผู้ผลิตรายการ ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ ผู้กำกับเวทีภาพยนตร์โทรทัศน์และวิทยุ นักเต้นระบำ นักกีฬา
งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	งานที่เกี่ยวข้องเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย มีการออกแบบการพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล	นักออกแบบวิดีโอเกม นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์ โปรแกรมเมอร์คอมพิวเตอร์ นักพัฒนาซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน, ซอฟต์แวร์ระบบวิศวกรรมระบบคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคลังข้อมูล ผู้ดูแลเว็บไซต์ นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ดูแลระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ความปลอดภัยของข้อมูล นักวิเคราะห์ข่าวกรองธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสนับสนุนผู้ใช้คอมพิวเตอร์
กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม ได้แก่ งานอุตสาหกรรมการผลิต งานออกแบบสถาปัตยกรรมงานออกแบบสถาปัตยกรรม งานวิศวกรรมประยุกต์ งานระบบขนส่ง		
งานอุตสาหกรรมการผลิต	งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร มุ่งเน้นการวางแผนการจัดการ การดำเนินการผลิต	นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ นักเทคโนโลยี นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นักเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม นักเทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องกล ช่างเทคนิคเกี่ยวกับแสง ช่างเทคนิคการผลิต ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างเทคนิคนิวเคลียร์ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักร ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ พนักงานซ่อมบำรุงและซ่อมแซมทั่วไป ช่างทำกุญแจและช่างซ่อมที่ปลอดภัย ช่างเทคนิคความร้อนได้พิภพ ผู้สร้างแบบจำลองโลหะและพลาสติกหล่อแม่พิมพ์รวมถึงผู้ปฏิบัติงานคนงานท่อระบายน้ำ ช่างเทคนิคเครื่องกลไฟฟ้า ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรมยานยนต์ ช่างเทคนิควิศวกรรม อุตสาหการ ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล นักเทคโนโลยี พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่มอาชีพ	คำอธิบาย	ตัวอย่างอาชีพ
งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง	งานที่เกี่ยวข้องการวางแผน ออกแบบก่อสร้าง ก่อสร้าง และการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างขึ้น	สถาปนิก วิศวกรโยธา ช่างสำรวจและทำแผนที่ นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานชุดเจาะ คนงานก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างไม้ ช่างหลังคา ช่างกระจก นักออกแบบภูมิทัศน์และสนามหญ้า ช่างติดตั้งและซ่อมแซม ลิฟต์ เจ้าหน้าที่บำรุงรักษาถนน ช่างติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียและท่อน้ำทิ้ง ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์
งานวิศวกรรมประยุกต์	งานที่เกี่ยวข้องการให้บริการแก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์	วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรเคมี วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์วงโคจรคอมพิวเตอร์ ผู้เชี่ยวชาญอุปกรณ์ระบุคลื่นความถี่วิทยุ วิศวกรความปลอดภัยและสุขภาพอุตสาหกรรม วิศวกรป้องกันอัคคีภัย วิศวกรความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ วิศวกรอุตสาหกรรม วิศวกรทางทะเล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเซลล์เชื้อเพลิง วิศวกรยานยนต์ วิศวกรเหมืองแร่และธรณีวิทยา วิศวกรความปลอดภัยในการชุด วิศวกรนิวเคลียร์ วิศวกรปิโตรเลียม วิศวกรชีวเคมี วิศวกรพลังงาน วิศวกรการผลิต วิศวกรหุ่นยนต์ วิศวกรนาโน วิศวกรพลังงานลม วิศวกรระบบพลังงานแสงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์วิจัยคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยาโมเลกุลและเซลล์ นักพันธุศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การอนุรักษ์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศและอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ
งานระบบขนส่ง	งานที่เกี่ยวข้องการจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางอวกาศ	นักบินอวกาศ วิศวกรการบิน เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการสนามบิน ช่างเทคนิคการจราจร นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถบรรทุกขนส่ง พนักงานขับรถบัลโรงเรียนหรือลูกค้าพิเศษ คนขับรถบรรทุกหนักและแทรกเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ วิศวกรหัวรถจักร เจ้าหน้าที่ควบคุมสัญญาณและสวิตช์ไฟจราจร เจ้าหน้าที่การรถไฟฟ้ายานยนต์ รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ กัปตันเรือ ลูกเรือ เจ้าหน้าที่การขนส่งการจัดเก็บและการกระจายสินค้า ผู้จัดการ โลจิสติกส์ วิศวกรเรือ คนงานขนส่งสินค้าสต็อกและย้ายวัสดุ ผู้ให้บริการรับส่งของ ผู้ติดตั้งและซ่อมแซมอุปกรณ์ยานยนต์ทางอากาศยาน ช่างซ่อมยานพาหนะ
กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ งานการแพทย์ งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
งานการแพทย์	งานช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา	หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์
งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ	งานบริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ชีวภาพ	นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเทคโนโลยีอาหารเสริมและยาเพื่อสุขภาพ
กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ งานการศึกษาและการฝึกอบรม งานการเมืองการปกครอง กฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ งานบริการดูแลส่วนบุคคล		
งานการศึกษาและการฝึกอบรม	งานเกี่ยวกับการสอน การให้ความรู้ผู้อื่น การฝึกอบรม งานการวางแผนการจัดการและการให้บริการ การศึกษา และบริการสนับสนุนการเรียนรู้	วิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ครู อาจารย์ ตัวต่อ วิทยากรฝึกอบรม โค้ช นักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารทางการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ประสานงานการเรียนออนไลน์ นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน

กลุ่มอาชีพ	คำอธิบาย	ตัวอย่างอาชีพ
งานการเมือง การปกครอง	งานวางแผนและการให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ	สมาชิกสภานิติบัญญัติ นักการเมือง ผู้บริหารแห่งรัฐ เจ้าหน้าที่กำกับดูแล ปฏิบัติตาม ผู้ตรวจสอบใบอนุญาตต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับดูแลกิจการ พนักงานศาล พนักงานเทศบาล ทหาร ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจสอบทางการเงินภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาษี
งานกฎหมาย และ ความ ปลอดภัย สาธารณะ	งานให้บริการกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย และป้องกันภัยสาธารณะ	เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล พนักงานดับเพลิง ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟฟ้า คนงานควบคุมสัตว์ ผู้รักษาความปลอดภัย ตำรวจ เจ้าหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ศุลกากร นักวิเคราะห์ข่าวกรอง นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจขนส่งและรถไฟ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าหน้าที่งานราชทัณฑ์และผู้คุมเรือนจำ นักสืบเอกชน นายความ อัยการ งานศาลตุลาการ ผู้พิพากษา ผู้ประนีประนอม เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์
งานบริการดูแล ส่วนบุคคล	งานให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค	นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาองค์การ นักวางแผนครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์เด็กและครอบครัว นักกิจกรรมทางศาสนาและการศึกษา นักนวดบำบัด สิบหระอ นักจัดพิธีกรรมทางศาสนา คนงานชกิร์ต ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้จัดการสปา ช่างตัดผม ช่างทำผม ช่างทำเล็บมือและเท้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผิว ผู้ดูแลบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครูฝึกสอนการออกกำลังกาย ที่เลี้ยงดูแลเด็ก
กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ ได้แก่ งานบริหารธุรกิจ งานการตลาดและการขาย งานการเงินและการธนาคาร งานท่องเที่ยวและบริการ		
งานบริหารธุรกิจ	งานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ การจัดการทั่วไป การบริหารงานบุคคล งานฝ่ายสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ	ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สนับสนุนการบริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ เสมียน พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้า พนักงานต้อนรับ พนักงานสต็อก เลขานุการ พนักงานสำนักงานทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร นักวิเคราะห์วิจัยการดำเนินงาน
งานการตลาด และการขาย	งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย	ผู้จัดการโฆษณาและโปรโมชัน นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย โบรกเกอร์ ผู้สาธิตและผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ พนักงานขายตามบ้าน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้า
งานการเงินและ การธนาคาร	งานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนการเงิน การจัดการทางการเงินธุรกิจ บริการด้านการธนาคาร และหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี	นักวิเคราะห์งบประมาณ นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ที่ปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ผู้ตรวจสอบการถือโอกาสการเงิน ผู้จัดการจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อการลงทุน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย ที่ปรึกษาด้านประกันชีวิต เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน เจ้าหน้าที่การเงิน บัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชีสถาบันการเงิน
งานท่องเที่ยว และบริการ	งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบันเทิง การงานร้านอาหาร บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการที่พักท่องเที่ยว	ไกด์นำเที่ยว พนักงานโรงแรม พนักงานขนกระเป๋า พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ หัวหน้าแผนกเกม นักเล่นพนันการ พ็อคควิว หัวหน้าพ็อคควิว พนักงานเตรียมอาหาร บาร์สต๊า บาร์เทนเดอร์ (Bartender) ผู้จัดการฝ่ายบริการอาหาร พนักงานทำขนม พนักงานทำความสะอาด พนักงานเสิร์ฟ

ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร											
1	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา</i> ในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด										
1.1	ความสามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2	ทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถเข้าใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด										
2.1	ความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2	ความสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด										
3.1	การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี อาทิ รูปถ่าย รูปภาพ สี การแสดงศิลปะท่าทางที่สลับซับซ้อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2	ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ชัดเจน อาทิ เหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย</i> ในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด										
4.1	การใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2	การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี</i> ในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด										
5.1	ความสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพลงได้อย่างไพเราะ อาทิ แต่งเนื้อร้อง แต่งทำนองเพลง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2	สามารถถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเพลงได้เข้าถึงอารมณ์ อาทิ การร้องเพลง การใช้เครื่องดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	มาก	←	น้อย	←	มาก	←
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความสามารถทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
6.1	มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.2	สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความสามารถทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
7.1	สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.2	รู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความสามารถทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
8.1	สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน อาทิ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.2	สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมี <i>ความสามารถทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
9.1	สามารถสร้างสรรค์แนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.2	สามารถถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว											
10	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
10.1	ความสามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.2	ทักษะการสื่อสารที่ต้องสามารถเข้าใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
11.1	ความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11.2	ความสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านศิลปะทัศนศิลป์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
12.1	การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี อาทิ รูปถ่าย รูปภาพ สี การแสดงศิลปะท่าทางที่สลับซับซ้อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12.2	ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ชัดเจน อาทิ เหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
13.1	การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ฝาดัด วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13.2	การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเดินตามจังหวะ การทำท่าประกอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
14.1	ความสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพลงได้อย่างไพเราะ อาทิ แต่งเนื้อร้อง แต่งทำนองเพลง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14.2	ความสามารถถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเพลงได้เข้าถึงอารมณ์ อาทิ การร้องเพลง การใช้เครื่องดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15	โรงเรียนของท่านมีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
15.1	มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15.2	สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ																		
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์													
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย									
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1											
16	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
16.1	สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
16.2	รู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
17	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
17.1	สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน อาทิ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
17.2	สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
18	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมี <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจ</i> <i>การมีชีวิต</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
18.1	สามารถ สร้างสรรค์แนวคิด ให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
18.2	สามารถ ถ่ายทอดแนวคิด ให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาระดับ ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง											
19	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหา <u>ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา</u> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
19.1	ความสามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19.2	ทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถตั้งใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหา <u>ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์</u> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
20.1	ความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20.2	ความสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหา <u>ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์</u> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
21.1	การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี อาทิ รูปถ่าย รูปภาพ สี การแสดงศิลปะทางที่สลับซับซ้อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21.2	ความสามารถจินตนาการเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ และอธิบายได้ชัดเจน อาทิ เหตุการณ์ ภาพเชิงพื้นที่ ภาพเรขาคณิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหา <u>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย</u> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
22.1	การใช้กล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ เย็บปักถักร้อย แกะสลัก ผ่าตัด วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งเล็ก ๆ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22.2	การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเล่นกีฬา การเต้นตามจังหวะ การทำท่าประกอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และค้นหา <u>ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี</u> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
23.1	ความสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพลงได้อย่างไพเราะ อาทิ แต่งเนื้อร้อง แต่งทำนองเพลง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23.2	ความสามารถถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเพลงได้เข้าถึงอารมณ์ อาทิ การร้องเพลง การใช้เครื่องดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทหุปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และ ค้นหา <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น</i> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
24.1	มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24.2	สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และ ค้นหา <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง</i> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
25.1	สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25.2	รู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และ ค้นหา <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา</i> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
26.1	สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน อาทิ สิ่งมีชีวิต สภาพอากาศ สภาพภูมิประเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26.2	สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27	โรงเรียนของท่านมี การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง เพื่อวิเคราะห์และ ค้นหา <i>ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต</i> ของนักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
27.1	สามารถสร้างสรรคแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตาม กฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27.2	สามารถถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตาม กฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การทำความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุขความทุกข์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร											
28	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง</i> <i>ทรัพยากรธรรมชาติ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
28.1	งานเกษตรกรรม ทำงานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ นักประมง เกษตรกร เจ้าหน้าที่ป่าไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28.2	งานทรัพยากรธรรมชาติ เกี่ยวข้องการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่ กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ</i> <i>เทคโนโลยีสารสนเทศ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
29.1	งานศิลปะการแสดงสำหรับบริการด้านความบันเทิง และการกีฬา ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร นักออกแบบแอนิเมชันมัลติมีเดีย ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ นักออกแบบเสื้อผ้า ช่างแต่งหน้า ศิลปิน ผู้กำกับละคร นักเต้น นักกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29.2	งานเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย การออกแบบพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบวีดิโอเกม โปรแกรมเมอร์ นักพัฒนาแอปพลิเคชัน นักพัฒนาเว็บไซต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
30.1	งานอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับเครื่องจักรเพื่อการผลิต ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างซ่อมอุปกรณ์แพทย์ ช่างทำ กุญแจ ช่างเทคนิคความร้อนใต้พิภพ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.2	งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานชุดเจาะ ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างหลังคา ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.3	งานวิศวกรรมประยุกต์ ที่เกี่ยวข้องการให้บริการ แก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัย ทางวิศวกรรมประยุกต์ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ นักดาราศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศ และอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.4	งานระบบขนส่ง การจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางอวกาศ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มาก ← น้อย					มาก ← น้อย				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์</i>									
31.1	งานการแพทย์ ช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31.2	งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ บริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ ผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์</i>									
32.1	งานการศึกษาและการฝึกอบรม สอน บริการให้ความรู้ผู้อื่นด้านการศึกษาแก่ผู้อื่น ตัวอย่างอาชีพเช่น ครู อาจารย์ ตัวต่อ วิทยากร ผู้บริหารทางการศึกษา นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.2	งานการเมืองการปกครอง ให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการเมือง เจ้าหน้าที่ศาล พนักงานเทศบาล ทหาร เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.3	งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ ที่ให้บริการด้านกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟป่า ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร หนยความ อัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.4	งานบริการดูแลส่วนบุคคล ให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตพิธีกรรมศาสนา ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำผม พนักงานดูแลผิว เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานธุรกิจ การตลาด และการจัดการ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานธุรกิจ การตลาด และการจัดการ</i>									
33.1	งานบริหารธุรกิจ วางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ บริหารงานบุคคลรวมถึงสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ พนักงานต้อนรับ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.2	งานการตลาดและการขาย งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย มีการทำวิจัยทางการตลาด ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.3	งานการเงินและการธนาคาร รวมถึงงานหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ผู้ตรวจสอบการฉ้อโกงการเงิน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกันภัย นักบัญชี เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.4	งานท่องเที่ยวและบริการ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร การท่องเที่ยวและการบริการที่พักท่องเที่ยว ตัวอย่างอาชีพเช่น โกดนำเที่ยว พนักงานต้อนรับ ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ นักสันทนาการ พ้อครัว บาร์ิสต้า พนักงานทำขนม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว											
34	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง</i>									
34.1	งานเกษตรกรรม ทำงานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ นักประมง เกษตรกร เจ้าหน้าที่ป่าไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34.2	งานทรัพยากรธรรมชาติ เกี่ยวข้องกับการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานศิลปะ การแสดงและ</i>									
35.1	งานศิลปะการแสดงสำหรับบริการด้านความบันเทิง และการกีฬา ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร นักออกแบบแอนิเมชันมัลติมีเดีย แอนิเมชันมัลติมีเดีย ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ นักออกแบบเสื้อผ้า ช่างแต่งหน้า ศิลปิน ผู้กำกับละคร นักเต้น นักกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35.2	งานเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มัลติมีเดีย การออกแบบพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบเว็บไซต์ โปรแกรมเมอร์ นักพัฒนาแอปพลิเคชัน นักพัฒนาเว็บไซต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	<i>กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ</i>									
36.1	งานอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับเครื่องจักรเพื่อการผลิต ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ ช่างทำกุญแจ ช่างเทคนิคความร้อนได้พิทไฟ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36.2	งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานชุดเจาะ ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างหลังคา ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36.3	งานวิศวกรรมประยุกต์ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ แก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัยทางวิศวกรรมประยุกต์ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ นักดาราศาสตร์นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศ และอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36.4	งานระบบขนส่ง การจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางอวกาศ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ																			
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์														
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย										
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1												
37	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																				
37.1	งานการแพทย์ ช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
37.2	งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ บริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ ผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
38	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																				
38.1	งานการศึกษาและการฝึกอบรม สอน บริการให้ความรู้ผู้อื่นด้านการศึกษาแก่ผู้อื่น ตัวอย่างอาชีพเช่น ครู อาจารย์ ตัวเตอรื วิทยากร ผู้บริหารทางการศึกษา นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
38.2	งานการเมืองการปกครอง ให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการเมือง เจ้าหน้าที่ศาล พนักงานเทศบาล ทหาร เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
38.3	งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ ที่ให้บริการด้านกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟฟ้า ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร หนายความ อัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
38.4	งานบริการดูแลส่วนบุคคล ให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักสังคมสงเคราะห์ นักจัดพิธีกรรมศาสนา ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำผม พนักงานดูแลผิว เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
39	โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในอาชีพ <i>กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและกฏการจัดกาาร</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																				
39.1	งานบริหารธุรกิจ วางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ บริหารงานบุคคลรวมถึงสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ พนักงานต้อนรับ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
39.2	งานการตลาดและการขาย งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย มีการทำวิจัยทางการตลาด ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
39.3	งานการเงินและการธนาคาร รวมถึงงานหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ผู้ตรวจสอบการถือเืองการเงิน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน นักบัญชี เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										
39.4	งานท่องเที่ยวและบริการ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร การท่องเที่ยวและการบริการที่พักท่องเที่ยว ตัวอย่างอาชีพเช่น โกด้นำเที่ยว พนักงานต้อนรับ ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ นักสันนาการ พ้อครัว บาร์ิสต้า พนักงานทำขนม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1										

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ									
		สภาพ ปัจจุบัน					สภาพ ที่พึงประสงค์				
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง											
40	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <u>กลุ่มงาน</u> <u>เกษตรกรรมและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ</u> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
40.1	งานเกษตรกรรม ทำงานเกี่ยวข้องกับพืช สัตว์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการผลิต แปรรูปอาหาร จัดจำหน่าย ตัวอย่างอาชีพเช่น นักสัตววิทยา เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ นักประมง เกษตรกร เจ้าหน้าที่ป่าไม้ นักเทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40.2	งานทรัพยากรธรรมชาติ เกี่ยวข้องการสำรวจ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น เจ้าหน้าที่ กำจัดสารอันตราย นักสำรวจธรณีวิทยาปิโตรเลียม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
41	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <u>กลุ่มงาน</u> <u>ศิลปะ การแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ</u> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
41.1	งานศิลปะการแสดงสำหรับบริการด้านความบันเทิง และการกีฬา ตัวอย่างอาชีพเช่น จิตรกร นักออกแบบแอนิเมชันมีเดีย ยูทูบเบอร์ บล็อกเกอร์ นักออกแบบเสื้อผ้า ช่างแต่งหน้า ศิลปิน ผู้กำกับละคร นักเต้น นักกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
41.2	งานเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีฮาร์ดแวร์ซอฟต์แวร์มีเดีย การออกแบบพัฒนา โปรแกรมและบริการสื่อสารผ่านเว็บและดิจิทัล ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบวิดีโอเกม โปรแกรมเมอร์ นักพัฒนาแอปพลิเคชัน นักพัฒนาเว็บไซต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <u>กลุ่มงาน</u> <u>อุตสาหกรรมและวิศวกรรม</u> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด										
42.1	งานอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับเครื่องจักรเพื่อการผลิต ตัวอย่างอาชีพเช่น นักออกแบบผลิตภัณฑ์การพิมพ์ 3 มิติ ช่างเทคนิควิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี ช่างซ่อมอุปกรณ์การแพทย์ ช่างทำ กุญแจ ช่างเทคนิคความร้อนใต้พิภพ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42.2	งานออกแบบสถาปัตยกรรมและการก่อสร้าง ตัวอย่างอาชีพเช่น สถาปนิก นักออกแบบตกแต่งภายใน คนงานชุดเจาะ ช่างไฟฟ้า ช่างปูน ช่างหลังคา ช่างติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42.3	งานวิศวกรรมประยุกต์ ที่เกี่ยวข้องการให้บริการ แก้ไขปัญหาด้านวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ การวิจัย ทางวิศวกรรมประยุกต์ ตัวอย่างอาชีพเช่น วิศวกรการบินและอวกาศ วิศวกรฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ นักดาราศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ด้านบรรยากาศ และอวกาศ นักวิทยาศาสตร์วัสดุ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42.4	งานระบบขนส่ง การจัดการเคลื่อนย้ายของผู้คนและสินค้า ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และทางอวกาศ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักบินอวกาศ เจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศ นักบิน พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่รถไฟความเร็วสูงและรถราง วิศวกรเดินเรือ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

สภาพแวดล้อมภายในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดหุปัญญาและอาชีพในอนาคต		ระดับการบริหารงานวิชาการ																		
		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์													
		มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย									
5	4	3	2	1	5	4	3	2	1											
43	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <i>กลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
43.1	งานการแพทย์ ช่วยเหลือผู้คน วางแผนการจัดการและการให้บริการรักษา ตัวอย่างอาชีพเช่น หมอ เภสัชกร ทันตแพทย์ ศัลยแพทย์ จักษุแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
43.2	งานวิทยาศาสตร์สุขภาพ บริการข้อมูลด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักเทคโนโลยีเซลล์ นักจุลกายวิภาคศาสตร์ ผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
44	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <i>กลุ่มงาน พัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
44.1	งานการศึกษาและการฝึกอบรม สอน บริการให้ความรู้ผู้อื่นด้านการศึกษาแก่ผู้อื่น ตัวอย่างอาชีพเช่น ครู อาจารย์ ตัวต่อ วิชยากร ผู้บริหารทางการศึกษา นักออกแบบและเทคโนโลยีการสอน เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
44.2	งานการเมืองการปกครอง ให้บริการภาครัฐ ความมั่นคงของชาติ ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการเมือง เจ้าหน้าที่ศาล พนักงานเทศบาล ทหาร เจ้าหน้าที่ภาษีอากร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
44.3	งานกฎหมายและความปลอดภัยสาธารณะ ที่ให้บริการด้านกฎหมาย บริการรักษาความปลอดภัย ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันไฟป่า ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร หนายความ อัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่กำกับอาชญากรรมไซเบอร์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
44.4	งานบริการดูแลส่วนบุคคล ให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตบุคคล ครอบครัว ชุมชน และการบริการผู้บริโภค ตัวอย่างอาชีพเช่น นักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักสังคมสงเคราะห์ นักจัดพิธีกรรมศาสนา ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำผม พนักงานดูแลผิว เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
45	โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง ในอาชีพ <i>กลุ่มงาน ธุรกิจ การตลาดและการจัดการ</i> ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด																			
45.1	งานบริหารธุรกิจ วางแผนจัดการข้อมูลธุรกิจ บริหารงานบุคคลรวมถึงสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างอาชีพเช่น ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ พนักงานบัญชีพนักงานจัดซื้อ พนักงานต้อนรับ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ นักพัฒนาองค์กร เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
45.2	งานการตลาดและการขาย งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม งานวิจัยทางการตลาดและงานขาย มีการทำวิจัยทางการตลาด ตัวอย่างอาชีพเช่น นักการตลาด นักสื่อสารการตลาดดิจิทัล ตัวแทนขาย พนักงานขายทางโทรศัพท์ พนักงานขายออนไลน์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
45.3	งานการเงินและการธนาคาร รวมถึงงานหลักทรัพย์ การประกันภัย การบัญชี ตัวอย่างอาชีพเช่น นักวิจัยและนักวิเคราะห์การเงิน ผู้ตรวจสอบการถือเืองการเงิน นักเล่นหุ้น พนักงานเคลมประกันภัย เจ้าหน้าที่คำนวณรายได้ผู้เอาประกัน นักบัญชี เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									
45.4	งานท่องเที่ยวและบริการ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ งานร้านอาหาร การท่องเที่ยวและการบริการที่พักท่องเที่ยว ตัวอย่างอาชีพเช่น โกด้นำเที่ยว พนักงานต้อนรับ ตัวแทนจำหน่ายตั๋วออนไลน์ นักสันนาการ พ้อครัว บาร์ิสต้า พนักงานทำขนม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1									

สามารถศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามได้ที่ หน้า 3 - หน้า 6

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต

ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors: P) หมายถึง แนวคิด หลักการ ยุทธศาสตร์ของชาตินโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คำสั่ง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรการศึกษาและอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
46. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย			มาก	←	น้อย		
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจกรมมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
47. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร อาชีพในอนาคตเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย			มาก	←	น้อย		
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) หมายถึง ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจของสังคมโลกที่มีอิทธิพลต่อประเทศ ภาวะการเงิน งบประมาณ การลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
48. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิดทฤษฎีปัญหามาบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
49. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร อาชีพในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ← น้อย					มาก ← น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors: S) หมายถึง ระบบการศึกษา ค่านิยม วัฒนธรรม ธรรมเนียมประเพณี คุณภาพชีวิต สภาพปัญหาสังคม การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต															
50. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคม เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ														
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์									
	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย			
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
51. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคม เอื้อต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร อาชีพในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ														
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์									
	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย	มาก	←	น้อย			
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
52. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <i>กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร</i> เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิด <i>ทฤษฎีปัญหา</i> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ←				น้อย	มาก ←				น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
53. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <i>กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร อาชีพในอนาคต</i> เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ←				น้อย	มาก ←				น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors: P) หมายถึง แนวคิด หลักการ ยุทธศาสตร์ของชาตินโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คำสั่ง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรการศึกษาและอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
54. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิด ทฤษฎีปัญหา บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ← น้อย					มาก ← น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
55. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว อาชีพในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ← น้อย					มาก ← น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) หมายถึง ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจของสังคมโลกที่มีอิทธิพลต่อประเทศ ภาวะการเงิน งบประมาณ การลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต										
56. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิด พหุปัญญา บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย			มาก	←	น้อย		
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
57. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว อาชีพในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย			มาก	←	น้อย		
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors: S) หมายถึง ระบบการศึกษา ค่านิยม วัฒนธรรม ธรรมเนียมประเพณี คุณภาพชีวิต สภาพปัญหาสังคม การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
58. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคม เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิด ทฤษฎีปัญหา บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
59. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคม เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว อาชีพในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
60. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <u>จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว</u> เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถตามแนวคิด <u>ทฤษฎีปัญหา</u> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
61. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <u>จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนว อาชีพในอนาคต</u> เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก	←	น้อย	←	น้อย	มาก	←	น้อย	←	น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors: P) หมายถึง แนวคิด หลักการ ยุทธศาสตร์ของชาตินโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คำสั่ง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรการศึกษาและอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
62. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบาย เอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหาความสามารถตามแนวคิด <i>ทฤษฎีปัญหา</i> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
63. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหานักเรียนที่มีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นตาม <i>อาชีพในอนาคต</i> ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) หมายถึง ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจของสังคมโลกที่มีอิทธิพลต่อประเทศ ภาวะการเงิน งบประมาณ การลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
64. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการ <u>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</u> เพื่อวิเคราะห์และค้นหาความสามารถตามแนวคิด <u>ทฤษฎีปัญหา</u> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
65. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เอื้อต่อการ <u>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</u> เพื่อวิเคราะห์และค้นหานักเรียนที่มีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นตาม <u>อาชีพในอนาคต</u> ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors: S) หมายถึง ระบบการศึกษา ค่านิยม วัฒนธรรม ธรรมเนียมประเพณี คุณภาพชีวิต สภาพปัญหาสังคม การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต										
66. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคม เอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหาความสามารถตามแนวคิด <i>ทฤษฎีปัญหา</i> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
67. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคมเอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหานักเรียนที่มีความสามารถประกอบอาชีพและยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นตาม <i>อาชีพในอนาคต</i> ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต										
68. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหาความสามารถตามแนวคิด <i>พหุปัญญา</i> บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ←				น้อย	มาก ←				น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต										
69. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เอื้อต่อการ <i>การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความฉลาดทางปัญญาไปใช้ในสภาพจริง</i> เพื่อวิเคราะห์และค้นหาให้นักเรียนที่มีความสามารถประกอบอาชีพ และยกระดับคุณภาพการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นตาม <i>อาชีพในอนาคต</i> ในกลุ่มงานต่อไปนี้ ในระดับใด	ระดับการบริหารงานวิชาการ									
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ←				น้อย	มาก ←				น้อย
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. กลุ่มงานเกษตรกรรม และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. กลุ่มงานศิลปะ การแสดงงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. กลุ่มงานอุตสาหกรรมและวิศวกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. กลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

**ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา
สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต**

4.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา
และอาชีพในอนาคต

.....

.....

.....

.....

4.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

.....

.....

.....

.....

4.3 ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิด
พหุปัญญาและอาชีพในอนาคต

.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถามนี้
ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎี
และอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 1) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และทำการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นรายบุคคล
2. แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน
 - ตอนที่ 2
 - 2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดทฤษฎี
 - 2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นสำคัญแล้วนำไปพัฒนา(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)
4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายเกษิภิญโญ มีพรหม

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอความอนุเคราะห์ส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ภายใน วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 จักเป็นพระคุณอย่างสูง
หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นายเกษิภิญโญ มีพรหม โทร. 097-9189295 หรือ Email: krueins @email.com

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ - สกุล

.....

.....

2. วุฒิการศึกษา

.....

.....

3. ตำแหน่งงาน

.....

.....

4. เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อกลับสะดวก

.....

.....

5. E-mail

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ

และวิธีดำเนินการฯ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
ระดับ	หมายถึง	ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสมมากที่สุด	5	มีความเป็นไปได้มากที่สุด
4	มีความเหมาะสมมาก	4	มีความเป็นไปได้มาก
3	มีความเหมาะสมปานกลาง	3	มีความเป็นไปได้ปานกลาง
2	มีความเหมาะสมน้อย	2	มีความเป็นไปได้น้อย
1	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	1	มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

(ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง 1.2 ปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างความ ฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและ ด้านมิติสัมพันธ์											
วิธีดำเนินการ											
1) วางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอก โรงเรียน เพื่อสร้างความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ ความฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้าน มิติสัมพันธ์											
2) ประสานความร่วมมือจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและจัดหาแหล่งเรียนรู้ เพื่อการจัดกิจกรรมที่ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์											
3) จัดกิจกรรมแนะแนวภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อสร้าง ความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ความ ฉลาดทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติ สัมพันธ์โดยประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วม เป็นวิทยากร											
4) นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ เสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์											

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์หลัก 2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้มีความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี											
กลยุทธ์รอง 2.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี											
วิธีดำเนินการ											
1) จัดทำหลักสูตรดำเนินการทบทวนและกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วม											
2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี											
3) ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี											

(ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง 3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง											
วิธีดำเนินการ											
1) กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้											
2) ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง											
3) สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง											
4) นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง											

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์หลัก 2. ปฏิรูปหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความสามารถ การประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน และยกระดับคุณภาพ การดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น											
กลยุทธ์รอง 2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนา และส่งเสริมความสามารถการประกอบอาชีพ 6 กลุ่มอาชีพใน อนาคต											
วิธีดำเนินการ											
1) กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนากลุ่มงาน การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงานอุตสาหกรรมและ วิศวกรรม และส่งเสริมกลุ่มงานเกษตรกรรมและแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กลุ่มงานศิลปะการแสดงและเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มงานธุรกิจ การตลาดและการจัดการ											
2) จัดทำหลักสูตรบูรณาการอาชีพใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และ กิจกรรมแนะแนว (Integrating Career Awareness (ICA Curriculum)) ร่วมกับองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านอาชีพ โดย ในระดับประถมมุ่งส่งเสริมให้เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ ระดับมัธยมมุ่ง ส่งเสริมให้สามารถคิดตัดสินใจเลือกอาชีพจนสามารถมีงานทำหลัง เรียนจบและเรียนต่อเนื่องได้											
3) ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ โดยคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพหลักสูตร											

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญา
และอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับที่ 2) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และทำการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นรายบุคคล
2. แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน
 - ตอนที่ 2
 - 2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญา
 - 2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นสำคัญแล้วนำไปพัฒนา(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต (ฉบับสมบูรณ์)
4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายเกษิณีภูมิ มีพรหม
นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอความอนุเคราะห์ส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ภายใน วันที่ 29 พฤษภาคม 2563 จักเป็นพระคุณอย่างสูง
หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นายเกษิณีภูมิ มีพรหม โทร. 097-9189295 หรือ Email: krueins @gmail.com

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อ - สกุล

.....

.....

2. วุฒิการศึกษา

.....

.....

3. ตำแหน่งงาน

.....

.....

4. เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อกลับสะดวก

.....

.....

5. E-mail

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
ระดับ	หมายถึง	ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสมมากที่สุด	5	มีความเป็นไปได้มากที่สุด
4	มีความเหมาะสมมาก	4	มีความเป็นไปได้มาก
3	มีความเหมาะสมปานกลาง	3	มีความเป็นไปได้ปานกลาง
2	มีความเหมาะสมน้อย	2	มีความเป็นไปได้น้อย
1	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	1	มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักๆ กลยุทธ์รองๆ และวิธีดำเนินการฯ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ตามแนวคิดพหุปัญญา

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>กลยุทธ์หลัก</p> <p>1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน</p> <p>WO - WT</p>											
<p>กลยุทธ์รอง</p> <p>1.1 ปรับเปลี่ยนจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี</p>											
วิธีดำเนินการ											
<p>1.1.1 สร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วม ทบทวนและแก้ไขจุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพทั่วไปของนักเรียน โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา และด้านดนตรี</p>											
<p>1.1.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา</p>											
<p>1.1.3 ขอความร่วมมือองค์กรภายนอกร่วมจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน โดยเน้นด้านดนตรี อาทิ บริษัทค่ายเพลงต่างๆ</p>											
<p>1.1.4 ประเมินคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และนำผลจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรไปปรับปรุงพัฒนา</p>											

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
กลยุทธ์หลัก 2. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียน WO-WT												
กลยุทธ์รอง 2.1 กระตุ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์												
วิธีดำเนินการ												
2.1.1 ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วมปรับปรุงและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระแบบบูรณาการพหุปัญญา โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษาและด้านมิติสัมพันธ์												
2.1.2 ขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญร่วมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles)												
2.1.3 ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากองค์กรภายนอกในการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น องค์กร สสวท. องค์กรจากต่างประเทศ UN												
2.1.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา (Integrative Teaching Styles) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมสอน												
2.1.5 นิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการพหุปัญญา												

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์หลัก 3. พัฒนาประสิทธิภาพในการวัดและประเมินสภาพจริงเพื่อ เสริมสร้างพหุปัญญาของนักเรียนเป็นรายบุคคล WO - WT											
กลยุทธ์รอง 3.1 ปรับปรุงการวัดและประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็น รายบุคคล โดยเน้นความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี											
วิธีดำเนินการ											
3.1.1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและกำหนดวิธีการวัด และประเมินผลพหุปัญญาตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้น ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้าน ดนตรี											
3.1.2 พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดและประเมินผล เรื่องวิธีการวัดและประเมินผลพหุปัญญาของนักเรียนตามสภาพจริง เป็นรายบุคคล											
3.1.3 ระดมทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรภายนอก และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวัดและ ประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด											
3.1.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวัดและประเมินผล											
3.1.5 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลไปใช้ประเมินการเรียนรู้ ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล โดยเน้นด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านดนตรี											

(ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง 3.2 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ด้วยการประเมินตามสภาพจริง											
วิธีดำเนินการ											
3.2.1 กำหนดให้ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเองเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์หนึ่งของโรงเรียนซึ่งเพิ่มเติมจากที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้											
3.2.2 ขอความร่วมมือนักจิตวิทยา ครูแนะแนวและผู้เชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้และแนวทางในการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง											
3.2.3 สร้าง ประเมินคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือการวัดและการประเมินความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง											
3.2.4 นำเครื่องมือการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตและด้านการเข้าใจตนเอง ไปประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียนและตัดสินผลการเรียนตามสภาพจริง											

(ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/ กลยุทธ์รอง / วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง 1.2 จัดทำหลักสูตรระยะสั้น 6 กลุ่มอาชีพในอนาคตเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถการประกอบอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ โดยเน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม											
วิธีดำเนินการ											
1.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความ เชี่ยวชาญ ประชาชนชาวบ้านวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่นและ บริบทของโรงเรียนที่มีต่อการประกอบอาชีพในอนาคตให้เหมาะสม กับวัยของนักเรียน											
1.2.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตร วิชาชีพในอนาคตระยะสั้นที่เชื่อมโยงสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษา และสถานประกอบการและสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดย เน้นกลุ่มงานการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มงาน อุตสาหกรรมและวิศวกรรม อาทิ ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ฝึกสอนกีฬา นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 มิติ ช่างเทคนิคหุ่นยนต์ ช่างซ่อมอุปกรณ์ การแพทย์ นักออกแบบตกแต่งภายใน ช่างซ่อมยานพาหนะ นักวาด ภาพแอนิเมชัน ยูทูปเบอร์ บล็อกเกอร์ ช่างถ่ายภาพออนไลน์ นัก ออกแบบสื่อออนไลน์ เป็นต้น											
1.2.3 จัดให้มีการใช้หลักสูตรในช่วงกิจกรรมเสริม เพิ่มเวลารู้											
1.2.4 ประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการอาชีพ ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังใช้หลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร											

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายเกษิณีภูมิ มีพรหม
วัน เดือน ปี เกิด	19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลแพทย์ปัญญา กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	- ครุศาสตรมหาบัณฑิต (M.Ed) สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ศีษศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช - นิติศาสตรบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง - หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรนานาชาติ) วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา - หลักสูตรวิชาว่าความของสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ
ที่อยู่ปัจจุบัน	109 หมู่ 1 ถนนมहितล ตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000
ผลงานตีพิมพ์	ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ ตามแนวคิดอาชีพในอนาคต” วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - เมษายน 2564)